

Den Europæiske Unions Tidende

C 184 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

6. august 2009

Informationsnummer

Indhold

Side

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2007-2008

Mødeperioden fra den 19 til 21 februar 2008

VEDTAGNE TEKSTER

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 96 E af 17.4.2008.

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag, 19. februar 2008

(2009/C 184 E/01)	Åbenhed i finansielle anliggender Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2008 om åbenhed i finansielle anliggender (2007/2141(INI))	1
(2009/C 184 E/02)	Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2008 om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsberetninger for 2005 — 2006 (2006/2268(INI))	8
(2009/C 184 E/03)	Markedsadgang for EU's virksomheder Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2008 om EU's strategi for øget markedsadgang for EU's virksomheder (2007/2185(INI))	16
(2009/C 184 E/04)	Store supermarketers magtmisbrug Europa-Parlamentets erklæring om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union	23

DA

(Fortsættes på omslagets anden side)

Onsdag, 20. februar 2008

(2009/C 184 E/05)	Lissabontraktaten Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten (2007/2286(INI))	25
(2009/C 184 E/06)	Lissabonstrategien Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om bidrag til forårstopmødet i 2008 i forbindelse med Lissabonstrategien	30
(2009/C 184 E/07)	Overordnede retningslinjer for økonomiske politikker (2008-2010) Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (Del: de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker): Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010) (KOM(2007)0803 — 2007/2275 (INI))	38
(2009/C 184 E/08)	En EU-strategi for Centralasien Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien (2007/2102(INI))	49

Torsdag, 21. februar 2008

(2009/C 184 E/09)	Kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten i 2005 Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Kommissionens 23. årsrapport om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (2005) (2006/2271(INI))	63
(2009/C 184 E/10)	Situationen i Gaza Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om situationen i Gaza	68
(2009/C 184 E/11)	FN's Menneskerettighedsråd, syvende samling Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om den syvende samling i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC)	71
(2009/C 184 E/12)	Den demografiske udvikling i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om den demografiske udvikling i Europa (2007/2156(INI))	75
(2009/C 184 E/13)	Videnskabeligt samarbejde med Afrika Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om nødvendigheden af støtteforanstaltninger til forbedring af det internationale videnskabelige samarbejde med Afrika	88
(2009/C 184 E/14)	Fjerde rapport om samhørighed Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om den fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed (2007/2148(INI))	89
(2009/C 184 E/15)	Fysisk planlægning og territorial samhørighed Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzig-charteret — mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed (2007/2190(INI))	95
(2009/C 184 E/16)	Østtimor Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Østtimor	101

Tirsdag, den 19. februar 2008

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Åbenhed i finansielle anliggender

P6_TA(2008)0051

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2008 om åbenhed i finansielle anliggender (2007/2141(INI))

(2009/C 184 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog om et europæisk åbenhedsinitiativ (KOM(2006)0194),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om opfølgning af grønbogen om et »europæisk åbenhedsinitiativ« (KOM(2007)0127),
- der henviser til EF-traktatens artikel 255,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A6-0010/2008),
- A. der henviser til, at åbenhed sætter borgerne i stand til at deltage mere aktivt i beslutningsprocessen, giver EU-institutionerne større legitimitet og gør dem mere effektive og ansvarlige over for borgerne i et demokratisk system,
- B. der henviser til, at åbenhed medvirker til at styrke principperne om demokrati og respekt for grundlæggende rettigheder i henhold til EU-traktatens artikel 6 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- C. der henviser til, at mere åbenhed i EU-institutionerne vil øge offentlighedens forståelse af, hvordan EU-midler anvendes, og samtidig øge mulighederne for at vurdere, om EU-midlerne anvendes effektivt,

Tirsdag, den 19. februar 2008

Offentliggørelse af oplysninger om modtagere af EU-midler (den praktiske gennemførelse)

1. minder om, at det af finansforordningens artikel 30, stk. 3, første afsnit, som ændret den 13. december 2006 ⁽¹⁾, under overskriften princippet om klarhed og åbenhed fremgår, at

»Kommissionen stiller på en hensigtsmæssig måde de oplysninger om modtagerne af midler fra budgettet til rådighed, som den ligger inde med, når budgettet gennemføres centralt og direkte af dens tjenestegrene, samt oplysningerne om modtagerne af midler fra de enheder, som opgaver i forbindelse med budgettets gennemførelse er uddelegeret til, når der er tale om andre forvaltningsmetoder;«

2. er af den opfattelse, at åbenhed afhænger direkte af, om oplysningerne om modtagerne er let tilgængelige, pålidelige og egnede til yderligere undersøgelse, sammenligning og vurdering, og at der i forbindelse med gennemførelsen af begrebet »hensigtsmæssig måde« i finansforordningen bør tages behørigt hensyn til disse behov;

EU-midler under central forvaltning

3. minder om, at hvad angår åbenhed for de 20 % af EU-midlerne, der forvaltes centralt og direkte af Kommissionen (tilskud og offentlige kontrakter), findes oplysningerne, herunder om navne på modtagere, på to websteder:

Modtagere af tilskud:

http://ec.europa.eu/grants/beneficiaries_en.htm

Vindere af offentlige kontrakter:

http://ec.europa.eu/public_contracts/beneficiaries_en.htm

4. anmoder Kommissionen om udtrykkeligt at angive adresserne på de to websteder, som indeholder oplysninger om modtagere af EU-midler, som forvaltes direkte og centralt af Kommissionen, i alle dokumenter, som vedrører EU-budgettet og/eller projekter og programmer under Kommissionens ansvar;

EU-midler under delt, decentral eller fælles forvaltning

5. noterer sig, at medlemsstaterne i henhold til finansforordningens artikel 53b, stk. 2, litra d), i de tilfælde hvor Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, skal

»ved hjælp af relevante sektorspecifikke bestemmelser og i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3, sikre en passende årlig efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagerne af midler fra budgettet;«

6. understreger, at tredjelande og internationale organisationer, hvortil der overdrages gennemførelsesopgaver, ligeledes i henhold til artikel 53c og artikel 53d »i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3, skal sikre en passende årlig efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagerne af midler fra budgettet;«

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

Tirsdag, den 19. februar 2008

7. minder om, at Kommissionen i udkastet til Kommissionens erklæring om åbenhed, der er vedlagt resultatet af forligsproceduren vedrørende den reviderede finansforordning, anførte, at den

»i den sektorspecifikke gennemførelsesforordning påtager sig at sikre, at oplysninger om modtagere af støtte fra landbrugsfondene (ELFUL⁽¹⁾ og EGFL⁽²⁾) svarer til oplysningerne i den sektorspecifikke gennemførelsesforordning for strukturfondene. Navnlig sikres der tilstrækkelig årlig efterfølgende offentliggørelse for hver støttemodtager af de beløb, der er modtaget fra disse fonde, fordelt på de vigtigste udgiftskategorier;«

8. bemærker, at Kommissionens websted http://ec.europa.eu/agriculture/funding/index_da.htm indeholder links til 14 medlemsstaters databaser, hvor der kan findes oplysninger om modtagere af den fælles landbrugs- og landbruksstøtte under delt forvaltning; beklager dog, at oplysningerne er så forskellige og spredte og af så svingende kvalitet, at det næsten er umuligt at finde frem til bestemte informationer; opfordrer Kommissionen til at tage ved lære af det meget tilgængelige websted <http://www.farmssubsidy.org/>, som fungerer fint og er etableret uden brug af offentlige midler;

9. noterer sig Kommissionens forbehold med hensyn til, at den, da linkene på dette websted er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne og kan variere betydeligt med hensyn til dækning og detaljer, ikke kan garantere, at de givne oplysninger er korrekte og fuldstændige, og at den ikke påtager sig et ansvar i forbindelse med anvendelsen af disse data;

10. insisterer på, at Kommissionen skal påtage sig et ansvar for at sikre fuldstændige og pålidelige oplysninger og dermed skal træffe de nødvendige foranstaltninger over for medlemsstaternes myndigheder for at sikre, at sådanne oplysninger leveres;

Generelle bemærkninger til offentliggørelse af støttemodtageres navne

11. mener i princippet, at Kommissionens hjemmesider, der indeholder oplysninger om modtagere af EU-midler inden for diverse kategorier, det være sig kontrakter, tilskud, støtte fra landbrugs- eller strukturfondene (eller andre typer støtte), bør organiseres på en sådan måde, at det er muligt ikke kun at finde oplysninger om individuelle støttemodtagere, men også at foretage søgninger på grundlag af særlige kriterier, hvilket giver mulighed for at skaffe sig et overordnet billede under de forskellige udgiftsområder, som igen kan sammenholdes med gennemførelsestallene fra Kommissionen;

12. opfordrer Kommissionen til at tage politisk ansvar for offentliggørelsen af oplysninger om modtagere af EU-midler under alle forvaltningsmåder;

13. understreger, at det ikke er tilstrækkeligt blot at offentliggøre rå, ubehandlede oplysninger, men at disse oplysninger skal organiseres hensigtsmæssigt, klassificeres og præsenteres på en måde, så de er anvendelige;

14. bemærker, at individuelle støttemodtagere kan modtage EU-støtte fra flere forskellige programmer eller flere af EU's aktivitetsområder; anerkender, at det derfor vil være hensigtsmæssigt at kunne identificere alle de beløb, en støttemodtager har modtaget på tværs af alle aktivitetsområder; anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for at udvikle en overordnet søgemaskine, der kan udtrække data om individuelle støttemodtagere på tværs af alle EU's aktivitetsområder, herunder kontrakter, tilskud, støtte, forskningsprogrammer, landbrugs- og strukturfondene, central/decentral forvaltning, osv.;

15. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til bemærkningerne i denne beslutning og indføre et fuldt operationelt informationssystem for den brede offentlighed om alle modtagere af EU-støtte og udestående inddrivelses inden det næste valg til Europa-Parlamentet i 2009;

Erklæring om økonomiske interesser fra personer, der beklæder offentlige hverv i EU-institutionerne

16. påpeger, at EU-institutionerne på nuværende tidspunkt har forskellige fremgangsmåder med hensyn til afgivelse af oplysninger om deres medlemmers økonomiske interesser, lige fra et offentligt register (i Europa-Parlamentet) til ingen erklæring overhovedet;

⁽¹⁾ Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

⁽²⁾ Den Europæiske Garantifond for Landbruget.

Tirsdag, den 19. februar 2008

17. mener, at alle institutioner bør overveje, om de nuværende principper og regler er tilstrækkelige, og bemærker det eventuelle behov for at revidere Europa-Parlamentets regler for at gøre offentliggørelsen af økonomiske interesser på internettet obligatorisk;

18. bemærker, at Kommissionen i forbindelse med sit europæiske åbenhedsinitiativ har bestilt en undersøgelse af regler og standarder for fagetik for medlemmer af EU-institutionerne og de nationale parlamenter, regeringer og forfatningsdomstole (højesteretter), revisionsretter og central- eller nationalbanker i EU's 27 medlemsstater og i Canada og USA, og at undersøgelsen af EU-institutionerne vil omfatte en gennemgang og sammenligning af regler og standarder for fagetik i Kommissionen, Parlamentet, Revisionsretten, Domstolen, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Investeringsbank;

19. er bekendt med Kommissionens ønske om at skabe et »fælles etisk område« inden for EU-institutionerne;

20. minder om, at Kommissionen som følge af anbefalingerne i Den Uafhængige Ekspertgruppes anden beretning af 10. september 1999 og i Kommissionens egen hvidbog om administrationsreform af 1. marts 2000, udarbejdede et forslag om oprettelse af et »rådgivende udvalg for standarder i den offentlige forvaltning« ⁽¹⁾, hvis opgave skulle være at yde forudgående rådgivning til personer, der beklæder offentlige hverv, for at hjælpe dem med at undgå situationer, der kan medføre en potentiel interessekonflikt;

21. mener, at det ville være upassende at oprette et fælles rådgivende organ med kompetence for alle ansatte i institutionerne på grund af den særlige situation for Europa-Parlamentets medlemmer, som er valgt direkte af borgerne;

22. mener ikke desto mindre, at hver institution bør fastsætte regler for fagetik for sine medlemmer, der tilpasses efter institutionens særlige karakter og baseres på deres nuværende praksis for alle relevante finansielle interesser;

23. anbefaler, at reglerne om fagetik for hver institution også bør vedrøre dens medlemmers generelle politiske, økonomiske og retlige ansvar;

24. minder om, at Domstolen som en reaktion på Europa-Parlamentets seneste beslutninger om decharge for nyligt vedtog en adfærdskodeks ⁽²⁾ for sine dommere; bemærker, at Revisionsretten er i gang med at behandle lignende forslag i forbindelse med sin »peer review« om sin fremtidige rolle;

25. er enig med Den Europæiske Ombudsmand (klage 3269/2005/TN) i, at det er af afgørende betydning, at navnene på de lobbyister, der holder møder med kommissærer, offentliggøres;

Inddrivelse og afkald på inddrivelse

26. bemærker, at betegnelsen »inddrivelse« dækker fire forskellige procedurer:

- inddrivelse af beløb, som medlemsstaterne — på grund af forskellige fejl, som er utilsigtede eller undtagelsesvis forsætlige — uretmæssigt har udbetalt til landbrugsenheder eller til organisationer, der beskæftiger sig med strukturforanstaltninger
- inddrivelse af bøder, som Kommissionen har pålagt organisationer eller medlemsstater
- inddrivelse af egne indtægter fra medlemsstaterne under den normale procedure for indkaldelse af ordringer
- inddrivelse fra modtagere af fællesskabsstøtte, når kontrakten eller støtteaftalen ikke er opfyldt i overensstemmelse med dens bestemmelser;

⁽¹⁾ Forslag til aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om nedsættelse af et rådgivende udvalg for standarder i den offentlige forvaltning (SEK(2000)2077).

⁽²⁾ EUT C 223 af 22.9.2007, s. 1.

Tirsdag, den 19. februar 2008

27. gentager den beklagelse, det i punkt 36 i sin beslutning af 24. oktober 2006 om inddrivelse af fællesskabsmidler ⁽¹⁾ udtrykte over, at oplysninger om inddrivelse af EU-midler ikke er omfattet af det europæiske åbenhedsinitiativ; opfordrer Kommissionen til at gøre navnene på støttemodtagerne og de inddrevne beløb, der debiteres eller krediteres EU-budgettet, samt oplysninger om disse beløbs endelige anvendelse, tilgængelige for budgetmyndigheden og i sidste instans for offentligheden;

28. bemærker, at det fremgår af Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2006 ⁽²⁾ (punkt 2.24), at »De oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner, som gives i de årlige aktivitetsrapporter for 2006, ikke er så udførlige ...«; opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge pålidelige og fuldstændige oplysninger om korrektion af fejl og dokumentation for de korrektioner, som den har foretaget;

29. mener, at Kommissionen med jævne mellemrum bør forelægge Parlamentet en oversigt over udestående fordringer med oplysninger om den samlede sum af fordringer pr. generaldirektorat (GD), hvor længe hver fordring har været udestående, og om muligt offentliggøre denne oversigt på sit websted;

30. glæder sig over, at en oversigt over fastlagte fordringer, som man har givet afkald på at inddrive i 2006, blev offentliggjort som bilag til Kommissionens meddelelse (KOM(2007)0274) om en sammenfattende rapport om Kommissionens forvaltning i 2006; bemærker, at det samlede ikke-inddrevne beløb (beløb over 100 000 EUR) var på 23 038 784 EUR for EF-budgettet og 6 549 996 EUR for budgettet for Den Europæiske Udviklingsfond;

31. understreger, at Kommissionens tjenestegrene årligt udsteder omkring 10 000 indtægtsordrer, og at GD Budget udarbejder kvartalsmæssige opgørelser over udestående beløb, der sendes til de berørte GD'er til inddrivelse;

32. glæder sig over, at det foreløbige regnskab for 2006 indeholder et kapitel om inddrivelse af udgifter i bemærkningerne til resultatopgørelsen (bind 1, s. 67-71); bemærker, at der i 2006 blev udstedt indtægtsordrer for i alt 634 000 000 EUR; håber, at Kommissionen i fremtiden vil gøre yderligere fremskridt hen imod øget åbenhed;

Sammensætningen af ekspertgrupper, der rådgiver Kommissionen

33. bemærker, at Kommissionen har oprettet et register (<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>) over ekspertgrupper, der defineres som formelle og uformelle rådgivende organer, der er oprettet enten ved en kommissionsbeslutning eller uformelt af Kommissionens tjenestegrene til at bistå Kommissionen og dens tjenestegrene med at udarbejde lovgivningsmæssige forslag og politiske initiativer;

34. glæder sig over, at næstformand Kallas efter anmodning fra Budgetkontroludvalget har givet tilsagn om, at fra 2008 skal:

- navnene på alle medlemmer af både formelle og uformelle grupper offentliggøres og gøres tilgængelige via registret over Kommissionens ekspertgrupper
- navn, titel, køn, land og i påkommende tilfælde, hvilket organ vedkommende repræsenterer, oplyses for alle eksperter og suppleanter samt observatører i de tilfælde, hvor deltagelsen har indvirkning på budgettet, og offentliggøres via registret over ekspertgrupper, med mindre der gives vægtige grunde til det modsatte
- de personlige data, der ikke oplyses på denne baggrund, kan i konkrete tilfælde forelægges Europa-Parlamentet i henhold til de relevante bestemmelser i bilag I til rammeaftalen, jf. dog forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾,
- der udvikles en avanceret søgemaskine, der gør det muligt at søge ved hjælp af nøgleord i alle metadata og for eksempel at søge på antallet af eksperter efter land eller efter sammensætning;

⁽¹⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 273 af 15.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Tirsdag, den 19. februar 2008

35. bemærker, at registret over ekspertgrupper ikke omfatter:
- uafhængige eksperter, der bistår Kommissionen i gennemførelsen af rammeprogrammer for forskning og udvikling
  - sektorspecifikke eller tværindustrielle udvalg om social dialog (der var omkring 70 aktive udvalg af denne type i 2005)
  - »komitologiudvalg«, der bistår Kommissionen på politikområder, hvor Kommissionen har beføjelse til at gennemføre lovgivning (der var i alt 250 udvalg af denne type i 2004)
  - fælles organer, der udspringer af internationale aftaler (der var i alt 170 aktive udvalg af denne type i 2004);
36. beklager, at disse grupper generelt ikke medtages i registret, og forventer, at Kommissionen træffer foranstaltninger for at sikre, at registret indeholder alle ekspertgrupper, herunder oplysninger om medlemmer af komitologiudvalg, individuelle eksperter, fælles organer og udvalg om social dialog, og for at sikre, at den samme åbne tilgang anvendes på medlemmer af disse ekspertgrupper, medmindre der gives vægtige grunde til det modsatte i hvert enkelt tilfælde;
37. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig undersøgelse af sine ekspertgrupper inden udgangen af 2008 og træffe foranstaltninger til at sikre en afbalanceret repræsentation af interessegrupper blandt ekspertgruppernes medlemmer;
38. insisterer på, at Kommissionen inden udgangen af 2008 skal udarbejde en åben, gennemskelig og inklusiv proces for udvælgelse af medlemmer til nye ekspertgrupper, og at den senest i februar 2009 skal orientere Parlamentet om de nye udvælgelseskriterier;

Forvaltningspraksis inden for institutionerne og deres årlige aktivitetsrapporter

39. anerkender, at det er et vigtigt element i forbindelse med god forvaltningspraksis i selskaber eller i EU's institutioner, at interessenter og offentligheden har adgang til oplysninger om økonomisk forvaltning i en form, som den gennemsnitlige læser kan forstå,
40. erkender, at holdningen er ændret efter ikrafttrædelsen af den reviderede finansforordning i 2003 på grund af forpligtelsen til at udarbejde årlige aktivitetsrapporter, som i praksis giver et detaljeret indblik i institutionernes interne arbejde;
41. glæder sig over, at Kommissionens generaldirektører og andre tjenester har offentliggjort deres årlige aktivitetsrapporter (2004, 2005 og 2006) samt Kommissionens sammenfattende rapport om de politiske resultater i 2006 (KOM(2007)0067) på Kommissionens websted http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm;
42. bemærker, at den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter ifølge Kommissionen er de bærende elementer i Kommissionens regnskabsaflægningssystem (KOM(2006)0277), og opfordrer kraftigt Kommissionen til — da generaldirektørerne og Kommissionen som kollegium i disse rapporter påtager sig deres politiske ansvar for forvaltningen — at træffe seriøse foranstaltninger for at skabe fuld indsigt i, hvordan 80 % af EU-midlerne anvendes (delt forvaltning), idet dens egen regnskabsaflæggelse ellers vil blive anset for at være mangelfuld;
43. opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at støtte, at medlemsstaterne offentliggør nationale revisionserklæringer, som vil gøre det muligt for den at påtage sig det fulde politiske ansvar for hele EU's økonomiske forvaltning; opfordrer også indtrængende Kommissionen til at basere sig mere på det arbejde, som udføres af nationale revisionsorganer, og eksterne revisioner;
44. glæder sig over, at Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Ombudsmand alle forelægger aktivitetsrapporter for dechargemyndigheden;
45. mener, at de årlige aktivitetsrapporter fra de øvrige institutioner, herunder Rådet og Europa-Parlamentet, bør offentliggøres på deres offentlige websteder for at sikre øget åbenhed;

Tirsdag, den 19. februar 2008

Sortlistning af bedragere

46. minder om, at et af de spørgsmål, som Kommissionen behandlede i sit forberedende arbejde om åbenhed (SEK(2005)1300), var, om svig i højere grad kunne hindres ved mere åbenhed omkring undersøgelsesresultaterne, og om Kommissionen burde opstille og offentliggøre en »sortliste« over konstaterede tilfælde af svig og således sætte navn på synderne;

47. bemærker, at mens sortlistning af bedragere behandles indgående i Kommissionens arbejdsdokument (SEK(2005)1300), så er emnet hverken medtaget i Kommissionens grønbog om et europæisk åbenhedsinitiativ eller i den efterfølgende meddelelse;

48. opfordrer Kommissionen til at overveje, om der bør udarbejdes en »sortliste« over konstaterede tilfælde af svig og dem, der står bag, for at sætte navn på dem og for at orientere offentligheden om Fællesskabets bestræbelser på at bekæmpe svig;

49. påpeger, at Kommissionen efter anmodning fra Europa-Parlamentet i 1997 for at beskytte EU's finansielle interesser har indført et varslingsystem (EWS — Early Warning System) med fem varslingsniveauer, der skal hjælpe Kommissionens tjenestegrene med at opdage enheder, der kan udgøre en økonomisk eller anden risiko; bemærker, at dette system dækker både central forvaltning (kontrakter og tilskud, der forvaltes direkte af Kommissionens tjenestegrene) og decentral forvaltning (midler forvaltet af tredjelande), og påpeger, at varslingssystemet dog stadig ikke dækker EU-midler, der forvaltes i samarbejde med medlemsstaterne (delt forvaltning, hovedsageligt den fælles landbrugspolitik og strukturfondene), og heller ikke midler, der tildeles internationale organisationer (fælles forvaltning);

50. bemærker, at overensstemmelsesfejl (f.eks. manglende eller ukorrekt udbudsprocedure) ifølge Revisionsrettens årsberetning for 2006 var den vigtigste årsag til uregelmæssigheder inden for strukturpolitikkerne, og anmoder under henvisning til, at beskyttelse af EU's finansielle interesser er et væsentligt mål, Kommissionen og Revisionsretten om at underrette dechargemyndigheden om de typer af uregelmæssigheder eller svig, som hyppigst forekommer i forbindelse med udbudsprocedurer, og om årsagerne til dem;

51. bemærker, at registreringer i varslingsystemet af databeskyttelseshensyn, dvs. for at sikre de berørte enheders legitime interesser, og fordi finansforordningen ikke indeholder bestemmelser, der tillader offentliggørelse, er strengt fortrolige

52. minder om, at der i henhold til finansforordningens artikel 95 skal oprettes en central database over udelukkede ansøgere eller bydende (i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger), der skal forvaltes i fællesskab af alle institutioner og agenturer og være funktionsdygtig senest den 1. januar 2009;

53. gentager, at der er et presserende behov for fagets regler for OLAF, der tilgodeser uskyldsformodning i forhold til modtagere, som har været genstand for en langvarig og belastende efterforskning og er frikendt af domstolene, og som ikke modtager godtgørelse for skader på deres omdømme eller eventuelt påførte tab;

54. bemærker, at medlemsstaterne har pligt til at give oplysninger om udelukkede ansøgere og bydende til den kompetente anvisningsberettigede; bemærker endvidere, at der ikke vil være offentlig adgang til databasen, idet adgangen hertil er begrænset til EU-institutioner, forvaltningsorganer og reguleringsorganer (finansforordningens artikel 95, stk. 2);

*
* *

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og andre institutioner.

Tirsdag, den 19. februar 2008

Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser

P6_TA(2008)0052

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2008 om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsberetninger for 2005 — 2006 (2006/2268(INI))

(2009/C 184 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til beslutninger om tidligere årsberetninger fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- der henviser til Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. juli 2006 om beskyttelse af EU's finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsberetning for 2005 (KOM(2006)0378) samt bilagene (SEK(2006)0911 og SEK(2006)0912),
- der henviser til Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet og Rådet af 6. juli 2007 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsberetning for 2006 (KOM(2007)0390) samt bilagene (SEK(2007)0930 og SEK(2007)0938),
- der henviser til OLAF's aktivitetsrapport for 2005 ⁽¹⁾,
- der henviser til OLAF's aktivitetsrapport for 2006 ⁽²⁾,
- der henviser til aktivitetsrapport fra Overvågningsudvalget for OLAF for perioden december 2005 til maj 2007 ⁽³⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2005 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2006 ⁽⁵⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 276, stk. 3, og artikel 280, stk. 5,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0009/2008),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽⁴⁾ EUT C 263 af 31.10.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 273 af 15.11.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

Tirsdag, den 19. februar 2008

- A. der henviser til det materielle indhold af EF-traktatens artikel 280, stk. 1 og 2,
- B. der henviser til, at finansforordningens artikel 53 b, stk. 2, af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (finansforordningen) foreskriver følgende:

»2. Medmindre andet er fastsat i komplementære forskrifter i de relevante sektorspecifikke bestemmelser, skal medlemsstaterne for at sikre, at midlerne ved delt forvaltning anvendes i overensstemmelse med de gældende regler og principper, træffe alle de lovgivningsmæssige og administrative eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser. Med henblik herpå skal de især:

- a) konstatere, at de over budgettet finansierede foranstaltninger virkelig er gennemført, og sikre, at de er gennemført korrekt
- b) forhindre og forfølge uregelmæssigheder og svig
- c) inddrive beløb, der er udbetalt uretmæssigt eller ikke er anvendt korrekt, og beløb, der er gået tabt på grund af uregelmæssigheder eller fejl
- d) ved hjælp af relevante sektorspecifikke bestemmelser og i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3, sikre en passende årlig efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagerne af midler fra budgettet.

Til dette formål foretager medlemsstaterne kontrol og etablerer et effektivt og produktivt internt kontrolsystem (...)

Beløb for indberettede uregelmæssigheder

1. glæder sig over, at beretningerne om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, og navnlig beretningen for regnskabsåret 2006, er blevet mere analytiske; bemærker dog, at statistikkerne støtter sig på meget uensartede nationale strukturer med meget forskelligartede administrative, juridiske, kontrol- og inspektionsmæssige systemer;

2. kræver, at årsberetningerne om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser samt Europa-Parlamentets betænkninger på grundlag af disse beretninger sættes på Rådets dagsorden, og at Rådet efterfølgende fremsender sine bemærkninger til Parlamentet og Kommissionen;

3. konstaterer, hvad angår de egne indtægter, landbrugsudgifter og medlemsstaternes strukturforanstaltninger, at de indberettede uregelmæssigheder i 2006 vedrørte et samlet beløb på 1 143 mio. EUR (sammenlignet med regnskabsåret 2005: 1 024 mio. EUR, regnskabsåret 2004: 982,3 mio. EUR, regnskabsåret 2003: 922 mio. EUR, regnskabsåret 2002: 1 150 mio. EUR); bemærker, at de beløb, medlemsstaterne har indberettet til Kommissionen, i 2006 kan opdeles som følger:

- egne indtægter: 353 mio. EUR, (regnskabsåret 2005: 328,4 mio. EUR, regnskabsåret 2004: 212,4 mio. EUR, regnskabsåret 2003: 269,9 mio. EUR, regnskabsåret 2002: 367 mio. EUR)
- garantier i forbindelse med Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL): 87 mio. EUR (regnskabsåret 2005: 102 mio. EUR, regnskabsåret 2004: 82,1 mio. EUR, regnskabsåret 2003: 169,7 mio. EUR, regnskabsåret 2002: 198,1 mio. EUR)
- strukturforanstaltninger: 703 mio. EUR (regnskabsåret 2005: 601 mio. EUR, regnskabsåret 2004: 694,5 mio. EUR, regnskabsåret 2003: 482,2 mio. EUR, regnskabsåret 2002: 614,1 mio. EUR);

konstaterer ligeledes, hvad angår førtiltrædelsesfondene, at de indberettede uregelmæssigheder i 2006 vedrørte et samlet beløb på 12,32 mio. EUR (regnskabsåret 2005: 17,6 mio. EUR);

4. finder, at en lang række faktorer kan påvirke de årlige variationer i de finansielle virkninger af uregelmæssigheder;

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1525/2007 (EUT L 343 af 27.12.2007, s. 9).

Tirsdag, den 19. februar 2008

5. understreger, at et meget stort antal uregelmæssigheder, der indberettes til Kommissionen, ikke nødvendigvis betyder et højt bedrageriniveau; henviser til, at det også kan betyde, at kontrolforanstaltningerne har været effektive, og at der har været et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; glæder sig over, at Kommissionen i årsberetningen for 2006 har understreget betydningen af et sådant samarbejde;

Generel analyse

6. konstaterer, hvad angår egne indtægter, at det beløb, der er berørt af uregelmæssigheder, er steget (+ 7 %) fra 328 mio. EUR i 2005 til 353 mio. EUR i 2006; at de produkter, der især har været ramt af uregelmæssigheder, er tv-apparater (2005: 69 mio. EUR, 2006: 62,3 mio. EUR) og cigaretter (2005: 30,9 mio. EUR, 2006: 27,6 mio. EUR); at antallet af tilfælde er steget betydeligt i Italien (+ 122 %) og Nederlandene (+ 81 %); påpeger, at 113,4 mio. EUR (32 %) er blevet inddrevet i 2006;

7. konstaterer, hvad angår landbrugsudgifter, at det beløb, der er berørt af uregelmæssigheder, er faldet fra 105 mio. EUR i 2005 til 87 mio. EUR i 2006; henviser til, at Spanien, Frankrig og Italien er ansvarlige for 57, 2 % af uregelmæssighederne eller i alt 64,9 mio. EUR, og at de hårdest ramte sektorer er udvikling af landdistrikter, okse- og kalvekød samt sektoren for frugt og grønsager;

8. glæder sig over gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, hvis sigte er at give medlemslandene et forenklet og mere effektivt retsgrundlag for inddrivelse af uregelmæssige udbetalinger; kræver, at Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne lovgivning og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet;

9. glæder sig over, at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), gennem hvilket 68 % af transaktionerne er blevet behandlet, fungerer godt og har gjort det muligt at påvise en betydelig andel af de konstaterede uregelmæssigheder;

10. bemærker med bekymring, at niveauet for inddrivelse af uberettigede udbetalinger fortsat er lavt og varierer medlemslandene imellem, og kræver, da der med tiden vil blive færre muligheder for inddrivelse, at Kommissionen øger indsatsen for at forbedre inddrivelsesprocenten for uberettigede udbetalinger;

11. mener, at Kommissionen bør træffe korrigerende foranstaltninger, når inddrivelsesprocenten i en given medlemsstat systematisk forbliver lav;

12. forsikrer Kommissionen om, at den har Parlamentets fulde støtte i den strenge håndhævelse af lovgivningen om standsning af udbetalinger, og opfordrer indtrængende til, at finansiering fra den fælles landbrugspolitik også underlægges den samme procedure som de foranstaltninger, der allerede er iværksat⁽²⁾ for at undgå overførsel af midler i tilfælde, hvor Kommissionen ikke har en fuldstændig garanti for, at administrationen og kontrolsystemerne i den medlemsstat, der modtager disse midler, er pålidelige;

13. opfordrer Kommissionen til at evaluere effektiviteten og gennemsigtigheden af overvågningssystemerne i forbindelse med udbetalingerne til landmændene som led i de årlige beretninger om beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser;

14. glæder sig over arbejdet i taskforcen for inddrivelse⁽³⁾, der har kunnet afvikle et stort antal uregelmæssigheder i de foregående år (1971-2006: 3 061 mio. EUR); henviser til, at medlemsstaterne følgerig har inddrevet 898 mio. EUR, og at 1 200 mio. EUR har kunnet afvikles ved regnskabsafviklingsproceduren; understreger dog, at medlemsstaterne skal være langt mere agtpågivende for at undgå uregelmæssigheder og inddrive de udestående beløb;

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1437/2007 (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ Kommissær Danuta Hübner fremførte i et skriftligt svar til Budgetkontroludvalget, at betalingsanmodninger til EFRU i 2006 er blevet tilbageholdt af Spanien, indtil resultaterne af revisionen af de korrigerende foranstaltninger forelå. Hübner påpegede endvidere standsninger af udbetalinger fra ESF i 2005 til alle programmer i England, til mål 3-programmerne, til visse regionale programmer i Frankrig og til programmer i de italienske regioner Calabrien og Sicilien, samt til Equal i Spanien og Italien i 2006.

⁽³⁾ Oprettelsen af taskforcen for inddrivelse blev bekendtgjort i Kommissionens meddelelse »Forbedring af inddrivelsen af fællesskabsfordringer, der opstår i forbindelse med direkte og delt forvaltning af fællesskabsudgifter« (KOM(2002)0671 endelig). Taskforcen er et fælles OLAF/DG AGRI-initiativ, som ledes af OLAF.

Tirsdag, den 19. februar 2008

15. tager Kommissionens vedtagelse af dens anden rapport om manglerne i gennemførelsen af systemet med den »sorte liste« (Rådets forordning (EF) nr. 1469/95 ⁽¹⁾) til efterretning og kræver en bredere debat i EU-institutionerne om planerne for fremtiden, hvor den mest nærliggende fremgangsmåde vil være en betydelig forhøjelse af straffen for de medlemsstater, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb;

16. bemærker, at det beløb, der er berørt af uregelmæssigheder, hvad angår strukturforanstaltninger, er steget med 17 %, eller fra 601 mio. EUR i 2005 til 703 mio. EUR i 2006 (strukturfonde 517 mio. EUR, Samhørighedsfonden 186 mio. EUR); henviser til, at uregelmæssighederne frem for alt (75 %) vedrørte Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF); henviser til, at Tyskland, Spanien, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige er ansvarlige for ca. 85 % af det berørte beløb (438,1 mio. EUR) inden for strukturfondene i 2006; henviser til, at støttemodtagerne ofte har faktureret ikke-støtteberettigede beløb; henviser til, at de faktiske forhold er blevet påvist ved en kontrol af dokumenter;

17. beklager, at der for 60 projekters vedkommende af de 95, der er finansieret over strukturfondene og revideret i løbet af indeværende programperiode, er konstateret væsentlige fejl i de indberettede projektkomkostninger, hvilket er en stigning i antallet af uregelmæssigheder i forhold til året før; mener, at der bør foretages revision af et større antal projekter, således at de konklusioner, man når frem til, giver mulighed for at formulere klare anbefalinger med hensyn til forbedring af den økonomiske forvaltning;

18. konstaterer, at 266,5 mio. EUR af et samlet beløb på 703 mio. EUR stadig skal inddrives for 2006, mens 762 mio. EUR endnu ikke er blevet inddrevet for tidligere år; opfordrer Kommissionen til to gange om året at informere Parlamentets kompetente udvalg om de fremskridt, der er gjort, og de specifikke foranstaltninger, der er truffet med henblik på at fremskynde inddrivelsen af udestående beløb;

19. konstaterer, hvad angår førtiltrædelsesfonden, at det beløb, der er berørt af uregelmæssigheder, er faldet fra 26,5 mio. EUR i 2005 til 12,3 mio. EUR i 2006; henviser til, at den hyppigste fejl var fakturering af ikke-støtteberettigede udgifter og manglende overholdelse af kontraktbetingelser eller forskrifter; henviser til, at 11 mio. EUR er blevet inddrevet siden indførelsen af fonden; henviser dog til, at 14 mio. EUR stadig mangler at blive inddrevet;

20. er fortsat overbevist om, at medlemsstaterne og EU-institutionerne, herunder Revisionsretten, må nå til en politisk forståelse omkring en »acceptabel fejlrate«, hvis det nogensinde skal lykkes at afgive en positiv revisionserklæring;

Påviste svagheder

21. anmoder Kommissionen om i årsberetningen for 2008 om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser at foretage en analyse af de strukturer i medlemsstaterne, der er involveret i bekæmpelsen af uregelmæssigheder; henviser til, at denne analyse bl.a. skal besvare følgende spørgsmål, så Parlamentet kan få et tydeligere overblik over gennemførelsen af den lovgivningsmæssige ramme for bedrageribekæmpelsesnetværket:

- Hvilke nationale myndigheder i medlemsstaterne er berørt af disse tiltag?
- Hvordan organiserer de deres samarbejde?
- Hvilke inspektionsbeføjelser har de nationale myndigheder?
- Handler disse nationale myndigheder på grundlag af årlige programmer?
- Har de pligt til at udarbejde en rapport om de mål, der skal forfølges i forbindelse med deres overvågning?
- Er de nationale myndigheder forpligtet til at udarbejde en rapport om anvendelsen af EU-midler?
- På hvilken måde samarbejder de med OLAF, og hvordan meddeles deres resultater til Kommissionen?
- Hvilke EU-databaser har de direkte adgang til?
- Hvilke nationale databaser kan Kommissionen få adgang til?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1469/95 af 22. juni 1995 om foranstaltninger, der skal træffes over for visse erhvervsdrivende, der drager fordel af transaktioner finansieret af EUGFL, Garantisektionen (EFT L 145 af 29.6.1995, s. 1).

Tirsdag, den 19. februar 2008

- Hvad er de anslåede udgifter til kontrol?
- Hvilke mekanismer er der til indberetning af uregelmæssigheder?
- Hvad er status for gennemførelsen af Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96?

22. anmoder Kommissionen om, hvad angår sektoren for egne indtægter, at oplyse, hvilke yderligere tiltag den vil iværksætte for at sætte en stopper for den svigagtige import af tv-apparater, cigaretter og helt generelt vareforfalskninger; bemærker i den sammenhæng med tilfredshed, at OLAF har etableret en afdeling i Kina; tilskynder Kommissionen til at styrke kampen mod vareforfalskninger; opfordrer Kommissionen til at rapportere tilbage i forbindelse med årsberetningen om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser for 2007, der vil blive offentliggjort i juli 2008, vedrørende de initiativer og tiltag, der er blevet iværksat på baggrund af Parlamentets beslutning af 11. oktober 2007 om konsekvenserne af aftalen mellem Fællesskabet, medlemsstaterne og Philip Morris om at intensivere bekæmpelsen af svig og cigaretsmugling og opfølgning af henstillingerne fra Europa-Parlamentets Midlertidige Undersøgelsesudvalg om Ordningen for Fællesskabsforsendelse ⁽¹⁾;

23. anser det for fuldstændig uacceptabelt, at Tyskland og Spanien i flere år har undladt at fremsende oplysninger om uregelmæssigheder vedrørende landbrugsudgifterne til Kommissionen i elektronisk form; bemærker endvidere, at de to lande er ansvarlige for 38 % (33,2 mio. EUR) af uregelmæssighederne, og at Tyskland ikke længere indberetter data vedrørende de implicerede personer og virksomheder på trods af forpligtelsen hertil; tilskynder derfor Kommissionen til at indlede overtrædelsesprocedurer mod disse to medlemsstater og tilbageholde 10 % af landbrugsstøtten, indtil procedurerne er afsluttet; anmoder formanden for Budgetkontroludvalget om at sende en skrivelse til de relevante faste repræsentationer med anmodning om en redegørelse;

24. er af den opfattelse, at perioden på 39 måneder fra det øjeblik, hvor en uregelmæssighed begås, til det øjeblik, hvor uregelmæssigheden indberettes til Kommissionen, er uacceptabel, fordi en sådan forsinkelse gør det vanskeligere at inddrive beløbet; spørger Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at kalde medlemsstaterne til orden; konstaterer, at medlemsstaterne ikke er tilstrækkeligt årvågne;

25. spørger om, hvilke foranstaltninger Kommissionen har truffet for at mindske antallet af uregelmæssigheder inden for sektoren for udvikling af landdistrikter, okse- og kalvekød samt frugt og grønsager;

26. kræver, at Kommissionen står fast, såfremt Grækenland ikke overholder handlingsplanen for indførelse af IFKS ⁽²⁾; ønsker at blive informeret om det samlede støttebeløb, der indtil nu over fællesskabsbudgettet er betalt til Grækenland til etablering af IFKS, og hvorvidt dette beløb kan inddrives, såfremt systemet ikke fungerer fuldt ud inden september 2008;

27. bemærker, hvad angår strukturforanstaltninger, at 84 % af uregelmæssighederne kunne konstateres i Italien (2006: 228,2 mio. EUR), Spanien (2006: 85,7 mio. EUR), Det Forenede Kongerige (2006: 59,8 mio. EUR), Portugal (2006: 37,2 mio. EUR) og Tyskland (2006: 27,2 mio. EUR); konstaterer samtidig, at hverken Tyskland eller Spanien anvender det elektroniske modul af informationssystemet vedrørende bedrageribekæmpelse, og at Tyskland endog undlader at indberette data vedrørende de implicerede personer og virksomheder; anmoder formanden for Budgetkontroludvalget om at sende en skrivelse til de relevante faste repræsentationer med anmodning om en redegørelse;

28. mener på den baggrund, at programmeringsperioden fra 2000 til 2006 har vist, at alt for komplicerede regler og ineffektive kontrol- og overvågningssystemer bidrager til de konstaterede uregelmæssigheder; påpeger endvidere, at betalingerne ofte når frem til modtagerne med stor forsinkelse; glæder sig derfor over forbedringerne som følge af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsonden ⁽³⁾; ønsker helt generelt, at de regionale og lokale myndigheder i højere grad inddrages i programmeringen og gennemførelsen af bevillingerne;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0432.

⁽²⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2006: »5.11. For femte år i træk fremsætter generaldirektøren i sin erklæring et forbehold på grund af den utilstrækkelige anvendelse af IFKS i Grækenland. Rettens revision vedrørende 2006 bekræfter, at der stadig er problemer med udførelsen af de centrale kontroller. Det gælder særlig: behandlingen af ansøgninger, inspektionsprocedurerne, dyredatabasens integritet og markidentifikationssystemet.«.

⁽³⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25. Ændret ved forordning (EF) nr. 1989/2006 (EUT L 411 af 30.12.2006, s. 6).

Tirsdag, den 19. februar 2008

29. minder om, at Parlamentet i punkt 11 af sin beslutning af 15. juni 2006 om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsberetning for 2004 ⁽¹⁾ anførte følgende: »(...) at opmærksomheden i rapporteringsperioden 2005 fortrinsvis bør rettes mod uregelmæssigheder i de strukturelle foranstaltninger»; må dog konstatere, at situationen synes at være blevet værre;

30. mener, at Kommissionen bør være særlig opmærksom på kriminelle netværk, der er specialiseret i uretmæssigt at tilegne sig EU-midler;

31. opfordrer Kommissionen til at give Parlamentets Budgetkontroludvalg en detaljeret analyse af det eller de systemer, der anvendes af den organiserede kriminalitet, uanset om de styres af mafiaer eller ej, og som undergraver Fællesskabernes finansielle interesser;

32. er yderst foruroliget over følgende udtalelse fra Revisionsrettens formand: »Kontrol- og overvågningssystemerne i medlemsstaterne har generelt været ineffektive eller middelmådige, og Kommissionens kontrol med deres funktion har også kun været middelmådig« ⁽²⁾;

33. kræver derfor, at medlemsstaterne garanterer deres kontrol- og overvågningssystemers kvalitet og på passende politisk niveau vedtager en national forvaltningserklæring vedrørende alle fællesskabsbevillinger under delt forvaltning; anmoder Kommissionen om aktivt at forsvare denne idé og oplyse om eventuelle fremskridt i årsberetningen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser;

34. opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger og om nødvendigt indlede overtrædelsesprocedurer over for de medlemsstater, som ikke bistår Kommissionens tjenestegrene med at foretage undersøgelser på stedet i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96;

35. anmoder i den forbindelse Kommissionen om at evaluere indførelsen af bindende og retsbevarende elementer i en fremtidig EU-lovgivning, for så vidt angår delt forvaltning, således at uregelmæssige indbetalinger kan inddrives ved inddrivelsesprocedurens afslutning, f.eks. i form af en kaution fra medlemsstaternes side over for Fællesskabet for støttemodtagernes udnyttelse af EU-midler;

36. minder om, at der, hvad angår strukturelle foranstaltninger, er over 1 000 mio. EUR, der skal inddrives for 2006 og tidligere regnskabsår;

37. understreger, at medlemsstaterne er direkte ansvarlige for at søge midler omfattet af uregelmæssigheder tilbagebetalt; tilskynder endnu en gang Kommissionen til at suspendere mellemliggende betalinger til medlemsstater, hvis der er tale om alvorlige uregelmæssigheder; erkender, at der er behov for at reagere hensigtsmæssigt, hvis medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer er utilstrækkelige, og minder om, at svig og uregelmæssigheder er til skade for Den Europæiske Unions arbejde, navnlig for strukturelle projekter;

38. glæder sig over, at oplysninger om modtagerne af strukturfondsmidler inden for rammerne af det europæiske initiativ om gennemsigtighed skal offentliggøres, og anmoder indtrængende om, at medlemsstaterne forpligtes til at offentliggøre oplysninger om projekter og modtagere af bevillinger under samtlige EU-fonde, der er omfattet af delt forvaltning;

39. kræver, at medlemsstaterne hvert år indberetter det økonomiske tab som følge af definitivt tabte beløb til Kommissionen, der indfører beløbet i årsberetningen;

40. anmoder endvidere de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om at underrette Kommissionen, herunder OLAF, en gang om året, om domme vedrørende svigagtig udnyttelse af strukturfondene;

41. anmoder Kommissionen om at tage stilling til den negative evaluering af dens arbejde fra Revisionsrettens side og samtidig redegøre for, hvilke foranstaltninger den har truffet for at forbedre en situation i medlemsstaterne, der skader beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser;

⁽¹⁾ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 508.

⁽²⁾ Tale til Budgetkontroludvalget den 12. november 2007.

Tirsdag, den 19. februar 2008

42. opfordrer samtidig Kommissionen til oftere at rapportere tilbage til medlemsstaterne og give dem detaljer om, hvordan den har anvendt de indberettede oplysninger, samt hvordan den har fulgt op på de indberettede uregelmæssigheder;

43. konstaterer, hvad angår udnyttelsen af førtiltrædelsesfonden, at Bulgarien (2006: 1,7 mio. EUR), Polen (2006: 2,4 mio. EUR), Rumænien (2006: 5,5 mio. EUR) og Slovakiet (2006: 1,9 mio. EUR) tegner sig for 94 % af uregelmæssighederne; bemærker i den forbindelse, at Kommissionen har understreget nødvendigheden af en fælles fortolkning og ensartet anvendelse af retningslinjer og arbejdsdokumenter; anmoder derfor Kommissionen om at oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet i denne henseende;

44. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at medlemsstaterne endnu tydeligere og lige fra begyndelsen kan identificere uregelmæssigheder, der menes at udgøre svigagtig misbrug, eftersom medlemsstaterne fortsat har vanskeligt ved præcist at fastslå, hvad en uregelmæssighed eller svig er, og hvad der skal indberettes til Kommissionen/OLAF, selv om de overholder kravene om kvartalsvis indberetning;

45. opfordrer Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at bruge OLAF's Anti-Fraud Information System/CIGinfo (informations- og meddelelsesinstrument vedrørende cigaretsmugling); mener, at dette ene administrative websted kunne forbedre udvekslingen af data (særligt om uregelmæssigheder) mellem OLAF og medlemsstaterne, når først de nationale og de europæiske systemer er kompatible;

46. glæder sig over, at Budgetkontroludvalget allerede to gange er mødtes med sine kolleger i de nationale parlamenter; mener, at årlige møder mellem de nationale Parlamenters budgetkontroludvalg og Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg kunne være yderst nyttige med hensyn til at forbedre medlemsstaternes kontrol- og overvågningssystemer og opnå en national forvaltningserklæring;

47. ønsker det tættest mulige samarbejde mellem Revisionsretten og de nationale og regionale revisionsorganer med henblik på at øge anvendelsen af deres beretninger til overvågning af udnyttelsen af EU-midler i medlemsstaterne;

OLAF's aktivitetsrapporter

48. konstaterer, at OLAF blev omstruktureret i 2006 under hensyntagen til Revisionsrettens særberetning nr. 1/2005; mener, at OLAF's rolle bør evalueres af Europa-Parlamentet i forbindelse med proceduren for revision af OLAF-forordningen;

49. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den database, der er omhandlet i artikel 95 i finansforordningen, bliver fuldt operationel fra 1. januar 2009;

50. konstaterer, at OLAF i 2005 modtog 802 og i 2006 826 nye anmeldelser; glæder sig over, at evalueringssystemet har gjort det muligt at reducere antallet af indledte sager til 254, og at statistikkerne endvidere for hovedparten af de afsluttede sager viser en administrativ, disciplinær, økonomisk, retslig eller lovgivningsmæssig opfølgning; bemærker, at den økonomisk konsekvens af samtlige igangværende og afsluttede sager ved udgangen af regnskabsåret 2005 var på 6 600 mio. EUR og på 7 400 mio. EUR ved udgangen af regnskabsåret 2006, og at de mest berørte sektorer har været strukturfondene (2006: 1 606,7 mio. EUR), cigaretter (2006: 1 320,1 mio. EUR), told (2006: 989,8 mio. EUR) og moms (2006: 727,8 mio. EUR);

51. opfordrer Kommissionen til at forberede et passende retsgrundlag for offentliggørelse af navnene på virksomheder og enkeltpersoner, der har begået svig mod Fællesskabet;

52. glæder sig over den måde, hvorpå OLAF har informeret Parlamentet om opfølgningen af de afsluttede sager; bemærker dog, at de berørte statsadvokaturer har nægtet at foretage opfølgning i 20 tilfælde (ud af 134 tilfælde, hvor der blev anmodet om en retslig opfølgning) på grund af forældelse eller manglende beviser;

53. beklager imidlertid, at OLAF ikke har genoptaget dialogen om de skriftlige oplysninger, parlamentets kompetente udvalg modtager regelmæssigt, således som der blev anmodet om i Parlamentets ovennævnte beslutning af 15. juni 2006;

Tirsdag, den 19. februar 2008

54. konstaterer i lighed med tidligere regnskabsår, at de fleste sager er blevet registreret i Belgien, Tyskland og Italien;
55. henleder opmærksomheden på sin ovennævnte beslutning af 11. oktober 2007;
56. konstaterer, at der i 2006 blev registreret et beløb på over 450 mio. EUR i form af inddrivelser i forbindelse med OLAF-undersøgelser, og at dette beløb stammer fra sager, der blev afsluttet i 2006 (ca. 114 mio. EUR) og igangværende opfølgingsforanstaltninger (ca. 336 mio. EUR, navnlig inden for landbrugssektoren (134,6 mio. EUR) og strukturfondene (146,3 mio. EUR));
57. bifalder samarbejdet mellem OLAF, Europol, Eurojust og visse internationale organisationer, et samarbejde, der bl.a. har til formål at bekæmpe den organiserede kriminalitet; understreger samtidig, at et sådant samarbejde skal være gennemskueligt og bevare OLAF's uafhængighed;
58. forstår, at Kommissionen af økonomiske hensyn ønsker at begrænse antallet af sprogudgaver af sine rapporter; insisterer ikke desto mindre på, at bilag 2 til årsberetningerne om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser samt aktivitetsrapporterne skal gøres tilgængelige, i det mindste på engelsk, fransk og tysk;

Revision af OLAF-forordningen

59. minder Kommissionen om, at Parlamentet i punkt 30 af sin ovennævnte beslutning af 15. juni 2006 har talt for, at samtlige undersøgelsesbeføjelser for OLAF sammenfattes i en enkelt forordning; understreger samtidig, at Rådets arbejdsgruppe om bedrageribekæmpelse også synes at gå ind for en strømlining af det aktuelle retsgrundlag ⁽¹⁾; opfordrer derfor OLAF til snarest muligt at forelægge en analyse af samspillet mellem de forskellige retsakter, der giver OLAF undersøgelsesbeføjelser, i forbindelse med OLAF's aktivitetsberetning for regnskabsåret 2007 med henblik på eventuelt at integrere resultaterne af denne analyse i den kommende revision af OLAF-forordningen; understreger i den forbindelse, at Lissabontraktaten ⁽²⁾ også ændrer EU-traktatens artikel 280, der omhandler bedrageribekæmpelse;
60. bemærker, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 27. november 2007 afsagde dom i sagen Tillack mod Kongeriget Belgien (sag nr. 20477/05) og fandt, at den belgiske stat havde overtrådt artikel 10 (ytringsfrihed) i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, da den gennemsøgte journalists lokaler; bemærker imidlertid, at hverken OLAF's eller Kommissionens forudgående administrative undersøgelser var omfattet af dommen; er i den forbindelse af den opfattelse, at alle passende foranstaltninger generelt skal træffes for at beskytte rettighederne hos personer, der er genstand for en undersøgelse;

Bekæmpelse af momsbedrag

61. er yderst foruroliget over den økonomiske skade, som transaktioner af »karrusel«-typen forårsager; konstaterer f.eks., at det tyske institut for økonomiske undersøgelser anslår, at de nationale tab af momsindtægter for årene 2003-2005 beløber sig til mellem 17 000 og 18 000 mio. EUR pr. år, og at medlemsstaterne generelt anslår, at de mister ca. 10 % af deres momsindtægter hvert år, samt at en tredjedel af disse tab skyldes grænseoverskridende transaktioner af »karrusel«-typen;
62. bemærker endvidere, at Overhuset anslår det nationale tab af momsindtægter i Det Forenede Kongerige i perioden 2005-2006 til mellem 3 500 og 4 750 mio. GBP; eller mindst 9,6 mio. GBP dagligt; citerer rapporten, der anfører som følger: »den aktuelle mekanisme for moms-transaktioner inden for Fællesskabet kan ikke opretholdes« ⁽³⁾;
63. minder om, at der kun kan tages hensyn til de faktiske indtægter i forbindelse med opkrævningen af de egne momsindtægter;
64. er yderst foruroliget over, at mange medlemsstater fortsat er tilbageholdende, når det drejer sig om en styrkelse af samarbejdet mellem de kompetente nationale tjenestegrene på den ene side og Kommissionen, herunder OLAF, og de nationale tjenestegrene på den anden;

⁽¹⁾ Skrivelse til OLAF's direktør af 2. april 2007.

⁽²⁾ EUT C 306 af 17.12.2007, s. 127.

⁽³⁾ Punkt 52 i rapport fra House of Lords, European Union Committee, Stopping the Carousel; Missing Trader Fraud in the EU, HL Paper 101, af 25. maj 2007.

Tirsdag, den 19. februar 2008

65. glæder sig over Kommissionens meddelelse til Rådet om visse centrale elementer, der bidrager til udformningen af strategien for bekæmpelse af momssvig i EU (KOM(2007)0758); opfordrer følgelig sit kompetente udvalg til at tage aktive skridt til overvågning af dens gennemførelse;

66. beklager, at Rådet endnu ikke har taget stilling til forordningen om gensidig bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod svig og enhver anden ulovlig aktivitet ⁽¹⁾, der blev behandlet ved førstebehandling i Parlamentet den 23. juni 2005 ⁽²⁾; pålægger sin formand at tage kontakt til Rådets formand for at fremme sagen;

67. mener, at et bedre samarbejde mellem de berørte tjenestegrene og med Kommissionen (OLAF) er en absolut forudsætning for at kunne bekæmpe grænseoverskridende bedrageri af »karrusel«-typen, og at systemet til udveksling af momsoplysninger og samarbejdet på området dataanalyse med Kommissionens (OLAF's) hjælp bør styrkes i den forbindelse;

*
* *

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Overvågningsudvalget for OLAF og OLAF.

⁽¹⁾ KOM(2004)0509, senere ændret ved (KOM(2006)0473.

⁽²⁾ EUT C 133 E af 8.6.2006, s. 105.

Markedsadgang for EU's virksomheder

P6_TA(2008)0053

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2008 om EU's strategi for øget markedsadgang for EU's virksomheder (2007/2185(INI))

(2009/C 184 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det globale Europa og et stærkere partnerskab for øget markedsadgang for EU's eksportører (KOM(2007)0183),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det globale Europa: I konkurrencen på verdensmarkedet — Et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse (KOM(2006)0567),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om det globale Europa: Europas handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter i en global økonomi under forandring — En grøn bog til brug ved den offentlige høring (KOM(2006)0763),
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2006 om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2006 om Kommissionens årsberetning til Europa-Parlamentet om de antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesforanstaltninger, som tredjelande har anvendt over for EU (2004) ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 400.

⁽²⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 276.

Tirsdag, den 19. februar 2008

- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doha-runden efter WTO's ministerkonference i Hong Kong ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. oktober 2006 om de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Mercosur med henblik på indgåelsen af en interregional associeringsaftale ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om de transatlantiske økonomiske forbindelser mellem EU og USA ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om perspektiverne for de handelsmæssige forbindelser mellem EU og Kina ⁽⁴⁾.
- der henviser til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene til Kommissionens meddelelse om økonomiske reformer og konkurrenceevne: Hovedkonklusionerne i 2006-rapporten om Europas konkurrenceevne (SEK(2006)1467),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Politiske rammer til styrkelse af fremstillingsindustrien i EU — mod en mere integreret industripolitisk strategi (KOM(2005)0474),
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 23.-24. marts 2006,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om bidraget til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006 med henblik på Lissabon-strategien ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om EU-Kina: Tættere partnerskab, større ansvar (KOM(2006)0631) og det ledsagende arbejdsdokument: Tættere partnerskab, større ansvar — Et oplæg til handels- og investeringspolitik i forholdet mellem EU og Kina: Konkurrence og partnerskab (KOM(2006)0632),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program — moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse (KOM(2005)0551),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0002/2008),
- A. der henviser til, at EU spiller en nøglerolle i verdenshandelen og bør fortsætte med at vise lederskab i det globale økonomiske system for at gøre det mere fair og sikre mere hensyntagen til miljøet og de arbejdsmarkedsmæssige rettigheder,
- B. der henviser til, at EU er verdens største eksportør og den største leverandør af tjenesteydelser og derfor er stærkt interesseret i at sikre, at der åbnes nye markeder for varer og tjenesteydelser,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union må gennemføre mere ambitiøse og fremadrettede strategier for at leve op til globaliseringens udfordringer og imødegå øget konkurrence fra de store udviklingsøkonomier, idet dog den europæiske økonomiske, regionale og sociale model bevares, og menneskerettighederne samt miljø- og socialstandarderne fremmes,
- D. der henviser til, at økonomisk åbenhed, både hjemme og ude i verden, er afgørende for jobskabelse og vækst og for bevarelse af den internationale konkurrenceevne; der henviser til, at Den Europæiske Union derfor som led i strategien for markedsadgang bør fortsætte sit arbejde på at åbne EU's markeder og tilskynde sine handelspartnere til at reducere deres egne hindringer og yderligere åbne deres markeder,

⁽¹⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.⁽²⁾ EUT C 308 E af 16.12.2006, s. 182.⁽³⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 235.⁽⁴⁾ EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 103.⁽⁵⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 321.

Tirsdag, den 19. februar 2008

- E. der henviser til, at tilstrækkelig adgang til tredjelandemarkeder vil gøre det muligt for EU's egne producenter at forblive ledere inden for varer og tjenesteydelser med stor merværdi, udbygge innovationen af deres produkter, fremme kreativiteten, beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder og opnå væsentlige stordriftsfordele,
- F. der henviser til, at udviklingen i verdenshandelen gør det lige så vigtigt at have adgang til tredjelandsmarkeder som at forsvare EU's markeder mod illoyal konkurrence,
- G. der henviser til, at liberalisering af handelen og handelens øgede volumen fremmer den internationale konkurrence, men samtidig øger risikoen for, at eksporten rammes af handelshindringer, som kan få skadelige konsekvenser for EU-virksomhedernes internationale konkurrenceevne,
- H. der henviser til, at EU's konkurrenceevne ikke kan undgå at blive påvirket af protektionistisk adfærd, som ikke er baseret på Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler, uanset om denne praktiseres i eller uden for Fællesskabet,
- I. der henviser til, at afviklingen af handelshindringerne afgjort vil øge Europas eksport af varer og tjenesteydelser og garantere en støt vækst i EU's økonomi,
- J. der henviser til, at der bør tages højde for EU's handelspartners utilstrækkelige beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, inklusive geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser,
- K. der henviser til, at det er yderst vigtigt at sondre mellem a priori ubegrundede handelshindringer, der skyldes ufuldstændig gennemførelse af gældende bilaterale og multilaterale handelsregler, og hindringer, der skyldes myndigheders legitime lovgivningsmæssige og administrative aktiviteter, som oprindeligt ikke sigtede mod handelen, men som alligevel har haft utilsigtede konsekvenser for denne,
- L. der henviser til, at tunge toldprocedurer for import, eksport og transit og sanitære og fytosanitære begrænsninger, der er uberettiget i henhold til de gældende WTO-regler, urimelig anvendelse af handelsforsvarsinstrumenter og ringe beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder a priori er ubegrundede handelshindringer, der skal fjernes for at give europæiske virksomheder lettere adgang til markederne;
- M. der henviser til, at det, selv om det er særdeles vanskeligt nøjagtigt at anslå omfanget af den EU-handel, der hindres af begrænsninger på udenlandske markeder, synes klart, at handelshindringer har afgørende konsekvenser for EU's generelle eksportevne,
- N. der henviser til, at Den Europæiske Union økonomisk set generelt er stærkere repræsenteret i industrialiserede lande, hvor efterspørgslen er statisk, og markant svagere repræsenteret i hurtigvoksende områder og på nye markeder som Kina og Indien,
- O. der henviser til, at Den Europæiske Union generelt betragtes som et meget åbent og transparent marked, som behandler konkurrencebegrænsende adfærd seriøst og garanterer rimelige vilkår for al import, uanset oprindelse,
- P. der henviser til, at høje toldsatsen stadig er en væsentlig hindring for handelen, navnlig i forbindelserne med de store nyindustrialiserede lande,
- Q. der henviser til, at WTO er det eneste effektive forum til sikring af markedsadgang og loyal og retfærdig global handel, og til, at en projicering af den europæiske forvaltningsmodel bør bidrage til yderligere udvikling af hensigtsmæssige og fair regler og sikre et mere stabilt og sammenhængende regelsæt for verdenshandelen,
- R. der henviser til, at det er i Kommissionens almindelige interesse at sikre, at handelslovgivningen og den praksis, dens partnere vedtager, i videst muligt omfang er i overensstemmelse med WTO's regler og andre internationale regler,

Tirsdag, den 19. februar 2008

- S. der henviser til, at handelshindringer og hindringer »bag grænsen« ikke blot skader handelen med varer, men også i væsentlig grad rammer handelen med tjenesteydelser og offentlige indkøb,
- T. der henviser til, at løsning af problemer og øget effektivitet med hensyn til at forsvare erhvervslivets legitime interesser og forventninger også vil kunne gavne Den Europæiske Union i form af synlighed og troværdighed,
- U. der henviser til, at opnåelsen af målsætningerne i den reviderede Lissabondagsorden kræver, at erhvervslivet i Den Europæiske Union skaber og fastholder en stabil konkurrencemæssig position på de globale markeder,
- V. der henviser til, at denne konkurrenceevne, navnlig for de små og mellemstore virksomheders (SMV) vedkommende, i stadig større grad beror på forskning, udvikling, innovation og intellektuelle ejendomsrettigheder,
- W. der henviser til, at to af forudsætningerne for denne konkurrenceevne er dels en sikker energiforsyning, dels uhindret adgang for EU's virksomheder til avancerede informations- og kommunikationsteknologier,

Generel gennemgang

1. betoner, at en vellykket gennemførelse af en revideret, mere ambitiøs strategi for markedsadgang med det formål at åbne nye verdensmarkeder for EU's produkter og tjenesteydelser kan forventes ikke blot at øge Den Europæiske Unions rolle på globalt plan, men også at beskytte eksisterende arbejdspladser og skabe nye job i Europa, øge EU's konkurrenceevne og dermed i væsentlig grad bidrage til at opnå målene i Lissabonstrategien;
2. minder om, at Den Europæiske Unions strategi for øget markedsadgang specifikt er rettet mod udviklede og nye økonomier;
3. betoner, at EU's eksportresultater til både udviklede og nye økonomier ofte hindres af manglende gensidighed med hensyn til vilkårene for markedsadgang, utilstrækkelig overholdelse af internationale handelsregler og udbredelse af illoyal handelspraksis;
4. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at EU's legitime handelsinteresser forsvares mod skadelig eller illoyal handelspraksis i tredjelande, mener, at EU, når tredjelande uberettiget begrænser adgangen til deres markeder for EU-virksomheder, bør reagere hurtigt og bestemt;
5. bemærker den stigende betydning af regulatoriske spørgsmål i international handel; opfordrer til større konsekvens mellem EU's regler og praksis og dem, der gælder hos dets vigtigste handelspartnere; betoner, at harmonisering af regler og andre bestemmelser ikke må medføre svækkelse af sundheds-, sikkerheds- eller miljø- og sociallovgivningen i Europa, men i stedet bør føre til, at EU's større handelspartnere vedtager bedre regler;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en langsigtet strategi for strukturelle forvridninger, der ifølge deres natur kan forventes at fortsætte eller fremkomme igen, selv efter at Kommissionen har truffet foranstaltninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at se bort fra sager, hvor der ikke kan forventes hurtig afskaffelse af hindringer, men hvor afskaffelse trods alt er nødvendig for at genskabe lige vilkår på udenlandske markeder;
7. opfordrer Kommissionen til at betragte alvorlige og systematiske brud på WTO-aftaler og -regler og andre internationale handelslove som noget, der kræver hurtig indgriben, og at sikre, at håndhævelse af sådanne regler ikke underlægges andre politiske og økonomiske hensyn end dem, der er relevante i det givne tilfælde;
8. opfordrer tredjelande til at ophæve de begrænsninger vedrørende udenlandsk ejerskab, som gælder for europæiske virksomheder og til at fjerne diskriminatoriske bestemmelser;
9. er tilfreds med Kommissionens foreslåede strategi for opstilling af prioriteringer for markedsadgang, men opfordrer den indtrængende til ligeledes at overveje andre kriterier, som vil kunne sikre, at dette nye initiativ hjælper det størst mulige antal økonomiske aktører i EU og særlig SMV'er, hvis overlevelse helt afhænger af en klar definition og effektiv gennemførelse af reglerne om intellektuelle ejendomsrettigheder og konkret begrænsning af monopolpriser;

Tirsdag, den 19. februar 2008

10. understreger, at en vellykket bekæmpelse af handelshindringer vil tilskynde til investeringer, produktion og handel i Den Europæiske Union og i hele verden ved bl.a. at gøre vilkårene for markedsadgang mere transparente, forudsigelige og konkurrencebaserede og ved at etablere eller styrke forbindelserne mellem Den Europæiske Union og de internationale markeder;

11. mener, at frie handelsaftaler med Den Europæiske Unions mållande vil være meningsløse, medmindre disse sikrer betragtelig markedsadgang og reelle fremskridt i form af lempelse og i sidste instans fjernelse af ikke-toldmæssige hindringer, der, som det bør nævnes, ofte er mere forvridende for handelen end de toldmæssige hindringer;

Kommissionens meddelelse

12. glæder sig over Kommissionens initiativ til at etablere et stærkere partnerskab for øget markedsadgang for EU's eksportører og især til at opnå konkrete resultater for europæiske virksomheder ved at forbedre markedsadgangen på nye markeder, hvor de europæiske virksomheder møder komplekse handels- og investeringshindringer; glæder sig endvidere over Kommissionens initiativ til at koordinere målsætningerne og instrumenterne for EU's handelspolitik og strategi for markedsadgang på en sådan måde, at EU's potentiale inden for international handel og global konkurrenceevne udnyttes effektivt;

13. er især tilfreds med Kommissionens forslag om, at der indgås et tættere samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervslivet i EU, så de økonomiske aktører, der forsøger at få adgang til tredjelandemarkeder, kan få hjælp til at overvinde de konkrete problemer, de støder på i den forbindelse, på en mere direkte måde og inden for en tidsramme, som svarer bedre til behovene i det moderne erhvervsliv;

14. mener, at Kommissionen kan spille en betydelig rolle ved gennemførelsen af den ny strategi for markedsadgang ved at sikre en passende grad af koordinering mellem aktioner på nationalt plan og på EU-plan, der styrker ressourcer, som ellers ville blive spredt, og sikrer en mere effektiv beskyttelse af europæiske eksportørers rettigheder og interesser;

15. mener, at Den Europæiske Union i nært samarbejde med medlemsstaterne skal spille en afgørende rolle med henblik på at sikre lige vilkår i den internationale handel under hensyntagen til subsidieringsprincippet og balancen mellem de eksisterende beføjelser;

16. understreger vigtigheden af en regelmæssig kvalitativ og kvantitativ evaluering af markedsadgangsstrategiens resultater for at vurdere dens effektivitet; opfordrer Kommissionen til at udforme en passende handlingsplan for markedsadgang og til at forelægge Parlamentet en årlig rapport herom, i lighed med den, som allerede forelægges vedrørende handelsforsvarsinstrumenter;

17. henstiller indtrængende til de europæiske virksomheder, der på lovlig vis konkurrerer med hinanden både i og uden for Den Europæiske Union, at indtage en samarbejdsvillig holdning til en ny strategi for markedsadgang ud fra den betragtning, at åbning af udenlandske markeder og sikring af fri og fair handel tjener deres fælles interesser og derfor kræver en fælles og samordnet indsats;

18. beklager, at der i ovennævnte meddelelse om det globale Europa og et stærkere partnerskab for øget markedsadgang for EU's eksportører ikke er taget hensyn til en række rimelige og erfaringsbaserede anbefalinger fra erhvervslivet, fagforeningerne, forbrugerorganisationerne og civilsamfundet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til disse, når den fører meddelelsen ud i livet;

Initiativer til markedsadgang i Den Europæiske Union

19. betoner, at der er behov for yderligere samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne med det formål at dele information og god praksis; opfordrer medlemsstaterne til at skabe netværk af nationale eller, i givet fald, regionale help-desks for at centralisere information og klager, idet der navnlig tages hensyn til SMV'ernes interesser og behov;

20. mener, at sådanne netværks effektivitet ville blive væsentligt styrket, hvis nationale og lokale erhvervsorganisationer, handelskamre, sammenslutninger af SMV'er og handelsfremmende agenturer deltog i etableringen af denne proces;

Tirsdag, den 19. februar 2008

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge den rolle, der tildeles det rådgivende udvalg for markedsadgang og sikre en fast kontakt til artikel 133-udvalget (benævnt efter den relevante artikel i EF-traktaten), udvalget efter forordningen om handelshindringer og andre relevante udvalg;
22. opfordrer Kommissionen til at etablere et system for en permanent dialog, der gør det muligt for medlemsstaterne og, når det er relevant, regioner og andre europæiske aktører at udveksle oplysninger og definere strategier og prioriteringer;
23. opfordrer Kommissionen til at tage højde for følgende, når den gennemfører sin strategi for markedsadgang:
- ansættelse af mere Bruxelles-baseret personale i den enhed, der beskæftiger sig med spørgsmål om markedsadgang
  - oprettelse af et effektivt klageregister i GD Handel
  - udvikling af strukturerede retningslinjer for behandling af hver kategori af ikke-toldmæssige hindringer
  - oprettelse af en help-desk for medlemsstater og virksomheder (med en særlig afdeling for SMV'er) i GD Handel
  - revision og udbygning af kommunikationspolitikken for Kommissionens tjenester for markedsadgang med særlig vægt på SMV'er
  - forøgelse af antallet af potentielle brugere ved at tilbyde generel information (f.eks. brochurer og foldere) på alle EU's officielle sprog
  - forbedring af markedsadgangsdatabase, så den i højere grad opfylder erhvervslivets behov, og en mere brugervenlig udformning heraf
  - forbedring af det interne samarbejde, sammenhængen og den interne kommunikation mellem de tjenestegrene i Kommissionen, der beskæftiger sig med spørgsmål om markedsadgang
  - sikring af virksomhedsrepræsentanternes deltagelse i det rådgivende udvalg om markedsadgang
  - udformning af strukturerede retningslinjer for prioriteringer, herunder for, hvilke markeder, sektorer og hindringer der skal fokuseres på
  - udbygning af dens rolle i internationale standardiseringsorganer som Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO);

Initiativer til markedsadgang i tredjelande

24. opfordrer til mere struktureret koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne i tredjelande, hvilket ville gøre det muligt at gøre mere effektiv brug af diplomatiske ressourcer og regeringsressourcer i forbindelse med spørgsmål om markedsadgang;
25. understreger, at det er nødvendigt at give et utvetydigt og ambitiøst mandat til Kommissionens delegationer og de nyoprettede markedsadgangsteam i tredjelande; gentager, at markedsadgangsstrategien kun kan lykkes, hvis medlemsstaterne er rede til at bidrage med deres egne ressourcer, både menneskelige og økonomiske, i forhold til deres midler, interesser og målsætninger;
26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udbygge samarbejdet med europæiske handelskamre, brancheorganisationer og medlemsstaternes handelsfremmende organisationer i tredjelande og til at sikre passende informationsudveksling mellem delegationer, medlemsstaternes ambassader, andre statslige udenrigshandelsorganer og interesserede europæiske erhvervsorganisationer;
27. opfordrer Kommissionen til at omprioritere anvendelsen af, og eventuelt øge, de personaleressourcer, der stilles til rådighed for Kommissionens delegationer, således at der er mere personale til rådighed til at etablere markedsadgangsteam og sikre, at disse fungerer godt, især i nøgledelegationer, som f.eks. Beijing, New Delhi, Moskva og Brasilia;

Tirsdag, den 19. februar 2008

Sektorrelaterede spørgsmål

28. støtter iværksættelsen af målrettede initiativer som led i den strategiske ramme for markedsadgang, der særlig skal beskæftige sig med hindringer inden for tjenesteydelser, offentlige indkøb, investeringer og intellektuelle ejendomsrettigheder, toldprocedurer, statsstøtte og anden støtte samt med fastlæggelse af konkurrenceregler og korrekt gennemførelse af disse i tredjelande;

29. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at SMV'er får mulighed for konsekvent at drage fordel af de nye initiativer til markedsadgang; opfordrer Kommissionen til at opstille ad hoc-aktioner, der skal styrke SMV-produkters tilstedeværelse på tredjelandemarkeder og beskytte deres legitime rettigheder mod ensidig praksis fra tredjelandes side;

30. opfordrer Kommissionen til specifikt at behandle alle restriktioner vedrørende europæiske virksomheders udbud af internet- og informationssamfundstjenester i tredjelande som en del af den eksterne handelspolitik samt at betragte alle unødige begrænsninger i udbuddet af disse tjenester som handelshindringer;

Den multilaterale strategi

31. understreger, at der er behov for at skabe synergi med EU's større handelspartnere (såsom USA, Canada og Japan) med det formål at opstille en fælles strategi for markedsadgang og bane vejen for en meget nødvendig multilateral aftale om markedsadgang;

32. gentager nødvendigheden af at fremme et mere intensivt internationalt samarbejde og harmonisering på reguleringsområdet for at undgå unødigt dobbelt arbejde og mindske omkostningerne for forbrugerne, erhvervslivet og myndighederne; opfordrer Kommissionen til at fremme gradvis tilnærmelse af EU's og dets handelspartners standarder og regler, både multilateralt og bilateralt;

33. opfordrer Kommissionen til at fremme målrettede WTO-mekanismer, der gør det muligt at reagere hurtigere på nye og kommende ikke-toldmæssige hindringer; mener i den forbindelse, at Kommissionen bør tilskynde de øvrige handelspartnere til i højere grad at anvende notifikationsprocedurerne i aftalerne om tekniske handelshindringer;

34. kræver, at et klart fokus på, om tredjelande håndhæver og overholder deres WTO-forpligtelser, fastholdes, hvilket WTO's ordning for bilæggelse af tvister berettiger til;

Fremtiden

35. mener, at Den Europæiske Union, medmindre der er tale om begrundede udviklingshensyn, skal gøre alt, hvad der står i dens magt, for at opnå indrømmelser fra sine handelspartnere, der står i et rimeligt forhold til disses udviklingsniveau;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til i den nye generation af frihandelsaftaler og i andre aftaler med betydning for handelen at indsætte klare bestemmelser om fuldbyrdelse og afgørelse af tvister, som især er møntet på at behandle hindringer bag grænserne;

37. opfordrer EU's handelspartnere til gradvis at mindske eller afvikle eventuelle hindringer for markedsadgang for varer og tjenesteydelser og i stedet optimere de indbyrdes handelsmuligheder på grundlag af gensidighed, herunder ved hjælp af en tilfredsstillende iværksættelse af markedsåbningsforanstaltninger, der er baseret på bilaterale, regionale og multilaterale forhandlinger;

38. anmoder Kommissionen om hvert år at aflægge rapport til Parlamentet om fremgangen i og resultaterne af markedsadgangsstrategien og i den forbindelse navnlig lægge vægt på de opstillede prioriteter;

*

* *

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag, den 19. februar 2008

Store supermarkeders magtmisbrug

P6_TA(2008)0054

Europa-Parlamentets erklæring om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union

(2009/C 184 E/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 116,

- A. der henviser til, at detailhandelen i hele EU i stadig større omfang domineres af enkelte supermarkeds-kæder,
- B. der henviser til, at disse detailhandlere hurtigt er ved at blive »portvogtere«, der bestemmer over land-mænds og andre leverandørers eneste reelle adgang til forbrugerne i EU,
- C. der henviser til, at oplysninger indhentet fra hele EU tyder på, at de store supermarkeder misbruger deres købekraft til at påtvinge leverandører (både inden og uden for EU) uholdbart lave priser samt uretfærdige betingelser,
- D. der henviser til, at dette pres på leverandørerne også har negativ indflydelse på beskæftigelsessituationens kvalitet og miljøbeskyttelsen,
- E. der henviser til, at konsekvenserne for forbrugerne meget vel kan blive et begrænset udbud af produkter, tab af kulturarv og færre detailsalgssteder,
- F. der henviser til, at nogle medlemsstater har indført lovgivning til bekæmpelse af dette magtmisbrug, men at store supermarkeder i stigende grad driver forretning på tværs af landegrænserne, hvilket gør det ønskværdigt med harmoniseret EU-lovgivning på området,
  1. opfordrer Generaldirektoratet for Konkurrence til at undersøge de følger, som koncentrationen inden for EU's supermarkedssektor har for mindre virksomheder, leverandører, arbejdstagere og forbrugere, samt især at undersøge i hvilket omfang supermarkederne har misbrugt den købekraft, som en sådan koncen-tration har gjort mulig;
  2. anmoder Kommissionen om at foreslå passende tiltag, heriblandt retsakter, som kan tjene til at beskytte forbrugerne, arbejdstagerne og producenterne mod misbrug af en dominerende stilling eller andre negative konsekvenser, som måtte blive afdækket af denne undersøgelse;
  3. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Kommis-sionen, Rådet og medlemsstaternes parlamenter.

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Roberta Alma Anastase, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Francisco Assis, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Etelka Barsi-Pataky, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Monika Beňová, Pervenche Berès, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Jana Bobošíková, Sebastian Valentin Bodu, Jens-Peter Bonde, Guy Bono, Mario Borghezio, Josep Borrell Fontelles, Umberto Bossi, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Paul van Buitenen, Kathalijne Maria Buitenweg, Ieke van den Burg, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Joan Calabuig Rull, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, Paulo Casaca, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Giusto Catania, Alejandro Cercas, Giulietto Chiesa, Sylwester Chruszcz, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Titus Corlăţean, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Creţu, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Nirj Deva, Mía De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dićkutė, Gintaras Didžiokas,

Tirsdag, den 19. februar 2008

Alexandra Dobolyi, Brigitte Douay, Mojca Drčar Murko, Bárbara Dührkop Dührkop, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Richard Falbr, Claudio Fava, Szabolcs Fazakas, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Sorin Frunzăverde, Kinga Gál, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Jas Gawronski, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Ioannis Gklavakis, Béla Glattfelder, Gian Paolo Gobbo, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Luis de Grandes Pascual, Louis Grech, Elly de Groen-Kouwenhoven, Lilli Gruber, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Adeline Hazan, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Mary Honeyball, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Carlos José Iturgaiz Angulo, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Elisabeth Jeggle, Pierre Jonckheer, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Tunne Kelam, Wolf Klinz, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne LeFrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas, Elizabeth Lynne, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jámila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, David Martin, Hans-Peter Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Ana Mato Adrover, Mario Mauro, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Francesco Musotto, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Rareș-Lucian Niculescu, Ljudmila Novak, Vural Öger, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Bogdan Pęk, Maria Petre, Tobias Pflüger, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinšká, Rovana Plumb, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, Adriana Poli Bortone, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Michel Rocard, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raúl Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Christian Rovsing, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Luciana Sbarbati, Pierre Schapira, Karin Scheele, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Adrian Severin, Czesław Adam Siekierski, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Alyn Smith, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Bart Staes, Grażyna Staniszweska, Petya Stavreva, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Robert Sturdy, Margie Sudre, László Surján, Gianluca Susta, József Szájer, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Antonio Tajani, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Felekna Uca, Inese Vaidere, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Oldřich Vlasák, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Luis Yáñez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Roberts Zile, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Tadeusz Zwiefka

Onsdag, den 20. februar 2008

Lissabontraktaten

P6_TA(2008)0055

Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten (2007/2286(INI))

(2009/C 184 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som blev undertegnet den 13. december 2007,
  - der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som ændret ved den europæiske fælles akt og Maastricht-, Amsterdam- og Nicetraktaterne,
  - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 12. december 2007 ⁽¹⁾,
  - der henviser til Laekenerklæringen af 15. december 2001 om Den Europæiske Unions fremtid,
  - der henviser til traktaten om en forfatning for Europa, som blev undertegnet i Rom den 29. oktober 2004,
  - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2007 om køreplanen for Unionens forfatningsproces ⁽²⁾ og til sin beslutning af 11. juli 2007 om indkaldelse af regeringskonferencen ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0013/2008),
- A. der henviser til, at opbygningen af Den Europæiske Union i de seneste 50 år har spillet en afgørende rolle i bestræbelserne for at etablere et område med fred og stabilitet på et kontinent, der tidligere blev sønderrevet af krige, for at konsolidere demokrati, frihed og borgerrettigheder, for at fremme velstand, solidaritet og velfærd gennem oprettelsen af verdens største enhedsmarked med fælles regler for sociale standarder, miljø- og forbrugerbeskyttelse og fair konkurrence og med en økonomisk og monetær union, for at sætte medlemsstaterne i stand til at samarbejde om at løse problemer af grænseoverskridende karakter og for at give Europa større gennemslagskraft på globalt plan,
- B. der henviser til, at der er et erkendt behov for at reformere og styrke Unionens strukturer for at konsolidere disse landvindinger og sikre, at en union med 27 — og potentielt endnu flere — medlemsstater får bedre muligheder for at fungere effektivt og således at den bliver i stand til at imødegå nye fælles udfordringer og i højere grad bliver genstand for demokratisk kontrol,
- C. der henviser til, at dette behov har dannet baggrund for de reformer, som siden Maastrichttraktaten — der var en milepæl i den europæiske integrationsproces med oprettelsen af en økonomisk og monetær union og overgangen fra et egentligt økonomisk fællesskab til en politisk union — har haft til formål at skabe klarhed omkring Unionens institutionelle struktur, og som førte til Laekenerklæringen, der også banede vejen for en anderledes reformproces med afholdelse af konventer og ikke længere udelukkende afholdelse af regeringskonferencer,

⁽¹⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0234.⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0328.

Onsdag, den 20. februar 2008

- D. der henviser til, at traktaten om en forfatning for Europa blev udfærdiget af et konvent bestående af to repræsentanter for hvert nationalt parlament, 16 medlemmer af Europa-Parlamentet, to repræsentanter for Kommissionen og en repræsentant for hver national regering, som forberedte et udkast under offentlige forhandlinger og nåede frem til en konsensus, som stort set forblev uændret på regeringskonferencen i 2004, mens den efterfølgende Lissabontraktat, hvor visse elementer fra forfatningen er udeladt, var et resultat af mere traditionelle mellemstatslige arbejdsmetoder, dog med fuld deltagelse af tre repræsentanter for Europa-Parlamentet,
- E. der henviser til, at de tidligere bestræbelser på at gennemføre en reform af Unionen ved at erstatte traktaterne med en forfatning blev støttet af et meget stort flertal af EU-borgernes folkevalgte repræsentanter i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾ og ratificeret af 2/3 af medlemsstaterne, men forkastet af to (Frankrig og Nederlandene), og at denne fremgangsmåde efter en tænkepause, hvor det blev fastslået, at det ikke ville være muligt at opnå den nødvendige godkendelse i samtlige medlemsstater, blev opgivet til fordel for en ændring af de allerede eksisterende traktater,
- F. der henviser til, at dette skift i metodevalg og procedure ganske vist fandt sted på en sådan måde, at mange af de påtænkte praktiske justeringer af Unionens institutionelle struktur blev bibeholdt i en ny udformning, men at det samtidig indebar et lavere ambitionsniveau og et fravalg af adskillige af forfatningens elementer, en udsættelse af visse nye mekanismers ikrafttræden og inkorporering af særforanstaltninger i forhold til forskellige medlemsstater i traktaterne,
- G. der henviser til, at samtlige nationale regeringer i Unionen nåede til enighed om traktaten, hvilket viser, at alle folkevalgte regeringer i medlemsstaterne mener, at dette kompromis er det grundlag, som de ønsker at samarbejde på i fremtiden, og betyder, at de hver især må lægge størst mulig politisk vilje for dagen for at sikre en ratificering inden den 1. januar 2009,
- H. der henviser til, at det er nødvendigt, at Lissabontraktaten er ratificeret af samtlige medlemsstater inden udgangen af 2008, således at borgerne ved valget i 2009 kan afgive deres stemme med fuldt kendskab til EU's nye institutionelle rammer,

Et positivt skridt for EU's fremtid

1. konkluderer, at Lissabontraktaten som helhed betragtet udgør en markant forbedring i forhold til de eksisterende traktater og vil sikre en øget demokratisk ansvarliggørelse og beslutningsdygtighed i Unionen (ved at styrke Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters rolle), styrke EU-borgernes rettigheder i forhold til Unionen og skabe større effektivitet i EU-institutionerne;

Øget demokratisk kontrol

2. noterer med tilfredshed, at den demokratiske kontrol og beslutningstagningen vil blive styrket, således at borgerne får bedre muligheder for at kontrollere Unionens virksomhed, særlig takket være følgende forbedringer:

a) vedtagelsen af enhver form for EU-lovgivning bliver underlagt parlamentarisk kontrol i et omfang, der ikke kendes fra andre supranationale eller internationale fora:

- enhver form for EU-lovgivning vil med få undtagelser kræve dobbelt godkendelse på lige fod i Rådet (som er sammensat af nationale ministre, der er ansvarlige over for deres respektive parlamenter) og i Europa-Parlamentet (som består af direkte valgte MEP'er)
- de nationale parlamenters forudgående kontrol med al EU-lovgivning vil blive styrket, eftersom de kommer til at modtage alle lovgivningsmæssige forslag i god tid for at drøfte disse forslag med deres ministre, inden Rådet vedtager en holdning, og eftersom de nationale parlamenter desuden får ret til at forlange, at et udkast tages op til fornyet overvejelse, såfremt de mener, at det ikke respekterer nærhedsprincippet

⁽¹⁾ Med 500 stemmer for, 137 imod og 40 hverken/eller (beslutning af 12. januar 2005 om traktaten om en forfatning for Europa (betænkning af Corbett/Méndez de Vigo), EUT C 247 E af 6.10.2005, s. 88).

Onsdag, den 20. februar 2008

- b) Kommissionens formand vil blive valgt af Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd under hensyntagen til valget til Parlamentet
- c) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik vil blive udnævnt af både Det Europæiske Råd og Kommissionens formand og skal, som medlem af Kommissionen, underkastes samme indsættelsesprocedure i Parlamentet som enhver anden kommissær; den højtstående repræsentant vil som næstformand i Kommissionen være underlagt de samme regler som alle andre medlemmer af Kommissionen i forbindelse med sin udnævnelse og sin embedsudøvelse
- d) der indføres en ny, enklere og mere demokratisk budgetprocedure med én enkelt behandling: forskellen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter er fjernet, hvilket sikrer fuld paritet mellem Parlamentet og Rådet i forbindelse med godkendelse af det samlede årlige budget, samtidig med at Parlamentet skal godkende den retligt bindende flerårige finansielle ramme
- e) den demokratiske kontrol med de lovgivningsmæssige beføjelser, der tildeles Kommissionen ved delegation, vil blive styrket ved hjælp af et nyt system med overvågning, ifølge hvilket Parlamentet eller Rådet får mulighed for enten at tilbagekalde Kommissionens afgørelser eller at tilbagekalde delegationen
- f) der kræves samtykke fra Parlamentet for at godkende en lang række internationale aftaler, som undertegnes af Unionen, herunder aftaler vedrørende sagsområder, der er underlagt den almindelige lovgivningsprocedure internt i Unionen
- g) Rådets samlinger er offentlige, når det forhandler og stemmer om udkast til lovgivningsmæssige retsakter, således at borgerne kan få indblik i, hvordan deres regeringer handler i Rådet
- h) agenturer, særlig Europol og Eurojust, vil blive underlagt øget parlamentarisk kontrol
- i) Regionsudvalget får ret til at indbringe sager for Den Europæiske Unions Domstol, dets medlemmers mandatperiode øges til fem år, og dets forbindelser med Parlamentet fastlægges mere præcist
- j) procedurerne for revision af traktaterne vil fremover blive mere åbne og demokratiske, idet Parlamentet også får mulighed for at forelægge revisionsforslag, og behandlingen af forslag til revision skal foregå i et konvent, som omfatter repræsentanter for de nationale parlamenter og for Parlamentet, medmindre Parlamentet finder, at dette ikke er nødvendigt, samtidig med at der er indført nye forenklede revisionsprocedurer for ændring ved enstemmig afgørelse af visse af traktatens bestemmelser efter de nationale parlaments godkendelse;

Bekræftelse af værdier, styrkelse af borgernes rettigheder, øget klarhed

- 3. hilser med tilfredshed, at borgernes rettigheder vil blive styrket takket være følgende forbedringer:
  - a) Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der opstiller en udtømmende liste over borgerlige, politiske, økonomiske og sociale rettigheder, bliver retligt bindende; chartret vil give EU-borgerne retssikkerhed ved at sikre, at alle EU-rettens bestemmelser og alle foranstaltninger, der træffes fra EU-institutionernes side eller på grundlag af EU-retten, er i overensstemmelse med disse standarder og samtidig tilgodeser nærhedsprincippet
  - b) det er hensigten, at Unionen skal ansøge om at tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention, hvilket betyder, at Unionen bliver underlagt den samme eksterne kontrol med hensyn til forpligtelsen til at respektere borgernes rettigheder som medlemsstaterne
  - c) nye bestemmelser vil gøre det lettere for borgerne og de repræsentative sammenslutninger fra civilsamfundet at deltage i Unionens arbejde med udgangspunkt i det væsentlige bidrag, de har ydet til udarbejdelsen af traktaten; dialogen med kirkerne, trossamfund og konfessionsløse organisationer vil blive fremmet
  - d) indførelsen af en initiativret for EU-borgere vil sætte borgerne i stand til at forelægge forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne

Onsdag, den 20. februar 2008

- e) borgernes retsbeskyttelse styrkes, eftersom Den Europæiske Unions Domstol vil få udvidet sin jurisdiktion til at omfatte anliggender vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed samt til retsakter fra Det Europæiske Råd, Den Europæiske Centralbank og Unionens agenturer, samtidig med at fysiske og juridiske personer vil få lettere adgang til Domstolens procedurer;
- 4. hilser med tilfredshed, at traktaten på en mere tydelig og synlig måde fastslår, hvilket værdigrundlag der er fælles for medlemsstaterne og danner grundlag for Unionen, samt Unionens mål og de principper, der er retningsgivende for Unionens virksomhed og forholdet til medlemsstaterne:
  - a) der fastlægges en klar kompetencefordeling mellem Unionen og medlemsstaterne ud fra det princip, at beføjelser, der ikke er tildelt Unionen i traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne
  - b) der lægges i højere grad vægt på politikker, som tydeligvis gavner borgerne: der er nye bestemmelser af generel rækkevidde om fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse, et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed, bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling og fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd; nye bestemmelser fremmer bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse, herunder bekæmpelse af klimaændringer, samt respekten for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse; økonomisk, social og territorial samhørighed bekræftes som et af Unionens mål
  - c) forvirringen omkring »Det Europæiske Fællesskab« og »Den Europæiske Union« ophører, når Den Europæiske Union bliver til én enkelt juridisk person og struktur
  - d) en bestemmelse om solidaritet mellem medlemsstaterne sikrer, at borgerne kan forvente at modtage bistand fra hele Unionen i tilfælde af et terrorangreb eller en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe
  - e) traktaten bekræfter Unionens særegne institutionelle karakter, hvor medlemsstaterne tildeler Unionen visse af deres beføjelser, som efter deres opfattelse bedre kan udøves gennem fælles mekanismer, og samtidig giver traktaten — for at undgå enhver form for tvivl — fyldestgørende garantier for, at Unionen ikke vil blive en centraliseret almægtig superstat, og disse omfatter bl.a.:
    - forpligtelsen til at respektere »medlemsstaternes ... nationale identitet, som den kommer til udtryk i deres grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer, herunder regionalt og lokalt selvstyre« samt »deres centrale statslige funktioner, herunder sikring af statens territoriale integritet, opretholdelse af lov og orden samt beskyttelse af den nationale sikkerhed«
    - princippet om kompetencetildeling (hvorefter Unionens beføjelser udelukkende er de beføjelser, som Unionen er blevet tildelt af medlemsstaterne), nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet
    - medlemsstaternes egen deltagelse i beslutningsprocessen i EU-systemet og i aftaler om eventuelle ændringer
    - anerkendelse af hver enkelt medlemsstats ret til at træde ud af Unionen;

Større effektivitet

- 5. hilser med tilfredshed, at den nye traktat vil styrke EU-institutionernes muligheder for at udføre deres opgaver mere effektivt, navnlig fordi:
  - a) de områder, hvor regeringernes repræsentanter i Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal snarere end med enstemmighed, øges mærkbart i antal, således at en union med 27 medlemsstater kan fungere på flere områder uden at blive blokeret af vetoer
  - b) et nyt afstemningssystem med »dobbelt flertal« vil gøre det lettere at nå frem til afgørelser i Rådet
  - c) Det Europæiske Råd vil blive en fuldgyldig institution i Den Europæiske Union og dets seks måneders roterende formandskab vil blive erstattet af en formand, der vælges af medlemmerne for en periode på to et halvt år for at skabe en bedre sammenhæng i forberedelsen og kontinuiteten af dets arbejde

Onsdag, den 20. februar 2008

- d) antallet af medlemmer af Kommissionen reduceres fra 2014 til to tredjedele af antallet af medlemsstater, hvorved Kommissionens handledygtighed øges, og det fremgår endnu tydeligere, at medlemmerne af Kommissionen repræsenterer Unionens og ikke deres oprindelseslandes interesser, mens en rotationsordning sikrer, at der fortsat er ligelig deltagelse af alle medlemsstater
- e) EU's synlighed og gennemslagskraft som global aktør øges markant:
- de to poster som henholdsvis Unionens højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og kommissær med ansvar for eksterne forbindelser — to poster, der giver anledning til dobbeltarbejde og forvirring — vil blive sammenlagt, således at der skabes en post som næstformand i Kommissionen/højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, hvis indehaver bliver formand for Rådet for Udenrigsanliggender og kan tale for Unionen på disse områder, når Unionen har en fælles holdning, hvorved der kan skabes mere konsekvens i Unionens optræden udadtil
  - der vil blive etableret en enkelt tjeneste for EU's optræden udadtil bestående af tjenestemænd fra Kommissionen og Rådet og fra de nationale diplomatiske tjenester, som Rådet kun kan oprette efter Kommissionens godkendelse og efter høring af Europa-Parlamentet; denne tjeneste vil blive ledet af Kommissionens næstformand/den højtstående repræsentant, og den bør være tilknyttet Kommissionen og skal gøre det muligt at skabe bedre sammenhæng i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens udenrigspolitik
  - Unionens evne til at udvikle fælles strukturer på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område vil blive styrket, bl.a. ved at der indføres en bestemmelse om gensidig hjælp og bistand i forbindelse med væbnet angreb, hvilket øger borgerne tryghedsfølelse, og samtidig sikres det, at der er den nødvendige fleksibilitet for at tage højde for medlemsstaternes forskellige indfaldsvinkler til disse anliggender
- f) sondringen mellem lovgivningsmæssige retsakter og gennemførelsesretsakter vil blive gjort tydeligere, og en ny definition af delegerede retsakter vil gøre det muligt at forenkle og strømline Unionens lovgivning
- g) søjlestrukturen afskaffes, således at det bliver muligt at gennemføre en samlet optræden inden for Unionens forskellige virksomhedsområder med forenkede mekanismer og instrumenter, selv om udenrigs- og sikkerhedspolitikken særlige karakter indebærer særlige procedurer på disse områder
- h) indsatsen inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed vil være kendetegnet af mere ambitiøse mål og mere effektive procedurer, hvor der ikke længere anvendes særskilte mellemstatslige instrumenter og procedurer, og hele dette område vil være underlagt domstolskontrol, således at der er udsigt til at gøre klare fremskridt, hvad angår retlige anliggender, sikkerhed og indvandring
- i) Unionens mål og beføjelser med hensyn til klimaændringer, børns rettigheder, den europæiske nabo-skabspolitik, humanitær bistand, energi (herunder en henvisning i traktaten til solidaritet mellem medlemsstaterne på dette område), rumfart, forskning, turisme, sport, folkesundhed og civilbeskyttelse er defineret bedre; den fælles handelspolitik anerkendes som Unionens eksklusive kompetence
- j) på en række andre områder vil det blive muligt at anvende mere effektive beslutningsprocedurer, så snart den politiske vilje er til stede
- k) der er flere muligheder for fleksible løsningsmodeller, når ikke alle medlemsstater er indforstået med eller i stand til at gennemføre bestemte politikker på samme tid;

Betænkelige forhold

6. erkender, at det har givet anledning til udbredt skuffelse, at folkeafstemningsresultaterne fra Frankrig og Nederlandene betød, at en aftale mellem de 27 medlemsstater kun kunne opnås ved:
- at opgive forfatningsmodellen og visse af dens karakteristiske træk som f.eks. tanken om en union baseret på borgernes og medlemsstaternes vilje, en ny, samlet og struktureret tekst, en tydeligere terminologi til at beskrive de lovgivningsmæssige instrumenter, flagets og hymnens forankring i traktaten og anvendelsen af titlen »udenrigsminister« i stedet for »højtstående repræsentant«
  - at udsætte gennemførelsen af vigtige elementer i den nye traktat som f.eks. ikrafttrædelsesdatoen for det nye afstemningssystem i Rådet (ledsaget af særlige bestemmelser om udsættelse af afstemninger kendt som »Ioanninaforliget«) og at indføre restriktive mekanismer som »nødbremser« i den almindelige lovgivningsprocedure på visse kompetenceområder

Onsdag, den 20. februar 2008

- at inkorporere særforanstaltninger i forhold til bestemte medlemsstater i selve traktaten som f.eks. forlængelsen af »opt-in«-ordningen vedrørende politisamarbejde og strafferetligt samarbejde for to medlemsstaters vedkommende, protokollen om en begrænset anvendelse af chartret om grundlæggende rettigheder i forhold til to medlemsstaters lovgivning og tildelingen af en ekstra plads i Parlamentet til en medlemsstat som en undtagelse fra princippet om degressiv proportionalitet
- at ændre ordlyden af adskillige passager i traktaten eller af de protokoller og erklæringer, der er knyttet til traktaten som bilag, hvorved tonen uberettiget er blevet negativ, hvilket signalerer mistillid over for EU og EU-institutionerne og således giver offentligheden et forkert indtryk;

Konklusioner

7. støtter traktaten og understreger behovet for, at alle EU-medlemsstater foretager en ratificering i god tid før dens ikrafttræden den 1. januar 2009;
8. mener, at Lissabontraktaten kommer til at fungere som en stabil ramme, der gør det muligt også fremover at videreudvikle EU;
9. er klar over, at en ændringstraktat uundgåeligt er mindre klar og læservenlig end en kodificeret traktat; forlanger derfor omgående offentliggørelse af de konsoliderede traktater som revideret ved Lissabontraktaten, hvilket vil give borgerne adgang til en mere overskuelig grundtekst om EU;
10. gentager sin anmodning om, at der gøres en ihærdig indsats både fra EU-institutionernes side og fra de nationale myndigheders side i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde for at informere EU-borgerne klart og objektivt om traktatens indhold;
11. pålægger sit ansvarlige udvalg at forberede de nødvendige ændringer til forretningsordenen og at vurdere behovet for yderligere gennemførelsesforanstaltninger;

*
* *

12. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender til medlemsstaternes nationale parlamenter, Rådet, Kommissionen og de tidligere medlemmer af konventet om Europas fremtid og at sikre, at Parlamentets tjenestegrene, heriblandt dets informationskontorer, informerer grundigt om Parlamentets holdning til traktaten.

Lissabonstrategien

P6_TA(2008)0057

Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om bidrag til forårstopmødet i 2008 i forbindelse med Lissabonstrategien

(2009/C 184 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens strategiske pakke i forbindelse med Lissabonstrategien omfattende en meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd med titlen »Strategisk rapport om den fornyede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse: Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010)« (KOM(2007)0803) og en meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Forslag til Fællesskabets Lissabon-program for 2008-2010« (KOM(2007)0804),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder« (KOM(2007)0581),

Onsdag, den 20. februar 2008

- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Medlemsstaternes og regionernes gennemførelse af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse ved hjælp af EU's samhørighedspolitik, 2007-2013« (KOM(2007)0798),
  - der henviser til de 27 nationale Lissabonreformprogrammer, som medlemsstaterne har forelagt,
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 23. og 24. marts 2000, 23. og 24. marts 2001, 22. og 23. marts 2005, 23. og 24. marts 2006 og 8. og 9. marts 2007 samt resultaterne af Det Europæiske Råds uformelle møde den 27. oktober 2005,
  - der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder ⁽¹⁾,
  - der henviser til det 4. fælles parlamentariske møde, der afholdtes i Bruxelles den 11.-12. februar 2008,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at Kommissionen afgav løfte om i fuldt omfang at tage hensyn til de synspunkter, der kom til udtryk i Parlamentets beslutninger om Lissabonstrategien, navnlig ovennævnte beslutning af 15. november 2007,
- B. der henviser til, at Parlamentet i tidligere beslutninger har tilkendegivet en stærk støtte til Lissabonstrategien, og i særdeleshed har bifaldet den nye tilgang centreret omkring strategien for vækst og beskæftigelse,
- C. der henviser til, at der er en stærk vekselvirkning mellem økonomisk vækst, beskæftigelse, arbejde, fattigdomsbekæmpelse og social inklusion,
- D. der henviser til at EU og medlemsstaterne har et fælles ansvar for at reagere på de udfordringer, muligheder og den usikkerhed, borgerne står over for i forbindelse med globaliseringen; der henviser til, at EU må påtage sig sit politiske ansvar som global aktør og bidrage til at gennemføre og forme en bæredygtig udvikling på internationalt plan i globaliseringens tidsalder, så mennesker overalt på jorden kan få gavn af de muligheder, globaliseringen giver;
- E. der henviser til, at det indre marked er et effektivt værktøj til opbygning af en dynamisk og konkurrencedygtig videnbaseret økonomi og en støtte for Europas konkurrencestilling på det globale marked med henblik på at forbedre borgernes livskvalitet,
- F. der henviser til, at denne beslutning er i overensstemmelse med det mandat, Parlamentets koordineringsgruppe om Lissabonstrategien har fået, og respekterer de kompetente udvalgs sagsområder, og den omhandler derfor ikke detaljer vedrørende igangværende lovgivnings- og høringsprocedurer,

Generelt

1. påpeger endnu en gang, hvor vigtigt det er at gennemføre Lissabonstrategien til fulde, og understreger i den forbindelse den indbyrdes sammenhæng mellem økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt med henblik på skabelse af en dynamisk og innovativ, bæredygtig økonomi;
2. mener, at den økonomiske udvikling og den fremtidige velstand i Europa afhænger af, i hvilket omfang der kan skabes bedre forudsætninger for bæredygtig vækst og jobskabelse, og hvorledes der reageres på muligheder og udfordringer som følge af globaliseringen, demografiske forandringer og globale miljøtrusler; henviser til, at det fælles værktøj for EU er en fornyet Lissabonstrategi og de integrerede retningslinjer;
3. mener, at en vellykket fornyelse af Lissabonstrategien skal øge Europas potentielle vækst og overvinde utilstrækkelig efterspørgsel på hjemmemarkedet, hvilket skal komme fra øgede indkomster i tilknytning til øget produktivitet og beskæftigelse;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0533.

Onsdag, den 20. februar 2008

4. erkender, at EU står over for mange udfordringer i den kommende tid: fra ca. 2020 vil man opleve en befolkningsnedgang, øget økonomisk pres fra globale konkurrenter, forhøjede energipriser, klimaændringer og social ubalance, og mener, at Europa skal reagere på disse udfordringer med den rigtige politiksammensætning;
5. bemærker, at Lissabonstrategien udvikler sig positivt; bemærker imidlertid også, at der er mangler i gennemførelsen og ingen rigtig forståelse for, at den europæiske udviklingsproces hen imod mere vækst, beskæftigelse, passende social sikkerhed og passende miljøbeskyttelse stadig ikke er immun over for kriser;
6. understreger, at EU som verdens største eksportør og importør af varer, verdens største eksportør af tjenesteydelser, den næststørste destination og oprindelse for udenlandske direkte investeringer har størst fordel af en åben verdensøkonomi; mener derfor, at EU har et stort ansvar håndteringen af globale spørgsmål;
7. bifalder Lissabon-processens globale dimension og bemærker, at Lissabonstrategien er en europæisk reaktion på globaliseringens muligheder og risici; understreger i den forbindelse udtrykkeligt betydningen af det transatlantiske samarbejde samt det forbedrede samarbejde med andre større aktører som f.eks. Kina, Indien, Brasilien og andre økonomiske områder i verden;
8. kræver accepterede regler og praksis inden for verdenshandelen, som er forenelige med millennium-udviklingsmålene og det ansvar, det medfører at være førende i bekæmpelsen af klimaændringer og fremme af sundheden; opfordrer principielt til, at der træffes foranstaltninger for at bekæmpe protektionisme både inden for og uden for EU; opfordrer til samarbejde og fair adfærd i fortsættelse af forhandlingerne under Doha-runden;
9. understreger den ubestridelige værdi af en konsekvent stabilitets- og vækstpolitik og betydningen af makroøkonomisk stabilitet som kilde til den tillid, der danner grundlag for gennemførelsen af målsætningerne for Lissabonstrategien; understreger, at produktivitetsstigningen af hensyn til den makroøkonomiske stabilitet skal gå hånd i hånd med en mere retfærdig fordelingspolitik og en styrkelse af den sociale samhørighed; henleder i den forbindelse opmærksomheden på kravet om indkomstforhøjelser i trit med produktivitetsstigningen på mellemlang sigt;
10. understreger i lighed med Kommissionen, at medlemsstaternes økonomier i allerhøjeste grad er indbyrdes afhængige af hinanden, og at argumentet for en fælles reformdagsorden er stærkest i euroområdet;
11. understreger den overordnede betydning af en sikring af de finansielle markeders stabilitet og bemærker, at den nylige subprime-krise viser, at det er nødvendigt, at EU udvikler overvågningsforanstaltninger for at styrke de finansielle markeders gennemsigtighed og stabilitet og beskytte kunderne bedre; kræver en evaluering af de aktuelle systemer og instrumenter for tilsyn i Europa og fastholder, at der bør være et tæt samarbejde med Parlamentet med henblik på klare henstillinger om, hvordan stabiliteten i det finansielle system og dets evne til at yde sikker langsigtet finansiering til europæiske virksomheder kan forbedres;
12. understreger, at subsidiaritet er vigtigt, så medlemsstaterne får mulighed for at tilpasse indbyrdes accepterede politikker for sikkerhed og fleksibilitet til specifik praksis og tradition på deres egne arbejdsmarkeder;
13. minder om, at samhørighedspolitikken er et grundlæggende princip i traktaten og et værktøj til gennemførelse af Lissabonstrategiens målsætninger for vækst og beskæftigelse, idet 75 % af samhørighedsfondene er afsat til innovation og Lissabonstrategiens mål; mener, at EU's samhørighedspolitik i almindelighed og struktur- og samhørighedsfondene i særdeleshed skal anvendes som løftestang for gennemførelsen af Lissabondagsordenen på regionalt plan, og at resultaterne af denne proces skal overvåges nøje på regionalt og lokalt plan; mener, at den aktuelle gunstige økonomiske udvikling burde fremme yderligere reformer; understreger, at det er nødvendigt at undersøge, hvilken effekt gennemførelsen af Lissabonstrategien på regionalt plan har haft i 2008, der er det første år, hvor man har kunnet evaluere de foreløbige resultater af samhørighedspolitikens øremærkningsproces;

Onsdag, den 20. februar 2008

14. mener, at videnskabelig og teknologisk forskning er et af nøgleelementerne i Lissabon-dagsordenen; er enig i, at det er overordentligt vigtigt at fremme forskning, og at medlemsstaterne bør træffe yderligere foranstaltninger for at opfylde deres FoU-investeringsmål for 2010 ved at angive, hvorledes nationale FoU-investeringsmål for 2010 vil blive opfyldt, og hvorledes deres FoU-strategier vil bidrage til at gennemføre et europæisk forskningsområde; understreger, at den nødvendige forandring i retning af en energieffektiv økonomi med lave kulstofemissioner, der også er baseret på vedvarende energikilder, ved hjælp af udvikling og anvendelse af nye teknologier vil skabe forskellige muligheder for EU; bemærker, at udvikling og anvendelse af nye teknologier og tjenester, der er med til at frigøre den globale økonomi fra CO₂, giver den europæiske økonomi enorme muligheder; glæder sig over Kommissionens forslag om at indføre en »femte frihed« i den forbindelse, nemlig vidensfriheden som supplement til de fire bevægelsesfriheder for varer, tjenester, personer og kapital, og om at samle EU's og medlemsstaternes FoU-ressourcer for at sikre en mere effektiv udnyttelse;

15. glæder sig over de seneste tiltag og investeringer inden for erhvervs- og forskningspolitikken; mener i den forbindelse, at etableringen af det europæiske institut for innovation og teknologi og de nylige investeringer i Galileo er et effektivt middel til at kombinere innovationsbehov på teknologiområdet med industriens forskningsdagsorden; bifalder de europæiske programmer inden for satellitnavigation (Galileo og Egnos) som nøgleprojekter for EU; understreger programmernes økonomiske og samfundsmæssige fordele og nytteværdien af nye tjenester og markeder;

16. mener, at der er behov for kvalitetsnetværk for at sikre Europas førerstilling på det økonomiske og teknologiske område; mener, at medlemsstaterne og regionerne bør støtte udviklingen af kvalitetscentre og foranstaltninger til fremme af den indbyrdes konkurrence for yderligere at fremme innovationskulturen; mener, at Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder bør tage yderligere skridt til aktivt at støtte tættere samarbejde mellem offentlige myndigheder, forskningsinstitutioner, universiteter og erhvervslivet;

17. understreger, hvor vigtigt det er, at Europas erhvervsliv, borgere og myndigheder effektivt gennemfører overgangen til den digitale æra og lykkes med at gennemføre det videnbaserede samfund og den videnbaserede økonomi, der kræves i Lissabonstrategien; kræver en yderligere udvikling af forskning og teknologi i borgernes dagligdag og fremme af et inkluderende vidensamfund for alle;

18. henstiller til medlemsstaternes regeringer og deres regionale myndigheder som de største arbejdsgivere, forbrugere og tjenesteudbydere på det indre marked at sætte gang i innovationen ved at etablere pilotmarkeder for innovative produkter og tjenester;

19. bemærker, at små og mellemstore virksomheder (SMV) spiller en afgørende rolle for jobskabelsen og udnyttelsen af ny forskning; henstiller på det kraftigste til, at Kommissionens foreslåede lovgivning for små virksomheder godkendes som værktøj til at skabe muligheder for SMV og fremme ideen om først at »tænke småt« og fastlægge en integreret politik for at frigøre vækstpotentialet i samtlige stadier af SMV'ernes livscyklus;

20. understreger mulighederne for at hjælpe SMV ved at mindske den administrative byrde, forbedre deres adgang til offentlige kontrakter og udvikle gunstigere ordninger for støtte til og udnyttelse af innovationer;

21. erkender, at innovative teknologier inden for i EU hurtigere skal omsættes til nye produkter og tjenester; støtter derfor Kommissionens krav om en »videntrekant« bestående af forskning, uddannelse og innovation; forventer mere effektiv investering i nye kvalifikationer, livslang læring og moderne systemer for almen og faglig uddannelse;

22. glæder sig over, at Kommissionen har lovet at mindske den administrative byrde og stiler mod bedre lovgivning, og henstiller til medlemsstaterne at vedtage tilsvarende foranstaltninger, uden at dette truer borgernes ret til deltagelse og forbrugerbeskyttelsen; forventer, at Rådet og Kommissionen lever op til de forpligtelser, der er anført i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾; bemærker med den allerstørste bekymring, at Kommissionen har fremsat en række væsentlige lovgivningsforslag i den seneste tid uden en forudgående konsekvensvurdering og uden en egentlig evaluering af virkningerne af tidligere lovgivning inden for samme område;

(¹) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Onsdag, den 20. februar 2008

23. understreger i den forbindelse behovet for en ny samlet tilgang på det udenrigspolitiske og handelspolitiske område med fokus på international konvergens af regler, standarder og regelsamarbejde; understreger, at Europa må maksimere sit potentiale som springbræt for virksomheder, der vil ind på det globale marked, og som et attraktivt sted for investorer; mener endvidere, at alle EU's bilaterale eller regionale handelsaftaler, der forhandles om, bør omfatte obligatoriske bestemmelser om gennemførelse af centrale arbejdsmarkedsstandarder og andre aspekter af anstændigt arbejde samt multilaterale miljøstandarder;

24. gentager, at det er af den overbevisning, at en mere inklusiv økonomisk beslutningstagning er af afgørende betydning, når der skal etableres et samfund, der er åbent for forandringer; minder om Det Europæiske Råds afgørelse fra forårsmødet 2005, der fastholder, at et højt niveau af social beskyttelse var af afgørende betydning for Lissabonstrategien; bekræfter, at det er uacceptabelt, at der er mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen som social udstødte; bekræfter, at alle europæiske borgere bør have adgang til anstændigt arbejde og et anstændigt liv, selv efter pensioneringen; støtter yderligere bestræbelser på at styrke politikker til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse med henblik på at vedtage en samlet tilgang til en fornyelse af den afgørende fremdrift i forbindelse med bekæmpelse af fattigdommen inden 2010, og give alle europæiske borgere adgang til grundlæggende rettigheder; understreger, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er retligt bindende inden for Lissabontraktaten; kræver, at Det Europæiske Råd på sit forårsmøde forpligter sig til en ambitiøs social dagsorden med konkrete følger for Lissabonstrategiens resultater;

25. gentager — i betragtning af at den sociale og territoriale samhørighed er en af de væsentlige komponenter i det indre marked — at det er vigtigt at fremme borgernes tillid ved at forfølge sociale og miljømæssige mål, der er fælles for medlemsstaterne, som f.eks. kvalitetsarbejdspladser, lige muligheder og beskyttelse af sundhed og miljø, samtidig med at den europæiske kulturelle diversitet respekteres; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU udøver sine beskyttende funktioner på disse områder for at undgå regelkonkurrence mellem medlemsstaterne;

26. mener, at en yderligere integration af transportsektoren i Lissabonstrategien er nødvendig; kræver, at bæredygtig transport, logistik og udvikling af transeuropæiske netværk prioriteres under de nye integrerede politiske retningslinjer, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale planer, der forelægges på det kommende Europæiske Råd i foråret 2008, genspejler disse prioriteringer;

Indre marked og strategiske reaktioner på globaliseringen

27. understreger, at et velfungerende indre marked, en højt kvalificeret arbejdsstyrke, en afbalanceret social markedsøkonomi og demokratisk stabilitet er de største konkurrencemæssige fordele for Europa; henviser til, at det indre marked giver tredjelandsinvestorer fordele som f.eks. ensartede regler og fri bevægelighed; mener dog, at adgangen til det indre marked bør ledsages af en tilsvarende åbenhed for EU-investorer i tredjelande med udviklede og nye økonomier; henviser til, at der endvidere er behov for at skabe de bedste rammebetingelser for europæiske virksomheder, herunder bedre regulering, god regeringsførelse, sund og loyal konkurrence, fungerende markeder for risikovillig kapital og kommerciel udnyttelse af forskningsresultater og innovation;

28. henstiller til medlemsstaterne at sætte EU's konkurrenceevne i centrum for deres politik og gøre afslutningen af det indre marked til højeste økonomiske og politiske prioritet, navnlig ved hjælp af en rettidig og passende gennemførelse af direktiver inden for det indre marked og fjernelse af uberettigede hindringer på nationale markeder; minder imidlertid om, at indførelsen af det indre marked var baseret på, konkurrence, samarbejde og solidaritet, hvilket fortsat er grundlæggende principper for yderligere resultater i det indre marked i det 21. århundrede; understreger, at det indre marked skal udvikles gennem hæderlig konkurrence, velfungerende skatte- og socialsikringssystemer samt et højt forbrugerbeskyttelsesniveau;

29. påpeger, at det er nødvendigt at færdiggøre det indre marked og gennemføre de nødvendige reformer, og henstiller til medlemsstaterne at godkende de resterende foranstaltninger, der er nødvendige for at etablere EU's indre marked for tjenester, herunder finansielle tjenester; og sikre, at deres nationale tilsynsmyndigheder fremmer nye udbydere og produkter og sikrer ensartede regler og passende gennemsikuelighed og retssikkerhed omkring individuelle investoreres interesser; er af den opfattelse, at nye politiske initiativer til afslutning af det indre marked i højere grad skulle tage udgangspunkt i en analyse af den virkning, de har for forskellige markeder, økonomiske sektorer, miljøet og det sociale område;

Onsdag, den 20. februar 2008

30. understreger behovet for passende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og støtter initiativet til at skabe et økonomisk overkommeligt, sikkert og effektivt patentsystem, som kan tilskynde til investeringer og udviklingsaktiviteter og fremme innovationskapaciteten, særlig hos SMV; opfordrer indtrængende alle tre institutioner til at arbejde sammen med henblik på at opnå politisk konsensus om en reel forbedring af patentsystemet, så borgerne kan få gavn af nye produkter og tjenester til overkommelige priser;

31. bemærker, at markedsbaserede instrumenter (MBI) omfatter et bredt udsnit af politikværktøjer, der i stigende grad anvendes til at gennemføre miljømålsætninger; er af den opfattelse, at MBI som f.eks. skatter, gebyrer og emissionshandler kan fremme en effektiv allokering af naturressourcer og i den forbindelse kan bidrage til gennemførelsen af Lissabonstrategiens mål;

32. gentager sin opfattelse af de fordele, der er ved at flytte skattebyrden væk fra arbejde og over på miljøbelastning som en effektiv måde at håndtere både miljø- og beskæftigelsesmæssige spørgsmål på, og er af den opfattelse, at belastningen af arbejdskraften skal mindskes for at skabe mere beskæftigelse og bekæmpe den sorte økonomi;

33. bemærker, at målet om energiforsynings sikkerhed og bæredygtig mobilitet og energi til rimelige priser til Europas borgere samt rimelige priser kan opnås med samme strategi som en ambitiøs klimabeskyttelse;

34. opfordrer derfor Kommissionen til konsekvent og hurtigt at gennemføre afgørelserne fra Det Europæiske Råds forårsmøde 2007 og reelt gøre vedvarende energi og energieffektivitet til prioriterede mål for en fælles energipolitik;

35. påpeger, at en anden vigtig opgave i EU og andre industrialiserede lande er at skifte til en lavenergiintensiv økonomi baseret på vedvarende energikilder; henviser til, at en effektiv tilgang til denne problematik er anvendelsen af teknologier, der allerede findes, men hvis anvendelse kræver dristige politiske tiltag, herunder fremmende foranstaltninger og gensidigt anerkendte sanktioner over for lande, der ikke er indstillet på at bære deres del af byrden og understreger, at den nødvendige forandring i retning af en økonomi med lave kulstofemissioner ved hjælp af udvikling og anvendelse af nye teknologier vil skabe forskellige muligheder for EU;

36. understreger transportpolitikens betydning i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringer og behovet for at tage et bredere spektrum af miljøbekymringer op, henstiller til, at der gennemføres politikker, der reducerer unødvendig transport ved hjælp af en række foranstaltninger, og kræver, at transeuropæiske transportnet underkastet en egentlig strategisk miljøvurdering;

37. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at udvide de indbyrdes forbundne, interoperable transeuropæiske transportnet med særlig opmærksomhed på behovene i de nye medlemsstater inden for rammerne af en effektiv, bæredygtig og miljøvenlig transportpolitik; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende et passende politikmiks for fuldt ud at udnytte mulighederne i forbindelse med miljøvenlige, intelligente transportsystemer og teknologiske innovationer;

38. mener derfor, at det er af afgørende betydning at sikre, at den fremtidige efterspørgsel efter logistiske tjenester er forenelig med færre miljøkonsekvenser og en reduktion af drivhusgasemissionerne; henviser til, at bæredygtig transport er afhængig af, at beslutningstagerne på europæisk, nationalt og regionalt plan kan levere effektive incitamenter, således at transportforbrugere, transportvirksomheder og køretøjproducenter fortsætter deres bestræbelser på at skabe mere miljøvenlige logistikmarkeder;

Arbejdsmarkedet og investering i mennesker

39. erkender, at EU's strategi for vækst og beskæftigelse giver fordele, men understreger samtidig, at det ikke er alle EU-borgere der har haft gavn af resultaterne; understreger, at det for at klare globaliseringen og de demografiske udfordringer er af den allerstørste betydning, at folk får de nødvendige færdigheder og muligheder for at trække flere mennesker ind på arbejdsmarkedet, og at arbejde bliver et reelt alternativ for alle, navnlig ved målrettede foranstaltninger til fordel for dem, der er længst borte fra arbejdsmarkedet;

Onsdag, den 20. februar 2008

40. understreger, at Rådet for at sikre fri bevægelighed og mobilitet på arbejdsmarkedet snarest muligt skal vedtage direktiverne om arbejdstidens tilrettelæggelse, arbejdsforhold for midlertidigt ansatte og overførsel af pensionsrettigheder og ændre Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg ⁽¹⁾; understreger, at fjernelsen af hindringer for mobiliteten på det europæiske arbejdsmarked vil sikre større beskyttelse for europæiske arbejdstagere; konstaterer, at EU skal gøre en indsats for at forklare fordelene ved en tilgang, der effektivt kombinerer udvidelse, integration, solidaritet og arbejdskraftens mobilitet, for borgerne;

41. bekræfter, at Europa ikke har råd til det store antal arbejdsløse og ubeskæftigede; henviser til, at den europæiske sociale model også vil blive berørt af de forandringer, der sker på verdensplan; mener, at Europa for at klare de demografiske udfordringer og sikre bæredygtige offentlige finanser må gennemføre reformer på arbejdsmarkedet og i velfærdssystemerne for at styrke incitamenterne til at arbejde og give folk de muligheder og færdigheder, der er nødvendige for at kunne klare forandringerne, og fremme deres tilbagevenden til betalt arbejde; henviser til, at EU for at bevare konkurrenceevnen på verdensplan skal gennemføre talrige reformer; henviser til, at den tillid mellem virksomheder og arbejdstagere, der er nødvendig for denne fremgangsmåde, øges, efterhånden som den sociale dialog intensiveres; understreger, at det er vigtigt at gennemføre de vedtagne fælles principper, hvad angår flexicurity, på en omfattende og afbalanceret måde for både arbejdstagere og arbejdsgivere;

42. understreger, at fleksibelt arbejde i stigende grad efterspørges af både arbejdsgivere og arbejdstagere, og støtter vedtagelsen af et afbalanceret sæt af fælles principper, hvad angår flexicurity; minder om, at almen uddannelse, kvalifikationer og faglig uddannelse er en del af den bedste beskæftigelsespolitik, og at børne-pasningsinfrastrukturen skal betragtes som en af forudsætningerne for en større integration på arbejdsmarkedet, navnlig af kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at integrere disse fælles principper i deres drøftelser med arbejdsmarkedets parter som led i de nationale reformprogrammer, og understreger den centrale betydning af foranstaltninger, der forener beskæftigelse med familie- eller privatliv, fremme af lige muligheder for alle, almen og faglig uddannelse, aktive arbejdsmarkedspolitikker, passende social beskyttelse og nedbrydning af segmenteringen af arbejdsmarkedet ved, at alle arbejdstagere sikres retten til beskæftigelse;

43. anerkender fleksible, mobile, sikre og velfungerende arbejdsmarkeders bidrag til social integration, idet der skabes beskæftigelsesmuligheder for alle grupper i samfundet; henstiller derfor til medlemsstaterne at evaluere og forbedre beskæftigelsesbestemmelserne og investere i uddannelse, livslang læring og aktive arbejdsmarkedspolitikker for at skabe de bedst mulige betingelser for en høj beskæftigelsesgrad og arbejdskraftens bevægelighed; understreger behovet for at løfte unge menneskers basale færdigheder, reducere antallet af unge, der forlader skolen tidligt, begrænse antallet af usikre jobs og øge den sociale og arbejdsmarkedsmæssige integration af alle; mener, at den digitale integration på baggrund af det 21. århundredes informationssamfund og videnbaserede økonomi er af altafgørende betydning, navnlig hvad angår ugunstigt stillede, ældre og mennesker i fjerntliggende landdistrikter;

44. er bekymret over tendensen til øget ulighed med hensyn til indkomst og velstand i medlemsstaterne; mener, at denne tendens skal ændres ved hjælp af passende nationale og europæiske foranstaltninger med henblik på at sikre et mere sammenhængende samfund og sørge for, at borgerne kan se, at de får gavn af væksten;

45. bemærker, at visse medlemsstater har indført mindsteløn; mener, at andre medlemsstater kunne have gavn af at undersøge disses erfaringer; opfordrer medlemsstaterne til at skabe forudsætninger for social og økonomisk deltagelse for alle, navnlig ved at sikre retlige rammer som mindsteløn og andre lovpligtige og generelt bindende ordninger eller ved kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale traditioner, der sikrer, at fuldtidsarbejdstagere kan tjene til en anstændig tilværelse ved deres løn;

46. bifalder Kommissionens meddelelse om forslag til Fællesskabets Lissabonprogram for 2008-2010, fordi den indeholder et mere prioriterende program med kun 10 nøglemål, der kan gennemføres i perioden 2008-2010; understreger dog, at den største chance for Lissabonstrategien er at sammenkoble forskellige reformkrav og økonomiske, miljømæssige og beskæftigelsesmæssige instrumenter i en enkelt reformdagsorden; opfordrer derfor Kommissionen til at holde fast i dette konsekvente og integrerende politikmiks og ikke nedbryde det ved at gå i retning af isolerede politiske foranstaltninger;

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

Onsdag, den 20. februar 2008

Evaluerings af fremskridt og overvågning af Lissabonstrategien

47. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at reducere bureaukratiet, navnlig med henblik på at hjælpe små og mellemstore virksomheder, og forbedre den lovgivningsmæssige konsekvensvurdering; beklager samtidigt, at Parlamentet og Kommissionen stadig ikke er blevet enige om, hvilken form for konsekvensvurdering der er påkrævet; gentager i den forbindelse sit krav om en uafhængig, ekstern undersøgelse af konsekvensvurderingen;

48. glæder sig over, at det er Kommissionens mål at reducere erhvervslivets administrative byrder; ser frem til at modtage konkrete indikationer for, hvorledes dette mål nås, samtidig med at der skabes grundlag for godt lederskab; understreger, at alle styringsniveauer kan bidrage til at gennemføre dette mål og derfor bør inddrages i de dertil knyttede politikafgørelser; kræver i forbindelse med en reduktion af bureaukratiet og en forenkling af den europæiske lovgivning en klar overvågning med henblik på at fastslå, i hvilket omfang det spillerum, europæisk lovgivning giver, reelt udnyttes af medlemsstaterne til at tage højde for nationale karakteristika og innovationsflaskehalse, når disse bestemmelser omsættes til national lovgivning;

49. mener, at medlemsstaterne sammen med aktører på nationalt, regionalt og lokalt plan er de vigtigste aktører, når det drejer sig om at gennemføre Lissabonstrategiens mål; understreger, at de lande, der er åbne for ekstern konkurrence, gennemfører reformer og sikrer budgetbalance samt offentlige og private investeringer af høj kvalitet, er de lande, der har den højeste vækst og har skabt størst beskæftigelse; beklager, at Lissabonstrategien stadig er så lidt synlig i mange af medlemsstaternes nationale politikker; er af den opfattelse, at mobiliseringen af alle økonomiske aktører er af afgørende betydning for at sikre en effektiv gennemførelse; mener navnlig, at øget inddragelse af arbejdsmarkedets parter, de nationale parlamenter, de regionale og lokale myndigheder og repræsentanter for civilsamfundet vil forbedre resultaterne af Lissabonstrategien og øge den offentlige debat om passende reformer; støtter Kommissionens forslag til medlemsstaterne om at intensivere samarbejdet med de nationale og regionale parlamenter med henblik på de årlige debatter om gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer;

50. understreger betydningen af regionale og lokale myndigheders og aktørers engagement for resultaternes rækkevidde og innovative karakter; glæder sig i den forbindelse over Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets stærke interesse i at overvåge Lissabonstrategien;

51. minder om, at de integrerede retningslinjer er et vigtigt instrument for koordinering og en fælles ramme for forskellige medlemsstater, når de skal gennemføre deres egen nationale reformdagsorden; mener, at analyser og feedback fra medlemsstaterne viser, at retningslinjerne fungerer, men at vi ikke desto mindre har behov for forbedringer, når det drejer sig om opfølgningen, dvs. benchmarking af medlemsstaterne; kræver en mere omfattende anvendelse og gennemførelse af indikatorer og mål;

52. glæder sig over de landerapporter, Kommissionen har udarbejdet; kræver imidlertid en mere systematisk tilgang, der fremhæver både positive aspekter og mangler; støtter Kommissionens forslag om at indføre særlige observanspunkter som led i den multilaterale overvågning og som mulighed for at forbedre de nationale politiske reaktioner;

53. er af den opfattelse, at manglende egentlig overvågning er en af de største hindringer for at træffe kvalificerede politiske valg; understreger, at der i den forbindelse kunne gøres langt bedre brug af den ekspertise og viden, der findes i de europæiske decentrale agenturer inden for de områder, der henhører under deres respektive kompetencer;

54. bifalder derfor Det Europæiske Råds afgørelse fra forårsmødet 2006 om at afhjælpe den manglende evaluering af data og lade Regionsudvalget udarbejde en undersøgelse af overvågningen af vækst- og beskæftigelsesstrategien, der omfatter 104 regioner og byer i EU, der skal redegøre for deres syn på gennemførelsen af Lissabonpolitikken — en undersøgelse, der skal forelægges på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2008; understreger, at denne undersøgelse viser, hvorvidt en øremærkning af strukturfonds-midler har været med til at kanalisere en højere andel af strukturfondsbevillinger til innovation og miljømål; forventer, at denne undersøgelse evaluere merværdien ved en regionalisering af Lissabonstrategien;

Onsdag, den 20. februar 2008

55. mener, at det på ingen måde er indlysende, hvorledes Lissabonstrategiens gennemslagskraft skal måles eller, mere generelt, hvilke indikatorer der ville være passende for at måle »fremskridt«; finder imidlertid helt klart, at en evaluering af gennemslagskraft og mangler ikke kan begrænses til indikatorer som BNP/BNI alene, da de i bedste fald er en indikator for værdiskabelse inden for en afgrænset periode, som dog ikke giver pålidelige oplysninger om værdiniveauet i et samfund, og langt fra giver oplysninger om, hvilke sociale og miljømæssige omkostninger yderligere værdiskabelse medfører;

56. anfører, at der er brug for at udvikle og anvende en multidimensional tilgang for at vurdere menneskelig velfærd ud over BNP/BNI; glæder sig på denne baggrund over OECD's andet verdensforum om »statistik, viden og politik« i juni 2007, hvor spørgsmålet om evaluering og fremme af samfundsmæssig fremgang blev behandlet og drøftelserne på Kommissions konference »Efter væksten«, der blev afholdt i Europa-Parlamentet i november 2007, fordi pålidelige data er vigtige for kvalificerede, politiske valg;

57. glæder sig derfor over arbejdet i Kommissionens forskellige generaldirektorater med henblik på at udvikle nye og kvalitative indikatorer; henstiller til, at disse indikatorer, hvad enten de vedrører den sociale eller miljømæssige dimension, anvendes i kommende evalueringer af de nationale Lissabonreformprogrammer og integreres i Kommissionens overvågning; mener, at dette vil skabe et mere omfattende sæt af indikatorer til at måle Lissabonstrategiens gennemslagskraft;

58. kræver garantier for passende samarbejde mellem og fuld inddragelse af de tre EU-institutioner i opfølgningen af Lissabonstrategien; henstiller til Rådet og Kommissionen at anerkende Europa-Parlamentets rolle, der består i nøje at overvåge Lissabon-strategien og de nationale Lissabonreformprogrammer, sikre omfattende budgetressourcer til Lissabonmålsætningerne og samarbejde intenst med de nationale parlamenter om vigtige lovbestemmelser;

*
* *

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter.

Overordnede retningslinjer for økonomiske politikker (2008-2010)

P6_TA(2008)0058

Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (Del: de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker): Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010) (KOM(2007)0803 — 2007/2275(INI))

(2009/C 184 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2008-2010) (KOM(2007)0803, Del V),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om medlemsstaternes og regionernes gennemførelse af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse ved hjælp af EU's samhørighedspolitik, 2007-2013 (KOM(2007)0798),
- der henviser til de 27 nationale Lissabonreformprogrammer (NRP), som medlemsstaterne har forelagt,

Onsdag, den 20. februar 2008

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møder i marts 2000, marts 2001 og marts 2005,
- der henviser til Kommissionens integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) (KOM(2005)0141) (de integrerede retningslinjer),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Strategisk rapport om den fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse: Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010)« (KOM(2007)0803),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder ⁽¹⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 99, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 107 og artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0029/2008),
- A. der henviser til, at makroøkonomisk stabilitet sikres gennem et fornuftigt antal økonomiske politikker, og at trusler mod stabiliteten ikke blot bør løses gennem makroøkonomiske foranstaltninger, men også ved at gennemføre strukturreformer på markederne for varer, arbejdskraft og kapital,
- B. der henviser til, at der skal gøres mere for at forberede Den Europæiske Union og medlemsstaterne på globaliseringen og styrke grundlaget for økonomisk succes og øget social samhørighed på mellemlang og langt sigt,
- C. der henviser til, at der er mulighed for at »kapitalisere for alle« ved hjælp af dynamikken, som findes i den enestående konkurrencefordel, der følger af Den Europæiske Unions udvidelse og dens yderligere integration,
- D. der henviser til, at en fælles valuta og en fælles pengepolitik skaber en yderligere dimension for integration af økonomier og koordinering af politiske strategier, som kan styrke euroområdet rolle med hensyn til at skabe vækst og arbejdspladser i hele EU,
- E. der henviser til, at de integrerede retningslinjer er et centralt instrument for EU's makroøkonomiske politikker for vækst og arbejdspladser, der fokuserer på en mellemlang periode på tre år,
- F. der henviser til, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne bør gennemføre både makroøkonomiske og mikroøkonomiske politikker for at gøre Europa til et mere attraktivt sted at investere og arbejde samt for at fremme viden og innovation med henblik på vækst,
- G. der henviser til, at EU på Det Europæiske Råds forårsmøde 2007 forpligtede sig til at nå kvantitative mål for reduktion af drivhusgasemissionerne og øge den vedvarende energis andel senest i 2020,
- H. der henviser til, at finansielle tjenesteydelser er særligt vigtige, fordi denne sektor spiller en vigtig rolle for at fremme udviklingen inden for mange økonomiske aktivitetsområder,
- I. der henviser til, at politikker, der har til formål at øge investeringer i viden og menneskelige ressourcer og dem, der styrker innovationskapaciteten i EU's økonomi, udgør et centralt element i Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse,
- J. der henviser til, at de økonomiske betingelser for omsætning af befolkningens kreative energi til innovative økonomiske resultater, f.eks. nye idéer, højteknologiske virksomheder og regional udvikling, ikke er tilstrækkeligt udviklede og stadig er opsplittede,
- K. der henviser til, at det med en stadig hurtigere globalisering er af største betydning med en større international konsekvens i de lovgivningsmæssige bestemmelser, herunder en forpligtelse til høje miljømæssige og sociale standarder,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0533.

Onsdag, den 20. februar 2008

- L. der henviser til, at stabilitet i og tillid til Den Europæiske Union kun kan sikres gennem en fælles forståelse af love og bestemmelser, der udgør en korrekt afspejling af virkeligheden,
- M. der henviser til, at det ikke er muligt at opnå betydelige fremskridt i retning af et videnbaseret samfund uden et aktivt engagement fra alle EU-borgernes side,

Økonomiske rammer

Sikring af vækst og makroøkonomisk stabilitet

1. glæder sig over Kommissionens strategiske rapport, som indeholder en vurdering af gennemførelsen af den fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse, herunder de ajourførte integrerede retningslinjer; støtter Rådets holdning om, at den fornyede strategi skal skabe merværdi på fællesskabsplan for at forbedre sammenhængen mellem reformerne og maksimere de positive indirekte virkninger og sikre, at Lissabonreformdagsordenerne virkelig fører til flere og bedre job i hele EU;
2. påpeger endnu en gang, hvor vigtigt det er at gennemføre Lissabonstrategien på effektiv vis og dens integrerede retningslinjer fuldt ud, og understreger i den forbindelse den indbyrdes sammenhæng mellem økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt med henblik på etablering af en dynamisk og innovativ bæredygtig økonomi;
3. mener, at de stadig større ubalancer, den samlede efterspørgsel og det overordnede inflationspres kan komme til at udgøre en betydelig udfordring for pengepolitikken i lyset af den langvarige usikkerhed på de finansielle markeder; understreger, at sunde og stabile makroøkonomiske forhold forudsætter offentlige finanser af høj kvalitet med mere konsoliderede budgetter og en intelligent privat og offentlig investeringspolitik, som kan levere en fremtidsorienteret infrastruktur og allerede nu åbner morgendagens markeder; kræver bedre retningslinjer og en koordineret indsats for at øge EU-økonomiens modstandsdygtighed;
4. mener, at en sund økonomisk politik vil bidrage til at styrke tilliden og mindske usikkerheden under den nuværende uro på de finansielle markeder; mener, at det er nødvendigt, at Den Europæiske Union i 2008 øger sit vækstpotentiale, således at den vil være i stand til at skabe beskæftigelse, især på baggrund af dens udvidelse til 27 medlemsstater;
5. minder om, at produktivitetsstigningen skal gå hånd i hånd med en mere ligelig fordeling af resultaterne af væksten og en styrkelse af den sociale samhørighed for at opnå makroøkonomisk stabilitet; minder i den forbindelse om kravet om, at højere lønninger bør følge med produktivitetsudviklingen på mellemlang sigt;
6. understreger, at stigende finansielle ubalancer og for store valutakursudsving sammen med kreditstramningerne og den langvarige usikkerhed på de finansielle markeder er en stor udfordring for de politiske beslutningstagere, som har ansvaret for makroøkonomien og navnlig for pengepolitikken;
7. påpeger, at man bør være mere opmærksom på at forbedre synergien mellem finanspolitikken, lønningerne og produktivitetsstigningen, idet man samtidig tager hensyn til finanspolitikkens indvirkning på den makroøkonomiske udvikling;
8. er bekymret over euroens høje valutakurs, som skader den europæiske økonomis konkurrenceevne, og som begrænser pengepolitikens spillerum; forsvare Den Europæiske Centralbanks uafhængighed til at fastsætte pengepolitikken og understreger, at euroens apreciering er resultatet af stigende betalingsbalaceunderskud i tredjelande og svag intern efterspørgsel i euroområdet;

Onsdag, den 20. februar 2008

9. understreger behovet for en sund finanspolitik, som er en forudsætning for vedvarende vækst og jobskabelse i alle medlemsstater i overensstemmelse med traktatens relevante bestemmelser, og som er et fælles ansvar for Den Europæiske Union; understreger, at de offentlige financers effektivitet er meget vigtig, og mener, at en konsolidering af de offentlige finanser i de fleste lande kan bidrage til at sikre finanspolitisk holdbarhed på lang sigt; understreger betydningen af at modernisere den offentlige sektor for at forbedre de offentlige financers effektivitet og omkostningseffektivitet;

Solide finansielle markeder

10. påpeger, at et velintegreret finansielt system kunne styrke pengepolitikken effektivitet, navnlig i euroområdet; mener, at de finansielle markeder kan yde et betydeligt bidrag til makroøkonomisk og finanspolitisk holdbarhed; foreslår en undersøgelse af specifikke retningslinjer for finansmarkedet forbundet med en bedre forståelse af eventuelle yderligere finansielle kriser og med øget gennemsigtighed, ansvar og tilsyn for investorer, markeder og reguleringsmyndigheder;

11. bemærker, at den risikobaserede metode til beregning af kapitalkrav fremmer kapitalstrømme på tværs af grænserne, der drives af specifikke virksomhedsstrategier inden for store finanskoncerner, og udgør en makroøkonomisk udfordring for de mindre medlemsstater; er fuldt ud overbevist om, at et effektivt finanstilsyn og gennemsigtighed er vigtige faktorer for at rette op på makroøkonomiske ubalancer;

12. understreger den gensidige afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier, navnlig i euroområdet; mener, at de integrerede retningslinjer skal udgøre en bred ramme for en tættere koordinering af den økonomiske politik for at skabe overensstemmelse mellem de nationale reformprogrammer; mener, at man for at opnå dette bør anvende en mere følsom tilgang til at sikre udviklingen i retning af konvergens, som afspejler den økonomiske diversitet og de forskellige traditioner for at styrke den brede opbakning til det fælles EU-projekt;

13. mener at fremme af private investeringer og fælles initiativer inden for privat og offentligt samarbejde — samtidig med at den finansielle konsolidering respekteres — kan skabe betydelige synergier, forbedre Europas evne til at tage de nuværende udfordringer op inden for videnskab og forskning, transport, kommunikation, energi og miljømæssig bæredygtighed og understøtte en effektiv allokering af ressourcer i Europa;

Sætte den eksterne dagsorden

14. understreger, at et dereguleret finansielt system på verdensplan ligger uden for EU-politikernes direkte indflydelse og kan udgøre en risiko for overførsel af finansiell ustabilitet; understreger, at en homogen og konsekvent tilgang fra reguleringsmyndigheders og lovgiveres side er en nødvendig forudsætning for at modvirke, at risikoen breder sig på tværs af grænserne; mener, at det er nødvendigt at foretage en revurdering af virkningerne af de multinationale finanskoncerners forretningsmodel og rolle på de globale finansielle markeder;

15. påpeger, at EU og medlemsstaterne har et fælles ansvar for at håndtere de udfordringer, muligheder og usikkerheder, som borgerne står over for som følge af globaliseringen; er overbevist om, at det er nødvendigt at udvikle den eksterne dimension af det indre marked for at styrke Europas konkurrenceevne i en globaliseret verden; minder om, at EU ikke kun vil tilpasse sig passivt til globaliseringen, men tværtimod vil medvirke til at skabe globalisering; understreger betydningen af et styrket strategisk samarbejde på internationalt plan, navnlig gennem de transatlantiske forbindelser, og samarbejde inden for stærkere multilaterale organisationer, hvor EU's grundprincipper — solidaritet, demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne — samtidig fremmes;

16. kræver, at der træffes foranstaltninger til at bekæmpe protektionisme både inden for og uden for Den Europæiske Union; understreger, at protektionisme snarere underminerer end beskytter forbrugernes og borgernes rettigheder;

Genopretning af erhvervslivets dynamik

Styrket koordinering af den økonomiske politik

17. mener, at EU under de forskellige multilaterale forhandlingsrunder som f.eks. forhandlingerne i WTO skal give udtryk for en fælles holdning, der virkelig repræsenterer samtlige medlemsstaters interesser;

Onsdag, den 20. februar 2008

Fokus på prioriterede områder

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en sammenhængende integreret politik for bæredygtig udvikling; mener, at bæredygtig brug af ressourcer og styrkelse af synergierne mellem miljøbeskyttelse og vækst samt forbedring af innovationsevnen kan opnås ved at tilskynde til udvikling og brug af miljøvenlige teknologier samt indførelse af miljøhensyn i forbindelse med offentlige indkøb med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder (SMV'er);

19. understreger, at markedsbaserede instrumenter spiller en vigtig rolle for at nå de mål, som der blev fastsat på Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2007, om at omdanne Europa til en energieffektiv økonomi, som er baseret på vedvarende energikilder; mener, at det fortsatte opadgående pres på energipriserne og de samlede trusler mod klimaet bevirker, at det er vigtigt at fremme forbedringer af energieffektiviteten som et bidrag til både vækst og bæredygtig udvikling; påpeger, at EU's virksomheder er blandt verdens førende med hensyn til at udvikle vedvarende energiteknologier;

20. glæder sig over Kommissionens forslag om at indføre en »femte frihed«, nemlig forskning og udvikling — fri bevægelighed for viden — til at supplere de fire friheder, fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, mennesker og kapital;

21. mener, at de mekanismer i den fælles landbrugspolitik, der begrænser udbuddet, bør revideres, eftersom de stigende fødevarepriser synes at være vedvarende og ikke konjunkturbetingede; mener, at den fælles landbrugspolitik kan spille en afgørende rolle for at stabilisere fødevarepriserne;

22. gentager, at de fordele, der er ved at flytte skattebyrden væk fra arbejde og over på miljøbelastning, er en effektiv måde at håndtere både miljø- og beskæftigelsesmæssige spørgsmål på; mener, at byrden på arbejde skal mindskes med henblik på at skabe flere job og bekæmpe den sorte økonomi;

Styrkelse af det indre marked

23. påpeger, at EU's produktivitet ligger under sit potentielle niveau som følge af den manglende færdiggørelse af det indre marked, og at den ikke giver mulighed for at udnytte mulighederne på det globale marked fuldt ud; mener, at mens det indre marked for varer er forholdsvis godt integreret, er markederne for tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser, fortsat ret opsplittede; kræver, at man fremskynder integrationen af markedet for tjenesteydelser gennem en konsekvent og sammenhængende gennemførelse samt håndhævelse af de gældende regler og ved at fjerne hindringerne for konkurrence og markedsadgang; bemærker, at levering af effektive tjenesteydelser af almen økonomisk interesse til rimelige priser spiller en vigtig rolle i en konkurrencebetonet og dynamisk økonomi;

24. understreger, at gennemførelsen af de fire friheder bør foregå på samme måde og i samme omfang i hele EU, og at deres funktion bør overvåges løbende;

25. understreger behovet for at åbne netværksbrancherne for konkurrence ved at sikre lige konkurrencevilkår og effektiv konkurrence på integrerede markeder, der omfatter hele Europa; mener i denne sammenhæng, at offentligt ejerskab på elektricitets- og gasmarkedet er en af de vigtigste årsager til forvridninger på europæisk plan, og at tilskyndelsen til konkurrence på disse markeder yderligere skal øges; er overbevist om, at udbygningen, forbedringen og sammenkædningen af den europæiske infrastruktur, hvor man navnlig fokuserer på grænseoverskridende projekter og sammenkædningen af det gamle og det nye Europa, vil kunne bidrage til at skabe hensigtsmæssige forudsætninger for betydelige produktivetsforbedringer inden for transport, energi og IKT;

Skattepolitikens bidrag til Lissabondagsordenen

26. påpeger behovet for en samordnet skatte- og afgiftsmæssig ramme, der bør være fordelagtig for virksomheder, især SMV'er, og tage sigte på fornyet vækst og jobskabelse;

27. påpeger, at EU, hvad angår finansieringen af den offentlige sektor, har behov for at fremme skattesystemer, for at tilskynde til oprettelse af nye virksomheder og teknologisk innovation; bemærker, at dette bl.a. kan indebære en reduktion af skatter, der skader effektiviteten og jobskabelsen, især for bestemte sociale grupper som f.eks. kvinder, langtidsledige og ældre;

Onsdag, den 20. februar 2008

Investering i mennesker og modernisering af arbejdsmarkedet*Iværksætterkultur og kreativitet*

28. er overbevist om, at det er vigtigt for at fremme en iværksætterkultur og skabe et miljø med støtte til SMV'er, at man strømliner de institutionelle rammer for forvaltning af innovationer, og at dette underbygges af et effektivt finansieringssystem i alle faser af innovationsprocessen fra udvikling af idéen til gennemførelsen i virksomhederne; påpeger, at strukturpolitikken skal udformes fleksibelt med henblik på at imødekomme kreative udtryksformer og lette den erhvervmæssige udnyttelse af kreative idéer;

29. er fuldstændig overbevist om, at bedre lovgivning og gennemførelse af ambitiøse mål for reduktion af den byrde, der opstår som følge af ny EU-lovgivning, bidrager til et mere konkurrencedygtigt erhvervs-miljø og tilskynder til private initiativer; opfordrer medlemsstaterne til at opstille lige så ambitiøse mål for alle niveauer af den nationale lovgivning; påpeger navnlig, at man skal være særligt opmærksom på at styrke effektiviteten af medlemsstaternes institutionelle og administrative kapacitet;

Livscyklustilgang

30. mener, at effektive arbejdsmarkedspolitikker bør kombinere politikker, der fokuserer på »flexicurity«, med nye former for sikkerhed, herunder motivation til aktiv jobsøgning samt en højere grad af forudseenhed og en positiv forvaltning af forandringer, herunder økonomisk omstrukturering for at minimere social udstødelse og lette omstillingen; er overbevist om, at man særligt bør fokusere på måder til mere effektivt at nå ud til borgerne og imødekomme deres forventninger og behov;

31. mener, at man bør udvikle en livscyklustilgang for aktivt at imødegå demografiske udfordringer, herunder modernisering af pensionssystemer, for at sikre finansiel, økonomisk og social bæredygtighed;

32. mener, at uddannelse er afgørende for et langsigtet vækstpotentiale og et effektivt middel til bekæmpelse af fattigdom og udstødelse, der giver folk mulighed for at forbedre deres levestandard; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gennemføre mere effektive foranstaltninger for at investere mere i uddannelse og forbedre adgangen til almen og erhvervsfaglig uddannelse for alle;

33. mener, at effektive strategier for livslang læring med henblik på at forøge deltagelsen i efteruddannelse og uddannelse på arbejdspladsen gennem hele livscyklussen, navnlig for ufaglærte og ældre arbejdstagere, kan modvirke de negative følger af EU's aldrende erhvervsaktive befolkning; er imidlertid af den opfattelse, at der må gøres en beslutsom indsats for at øge unge menneskers grundlæggende kompetencer og sættes drastisk ind for at forhindre, at unge forlader skolen for tidligt for at forhindre utilstrækkelig udvikling af færdigheder i almindelighed og for at styrke migranternes og handicappedes integration i samfundet og på arbejdsmarkedet, navnlig ved at fremme udviklingen af færdigheder;

Indvandringspolitik

34. er fuldstændig overbevist om, at man bør overveje en effektiv indvandringspolitik i lyset af manglen på færdigheder og arbejdsmarkedets krav; mener, at videreudviklingen af en omfattende europæisk indvandringspolitik som et supplement til medlemsstaternes politikker fortsat er en vigtig prioritering, hvis man skal kunne håndtere udfordringerne og udnytte de muligheder, som indvandringen udgør i globaliseringens nye tidsalder;

35. mener, at fremme af vækst og samarbejde med tredjelande og yderligere økonomisk åbning af EU fortsat er af central betydning for en hensigtsmæssig forvaltning af indvandringsstrømmene og kampen mod de forhold og personer, der fremmer ulovlig indvandring; erkender, at Den Europæiske Union har et presserende behov for en sammenhængende politik for lovlig (f.eks. økonomisk) migration;

Bedre økonomisk styring

36. glæder sig over de landerapporter, som Kommissionen har udarbejdet; opfordrer imidlertid til en mere systematisk tilgang, hvor både succeser og mangler fremhæves; støtter Kommissionens forslag om at indføre særlige »fokuspunkter« som led i den multilaterale overvågningsproces og som en mulighed for at forbedre de nationale politiske svar; erkender, at det regionale niveau har en rolle med hensyn til at skabe vækst og beskæftigelse bør styrkes, således som det erkendes i den nye generation af programmer i samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013;

Onsdag, den 20. februar 2008

37. beklager det forhold, at Lissabonstrategien stadig har ringe synlighed i mange af medlemsstaternes politikker; mener, at mobiliseringen af alle økonomisk berørte parter er afgørende for at sikre en effektiv gennemførelse; mener især, at en større inddragelse af arbejdsmarkedets parter, de nationale parlamenter, de regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet vil forbedre resultaterne af Lissabonstrategien og øge kvaliteten af den offentlige debat om hensigtsmæssige reformer; støtter Kommissionens forslag til medlemsstaterne om at uddybe samarbejdet med de nationale og regionale parlamenter med henblik på at afholde årlige drøftelser om gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer;

38. anmoder Rådet om at tage hensyn til følgende modifikationer:

KOMMISSIONENS HENSTILLING

PARLAMENTETS MODIFIKATIONER

Modifikation 1

Retningslinje 1

Retningslinje 1. At sikre økonomisk stabilitet med henblik på bæredygtig vækst.

1. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten overholde deres mellemfristede budgetmål. Så længe dette mål ikke er nået, bør de træffe alle de korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at nå det. Medlemsstaterne bør undgå procykliske finanspolitikker. Endvidere skal de medlemsstater, der har uforholdsmæssigt store underskud, træffe virkningsfulde foranstaltninger for at sikre en hurtig korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud.

2. Medlemsstater med et underskud på de løbende poster, som risikerer at blive uholdbart, bør forsøge at korrigere underskuddet ved at gennemføre strukturreformer, fremme den eksterne konkurrenceevne og eventuelt bidrage til at korrigere underskuddet via deres finanspolitik.

Retningslinje 1. At sikre økonomisk stabilitet med henblik på bæredygtig vækst, **social inddragelse og øget beskæftigelse i det globale miljø.**

1. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten overholde deres mellemfristede budgetmål. Så længe dette mål ikke er nået, bør de træffe alle de korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at nå det, **og sikre modernisering af den offentlige forvaltning og konsolidering af de offentlige finanser.** Medlemsstaterne bør undgå procykliske finanspolitikker. Endvidere skal de medlemsstater, der har uforholdsmæssigt store underskud, træffe virkningsfulde foranstaltninger for at sikre en hurtig korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud.

2. Medlemsstater med et underskud på de løbende poster, som risikerer at blive uholdbart, bør forsøge at korrigere underskuddet ved at gennemføre strukturreformer, fremme den eksterne konkurrenceevne og eventuelt bidrage til at korrigere underskuddet via deres finanspolitik **samt ved at konsolidere resultaterne af økonomisk vækst og være opmærksom på at forbedre synergien mellem finanspolitikken og produktivitetsstigningen.**

2a. Medlemsstaterne bør af hensyn til stabiliteten ikke udelukkende bekæmpe inflationsrisikoen med pengepolitik, navnlig ikke i den aktuelle situation med høje valutakurser. Medlemsstaterne bør indføre alle andre politikker, der kan bidrage til at bekæmpe inflationsrisikoen.

2b. Medlemsstaterne bør øge EU-økonomiens modstanddygtighed ved at udvikle den eksterne dimension af det indre marked for at løse problemerne med større globale ubalancer.

2c. Efter den seneste uro på de finansielle markeder bør der træffes de nødvendige foranstaltninger til at undgå kreditstramninger og til at genoprette tilliden på de finansielle markeder for at sikre, at offentlige og private aktørers investeringsbehov dækkes.

Onsdag, den 20. februar 2008

KOMMISSIONENS HENSTILLING

PARLAMENTETS MODIFIKATIONER

Modifikation 2

Retningslinje 2

Retningslinje 2. At sikre den økonomiske og finanspolitiske holdbarhed som grundlag for **øget beskæftigelse**.

Medlemsstaterne bør i lyset af de forventede **udgifter som følge af den aldrende befolkning**

1. sørge for, at den offentlige gæld nedbringes i et tilfredsstillende tempo, **så de offentlige finanser styrkes**

2. reformere og styrke pensions-, socialsikrings- og sundhedssystemerne for at sikre, at de er finansielt bæredygtige og socialt hensigtsmæssige og tilgængelige

3. træffe foranstaltninger, der kan øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og arbejdskraftudbuddet, især hvad angår kvinder, unge og ældre arbejdstagere, samt fremme en livscyklustilgang til arbejde for at øge antallet af udførte arbejdstimer.

Retningslinje 2. At sikre den økonomiske og finanspolitiske holdbarhed som grundlag for **forbedrede vækstmuligheder**.

Medlemsstaterne bør i lyset af de forventede **demografiske udfordringer i fremtiden**

1. reformere og styrke pensions-, socialsikrings- og sundhedssystemerne for at sikre, at de er finansielt bæredygtige og **holdbare samt** socialt hensigtsmæssige og tilgængelige

2. sørge for, at den offentlige gæld nedbringes i et tilfredsstillende tempo, **og samtidig forbedre gældsforvaltningen, så de offentlige finanser styrkes**

3. træffe foranstaltninger, der kan øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og arbejdskraftudbuddet, især hvad angår kvinder, unge og ældre arbejdstagere, samt fremme en livscyklustilgang til arbejde, **og**

3a. gennemføre den »femte frihed« — fri bevægelighed for viden — og fremme nye færdigheder, sikre livslang læring for alle og modernisere infrastrukturer for forsknings- og uddannelsessystemer.

Modifikation 3

Retningslinje 3

Retningslinje 3. At fremme en vækst- og beskæftigelsesorienteret samt effektiv ressourceallokering.

Medlemsstaterne bør, uden at det berører retningslinjerne om økonomisk stabilitet og bæredygtighed, ændre den offentlige udgiftsstruktur og styrke væksthæmmende områder i overensstemmelse med Lissabonstrategien, tilpasse skattestrukturene, så de styrker vækspotentialet, sikre, at der indføres mekanismer, der gør det muligt at vurdere forholdet mellem de offentlige udgifter og gennemførelsen af de politiske målsætninger, og sikre reformpakkenes overordnede sammenhæng.

Retningslinje 3. At fremme en vækst- og beskæftigelsesorienteret samt effektiv ressourceallokering **og styrke tilliden til økonomien.**

Medlemsstaterne bør, uden at det berører retningslinjerne om økonomisk stabilitet og bæredygtighed, ændre den offentlige udgiftsstruktur og styrke væksthæmmende områder i overensstemmelse med Lissabonstrategien, tilpasse skattestrukturene, så de styrker vækspotentialet **og tilskynder til produktivitetstyret vækst**, sikre, at der indføres mekanismer, der gør det muligt at vurdere forholdet mellem de offentlige udgifter og gennemførelsen af de politiske målsætninger **som f.eks. investeringer af høj kvalitet i Lissabonmålene**, og sikre reformpakkenes overordnede sammenhæng.

Modifikation 4

Retningslinje 4

Retningslinje 4. At sikre, at lønudviklingen bidrager til makroøkonomisk stabilitet og vækst.

For at øge omstillingsevnen bør medlemsstaterne sørge for de rette rammebetingelser for lønforhandlingssystemerne med fuld respekt for arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme en udvikling i de nominelle løn- og arbejdskraftomkostninger, der er forenelig med prisstabilitet og produktivitetstendensen på mellemlang sigt, under hensyntagen til forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold.

Retningslinje 4. At sikre, at lønudviklingen bidrager til makroøkonomisk stabilitet og vækst.

For at øge omstillingsevnen bør medlemsstaterne sørge for de rette rammebetingelser for lønforhandlingssystemerne med fuld respekt for arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme en udvikling i de nominelle løn- og arbejdskraftomkostninger, der er forenelig med prisstabilitet og produktivitetstendensen på mellemlang sigt, **navnlig** under hensyntagen til **professionelle aktører på finansmarkederne såvel som til** forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold.

Onsdag, den 20. februar 2008

KOMMISSIONENS HENSTILLING

PARLAMENTETS MODIFIKATIONER

Modifikation 5

Retningslinje 5

Retningslinje 5. At fremme større sammenhæng mellem makroøkonomiske politikker, strukturpolitikker og beskæftigelsespolitikker.

Medlemsstaterne bør gennemføre reformer på arbejds- og produktmarkederne, der både øger vækstpotentialet og støtter de makroøkonomiske rammer ved at **øge** fleksibiliteten, faktormobiliteten og tilpasningsevnen på arbejds- og produktmarkederne som svar på globalisering, teknologiske fremskridt, efterspørgselsændringer og konjunkturbetingede ændringer. Medlemsstaterne bør navnlig: sætte yderligere gang i reformer af skatte- og overførselssystemer for at forbedre incitamenterne og gøre det økonomisk interessant at arbejde, øge arbejdsmarkedernes tilpasningsevne ved at kombinere fleksibilitet og sikkerhed og forbedre beskæftigelsesegnetheden gennem investeringer i menneskelig kapital.

Retningslinje 5. At fremme større sammenhæng mellem makroøkonomiske politikker, strukturpolitikker og beskæftigelsespolitikker.

Medlemsstaterne bør:

1. forbedre koordineringen af den økonomiske politik for at skabe overensstemmelse mellem de nationale reformdagsordener og samtidig tage hensyn til den økonomiske diversitet og de forskellige traditioner

2. gennemføre reformer på arbejds- og produktmarkederne, der både øger vækstpotentialet og støtter de makroøkonomiske rammer ved at **sikre** fleksibiliteten **ved hjælp af nye former for sikkerhed**, faktormobiliteten og tilpasningsevnen på arbejds- og produktmarkederne som svar på globalisering, teknologiske fremskridt, efterspørgselsændringer og konjunkturbetingede ændringer. Medlemsstaterne bør navnlig: sætte yderligere gang i reformer af skatte- og overførselssystemer for at forbedre incitamenterne og gøre det økonomisk interessant at arbejde, øge arbejdsmarkedernes tilpasningsevne ved at kombinere fleksibilitet og sikkerhed og forbedre beskæftigelsesegnetheden gennem investeringer i menneskelig kapital

3. være særligt opmærksomme på at styrke den institutionelle og administrative effektivitet, og

4. bidrage til at udarbejde en omfattende EU-indvandringspolitik, herunder kriterier og procedurer for økonomisk migration, der passer til arbejdsmarkedets krav.

Modifikation 6

Retningslinje 6

Retningslinje 6. At bidrage til en dynamisk og velfungerende ØMU. Medlemsstaterne i euroområdet skal sikre en bedre koordinering af deres økonomiske politik og budgetpolitik. De skal navnlig:

1. være særlig opmærksomme på de offentlige financers finansielle holdbarhed i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten

2. bidrage til et policy-mix, der støtter et økonomisk opsving og er foreneligt med prisstabilitet og derved øger tilliden hos erhvervslivet og forbrugerne på kort sigt, men som samtidig er foreneligt med en langsigtet bæredygtig vækst

Retningslinje 6. At bidrage til en dynamisk og velfungerende ØMU. Medlemsstaterne i euroområdet skal sikre en bedre koordinering af deres økonomiske politik og budgetpolitik. De skal navnlig:

- 1. maksimere reformers positive afsmittende effekter, eftersom en fælles valuta og fælles pengepolitik giver koordineringen en ekstra dimension

1. være særlig opmærksomme på de offentlige financers finansielle holdbarhed i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten

2. bidrage til et policy-mix, der støtter et økonomisk opsving og er foreneligt med prisstabilitet og derved øger tilliden hos erhvervslivet og forbrugerne på kort sigt, men som samtidig er foreneligt med en langsigtet bæredygtig vækst

Onsdag, den 20. februar 2008

KOMMISSIONENS HENSTILLING

PARLAMENTETS MODIFIKATIONER

3. presse på med strukturreformer, der kan forbedre euroområdet vækstpotentiale på lang sigt og forbedre produktiviteten, konkurrenceevnen og den økonomiske tilpasning til asymmetriske chok under særlig hensyntagen til beskæftigelsespolitikken og

4. sikre, at euroområdet indflydelse i det globale økonomiske system står i et rimeligt forhold til **dets** økonomiske vægt.

3. presse på med strukturreformer **og foretage investeringsprioriteringer i overensstemmelse med Lissabonmålene**, der kan forbedre euroområdet vækstpotentiale på lang sigt og forbedre produktiviteten, konkurrenceevnen og den økonomiske tilpasning til asymmetriske chok under særlig hensyntagen til beskæftigelsespolitikken, **og**

4. sikre, at **EU's og** euroområdet indflydelse i det globale økonomiske system står i et rimeligt forhold til **deres** økonomiske vægt.

Modifikation 7

Retningslinje 7, indledning og punkt 1, 2 og 3

Retningslinje 7. At øge og forbedre investeringerne i F&U, navnlig fra det private erhvervsliv. I den henseende bekræftes det overordnede mål på 3 % af BNP i 2010 med en passende fordeling mellem private og offentlige investeringer, således at medlemsstaterne fastsætter specifikke mellemliggende niveauer. Medlemsstaterne bør endvidere udvikle en vifte af foranstaltninger, der er egnede til at fremme **F&U, navnlig erhvervslivets F&U**, ved:

1. at forbedre rammevilkårene **og sørge for**, at virksomhederne opererer i et tilstrækkeligt konkurrencepræget **og attraktivt miljø**

2. at sikre mere effektive og virkningsfulde offentlige investeringer i F&U og udvikle offentlig-private partnerskaber (OPP)

3. at udbygge og styrke ekspertisecentre på medlemsstaternes uddannelses- og forskningsinstitutioner og om nødvendigt skabe nye, samt forbedre samarbejde og teknologioverførsel mellem offentlige forskningsinstitutter og private virksomheder

Retningslinje 7. At øge og forbedre investeringerne i F&U, navnlig fra det private erhvervsliv. I den henseende bekræftes det overordnede mål på 3 % af BNP i 2010 med en passende fordeling mellem private og offentlige investeringer **og fremme af en iværksætterkultur og tilskyndelse til privat initiativ**. Medlemsstaterne bør endvidere udvikle en vifte af foranstaltninger, der er egnede til at fremme **modernisering af økonomien og alle former for innovation**, ved:

1. at skabe institutioner, som reagerer på markedet, og forbedre rammevilkårene **for at sikre**, at virksomhederne opererer i et tilstrækkeligt konkurrencepræget **erhvervsklima og drager fordel af innovation**

3a. at tilskynde til decentralisering af industrielle forskningscentre med henblik på senere sammenslutning med uddannelsescentre, undersøgelse af forskellige forskningskulturers forskellighed

Modifikation 8

Retningslinje 11, punkt 4a og 4b (nye)

4a. efterkomme de tilsagn, de gav på Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2007, om at tage energi- og miljøudfordringen op, og

4b. revidere de mekanismer i den fælles landbrugspolitik, der begrænser udbuddet, i forbindelse med de stigende fødevarepriser, som ikke synes at være konjunkturbetingede, men vil være vedvarende.

Onsdag, den 20. februar 2008

KOMMISSIONENS HENSTILLING

PARLAMENTETS MODIFIKATIONER

Modifikation 9

Retningslinje 12

Retningslinje 12. At udbygge og uddybe det indre marked. Medlemsstaterne bør:

1. accelerere gennemførelsen af direktiverne om det indre marked
2. prioritere en strengere og bedre håndhævelse af lovgivningen om det indre marked
3. fjerne de tilbageværende hindringer for grænseoverskridende aktiviteter
4. anvende EU's regler om offentlige indkøb effektivt
5. fremme et fuldt funktionsdygtigt indre marked for tjenesteydelser, samtidig med at den europæiske sociale model bibeholdes
6. fremskynde integrationen af de **finansielle markeder** gennem en **konsekvent og** sammenhængende gennemførelse og håndhævelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser

Retningslinje 12. At udbygge og uddybe det indre marked **og sikre åbne og konkurrenceprægede markeder**. Medlemsstaterne bør:

1. accelerere gennemførelsen af direktiverne om det indre marked **og fjerne de tilbageværende hindringer for grænseoverskridende aktiviteter**
2. prioritere en strengere og bedre håndhævelse af lovgivningen om det indre marked
3. fjerne de tilbageværende hindringer for grænseoverskridende aktiviteter
4. anvende EU's regler om offentlige indkøb effektivt
5. fremme et fuldt funktionsdygtigt indre marked for tjenesteydelser **og sikre generelle, tilgængelige og bæredygtige offentlige tjenester med rimelige priser og høje kvalitetsstandarder for alle**, samtidig med at den europæiske sociale model bibeholdes
6. fremskynde integrationen af **markederne for tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser**, gennem en sammenhængende gennemførelse af **lovgivningen om det indre marked**, håndhævelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser **og samtidig forbedre gennemsigtighed, ansvar og tilsyn for investorer, markeder og reguleringsmyndigheder med hensyn til alternative og ikke-alternative investeringsaktiviteter på de finansielle markeder**
- 6a. **bidrage til udviklingen af en afbalanceret tilgang til regulering af spredningen af den finansielle risiko på tværs af grænserne**
- 6b. **udvikle de nødvendige betingelser for forbedret ressourceeffektivitet inden for transport- og energiinfrastrukturer ved at fokusere på transnationale områder, randområder og sammenkædningen af gamle og nye medlemsstater, og**
- 6c. **spille en ledende rolle på internationalt plan i forbindelse med krisestyring og forbedring af de nuværende globale tilsynsordninger.**

Modifikation 10

Retningslinje 13, punkt 6a (nyt)

6a. **fuldførelse af et transatlantisk marked, og**

*
* *

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag, den 20. februar 2008

En EU-strategi for Centralasien

P6_TA(2008)0059

Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien (2007/2102(INI))

(2009/C 184 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Centralasien, særlig af 26. oktober 2006 om Usbekistan ⁽¹⁾, af 16. marts 2006 om Kasakhstan ⁽²⁾ og af 12. maj 2005 om situationen i Kirgisistan og Centralasien ⁽³⁾,
- der henviser til de partnerskabs- og samarbejdsaftaler, der er indgået mellem EU og Usbekistan, Kirgisistan og Kasakhstan, der alle har været i kraft siden 1999, til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Tadsjikistan på den anden side ⁽⁴⁾, undertegnet den 11. oktober 2004, til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Tadsjikistan, der endnu ikke er ratificeret, og til Kommissionens forslag til en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem EU og Turkmenistan,
- der henviser til menneskerettighedsklausulerne i disse aftaler,
- der henviser til EU's tilsagn om at fremme opnåelsen af FN's millenniumudviklingsmål og den europæiske konsensus om udvikling ⁽⁵⁾,
- der henviser til den EU-strategi for et nyt partnerskab med Centralasien, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 21.-22. juni 2007,
- der henviser til Det Europæiske Råds handlingsplan (2007-2013) for en energipolitik for Europa, som blev vedtaget den 8.-9. marts 2007, og til energisamarbejdet mellem EU, kyststaterne i Sortehavet og Det Kaspiske Hav og disse staters nabolande,
- der henviser til sin beslutning af 26. september 2007 om en fælles europæisk ekstern energipolitik ⁽⁶⁾;
- der henviser til Baku-initiativet om et energi- og transportinitiativ med deltagelse af landene omkring Sortehavet og Det Kaspiske Hav,
- der henviser til de aftalememoranda, der er indgået med Aserbajdsjan og Kasakhstan om en ekstern politik, der skal tjene Europas energiinteresser,
- der henviser til Rådets relevante konklusioner, herunder konklusionerne om Usbekistan af 23.-24. maj, 13. juni, 18. juli og 3. oktober 2005, 13. november 2006 og 5. marts, 14.-15. maj 2007 og 15.-16. oktober 2007 og til konklusionerne om Centralasien af 23.-24. april 2007,

⁽¹⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 466.

⁽²⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 416.

⁽³⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 390.

⁽⁴⁾ EUT L 340 af 16.11.2004, s. 2.

⁽⁵⁾ Fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »den europæiske konsensus om udvikling« (EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0413.

Onsdag, den 20. februar 2008

- der henviser til de sanktioner i Rådets forordning (EF) nr. 1859/2005 af 14. november 2005 om visse restriktive foranstaltninger over for Usbekistan ⁽¹⁾, der indførtes over for Usbekistan efter massakren i Andijan, som senere er blevet skærpet ⁽²⁾, og til den delvise ophævelse af sanktionerne for en seks-måneders periode af visumsanktionerne i november 2006 og maj 2007,
- der henviser til det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder, der blev iværksat i 2003 med det sigte at fremme menneskerettighederne og støtte reformer af strafferetten, demokrati, god regeringsskik, mediefrihed, retsstatsprincippet, sikkerhedsstrukturerne (politi og væbnede styrker) og konfliktforebyggelse,
- der henviser til instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽³⁾,
- der henviser til mødet mellem udenrigsministertrojkaen og landene i Centralasien, der fandt sted i Berlin den 30. juni 2007 med deltagelse af EU's særlige repræsentant Pierre Morel og den portugisiske premier-minister, José Sócrates,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om International Handel (A6-0503/2007),
- A. der henviser til, at de fem lande, der samlet betegnes som Centralasien (Kasakhstan, Den Kirgisiske Republik, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan), har en strategisk vigtig placering mellem Europa og Asien, og at de historisk og traditionelt har udgjort et vigtigt møde- og overgangssted mellem de to verdensdele,
- B. der henviser til, at EU understreger behovet for og har en klar interesse i, at der sker fremskridt hen imod større stabilitet og et højere niveau af menneskelig udvikling og sikkerhed i hele Centralasien og altid må stå ved sin forpligtelse til at integrere menneskerettighederne og fremme demokratiet i alle sine aftaler med tredjelande gennem konsekvente politikker og de mest hensigtsmæssige midler til at nå disse mål; der henviser til, at dette vil sikre EU's troværdighed og i sidste instans bidrage til at gøre EU til en stadig vigtigere aktør i forhold til regionen og uden for denne,
- C. der henviser til, at der er en overordnet interesse i stabilitet i Centralasien, eftersom alvorlig og længerevarende ustabilitet i et af de fem lande kan få katastrofale konsekvenser i hele regionen, hvad der også vil kunne påvirke EU og dens medlemsstater i mange henseender,
- D. der henviser til de risici, som afhængigheden af import fra ustabile regioner og leverandører indebærer, og til nødvendigheden af at sikre en pålidelig, tilgængelig og brugbar energiforsyning,
- E. der henviser til, at EU har en interesse i sikkerhed og stabilitet og at menneskerettighederne og retsstatsprincipperne i de centralasiatiske stater respekteres, idet den strategiske, politiske og økonomiske udvikling og de voksende tværregionale udfordringer i Centralasien direkte eller indirekte også berører EU's interesser; der henviser til, at de centralasiatiske stater med deres betydelige energiresourcer og den diversificering af deres handelspartnere og forsyningskanaler, som de tilstræber, kan bidrage til at dække EU's behov for energisikkerhed og energiforsyning;
- F. der henviser til, at der på den ene side er gode grunde til et samarbejde mellem landene i regionen, men at der på den anden side også er betydelig modstand mod sådanne ideer og bestræbelser, ikke mindst fra regeringen i den centralt placerede — og langt den mest befolkningsrige — stat Usbekistan,

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2005, s. 23. Ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1). Se også Rådets fælles holdning 2005/792/FUSP af 14. november 2005 om restriktive foranstaltninger over for Usbekistan (EUT L 299 af 16.11.2005, s. 72).

⁽²⁾ Se Rådets fælles holdning 2007/734/FUSP af 13. november 2007 om restriktive foranstaltninger over for Usbekistan (EUT L 295 af 14.11.2007, s. 34).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

Onsdag, den 20. februar 2008

- G. der henviser til, at isolationisme normalt hidrører fra ønsket om at opretholde den interne kontrol — som der kan ses ekstreme eksempler på i Turkmenistan og Usbekistan — og til, at dette ønske er almindeligt hos regimer, der kun udviser begrænset interesse i at opnå folkelig tilslutning til grundlaget for deres styre,
- H. der henviser til, at de fem centralasiatiske republikker er officielle modtagere af udviklingsbistand, og det betyder, at EU's bistand til disse lande betragtes som udviklingsbistand,
- I. der henviser til, at det med udgangspunkt i EU's sikkerhedsinteresser og andre interesser og i dets værdier og støtte til millenniumudviklingsmålene må fastslås, at de vanskelige forhold og den mangel på muligheder, som mange mennesker i dette delvist fattige område står over for, truslerne mod menneskers sikkerhed, der også hænger sammen med sikkerhedsproblemerne i nabolandene som f.eks. Afghanistan, og risiciene for destabilisering og konflikt bør indtage en central placering i EU's politik over for Centralasien,
- J. der henviser til, at den vigtigste målsætning for EU's udviklingssamarbejde er fattigdomsbekæmpelse som led i en bæredygtig udvikling, inklusive indsatsen for at opfylde millenniumudviklingsmålene,
- K. der henviser til, at EU's bistand til regionen stort set har bestået i teknisk bistand, der ydes gennem Tacis-programmet, og at vurderingerne af Tacis' effektivitet har været blandede,
- L. der henviser til, at i henhold til artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettigheder er retten til sundhed en grundlæggende menneskerettighed, og at universel adgang til sundhedspleje er afgørende for at opfylde millenniumudviklingsmålene; der henviser til, at sundhedssituationen er blevet forringet i alle de centralasiatiske republikker efter Sovjetunionens sammenbrud, og at sundhedssystemerne er kriseramte; der henviser til, at de potentielle følgevirkninger af epidemier som hiv/aids og medicinresistent tuberkulose udgør en langsigtet trussel mod EU; der henviser til, at fugleinfluenzaen har vist sig at være i stand til at bevæge sig gennem Europa med stor hast; der henviser til, at de samfundsmæssige konsekvenser af sundhedskriserne i de forskellige lande truer deres generelle stabilitet og udviklingsmuligheder og har konsekvenser for Europas sikkerhed,
- M. der henviser til, at energi og vandforsyning er af helt afgørende betydning for menneskers sikkerhed og forbindelserne mellem staterne i området, især i forholdet til Kirgisistan, Tadsjikistan og Usbekistan, og til, at fattigdomsbekæmpelse er afgørende for at kunne begrænse ustabiliteten i samfundet,
- N. der henviser til, at det er i EU's interesse i højere grad at importere olie og gas fra Centralasien, helst ad nye ruter, og til, at de relevante lande i denne sammenhæng er Kasakhstan og Turkmenistan,
- O. der henviser til, at de centralasiatiske stater i varierende grad råder over ressourcer i form af olie, gas, mineraler og vandkraft, og at udnyttelsen af disse ressourcer i høj grad vil kunne fremme den økonomiske og sociale udvikling; der henviser til, at der under negative betingelser kan opstå uønskede bivirkninger i form af alvorlige miljøforringelser, begrænset konkurrenceevne i andre økonomiske sektorer, massive forskelle i velstandsniveau og øgede politiske og sociale spændinger, og at disse ligefrem vil kunne veje tungere end de positive virkninger (»de naturlige ressourcers forbandelse«),
- P. der henviser til, at repræsentanter fra Ukraine, Polen, Aserbajdsjan og Georgien den 10. oktober 2007 mødtes i Litauen for at drøfte det nye olietransportnet med henblik på at transportere råolie fra Det Kaspiske Hav til den polske havneby Gdansk via Baku og Odessa,
- Q. der henviser til, at Rusland og Kina bestræbte sig på at opretholde deres gensidige interessesfære i Centralasien gennem oprettelsen af Shanghai Fem i 1996, hvor Kina, Rusland, Kirgisistan, Kasakhstan og Tadsjikistan indgik i et forum for behandling af grænseoverskridende spørgsmål, og som i 2001 blev til Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO), der i dag er den største regionale organisation i Centralasien og nu også omfatter Usbekistan som fuldt medlem og Pakistan, Indien, Iran og Mongoliet som observatører,

Onsdag, den 20. februar 2008

- R. der henviser til, at en række meget forskelligartede lande traditionelt eller i nyeste tid har haft interesser i området; der henviser til, at ikke alle medlemsstater har ambassader i regionen; der henviser til, at der ofte savnes koordinering mellem medlemsstaternes forhold til regionen,
- S. der henviser til, at med tilbagetrækningen af De Forenede Staters personel og materiel fra Karshi-Khanebad-luftbasen (K2) i Usbekistan den 21. november 2005 indskrænkedes De Forenede Staters militære faciliteter i Centralasien til en base i Manas nær Kirgisistans hovedstad Bishkek,
- T. der henviser til, at de politiske, økonomiske sociale og andre forhold er meget forskellige mellem de centralasiatiske stater indbyrdes og undertiden i landene selv, og at det derfor er helt afgørende, at EU fører en differentieret politik i overensstemmelse hermed,
- U. der henviser til, at landene i Centralasien er meget nye stater, og til at deres bestræbelser på at opbygge statslige strukturer og gennemføre politiske og økonomiske reformer har ført dem i forskellige retninger og har tilskyndet dem til i forskelligt omfang at fjerne sig fra det tidligere sovjetiske system; der henviser til, at spørgsmål vedrørende samfundsforvaltningen fortsat er af afgørende betydning, i nogle stater for at opnå stabilitet og sikkerhed, og for alle staters vedkommende i forbindelse med den politiske, sociale og økonomiske udvikling,
- V. der henviser til, at det også er i EU's interesse at standse strømmen af narkotika, der indsmugles fra Centralasien, at bekæmpe den organiserede kriminalitet, herunder menneskehandel, og at hindre en vækst i terrorismen; der henviser til, at »bekæmpelse af terrorisme« i nogle tilfælde benyttes som et påskud til undertrykkelse af regeringernes kritikere, menneskerettighedsforkæmpere, religiøse bevægelser og almindelige erhvervsdrivende; der henviser til, at der er grund til at tro, at disse kategorier også har været målet i forbindelse med Usbekistans samarbejde med nabolandene om sikkerhed; der henviser til, at det er fastslået, at der foregår migration af børn, der anvendes som arbejdskraft, og at dette kræver nye former for internationalt og samfundsmæssigt partnerskab, der involverer alle de aktører, som er interesseret i en generel løsning af problemet,
- W. der henviser til, at menneskerettighedssituationen varierer i de centralasiatiske republikker og generelt langt fra opfylder de standarder, som Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) har opstillet, og til, at især Usbekistan og Turkmenistan systematisk overtræder grundlæggende menneskerettigheder, ligesom der ikke sker noget fremskridt i retning af demokrati og pluralisme,
- X. der henviser til, at de centralasiatiske stater stadig ikke har afholdt præsident- og parlamentsvalg, som af Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde anses for fuldstændig frie og retfærdige,
- Y. der henviser til, at alle de fem centralasiatiske stater er medlemmer af OSCE og som led heri har afgivet vidtrækkende tilsagn med hensyn til grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati, overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet; der henviser til, at der er forskel på graden af overholdelsen af disse forpligtelser i staterne,
- Z. der henviser til, at Kasakhstan indtager en positiv stilling i sammenligning med flertallet af regionens stater; der henviser til, at de seneste valg den 18. august 2007 viser, at landet trods visse forbedringer stadig ikke fuldt ud lever op til kravene eller opfylder OSCE-standarderne og andre internationale standarder for demokratiske valg,
- AA. der henviser til, at civilsamfundet i de fleste lande i Centralasien først og fremmest udøver aktiviteter i kraft af netværk af lokale ngo'er og sammenslutninger, der skal beskyttes og anerkendes som et udtryk for borgernes vilje til at deltage i deres landes demokratisering og samfundsprocesser,
- AB. der henviser til, at de politiske, økonomiske og sociale forbedringer effektivt kan gennemføres i regionen gennem indførelse af et reelt uafhængigt retsvæsen og en egentlig indsats mod den hurtigt stigende korruption,

Onsdag, den 20. februar 2008

- AC. der henviser til, at indsatsen for at beskytte de grundlæggende rettigheder og friheder, herunder ytringsfriheden og beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere, er blandt EU's grundlæggende principper,
- AD. der henviser til, at den massive undertrykkelse, korruptionen og udbytningen, overtrædelserne af befolkningens grundlæggende rettigheder og muligheder for at forbedre deres levestandard samt mangelen på kanaler til at udtrykke utilfredshed og deltagelse i de politiske processer, øger risikoen for stigende ekstremisme og terrorisme,
- AE. der henviser til, at de fleste centralasiatiske lande lider under overtrædelser af menneskerettighederne, mangel på et tilfredsstillende retssystem, indskrænkninger gældende for oppositionspartierne og for uafhængige organer i civilsamfundet samt manglende mediefrihed,
- AF. der henviser til, at EU indførte sanktioner mod Usbekistan efter massakren i Andijan i maj 2005, men at den usbekiske regering fortsat blokerer for en uafhængig international efterforskning af begivenhederne og fortsætter sin repressive politik, herunder forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at Rådet alligevel i oktober 2007 besluttede at suspendere visumforbuddet for en seks måneders periode mod otte personer, der var direkte ansvarlige for den vilkårlige voldsanvendelse i Andijan; der henviser til, at Rådet med denne midlertidige ophævelse vil foranledige de usbekiske myndigheder til at ændre deres politik, og at forbuddet automatisk vil træde i kraft igen i april/maj 2008, medmindre en række kriterier, der fastsættes i Rådets beslutning, er blevet opfyldt,
- AG. der henviser til, at det i høj grad er i områdets interesse at samarbejde med EU på områder som videnskab, sundhed og uddannelse, og at et sådant samarbejde kan bidrage til en intensivering af kontakterne i civilsamfundet og formidle værdier som demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettigheder,
- AH. der henviser til, at både Mongoliet og Afghanistan i forskelligt omfang har en række træk til fælles med de fem vigtigste stater i Centralasien, men i Rådets strategipapir fokuseres der ikke på dem, og de er omfattet af helt forskellige EU-instrumenter,
- AI. der henviser til, at nærheden til Afghanistan har gjort flere lande i regionen til værdsatte partnere i kampen mod terrorismen; der henviser til, at EU's medlemsstater også har gjort brug af lufthavne og lufttrum i regionen; der henviser til, at samtidig har EU's indsats for at fremme menneskerettighederne i Centralasien i almindelighed og i nogle lande i særdeleshed været skuffende svag,
- AJ. der henviser til, at Centralasien er transitroute for op til 30 % af den afghanske heroin, især til de russiske markeder, og at dette medfører organiseret kriminalitet og korruption i tilknytning til narkotikahandelen samt afhængighed og tilknyttede sundheds- og samfundsproblemer med betydelige konsekvenser for den regionale stabilitet,
- AK. der henviser til, at Mongoliet har en baggrund svarende til de centralasiatiske republikkers, idet landet rummer historiske, kulturelle og økonomiske elementer samt fører en miljø- og energipolitik, der må betragtes ud fra et sammenhængende perspektiv som led i EU-strategien for Centralasien,
1. glæder sig over EU's øgede fokusering på Centralasien, som vedtagelsen af strategien for Centralasien er det klareste udtryk for; bemærker dog, at gennemførelsen af projekterne over for de fem lande i regionen er langsommelig;
  2. er overbevist om, at samtidig med at de værdier, som EU støtter, altid er de samme, er der betydelige forskelle på EU's interesser og de herskende forhold i de fem lande;
  3. opfordrer til, at der opstilles klare definitioner og prioriteringer for EU's forbindelser med hvert af de fem lande med udgangspunkt i en overordnet analyse af området og EU's overordnede politiske målsætninger, som er indeholdt i den vedtagne EU-strategi;

Onsdag, den 20. februar 2008

4. understreger betydningen af, at EU fremmer en retfærdig og bæredygtig økonomisk udvikling i regionen og støtter lokale initiativer for økonomisk udvikling og reformer af de overordnede bestemmelser for virksomheder såvel som fattigdomsudryddelse i forbindelse med bæredygtig udvikling; understreger med hensyn til den udfordring, som terrorismen udgør, at øget samarbejde om sikkerhed er vigtigt, men at enhver strategi for at bekæmpe radikalisering og ekstremisme, som ikke afvejer sikkerhedsbehov med menneskerettigheder og god regeringsførelse, er kontraproduktiv; glæder sig over styrkelsen af den politiske dialog med de centralasiatiske lande og opfordrer Rådet og Kommissionen til i endnu højere grad at fremme god regeringsførelse, menneskerettigheder og demokrati og til at overveje at tage kontakt til alle de forskellige religiøse samfund i Centralasien; opfordrer såvel Rådet som Kommissionen til at sikre, at menneskerettighedsspørgsmål får samme vægt som EU's konsekvente tilgang til energi, sikkerhed og samhandel;

5. er overbevist om, at nogle spørgsmål kun kan håndteres effektivt gennem regionale strategier, der resulterer i regionale løsninger (f.eks. indsatsen over for terrorisme, menneskehandel og narkotika og i forbindelse med forvaltning af vandressourcerne), som forudsætter et udvidet regionalt samarbejde; opfordrer derfor indtrængende EU-institutionerne til at yde teknisk bistand, når der er behov herfor, især ved formidling af viden og ved at optræde som mægler for at fremme dialog mellem de centralasiatiske lande; understreger dog, at landene i Centralasien befinder sig på forskellige udviklingsniveauer, og at der er væsentlige politiske, økonomiske og kulturelle forskelle mellem dem; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen og Rådet tilstræber at gennemføre såvel landespecifikke som regionale strategier i planlægningen af det fremtidige partnerskab og samarbejde;

6. opfordrer til, at EU's politik over for landene i området differentieres og formuleres under hensyntagen til menneskerettighedssituationen i de enkelte lande, regeringernes overholdelse af OSCE-forpligtelserne, deres udviklingsbehov og regeringernes tilsagn om at forbedre borgernes velfærd, deres aktuelle og potentielle betydning som partnere for EU med hensyn til samhandel, energi og andre samarbejdsområder, samt under hensyntagen til, hvorvidt der kan opnås positive resultater med EU's indsats, herunder forskellige former for bistand;

7. understreger betydningen af grænseoverskridende samarbejde, navnlig i erkendelse af, at den fælles indsats for at bekæmpe menneske- og narkotikahandel dermed vil være mere effektiv; opfordrer derfor indtrængende EU's institutioner til at yde teknisk bistand, når det er nødvendigt, navnlig ved at formidle knowhow og fungere som mægler for at fremme en dialog mellem de centralasiatiske lande;

8. understreger behovet for sammenhæng i EU-politikkerne for Centralasien og erindrer derfor om, at der skal være overensstemmelse mellem strategien for området og den europæiske konsensus om udvikling; understreger også, at al bistand ydet via instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) skal opfylde dettes overordnede mål, dvs. fattigdomsudryddelse og opnåelse af millenniumudviklingsmålene;

9. bemærker, at fattigdomsudryddelse er beskrevet som en hovedprioritet for Det Europæiske Fællesskabs bilaterale bistand for perioden 2007-2013 i bilaget til strategien; opfordrer Kommissionen til at fremlægge regelmæssige og detaljerede oplysninger for Parlamentet om måden, hvorpå bilateral og regional bistand relaterer til de enkelte millenniumudviklingsmål, og om det planlagte budget for sundheds- og grunduddannelsessektorerne;

10. understreger, at reformer af sociale sektorer, sundhed, fødevarerikkerhed, bekæmpelse af korruption og fokus på en bæredygtig og en rimelig økonomisk udvikling er afgørende for at sikre stabilitet, sikkerhed og velstand i de centralasiatiske lande på lang sigt; mener derfor, at vurderingen af behov på nationalt og regionalt plan giver en klar mulighed for, at EU kan opnå synlighed og troværdighed i en åben dialog med alle de berørte parter, herunder civilsamfundet, parlamenterne og de lokale myndigheder;

11. mener, at medlemskab af Verdenshandelsorganisationen (WTO) er et vigtigt mål for områdets økonomiske stabilitet, men at dette mål kun kan nås ved at overholde internationale standarder for udenlandske investeringer og gennem et uafhængigt retsvæsen;

12. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe alle relevante foranstaltninger for at tilskynde til mere udstrakt integration af Centralasien i det globale kommercielle og økonomiske system, bl.a. ved at de fire lande i området, som står uden for WTO, tiltræder organisationen;

Onsdag, den 20. februar 2008

13. finder det afgørende for de centralasiatiske landes økonomiske udvikling, at der iværksættes en gennemgribende reform af bank- og forsikringssystemerne, at der etableres en effektiv mikrokreditordning, at reguleringen og overvågningen af bankaktiviteterne forbedres, at statsbanker privatiseres, og at der skabes konkurrenceprægede finansielle markeder;
14. opfordrer indtrængende Rådet til at bemyndige Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bemyndiges til at udvide sine kreditfaciliteter til også at omfatte Centralasien i samarbejde med Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), som allerede er aktiv i området;
15. opfordrer Kommissionen til på en samordnet måde at anvende alle disponible ordninger, lige fra politisk dialog og Fællesskabets politikker (især inden for handel, udvikling, konkurrence, forskning og miljø) til tilskud og lån, inklusive lån fra EIB, EBRD samt andre internationale finansielle institutioner, for at fremskynde gennemførelsen af disse projekter;
16. opfordrer landene i regionen til at sikre bedre beskyttelse af de udenlandske direkte investeringer;
17. anmoder Kommissionen og Rådet om at træffe enhver mulig foranstaltning for at gøre det nemmere for de centralasiatiske lande i højere grad at udnytte EU's generelle toldpræferenceordning og fremme udviklingen af handelen internt i regionen;
18. anmoder Kommissionen og Rådet om at yde de centralasiatiske stater kvalificeret teknisk bistand på det økonomiske og administrative felt med henblik på at styrke de lokale offentlige strukturer, etablere en mere effektiv og diversificeret økonomisk struktur og skabe bedre muligheder for, at lokale produkter kan afsættes på udenlandske markeder, navnlig inden for EU;
19. anser ikke strategien for at være tilstrækkeligt vidtgående med hensyn til det bilaterale samarbejde om menneskerettigheder, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og demokrati;
20. mener, at EU ved evalueringen af menneskerettighedssituationen bør tage særligt hensyn til tilstedeværelsen — eller fraværet — af troværdige tilsagn fra regeringernes side om at gennemføre forbedringer af situationen og fokusere på påviselige fremskridt, arbejdsbetingelserne for menneskerettighedsforkæmpere og niveauet for samarbejde med FN's særlige repræsentanter og -mekanismer og med andre relevante internationale aktører;
21. opfordrer i denne sammenhæng Rådet og Kommissionen til at indtage en konsekvent og fælles holdning til spørgsmål vedrørende menneskerettighederne, for at gøre demokrati, god regeringsførelse, retsstaten og menneskerettighederne til en integrerende del af strategien for Centralasien, at opstille entydige referencepunkter, indikatorer og mål på disse områder i samråd med de centralasiatiske partnere, som det har været tilfældet på andre samarbejdsområder; opfordrer Rådet og Kommissionen til at være særligt opmærksomme på, at politiske fanger frigives og på mediernes uafhængighed;
22. fordømmer forfølgelsen af menneskerettighedsforkæmpere i Usbekistan og Turkmenistan; henstiller til Rådet og Kommissionen at gøre enhver tænkelig indsats for at beskytte de pågældendes aktiviteter og fysiske integritet og opfordrer de pågældende regeringer til omgående at løslade alle de menneskerettighedsforkæmpere, der er fængslet eller tilbageholdes på psykiatriske hospitaler af politiske grunde;
23. betoner, at EU's kontakter med sikkerhedsstrukturer eller EU's støtte til sikkerhedssamarbejde, som omfatter meget repressive stater, bør indskrænkes, og at alle sådanne kontakter altid bør finde sted på en gennemsigtig måde;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde særlig støtte til reformer af og forbedringer i retsvæsenet i regionen for at det kan arbejde mere uafhængigt og effektivt, bl.a. i forbindelse med bekæmpelse af korruption;
25. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indgå et tæt samarbejde med de centralasiatiske lande om gennemførelsen af uddannelsesreformer og tilskynde disse lande til at adskille borgernes borgerlige og sociale rettigheder fra deres ret til ejendom gennem en reform af bopælsregistreringen (hvor borgerne i deres pas får et stempel for deres bopæl, når de registreres som borgere);

Onsdag, den 20. februar 2008

26. er af den opfattelse, at udvikling af og støtte til et egentligt civilsamfund er forudsætningen for ethvert fremskridt; beklager den vanskelige situation for ngo'erne i visse centralasiatiske stater, hvor myndighederne konstant lægger hindringer i vejen for deres arbejde; understreger, at EU fortsat bør støtte civilsamfundet både via økonomisk bistand og ved at sikre synlighed (via fora og konsultation), som kan bidrage til at skabe et demokrati med inddragelse af borgerne; mener, at EU bør betragte civilsamfundet som en partner, der bidrager til et bæredygtigt samfund, social stabilitet og fremmer EU's værdier og standarder;

27. bemærker at EU's politik over for Centralasien bør funderes på grundige drøftelser og udvekslinger med alle de relevante aktører; anmoder derfor EU om at engagere sig i en bred politisk dialog med inddragelse af parlamenter, civilsamfund og lokale myndigheder i gennemførelsen og overvågningen af strategien og programmerne;

28. henviser til det udbredte misbrug af kvinder i flere områder i Centralasien (f.eks. tvungne ægteskaber, menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og voldtægt) og opfordrer regeringerne i de centralasiatiske lande til at anvende den eksisterende lovgivning for at beskytte kvindernes rettigheder og Kommissionen til at medtage relevante foranstaltninger i bistandsprogrammerne;

29. opfordrer regeringerne i de centralasiatiske stater til at styrke den bestående lovgivning om kvinders rettigheder og at forbedre gennemførelsen af denne lovgivning; opfordrer indtrængende Kommissionen til vedvarende at fremme projekter for menneskerettigheder og demokrati, der navnlig vedrører kvindernes specifikke rolle; opfordrer EU til at støtte en fuldstændig gennemførelse af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og at anvende den som referencepunkt for et mere omfattende samarbejde; pointerer, at kvindernes situation forværres i store dele af Centralasien på grund af den ulige adgang til uddannelse, sundhed og beskæftigelse, og understreger, at det tredje millenniummål om at fremme ligestilling mellem kønnene og styrke kvindernes stilling bør være en prioritet og en referenceværdi for EU's relevante aktiviteter;

30. bifalder støtten til gennemførelse af Den Internationale Arbejdsorganisations standarder og konventioner for anstændigt arbejde og understreger, at disse standarder bør spille en central rolle for økonomisk samarbejde, investeringer og handelsforbindelser; bemærker, at børnearbejde stadig giver anledning til stor bekymring, især hvad angår Tadsjikistan og Usbekistan, og understreger behovet for støtte til gennemførelsen af FN-konventionen om barnets rettigheder;

31. henleder opmærksomheden på den udbredte forekomst af børnearbejde i flere centralasiatiske stater, navnlig i forbindelse med bomuldshøst, tobaksdyrkning, kulminedrift og kunsthåndværk, og opfordrer de relevante myndigheder til mere effektivt at gennemføre de relevante love for at bekæmpe børnearbejdet, at formulere en konsekvent national politik om børnearbejde og fuldt ud at støtte og deltage i de projekter med sigte på afskaffelse af børnearbejde, som internationale organisationer og ngo'er gennemfører; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde et særprogram som led i instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde på dette område;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilvejebringe et aktivt samarbejde om migration, der kan føre til en reel dialog, hvor hovedårsagerne til migration behandles ved hjælp af specifikke lokale udviklingsprogrammer, der f.eks. skal omhandle de manglende økonomiske udsigter i landdistrikterne for at mindske den efterfølgende stigning i fattigdommen i byområderne;

33. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til fuldt ud at udnytte deres erfaringer og bedste praksis for at øge beskyttelsen af menneskerettigheder for migranter, navnlig for asylansøgere og flygtninge; fordømmer de centralasiatiske landes tvungne udvisning af asylansøgere og navnlig af usbekiske flygtninge og opfordrer Rådet og Kommissionen til at samarbejde med De Forenede Nationers højkommisær for menneskerettigheder (UNCHR) om at beskytte og støtte politiske flygtninge;

34. gør opmærksom på, at et stort antal uygurer på kinesisk anmodning er blevet udleveret fra Centralasien til Kina, hvilket er et udtryk for Kinas voksende pres på regeringerne i området, og påpeger, at flygtninge risikerer at blive ofre for grove overtrædelser af menneskerettighederne;

Onsdag, den 20. februar 2008

35. mener på baggrund af den kraftige stigning i smitsomme sygdomme i området, navnlig hiv, at sundhed og en reform af den offentlige sundhedssektor bør være en hovedprioritet for donorerne, herunder Kommissionen;
36. opfordrer kraftigt EU til at yde støtte til uddannelse ved at give studerende fra Centralasien bedre muligheder for at studere i EU og for udveksling med studerende fra universiteter i EU;
37. fremhæver den geopolitiske situation i Centralasien og den stigende interesse, som andre økonomiske og politiske magter som f.eks. Rusland, USA, Kina og Tyrkiet har i regionen; mener derfor, at et tæt samarbejde med de pågældende lande i forholdet til Centralasien er meget vigtigt i tilfælde af sammenfaldende interesser, men uden at det strider mod hensynet til menneskerettighederne; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at finde metoder til at forbedre samordningen af de enkelte medlemsstaters aktioner og politikker i området og mellem EU og de øvrige berørte stater; understreger i denne sammenhæng kandidatlandet Tyrkiets afgørende rolle i Centralasien og opfordrer Rådet og Kommissionen til at drage størst mulig fordel af Tyrkiets historiske forbindelser til området med fuld inddragelse af dette kandidatland i strategiens udformning og gennemførelse;
38. understreger betydningen af en yderligere udvikling af det tværregionale samarbejde, navnlig med landene i Sortehavsområdet;
39. beklager, at Mongoliet ikke i Rådets strategi for Centralasien er medtaget blandt de lande, der samlet betegnes omtales som centralasiatiske, (Kasakhstan, Den Kirgisiske Republik, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan), navnlig i lyset af Mongoliets betydelige fremskridt med at etablere en stat i området, som er baseret demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet; opfordrer Rådet og Kommissionen til at finde en løsning på EU-plan og udarbejde en erklæring om Mongoliets udvikling;
40. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at sikre, at alle dele af samfundet i de enkelte lande inddrages i den politiske dialog og partnerskabet med EU, og til at inddrage et større spektrum af aktører i dens politik, navnlig parlamenter og civilsamfundet;
41. hilser udnævnelsen af Pierre Morel som EU's særlige repræsentant for Centralasien velkommen og opfordrer Rådet til at styrke hans mandat og mere klart at definere hans rolle gennem en bedre koordinering af medlemsstaternes politikker i regionen;
42. opfordrer indtrængende Kommissionen til ufortøvet at oprette fuldt udbyggede delegationer i alle de centralasiatiske lande, hvor forholdene tillader det, idet en fuld tilstedeværelse i området er en forudsætning for, at EU kan gøre en effektiv indsats; bemærker, at der er planer om at oprette en fuldt udbygget delegation i Bishkek og Dusjanbe i 2008, som i høj grad vil øge synligheden af EU i Kirgisistan og Tadsjikistan og bør føre til en styrkelse af samarbejdet;
43. glæder sig over Rådets afgørelse om i 2008 og herefter mindst hvert andet år at evaluere de ændringer, der er gjort med gennemførelsen af strategien; mener, at denne evaluering vil være en lejlighed til at inddrage strategien for Centralasien mere snævert i den europæiske naboskabspolitik;

Kasakhstan

44. bemærker, at Kasakhstan er en vigtig allieret og strategisk partner i kampen mod den internationale terrorisme, handelen med narkotika og den religiøse ekstremisme; anerkender Kasakhstans tradition for harmoni mellem etniske grupper og religioner i et land, som rummer mere end 100 forskellige etniske grupper og 45 forskellige religioner; opfordrer Rådet og Kommissionen til både at prioritere støtten til Kasakhstans regering og til civilsamfundet med henblik på at etablere en retsstat samt yderligere at fremme demokratiske valg i fremtiden;
45. fremhæver Kasakhstans betydning for EU's handel med energi og som den vigtigste handelspartner i Centralasien; henviser til undertegnelsen af et aftalememorandum, der især vedrører fremme af samarbejdet med EU med henblik på udvikling af energisikkerheden og industrisamarbejdet; bemærker, under henvisning til, at Kasakhstan besidder de tredjestørste uranreserver i verden — at memorandummet er blevet suppleret med en aftale om energisamarbejde og en erklæring om fredelig udnyttelse af atomenergi mellem Euratom og Republikken Kasakhstan;

Onsdag, den 20. februar 2008

46. glæder sig over Kasakhstans interesse i at styrke samarbejdet med EU og anerkender betydningen for begge parter af styrkede politiske og økonomiske forbindelser mellem EU og Kasakhstan; mener, at EU bør fastholde sin strategi med et positivt engagement over for Kasakhstan, men understreger, at udviklingen i forbindelserne mellem EU og Kasakhstan ikke kan ses uafhængigt af landets bestræbelser på at opfylde landets internationale forpligtelser og forpligtelserne over for OSCE med hensyn til menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og demokrati;

47. understreger, at det seneste parlamentsvalg den 18. august 2007 trods visse forbedringer ikke opfyldte OSCE's og andre internationale standarder; er bekymret over, at samtlige mandater i parlamentet gik til det regerende parti, som støtter præsidenten, hvad der kunne føre til en monopolisering af magten hos præsident Nursultan Nazarbayev og hans tilhængere; opfordrer den kasakhiske regering til at afskaffe alle urimelige begrænsninger for registreringen af nye politiske partier, f.eks. det urealistiske antal af medlemmer (50 000), der er nødvendigt for at danne et politisk parti;

48. støtter beslutningen om at lade Kasakhstan overtage OSCE-formandskabet i 2010, hvilket blev muligt ved Kasakhstans tilsagn om at forsvare Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheders (ODIHR) løbende mandat og demokratisere og liberalisere det politiske system i Kasakhstan; noterer sig i forbindelse med sidstnævnte tilsagnene om at lette registreringskravene både for politiske partier og mediekanaler og at ændre valgloven, hvilket alt sammen bør ske i 2008, samt tilsagnene om at ændre medieloven, således at den afspejler OSCE's henstillinger, og at begrænse strafansvaret for ærekrænkelser; glæder sig over den nære forbindelse, som Kasakhstan selv knytter mellem disse spørgsmål og det fremtidige OSCE-formandskab og ser frem til en rettidig og overbevisende omsætning af reformtilsagnene til konkrete tiltag; opfordrer indtrængende Kasakhstan til at benytte denne lejlighed til at tage afgørende skridt hen imod et fuldt ud demokratisk system og derigennem forberede sig på et virkelig vellykket OSCE-formandskab;

49. opfordrer indtrængende regeringen til at intensivere udviklingen af et system med demokratiske institutioner og henviser til de konstante fremskridt, der er gennemført, siden Kasakhstan erklærede sig uafhængigt i 1991;

50. understreger, at der ikke findes reel pressefrihed, og er bekymret over præsidentens kontrol med alle de vigtigste medier og forfølgelser af journalister fra oppositionen; er desuden bekymret over det nye forslag til medielov, som vil gøre journalister ansvarlige for at formidle miskrediterende oplysninger og skærpe kriminaliseringen af injurier og krænkelser af personers værdighed, hvilket kan føre til, at der kan rejses tiltale mod de journalister, der offentliggør oplysninger om en offentlig persons privatliv; bemærker, at de eksisterende love yder tilstrækkelig beskyttelse mod journalister, der ikke overholder branchens etiske regler;

51. hilser med tilfredshed, at Kasakhstan har undertegnet den valgfrie protokol til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (FN-konventionen mod tortur) og opfordrer til, at denne hurtigt ratificeres og gennemføres;

Kirgisistan

52. mener, at der bør gøres enhver mulig indsats for at konsolidere og støtte de svage demokratiske institutioner i Kirgisistan; mener, at landet har potentiale til at blive et eksempel for alle de øvrige centralasiatiske stater, når det gælder demokrati, menneskerettigheder og retsstatsforhold; anmoder Rådet og Kommissionen om at øge deres bistand til landet for at hjælpe det med at sikre, at det kan påtage sig at gennemføre de lovede reformer;

53. støtter kraftigt Kirgisistans fremskridt med hensyn til presse- og mediefrihed samt politikernes og civilsamfundets bestræbelser på at gennemføre forfatningsreformer; opfordrer de kirgisiske myndigheder til at garantere journalisternes sikkerhed, at færdiggøre de lovede medie- og antikorrupsionsreformer og at gøre yderligere fremskridt med hensyn til decentralisering af det politiske liv og budgettet;

54. er bekymret over, at det nye udkast til forfatning, som var genstand for en folkeafstemning den 21. oktober 2007, i væsentlig grad kan ændre magtbalancen; udtrykker i denne forbindelse bekymring over, at de kirgisiske myndigheder ikke har iværksat en omfattende debat om dette følsomme spørgsmål for at inddrage alle aktører i det kirgisiske samfund; opfordrer indtrængende de kirgisiske myndigheder til at sikre en hensigtsmæssig magtfordeling;

Onsdag, den 20. februar 2008

55. beklager, at det fremrykkede parlamentsvalg den 16. december 2007 ikke opfyldte en række OSCE-krav; betoner, at valget ifølge OSCE alt i alt var en tabt chance og et skridt tilbage sammenlignet med valget i 2005, og at det ikke opfyldte offentlighedens forventninger om en yderligere konsolidering af valgprocessen; udtrykker sin bekymring, især over regelen for dobbelt spærregrænse, som udelukkede det stærkeste oppositionsparti fra det nye parlament, og således gav præsident Bakijevs parti et overvældende flertal; opfordrer i den henseende de kirgiske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at genoprette en komplet politisk pluralisme; beklager politiets nedslagning og arrestation af ngo- og menneskerettighedsaktivister, som demonstrerede fredeligt mod den fejlfyldte valgproces;

Tadsjikistan

56. hilser den positive udvikling med et flerpartisystem med magtdeling i Tadsjikistan efter borgerkrigens afslutning i 1997 velkommen, men konstaterer, at landet siden da har befundet sig i en tilstand af skrøbelig stabilitet med en præsident, der, selv om han tilsyneladende nyder ægte folkelig popularitet, systematisk har undertrykt enhver opposition og indført streng kontrol med de trykte medier samt radio og tv; beklager, at der ikke findes et egentligt civilsamfund i landet, idet dette vil undergrave en fremtidig demokratisk udvikling, og understreger behovet for yderligere dybtgående reformer og overholdelse af menneskerettighederne; anmoder i denne forbindelse om, at alle de foranstaltninger, der er nødvendige for overholdelse af FN's konvention mod tortur, vedtages, især ved retsforfølgning af de embedsmænd i retsvæsenet, der er ansvarlige for nedværdigende behandling eller mishandling, og kræver også afskaffelse af dødsstraffen;

57. er bekymret over det nye forslag til lovgivning om religiøse forhold, der, såfremt det vedtages, vil indebære restriktive bestemmelser for de religiøse samfund, især med hensyn til tildeling af retlig status til de ikke-muslimske samfund; bemærker, at flere af bestemmelserne i loven er i strid med Tadsjikistans forfatning og med de internationale konventioner, som Tadsjikistan har undertegnet; er endvidere foruroliget over, at ledere af moskéer vil blive udsat for religiøse test i Tadsjikistan, og anmoder de tadsjikiske ledere om at respektere tilstedeværelsen af religiøse mindretal og deres tro;

58. konstaterer, at Tadsjikistan, der ikke har naturressourcer som olie og gas, er et af de tyve fattigste lande i verden, og at der er alvorlig bekymring over omfanget af udnyttelsen i landet og i Usbekistan, af kvinder og børn i forbindelse med, hvad der reelt er monokultur baseret på bomuld;

59. tilskynder de medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Tadsjikistan, til at gøre dette så snart som muligt, idet ubegrundede forsinkelser kan sende nedslående og negative signaler til landet; vil selv bestræbe sig på at godkende aftalen i den nærmeste fremtid;

60. henleder opmærksomheden på tilstedeværelsen af ueksploderede klyngebomber i Tadsjikistan og opfordrer indtrængende til en mere intensiv indsats for at fjerne dem, og understreger samtidig behovet for en international aftale om et forbud mod klyngebomber; henleder også opmærksomheden på tilstedeværelsen af minefelter på grænsen til Afghanistan og Usbekistan; opfordrer de usbekiske myndigheder til at samarbejde i forbindelse med identificeringen af disse minefelter og opfordrer Kommissionen til at støtte de nødvendige minerydningsprogrammer;

61. opfordrer i betragtning af Tadsjikistans rolle som transitland for narkotika fra nabolandet Afghanistan EU til yderligere at styrke støtten til foranstaltninger til bekæmpelse af disse aktiviteter i Tadsjikistan uden at underminere den grænseoverskridende handel, som er af største betydning for den økonomiske udvikling i grænseregionerne;

Turkmenistan

62. anser det for et positivt, om end stadig meget begrænset tegn på forandringerne i Turkmenistan, at den nye præsident Gurbanguly Berdymukhammedov har til hensigt at gennemføre omfattende reformer af uddannelsessystemet; mener, at EU gør ret i at reagere positivt på Turkmenistans åbenhed overfor samarbejde på dette område;

63. glæder sig over præsident Berdymukhammedovs beslutning om at give amnesti til elleve politiske fanger, der var idømt langvarige fængselsstraffe for deres modstand mod den afdøde præsident Saparmurat Nijazovs politik; tilskynder til, at der tages yderligere skridt til løsladelse af alle politiske fanger i landet;

Onsdag, den 20. februar 2008

64. understreger dog, at Turkmenistan bør gennemføre fremskridt på afgørende områder, så der i EU kan arbejdes videre med interimsaftalen, bl.a. ved at tillade Den Internationale Råde Kors Komité fri og ubegrænset adgang, ved betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger og samvittighedsfanger, ved at afskaffe alle officielle hindringer for at kunne rejse frit og ved at tillade alle ngo'er og menneskerettighedsorganer at operere frit i landet;

65. gør opmærksom på, at der er et presserende behov for forbedringer med hensyn til den forfærdende menneskerettighedssituation, især i betragtning af den alvorlige situation, som mindre, uregistrerede religiøse samfund og deres ledere og andre mindretal befinder sig i, og understreger, at enhver yderligere udbygning af forholdet mellem EU og Turkmenistan, herunder indgåelsen af interimsaftalen om handel og handelsanliggender og senere en komplet partnerskabs- og samarbejdsaftale, bør kædes nøje sammen med præcise vidnesbyrd om, at der gennemføres betydelige forbedringer på dette område samt klare tegn på, at de vil blive videreført;

66. er stærkt foruroliget over, at der i Turkmenistan er udbrudt en epidemi af en influenzalignende sygdom, der sandsynligvis hænger sammen med bomuldsdyrkningen og -høsten; opfordrer Kommissionen til som led i DCI-initiativet at tilbyde bistand til Turkmenistans sundhedsministerium for at undersøge karakteren af denne sygdom og dens årsager nærmere og at finde frem til de mest effektive metoder til at bekæmpe den; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bistå landene i Centralasien med at begrænse anvendelsen af pesticider i bomuldsdyrkningen og at indføre miljøvenlige teknikker;

Usbekistan

67. bekræfter sin støtte til de sanktioner mod Usbekistan, som EU indførte efter massakren i Andijan; beklager de meget begrænsede fremskridt med hensyn til kriterierne for vurdering af den generelle udvikling i menneskerettighedssituationen; konstaterer, at Rådets den 15. oktober 2007 besluttede at forlænge våbenembargoen med yderligere tolv måneder og at gennemføre en betinget ophævelse af visumrestriktionerne i foreløbig seks måneder (fælles holdning 2007/734/FUSP); opfordrer indtrængende de usbekiske myndigheder til at benytte denne lejlighed til at tage konkrete skridt til at forbedre menneskerettighedssituationen, overholde landets internationale forpligtelser på dette felt og at opfylde de kriterier, som EU har opstillet;

68. støtter etableringen af en menneskerettighedsdialog mellem EU og Usbekistan; tager de betydelige vanskeligheder til efterretning, som dette indebærer, og pointerer, at forventningerne bør holdes på et realistisk niveau; afviser ethvert forsøg på at benytte den blotte eksistens af denne dialog som et påskud for at ophæve sanktionerne og for at fremstille menneskerettighedssituationen som værende acceptabel; understreger på ny, at det kun er resultaterne, der tæller, og understreger, at det usbekiske tilsagn om at sikre retfærdighed og ansvarliggørelse udgør et væsentligt element i ethvert yderligere samarbejde med EU;

69. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge konkrete forpligtelser til at indføre mere effektive overvågningsordninger som et supplement til menneskerettighedsklausulen og EU's sanktioner for at sikre en reel forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan;

70. glæder sig over, at der er taget et positivt skridt i retning af en reform af det strafferetlige system i Usbekistan, idet det usbekiske parlament har vedtaget lovgivning om afskaffelse af dødsstraffen og har givet tilladelse til, at domstolene kan udstede fængslingskendelser; opfordrer til, at der foretages en fuldstændig revision af det strafferetlige system for effektivt at fremme gennemførelsen af disse reformer;

71. beklager, at det endnu engang ved præsidentvalget den 23. december 2007 ikke lykkedes at opfylde mange OSCE-krav om demokratiske valg, og at afstemningen ifølge OIDHR fandt sted i strengt kontrollerede politiske omgivelser uden mulighed for virkelig opposition. noterer sig præsidentens amnesti af 2. januar 2008 om løsladelse af mere end 500 fanger og nedsættelse af straffen for yderligere 900 fanger, og beklager, at kun meget få politiske fanger fik gavn af denne amnesti;

Onsdag, den 20. februar 2008

Skrøbelige stater

72. anmoder EU om at overholde sit tilsagn om at reagere mere hensigtsmæssigt i forbindelse med problematiske partnerskaber og skråbelige stater og at støtte forebyggelsen af, at der opstår skråbelige stater ved hjælp af reformer til forbedring af regeringsførelsen, retsstatsforholdene, foranstaltninger til bekæmpelse af korruption og opbygningen af levedygtige statslige institutioner for at bistå de pågældende stater med at udføre de grundlæggende funktioner og imødekomme borgernes behov, bl.a. med hensyn til uddannelse, sundhed og alle grundlæggende tjenester;

73. konstaterer, at EU har forpligtet sig til at støtte katastrofebyggelse og -beredskab i lande, som er udsat for naturkatastrofer, klimaændringer, miljøforringelse og udefrakommende økonomiske chok; understreger på baggrund af den aktuelle situation i de centralasiatiske lande, at der fuldt ud bør tages hensyn til disse forpligtelser i EU's strategi;

Miljø

74. bemærker, at en betydelig del af området er rigt på naturlige ressourcer, som imidlertid er blevet udnyttet industrielt og forarbejdet i flere årtier, hvad der har resulteret i alvorlig miljøforurening, jordforringelse og en dramatisk sænkning af vandstanden i floder og søer som f.eks. Aralsøen; glæder sig over, at Kasakhstan, efter at det erklærede sig uafhængigt i 1990, har indført et forbud mod forsøg med a-våben på sit territorium, men henviser til behovet for en samordnet indsats over for problemet med de dårligt vedligeholdte lagre med radioaktivt affald i området;

75. konstaterer, at der i en stor del af området anvendes betydelige vandressourcer til kunstvanding i landbruget, men ikke på en sofistikeret måde, og at dette medfører enorme problemer med floder, søer (som Aralsøen) og for yderligere udvikling, og ikke kun i landbrugssektoren; anbefaler derfor, at der tages ny teknik og nye fremgangsmåder i brug for at forbedre vandforvaltningen i landbruget, f.eks. ved en bedre opdæmning i vandskanalerne;

76. glæder sig over den imponerende indsats, som Kirgisistan har gjort for at forbedre miljøet, især de mange tosidede miljøprojekter, som landet deltager i, og som er til betydelig gavn for landet;

77. tilslutter sig det forslag, som blev udarbejdet i Bishkek om et såkaldt »vand- og energiakademi« for alle de centralasiatiske lande med henblik på at sikre en egentlig bæredygtig brug af vandressourcerne og vandkraften gennem en forbedring af transmissionsteknologien, beskyttelse af den biologiske mangfoldighed og en forbedring af landbrugs- og kunstvandingsteknikkerne;

78. konstaterer, at Tadsjikistan kun råder over et enkelt råstof i rigelige mængder, nemlig vand, og da miljøvenlige projekter for udnyttelse af vandkraften forudsætter betydelige kapitalinvesteringer, vil flere udenlandske investeringer hjælpe til at diversificere landets økonomi og begrænse den nuværende bomuldsmonokultur med dens omkostninger med hensyn til miljø, sundhed og børnearbejde og indebære større økonomiske, velstands- og miljøgevinster; opfordrer dog Tadsjikistans regering til at gøre en indsats for at forbedre sin generelle lovgivning og skattelovgivning og den offentlige forvaltning, afhjælpe mangelen på grundlæggende infrastrukturer og bekæmpe den endemiske korruption for at tilskynde til investeringer i landet;

79. opfordrer til en åben og effektiv dialog med alle landene i Centralasien om miljø og en rationel ressourceanvendelse og anmoder om, at dette udføres i praksis;

Energi

80. mener, at EU må tale med én stemme på det energipolitiske område, eftersom der i området findes projekter på energiforsyningsområdet af stor betydning for Europa;

81. mener, at samarbejdet som led i EU's energi- og udenrigspolitik er meget vigtigt i forbindelse med Unionens strategi for Centralasien; støtter derfor EU's bestræbelser på at øge indførslen af naturgas og olie fra området og at diversificere transitvejene; kræver et aktivt energipolitisk samarbejde mellem det centralasiatiske område og EU; opfordrer til, at EU indgår et aktivt energisamarbejde med Kirgisistan, Tadsjikistan og om muligt Usbekistan for at tage fat på de energiproblemer, som har særlig betydning på grund af disse landes enorme menneskelige og økonomiske udviklingsbehov, de problematiske forbindelser mellem staterne og den usikre forsyningsikkerhed;

Onsdag, den 20. februar 2008

82. mener, at et yderligere styrket samarbejde mellem Centralasien og Sortehavsområdet på energi- og transportområdet er afgørende for, at EU's ovennævnte mål kan nås; mener, at dette også bør omfatte investeringer i udviklingen af alternative energikilder, energieffektivitet og energibesparelser samt nye infrastrukturer inden for energisektoren samtidig med en modernisering af de eksisterende; anerkender Kasakhstans vigtige rolle som en væsentlig økonomisk aktør i Centralasien, hvis vigtigste handelspartner er EU, og hvor Kasakhstan følger en strategi for en fortsat social, økonomisk og politisk modernisering;

83. mener, at EU bør tilskynde til en ansvarlig og bæredygtig anvendelse af områdets naturressourcer, bl.a. gennem en større åbenhed vedrørende indtægter og ved at støtte statens og ngo'ers deltagelse i initiativet for åbenhed i udvindingsindustrien, når det er relevant;

84. anmoder om, at der tages særlig hensyn til projekter, som forbinder olie- og gasfelter og Centralasiens distributionssystem til rørledninger, der anvendes ved leverancer til Den Europæiske Union, herunder til fremtidige projekter som f.eks. Nabucco-rørledningen;

*
* *

85. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for Centralasien, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, OSCE og præsidenterne, regeringerne og parlamenterne i Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan.

Torsdag, den 21. februar 2008

Kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten i 2005

P6_TA(2008)0060

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Kommissionens 23. årsrapport om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (2005) (2006/2271(INI))

(2009/C 184 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens 23. beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten i 2005 (KOM(2006)0416),
- der henviser til arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2006)0999 og SEK(2006)1005),
- der henviser til »Meddelelse fra Kommissionen — Et resultatorienteret Europa — anvendelse af fællesskabsretten« (KOM(2007)0502),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
- der henviser til betækning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A6-0462/2007),
- A. der henviser til, at fællesskabspolitikernes effektivitet overvejende afhænger af, i hvor høj grad de gennemføres på nationalt, regionalt og lokalt plan; der henviser til, at medlemsstaternes overholdelse af fællesskabsretten nøje skal kontrolleres og overvåges for at sikre, at den får de ønskede positive virkninger på borgernes dagligdag,
- B. der henviser til, at antallet af klager over overtrædelser af fællesskabsretten viser, at borgerne i Unionen spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af fællesskabsretten, og at det er vigtigt for Den Europæiske Unions troværdighed, at dens institutioner på ordentlig vis kan tage sig af de anliggender, som bekymrer borgerne,
- C. der henviser til, at Kommissionen løbende kan tilpasse de midler, den anvender for at udføre sine opgaver på effektiv vis, og foretage fornyelser med henblik på at forbedre gennemførelsen af fællesskabsretten,

Årsrapporten 2005 og opfølgning på Europa-Parlamentets beslutning

1. bemærker, at det samlede antal overtrædelsessager indledt af Kommissionen har haft tendens til at stige i de seneste år og i 2003 nåede op på 2 709 afslørede overtrædelser (for EU 15); bemærker endvidere, at antallet af afslørede overtrædelser faldt drastisk i 2004 (med 563) og steg igen i 2005, om end til et niveau, som er lavere end i 2003: 2 653 registrerede overtrædelser (for EU 25);
2. bemærker derfor, at de 10 nye medlemsstats tiltrædelse tilsyneladende ikke har haft nogen indvirkning på antallet af registrerede overtrædelser, og opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet en tydelig forklaring på og forsikring om, at dette hverken skyldes manglende registrering af klager eller manglende ressourcer internt i Kommissionen til behandlingen af overtrædelser eller en politisk beslutning om at være mere tolerant over for disse medlemsstater;
3. glæder sig over beredvilligheden hos de fleste relevante generaldirektorater til at afgive oplysninger om såvel de ressourcer, de har afsat til behandling af overtrædelser inden for deres respektive områder, som selve overtrædelsesprocedurerne; bemærker, at hvert generaldirektorat har sin egen måde at håndtere gennemførelse af fællesskabsretten og tildeling af ressourcer på, samt at der hverken eksisterer noget præcist overblik eller nogen tilgængelig generel evaluering af, hvordan disse forskellige metoder fungerer;
4. forpligter sig til at støtte Kommissionen ved hjælp af større budgetmæssige bevillinger til øgede ressourcer, hvilket de fleste berørte generaldirektorater har anmodet om;

Torsdag, den 21. februar 2008

5. glæder sig over, at nogle generaldirektorater har udviklet specielle mekanismer som et supplement til overtrædelsesprocedurerne med henblik på at kunne kontrollere og konsolidere gennemførelsen af fællesskabsretten effektivt; bemærker, at der i forbindelse med lovgivningen fra 2002 om elektronisk kommunikation blev etableret anmeldelsesprocedurer for udkast til nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, som gav medlemsstaternes nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen mulighed for at samarbejde inden for korte tidsrammer; opfordrer Kommissionen til at overveje systematisk at overføre denne forebyggende mekanisme til andre sektorer;
6. mener, at medlemsstaterne bør tilskyndes til at udveksle bedste praksis, f.eks. i form af pakkemøder og gennemførelsesworkshops, som Kommissionen arrangerer med henblik på at gøre det nemmere at gennemføre fællesskabsretten; opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan Parlamentet kan involveres i sådanne processer;
7. glæder sig over den indsats, som nogle af Kommissionens generaldirektorater — navnlig GD for Miljø — har gjort for at forbedre overensstemmelseskontrollen af relevante direktiver, men er ikke tilfreds med Kommissionens svar på spørgsmålet om fortrolig behandling af overensstemmelsesundersøgelserne; opfordrer endnu en gang Kommissionen til på sin webside at offentliggøre de undersøgelser af nationale gennemførelsesforanstaltningers overensstemmelse med fællesskabsretten, som de forskellige generaldirektorater har anmodet om;
8. glæder sig over, at der i årsrapporten og de tilhørende bilag for første gang er medtaget oplysninger om en specifik og detaljeret behandling af overtrædelser i forbindelse med andragender;
9. støtter praksis med at sende undersøgelsesmissioner ud til forskellige medlemsstater for at undersøge de spørgsmål, som andragerne rejser; mener, at dette er en pragmatisk måde at løse problemerne på direkte med medlemsstaterne i borgernes interesse; er af den opfattelse, at sådanne missioner er så meget desto mere nødvendige i lyset af Kommissionens manglende »inspektionsbeføjelser« til at kontrollere EU-lovgivningens praktiske gennemførelse på f.eks. miljøområdet;
10. glæder sig over Kommissionens tilkendegivelse af som en regel at ville inkludere resuméer for borgerne i fremtidige forslag til lovgivning og anmoder om konkrete eksempler på sådanne resuméer samt en præcisering af, at de vil udgøre en integreret del af den pågældende retsakt, sådan som der opfordres til i punkt 19 i Parlamentets beslutning af 16. maj 2006 om Kommissionens 21. og 22. årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (2003 og 2004) ⁽¹⁾;
11. mener, at Kommissionen bør benytte en mere proaktiv tilgang i forbindelse med overvågning af nationale forhold, der kan afsløre overtrædelser af fællesskabsretten; opfordrer således Kommissionen til at gøre større brug af sine repræsentationskontorer for at forhindre eller rette op på overtrædelser;
12. opfordrer medlemsstaterne til ikke at nøjes med en rent formel gennemførelse af fællesskabsretten og til så vidt muligt at undgå en fragmenteret gennemførelse af direktiverne for at gøre lovgivningsprocessen mere åben og enkel;
13. glæder sig over, at Kommissionen i sin ovennævnte meddelelse med titlen »Et resultatorienteret Europa — anvendelse af fællesskabsretten« har taget nogle af de vigtigste emner op fra Parlamentets ovennævnte beslutning af 16. maj 2006; men bemærker, at nogle vigtige emner stadigvæk ikke er blevet færdigbehandlet og ikke er blevet besvaret fyldestgørende, navnlig spørgsmålene om de ressourcer, som er tildelt behandlingen af overtrædelsessager, varigheden af overtrædelsesproceduren og den meget begrænsede anvendelse af EF-traktatens artikel 228 samt om evaluering af anvendelsen af prioriteringskriterierne; anmoder Kommissionen om at besvare disse vigtige spørgsmål inden maj 2008;

Kommissionens meddelelse for 2007 »Et resultatorienteret Europa — anvendelse af fællesskabsretten«

14. glæder sig over, at Kommissionen i sin ovennævnte meddelelse, som blev vedtaget for nylig, lægger vægt på og tager behørigt hensyn til problematikken om anvendelse af fællesskabsretten;

⁽¹⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 122.

Torsdag, den 21. februar 2008

15. bemærker, at undersøgelsen af andragenderne har afsløret, hvad der synes at være strukturelle svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forskellige bestemmelser i fællesskabsretten; mener, at konsekvensen og sammenhængen i fællesskabsretten vil kræve, at overtrædelser af fællesskabsretten konsekvent indbringes for De Europæiske Fællesskabers Domstol, i det mindste i nationalt vigtige sager, som skaber præcedens for national retspraksis og kommende praksis; er af den opfattelse, at konsekvens fra Kommissionens side i den henseende væsentligt kunne reducere borgernes efterfølgende behov for at klage til Kommissionen og indgive andragender til Parlamentet om lignende spørgsmål;

16. bemærker, at den største hindring for, at overtrædelsesproceduren (EF-traktatens artikel 226 og 228) fungerer effektivt, fortsat er dens længde og den begrænsede anvendelse af artikel 228; fastholder, at de tidsfrister, som Kommissionen har foreslået i tilfælde af manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger (højst 12 måneder fra åbningsskrivelsen afsendes til sagen afsluttes eller indbringes for Domstolen), samt i forbindelse med procedurer til sikring af, at en dom, som Domstolen tidligere har afsagt, opfyldes (mellem 12 og 24 måneder), under ingen omstændigheder må overskrides; opfordrer Kommissionen til inden for disse tidsfrister regelmæssigt at følge op på, hvordan overtrædelsesprocedurerne skrider frem, og holde de berørte borgere orienteret herom;

17. opfordrer Kommissionen til at udvise større fasthed i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 228 for at sikre en korrekt overholdelse af Domstolens domme;

18. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at ændre de nuværende arbejdsmetoder, med henblik på at foretage prioriteringer og at øge tempoet i håndteringen og forvaltningen af de eksisterende procedurer samt at forpligte og formelt involvere medlemsstaterne; bemærker, at forespørgsler og klager, som Kommissionen modtager, med den foreslåede, nye arbejdsmetode vil blive videresendt direkte til den berørte medlemsstat, »[h]vis et spørgsmål kræver en afklaring af den faktiske eller retlige situation i medlemsstaten [...]«, og så »[...] vil medlemsstaterne få en kort frist til at give de fornødne præciseringer, oplysninger og løsninger direkte til de pågældende borgere eller virksomheder og til at underrette Kommissionen. ⁽¹⁾«;

19. bemærker, at Kommissionen ofte er det eneste organ, som borgerne kan henvende sig til med en klage over manglende gennemførelse af fællesskabsretten; er derfor bekymret over, at den nye arbejdsmetode, ifølge hvilken en sag sendes tilbage til den berørte medlemsstat (som oprindeligt er ansvarlig for den ukorrekte gennemførelse af fællesskabsretten), kunne udgøre en risiko for, at Kommissionens institutionelle ansvar for at sikre gennemførelse af fællesskabsretten, som den har i kraft af sin rolle som »traktaternes vogter« i medfør af EF-traktatens artikel 211, svækkes;

20. noterer sig Kommissionens erklæring om, at de nye arbejdsmetoder ikke erstatter overtrædelsesproceduren, og at den forpligter sig til kun at anvende den forud for iværksættelsen af overtrædelsesproceduren i henhold til en præcis tidsplan og strenge tidsfrister;

21. anmoder Kommissionen om at sikre, at de nugældende proceduremæssige garantier, som gives til klageren, ikke berøres af de nye metoder og minder Kommissionen om, at manglende registrering af en klage betragtes som fejl og forsømmelse i henhold til Ombudsmandens afgørelser; understreger, at en klage i denne forbindelse skal forstås som al korrespondance, som sandsynligvis indebærer anmeldelse af en misligholdelse af fællesskabsretten, eller som på anden vis kategoriseres som en klage;

22. understreger betydningen af, at Kommissionen under hele procedurens forløb holder klageren underrettet om indholdet af al korrespondance med medlemsstater vedrørende den pågældendes klage, og særlig i fasen forud for iværksættelsen af overtrædelsesproceduren hvis den nye metode anvendes;

23. mener, at fjernelsen af dele af Kommissionens nugældende interne procedurehåndbog er tvivlsom, idet ikke alle medlemsstater eller sektorer er omfattet af pilotprojektet, og de nye metoder ikke er fuldstændig på plads; mener, at dette kan skabe forvirring såvel internt som i forhold til borgerne med hensyn til hvilken procedure, der skal anvendes, navnlig i tilfælde af lignende overtrædelser begået i forskellige medlemsstater; kræver at få adgang til den interne procedurehåndbog;

⁽¹⁾ KOM(2007)0502, pkt. 2.2.

Torsdag, den 21. februar 2008

24. er enig i, at det er vigtigt at afsætte ressourcer til overensstemmelsesundersøgelser, men insisterer på, at der skal afsættes flere menneskelige ressourcer til behandling af overtrædelser; er især bekymret for, at faldet i antallet af overtrædelser efter udvidelsen reelt kan stamme fra utilstrækkelige midler til at sikre en ordentlig gennemførelse af EU-retten; anmoder Kommissionen om at oplyse Parlamentet specifikt om antallet af stillinger og omfanget af midler, der er afsat under 2008-budgettet til særligt at behandle overtrædelser;

25. glæder sig over Kommissionens forslag om, at de nye arbejdsmetoder skal testes gennem et pilot-projekt; udtrykker dog bekymring over, at der kan opstå inkonsekvens og forvirring mellem de medlemsstater, der deltager i pilotprojektet, og dem, der ikke gør, da indstillingen af den interne procedure i forbindelse med indførelsen af nye arbejdsmetoder gælder for alle sager;

26. opfordrer Kommissionen til at rette det foreslåede pilotprojekt mod de medlemsstater, hvor gennemførelsen af fællesskabsretten fortsat er problematisk som følge af manglende samarbejde fra de nationale myndigheds side, navnlig på regionalt og lokalt plan; opfordrer Kommissionen til ved hjælp af pilotprojektet at efterprøve, om, og i givet fald hvor, der er behov for flere ressourcer i Kommissionen til at behandle og forvalte klager, når den nye arbejdsmetode er indført;

27. opfordrer i betragtning af, at andragender og klager fra borgere og virksomheder gør det lettere at opdage et meget stort antal overtrædelser, og for at undgå forvirring i kontakten til de mange forskellige problemløsningsorganer, Kommissionen til at undersøge muligheden for klare anvisninger eller oprettelsen af en online »one-stop-shop« for at hjælpe borgerne;

28. glæder sig over Kommissionens beslutning om at »indføre hyppigere beslutningstagning for de fleste proceduremæssige trins vedkommende, således at der hurtigere sker fremskridt«; tager til efterretning, at Kommissionen afholder fire formelle møder om året for at træffe afgørelse om overtrædelsesprocedurer, og glæder sig over Kommissionens beslutning om at øge beslutningstagningens hyppighed, for så vidt angår overtrædelsesprocedurer; beklager, at Kommissionen i sin meddelelse ikke har defineret stærkere politiske og organisatoriske foranstaltninger til at håndtere disse nye forpligtelser med;

29. beklager, at Kommissionen ikke har respekteret sit tilsagn i meddelelsen om bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten fra 2002 om, at der i forbindelse med årsberetningen om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten årligt vil blive foretaget en evaluering af anvendelsen af prioriteringskriterierne ⁽¹⁾; glæder sig over dens nye tilsagn om, at »fra 2008 vil Kommissionen i sin årsberetning beskrive og redegøre for sit arbejde vedrørende disse prioriteter« ⁽²⁾;

30. bemærker, at Parlamentet stadig modtager andragender, hvor man hævder, at medlemsstaterne fortsat krænker andragernes menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder og beklager dybt, at kriterierne for overtrædelse af menneskerettighederne eller de grundlæggende frihedsrettigheder, som er nedfældet i den materielle fællesskabsret, er forsvundet fra den nye liste over kriterier for prioriteringen; minder om, at EU-traktaten giver Parlamentet beføjelse til at initiere proceduren i traktatens artikel 7, stk. 1.

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til udbredt anvendelse af princippet om, at al korrespondance, som kan indebære anmeldelse af en reel overtrædelse af fællesskabsretten, bør registreres som en klage, medmindre det falder ind under de ekstraordinære omstændigheder, der henvises til i punkt 3 i bilaget til meddelelsen om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten ⁽³⁾; bemærker, at Den Europæiske Ombudsmand for nylig har fundet Kommissionen ansvarlig for fejl og forsømmelser, da den ikke har registreret en klage i overensstemmelse med denne meddelelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at informere og høre Parlamentet om enhver ændring af de ekstraordinære kriterier for ikke at registrere klager;

32. opfordrer indtrængende til, at alle Kommissionens tjenestegrene ved udløbet af hver enkelt tidsfrist (åbningsskrivelse, begrundet udtalelse, henvisning til Domstolen) underretter klagerne om behandlingen af deres klager, samt til, at de giver klageren en fuldt detaljeret begrundelse for deres afgørelser i overensstemmelse med de principper, der fastsættes i Kommissionens meddelelse fra 2002;

33. glæder sig over, at det er Kommissionens erklærede hensigt at træffe foranstaltninger for at sikre fri adgang til sin elektroniske database, og opfordrer den til snarest at føre dette ud i livet;

⁽¹⁾ KOM(2002)07252, pkt. 3.1.

⁽²⁾ KOM(2007)0502, pkt. 3.

⁽³⁾ KOM(2002)0141.

Torsdag, den 21. februar 2008

34. glæder sig over Kommissionens tilkendegivelse af at ville udarbejde resuméer på alle trin i overtrædelsesprocedurer fra åbningsskrivelsen og videre frem; mener af hensyn til gennemsigtigheden og en bedre anvendelse af fællesskabsretten i de nationale domstole, at Kommissionen bør gøre indholdet og tilrettelæggelsen af kontakten med medlemsstaterne tilgængelig, når de pågældende spørgsmål ikke længere er genstand for en undersøgelse;

35. bifalder Kommissionens kommende offentliggørelse af en redegørelse for retspraksis ved Domstolen vedrørende erstatningskrav for overtrædelse af rettigheder i medfør af fællesskabsretten; foreslår endvidere, at Kommissionen bør undersøge muligheden for at optræde som *amicus curiae* i relevante erstatningssager, som føres ved nationale domstole i henhold til national procesret, som det allerede er tilfældet med nationale retssager, der vedrører EF-konkurrenceretlige spørgsmål ⁽¹⁾;

Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters rolle i forbindelse med gennemførelse af fællesskabsretten

36. mener, at Parlamentets stående udvalg bør indtage en langt mere aktiv rolle, når det drejer sig om at overvåge gennemførelsen af fællesskabsretten inden for deres respektive ansvarsområder, og at de til dette formål bør modtage assistance og regelmæssige oplysninger fra Kommissionen; foreslår, at Parlamentets ordfører for en bestemt sag eller dennes udpegede efterfølger så vidt muligt bør spille en central og gennemgående rolle i den igangværende kontrol af medlemsstaternes overholdelse af fællesskabsretten; bemærker, at de regelmæssige møder om gennemførelsen af fællesskabsretten, som Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerorganisering organiserer, burde praktiseres af samtlige parlamentariske udvalg og indebære mulighed for systematisk deltagelse fra Kommissionens side;

37. bemærker imidlertid, at Kommissionens modvilje mod at give præcise oplysninger om de emner, inden for hvilke overtrædelsesprocedurer er indledt, i vidt omfang mindsker såvel offentlighedens interesse i som effektiviteten af disse møder; opfordrer Parlamentets udvalg til, hvor det er hensigtsmæssigt, at sørge for at medtage repræsentanter fra de relevante medlemsstater eller fra Rådet på listen over dem, der indbydes til møder om gennemførelse af fællesskabsretten;

38. mener, at parlamentets udvalg (inklusive Udvalget for Andragender) bør tildeles tilstrækkelig administrativ støtte til at udføre deres arbejde effektivt; anmoder Arbejdsgruppen om Reform af Parlamentet, Budgetudvalget samt andre relevante parlamentariske organer om at indgive konkrete forslag, som bl.a. behandler ordførernes førnævnte rolle, og om at vurdere, hvorvidt det er muligt at oprette en særlig taskforce i hvert udvalgssekretariat for at sikre en vedvarende og effektiv kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten;

39. opfordrer til øget samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet og deres respektive parlamentsmedlemmer for at fremme og øge en effektiv granskning af europæiske anliggender på nationalt plan; er af den opfattelse, at de nationale parlamenter kan spille en værdifuld rolle i kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten og således kan bidrage til at styrke Den Europæiske Unions demokratiske legitimitet og bringe den tættere på borgerne;

40. henviser til Rådets tilsagn om at tilskynde medlemsstaterne til at udarbejde og offentliggøre tabeller, der tydeliggør sammenhængen mellem direktiverne og de foranstaltninger, de enkelte medlemsstater har truffet til gennemførelse heraf; understreger, at sådanne tabeller er uomgængeligt nødvendige, hvis Kommissionen effektivt skal kunne kontrollere gennemførelsesforanstaltningerne i samtlige medlemsstater; foreslår, som medlovgiver, at alle nødvendige foranstaltninger træffes til at sikre, at bestemmelser vedrørende sådanne tabeller ikke fjernes fra Kommissionens forslag i løbet af lovgivningsproceduren;

41. bemærker, at de nationale domstole spiller en væsentlig rolle i anvendelsen af fællesskabsretten, og støtter fuldt ud Kommissionens bestræbelser på at identificere områder inden for hvilke supplerende kurser med fordel kunne tilbydes nationale dommere, aktører inden for retsvæsenet og tjenestemænd hos de nationale myndigheder;

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og domstolene i EU's medlemsstater om anvendelse af EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT C 101 af 27.4.2004, s. 54), pkt. 17-20.

Torsdag, den 21. februar 2008

42. opfordrer Kommissionen til at forbedre kontrollen med, om medlemsstaternes retsmyndigheder efterlever Parlamentets afgørelser om parlamentarisk immunitet, og til, i de tilfælde, hvor den konstaterer, at afgørelserne ikke efterleves, at orientere Parlamentet om den videre opfølgning;

*
* *

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Den Europæiske Ombudsmand samt til medlemsstaternes parlamenter.

Situationen i Gaza

P6_TA(2008)0064

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om situationen i Gaza

(2009/C 184 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Mellemøsten, særlig beslutning af den 1. juni 2006 om den humanitære krise i de palæstinensiske områder og EU's rolle ⁽¹⁾, af 16. november 2006 om situationen i Gaza ⁽²⁾, af 21. juni 2007 om Meda og økonomisk støtte til Palæstina — evaluering, gennemførelse og kontrol ⁽³⁾, af 12. juli 2007 om situationen i Mellemøsten ⁽⁴⁾ og af 11. oktober 2007 om den humanitære situation i Gaza ⁽⁵⁾,
- der henviser til resolution 242 (S/RES/242) af 22. november 1967 og 338 (S/RES/338) af 22. oktober 1973 fra FN's Sikkerhedsråd,
- der henviser til den fjerde Genève-konvention (1949),
- der henviser til Annapolis-erklæringen af 27. november 2007,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) samling den 28. januar 2008,
- der henviser til erklæringen om situationen i Gaza af 28. januar 2008 fra udvalget om politiske anliggender, sikkerhed og menneskerettigheder under Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution om menneskerettighedskrænkelser i Gaza (A/HRC/S-6/L.1) af 24. januar 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at den humanitære situation i Gaza er blevet yderligere forværret som følge af blokeringen af den frie bevægelighed af personer og varer, den delvise afbrydelse af forsyningerne af drikkevand, levnedsmidler og elektricitet samt manglen på vigtige varer og tjenesteydelser,
- B. der henviser til, at grænseovergangene til og fra Gaza har været lukket i flere måneder, og at blokeringen af den frie bevægelighed for personer og varer har ført til en yderligere lammelse af økonomien i Gazastriben,
- C. der henviser til, at nøglesektorer inden for den offentlige sektor, herunder sundhedsvæsenet og uddannelsessystemet, lider under alvorlige mangler på grund af manglen på grundlæggende materialer, og at manglen på medikamenter og brændstoffer til generatorerne på hospitalerne i Gaza koster palæstinensiske menneskeliv,

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 223.

⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 324.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0277.

⁽⁴⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0350.

⁽⁵⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0430.

Torsdag, den 21. februar 2008

- D. der henviser til, at hundredetusinder palæstinensere for nylig har krydset grænsen mellem Gaza-striben og Egypten efter gennembrydningen af grænsemuren for at skaffe sig varer til dækning af de mest grundlæggende behov, og at de egyptiske styrker gradvist genvandt kontrollen over situationen og lukkede grænsen igen den 3. februar 2008, hvorved palæstinenserne frie bevægelighed igen blev taget fra dem efter anmodning fra de israelske myndigheder,
- E. der henviser til, at ødelæggelsen af dele af grænsemuren og grænsehegnet er en direkte følge af den meget alvorlige humanitære krise i Gaza, som har ført til den palæstinensiske befolknings forsøg på at kræve sit vitale behov for fri bevægelighed respekteret,
- F. der henviser til, at der efter en lang periode uden terrorhandlinger fandt et selvmordsattentat sted i Dimona, hvor civile israelere blev dræbt og såret, der henviser til, at palæstinensiske militser fortsat affyrer raketter fra Gaza ind på israelsk område; der henviser til, at der fortsat gennemføres militæroperationer, som slår civile ihjel eller sætter deres liv på spil, og at den israelske hær fortsat begår målrettede udenretlige drab i Gaza,
- G. der henviser til, at situationen og den seneste udvikling i Gaza truer med at undergrave de igangværende forhandlinger mellem israelere og palæstinensere og bestræbelserne på at indgå en aftale inden udgangen af 2008 fra parterne i den internationale Annapolis-konference i overensstemmelse med erklæringen af 27. november 2007,
- H. der henviser til, at EU i de seneste år har ydet omfattende finansiell støtte til palæstinenserne; der henviser til, at EU's midlertidige internationale mekanisme og projektf finansiering har spillet en vigtig rolle for imødegåelsen af en humanitær katastrofe i Gaza-striben og på Vestbredden; der henviser til, at Kommissionen, De Forenede Nationers udviklingsprogram, De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten og Verdensbanken har indstillet flere infrastrukturprojekter, da det ikke er muligt at importere råmaterialer; der henviser til, at de humanitære hjælpeorganer og -organisationer har fortsat deres aktiviteter på trods af alle forhindringer; der henviser til, at EU fortsætter med at yde humanitær bistand til det Palæstinensiske folk og direkte subsidier til ansatte i Den Palæstinensiske Myndighed i Gaza; der henviser til, at PEGASE (European-Palestinian Socio-Economic Aid Management Mechanism) vil udgøre et nyt finansieringsinstrument for EU og anden international bistand til de palæstinensiske områder,
- I. der henviser til, at samtlige parter på konferencen i Annapolis udtrykte ønske om at nystarte forhandlingerne med henblik på at oprette en selvstændig og levedygtig palæstinensisk stat ved siden af en sikker israelsk stat,
- J. der henviser til, at deltagerne i den internationale donorkonference for den palæstinensiske stat, som blev afholdt i december 2007 i Paris, gav tilsagn om at yde 7,4 mia. USD i støtte til palæstinensisk opbygning af institutioner og økonomisk genopretning inden for de næste tre år,
- K. der henviser til, at kvartetens særlige udsending har identificeret fire prioriterede projekter for økonomisk udvikling og opbygning af institutioner i de palæstinensiske områder, herunder genopbygningen af Beit Lahia-spildevandsanlægget i det nordlige Gaza,
1. udtrykker på ny dyb bekymring over den humanitære krise i Gaza og dens mulige alvorlige konsekvenser; henviser til den seneste udvikling i Rafah, både de fredelige begivenheder og voldshandlinger, som er resultatet af denne krise i Gaza;
  2. udtrykker sympati med civilbefolkningen, som berøres af volden i Gaza og det sydlige Israel;
  3. gentager sin anmodning om, at der øjeblikkelig sættes en stopper for alle voldshandlinger;
  4. opfordrer Israel til at indstille militæraktioner, hvor civile dræbes eller bringes i fare og standse de målrettede udenretlige drab;
  5. opfordrer Hamas til efter illegalt at have overtaget Gaza-striben at forhindre, at palæstinensiske militser affyrer raketter fra Gaza ind på israelsk område;

Torsdag, den 21. februar 2008

6. finder, at isolationspolitikken af Gaza-striben har fejlet på både det politiske og humanitære plan; gentager sin opfordring til samtlige parter om fuldt ud at respektere international lov og navnlig international humanitær lovgivning;
7. mener, at Egypten reagerede på en positiv måde i forbindelse med urolighederne ved Rafah, hvor mange palæstinensiske familier fik adgang til vigtige varer til dækning af deres grundlæggende behov; opfordrer den egyptiske regering til fortsat at spille en aktiv rolle i bestræbelserne på at opretholde fred og stabilitet i området;
8. gentager sin anmodning om en ophævelse af blokaden og en kontrolleret genåbning af grænseovergangene ind og ud af Gaza; opfordrer Israel til at sikre den frie bevægelighed for personer og varer ved Rafah, Karni og andre grænseovergange i overensstemmelse med aftalen om bevægelighed og adgang; opfordrer til, at EU's grænsebistandsmission ved Rafah genoptages; støtter udtalelsen fra EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik om behovet for at overveje et nyt rådsmandat til missionen; opfordrer i denne forbindelse til øget international tilstedeværelse i området;
9. udtrykker tilfredshed med Den Palæstinensiske Myndigheds forslag om at overtage kontrollen med grænseovergangene på grundlag af en aftale mellem Egypten, Israel og Den Palæstinensiske Myndighed, og støtter Den Arabiske Ligas seneste beslutning i denne retning; opfordrer imidlertid Den Palæstinensiske Myndighed til at hjælpe med til at skabe de nødvendige betingelser for, at alle berørte parter i Gaza kan blive inddraget heri,
10. er af den overbevisning, at civilbefolkningen bør holdes ude fra alle militære handlinger og enhver form for kollektiv afstraffelse; opfordrer Israel til at opfylde sine internationale forpligtelser som besættelsesmagt over for Gaza; opfordrer Israel til at garantere Gaza en løbende og tilstrækkelig forsyning med humanitær bistand samt vigtige varer og tjenesteydelser, herunder brændstof og energiforsyning; udtrykker dyb bekymring over Israels beslutning om at foretage en progressiv 5 % ugentlig nedskæring af energiforsyningen til Gaza, idet det herved ikke vil være muligt at opfylde mindstekravene til en dækning af humanitære behov; hilser andragendet fra 10 israelske menneskerettighedsorganisationer mod nedskæringen af brændstof og elektricitet til Gaza velkommen;
11. mener, at skal de offentlige institutioner forsat yde de nødvendigste tjenester og de humanitære hjælpeorganers og -organisationers fortsatte arbejdet med at forbedre levevilkårene for den palæstinensiske befolkning, som lever i Gaza-striben, så kræver det på trods af det politiske dødvande, at Den Palæstinensiske Myndighed og Hamas genoptager dialogen;
12. understreger den afgørende betydning af en permanent geografisk forbindelse mellem samt en fredelig og vedvarende politisk genforening af Gaza-striben og Vestbredden, og opfordrer Hamas til at bringe sin holdning på linje med kvartettens principper og de tidligere indgåede internationale forpligtelser samt at støtte fredsprocessen og de igangværende forhandlinger;
13. gentager sin opfordring til øjeblikkelig løsladelse af den israelske korporal Gilad Shalit, hvilket ville blive opfattet som et udtryk for velvilje fra Hamas' side, og af alle de fængslede tidligere palæstinensiske ministre, lovgivere og borgmestre; erkender, hvor vigtigt det er for opbygningen af tillid i forbindelse med de igangværende fredsforhandlinger, at der sker en løsladelse af tilbageholdte personer;
14. erindrer de forskellige parter om de forpligtelser, som de påtog sig i Annapolis i god tro om at afholde forhandlinger med henblik på inden udgangen af 2008 at indgå en fredsaftale, der omfatter samtlige udestående emner, herunder alle de i tidligere aftaler fastsatte hovedspørgsmål; opfordrer indtrængende begge parter til at opfylde deres forpligtelser i henhold til køreplanen for fred;
15. opfordrer Rådet og Kommissionen til sammen med det internationale samfund fortsat at sikre den palæstinensiske befolkning, der lever i Gaza, basal humanitær bistand med særligt henblik på behovene hos særligt udsatte grupper; understreger betydningen af det nye finansieringsinstrument PEGASE; udtrykker dog dyb bekymring over ødelæggelsen af faciliteter, der er finansieret af Den Europæiske Union som led i humanitær bistand eller projektf finansiering, da dette undergraver effektiviteten af EU-bistanden og påvirker solidariteten hos offentligheden i medlemsstaterne;
16. udtrykker tilfredshed med resultatet af den internationale donorkonference, der blev afholdt i december 2007 for den fremtidige palæstinensiske stat og hvor der blev givet tilsagn om over 7,4 mia. USD, og opfordrer samtlige donorer til at indfri deres løfter til støtte for bestræbelserne på at opbygge den kommende palæstinensiske stat i overensstemmelse med den reform- og udviklingsplan, som premierminister Dr. Salam Fayyad præsenterede;

Torsdag, den 21. februar 2008

17. udtrykker dyb bekymring over de miljømæssige følger og følgerne for folkesundheden af den manglende vedligeholdelse af spildevandsbehandlingen og opfordrer alle parter til især at lette adgangen for varer, som måtte være nødvendige for reparationen og genopbygningen af Beit Lahia-anlægget, således som kvartetens særlige udsending har fremhævet;

18. opfordrer til, at der straks udarbejdes et modelprojekt for energi til Gaza, muligvis i Rafah-området, så befolkningen i Gaza kan garanteres uafhængighed og selvforsyning inden for elektricitetsproduktion og afsaltning;

19. opfordrer sin arbejdsgruppe om Mellemøsten til i samarbejde med Kommissionen og de berørte internationale organisationer at undersøge konsekvenserne af ødelæggelsen af infrastrukturen i Gaza med særlig henblik på de faciliteter, som er finansieret inden for rammerne af humanitær bistand eller projektfinansiering fra Den Europæiske Union;

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, kvartetens udsending til Mellemøsten, formanden for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, den israelske regering og Knesset og Egyptens regering og parlament.

FN's Menneskerettighedsråd, syvende samling

P6_TA(2008)0065

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om den syvende samling i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC)

(2009/C 184 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om FN's Menneskerettighedskommission siden 1996, særlig sin beslutning af 7. juni 2007 om den femte samling i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) ⁽¹⁾, såvel som beslutningerne af 16. marts 2006 om resultatet af forhandlingerne om Menneskerettighedsrådet og om den 62. samling i FN's Menneskerettighedskommission ⁽²⁾, af 29. januar 2004 om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og De Forenede Nationer ⁽³⁾, af 9. juni 2005 om reformen af FN ⁽⁴⁾, af 29. september 2005 om resultatet af FN-Verdenstopmødet den 14.-16. september 2005 ⁽⁵⁾ og af 26. april 2007 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2006 og EU's menneskerettighedspolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til sine uopsættelige beslutninger om menneskerettigheder og demokrati,
- der henviser til resolution A/RES/60/251 fra FN's Generalforsamling om oprettelse af Menneskerettighedsrådet (UNHRC),
- der henviser til UNHRC's tidligere ordinære og særlige samlinger, særlig den sjette ordinære samling, såvel som den sjette særlige samling om menneskerettighedskrænkelser foranlediget af Israels militære overgreb mod og indtrængen i de besatte palæstinensiske områder, navnlig i den besatte Gaza-stribе, afholdt den 23.-24. januar 2008,
- der henviser til den forestående syvende samling i UNHRC, der afholdes i marts 2008,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0235.

⁽²⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 409.

⁽³⁾ EUT C 96 E af 21.4.2004, s. 79.

⁽⁴⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 549.

⁽⁵⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 582.

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0165.

Torsdag, den 21. februar 2008

- der henviser til første og anden runde af den universelle regelmæssige gennemgang (UPR), som finder sted den 7.-18. april 2008 og den 5.-16. maj 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at respekt for og fremme og sikring af menneskerettighedernes universalitet er en del af EU's etiske og juridiske regelværk og en af hjørnestenene i europæisk enhed og integritet,
- B. der henviser til, at UNHRC er en effektiv platform med henblik på at styrke beskyttelse og fremme af menneskerettigheder inden for rammerne af FN,
- C. der henviser til, at UNHRC's syvende samling vil være skelsættende, da den vil være den første, hvor en lang række væsentlige spørgsmål i forbindelse med de nye arbejdsmetoder affødt af institutionsopbygningsreformerne indført i 2006 og 2007 vil blive taget op til behandling, ligesom der vil blive foretaget en finjustering af UPR's virkemidler,
- D. der henviser til, at UNHRC's troværdighed bygger på, at disse reformer og mekanismer gennemføres på en måde, der vil styrke dets muligheder for at tage fat om krænkelse af menneskerettighederne i verden,
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentet lige som i de to foregående år vil nedsætte en ad hoc-delegation til UNHRC's syvende samling, og som det inden da var tilfældet for dets forløber, FN's Menneskerettighedskommission,

Menneskerettighedsrådets arbejde

1. understreger den vigtige rolle, UNHRC spiller i FN's generelle struktur; gentager det synspunkt, at UNHRC først og fremmest bør fokusere på at beskæftige sig med menneskerettighedskrænkelser, da generelle politiske forhold henhører under andre FN-organers kompetence; gør opmærksom på UNHRC's helt specielle karakter, særlig den vigtige rolle, de særlige procedurer, de særlige samlinger, UPR, den interaktive dialog og evnen til at tage fat på alvorlige kriser spiller i den forbindelse;
2. noterer sig resultaterne af UNHRC's arbejde; glæder sig over opfyldelsen af det ambitiøse program, UNHRC havde opstillet, og som omfattede gennemgang af dets procedurer og arbejdsmetoder, særlig udviklingen og implementeringen af UPR og status over særlige procedurer;
3. påskønner de positive resultater, UNHRC's formandskab har opnået, og i særdeleshed det gode samarbejde med FN's højkommissær for menneskerettigheder (OHCHR); opfordrer EU til at lægge vægt på at støtte kandidater med høj integritet, der opstiller til valget som ny formand for UNHRC den 23. juni 2008;
4. glæder sig over afholdelsen af særlige samlinger, da disse skaber grundlag for en væsentlig sammenkædning mellem alvorlige menneskerettighedskrænkelser og uafhængig ekspertise; er dog bekymret over UNHRC's manglende indsats over for mange af de mest påtrængende menneskerettighedskrænkelser i verden;
5. tager til efterretning, at formålet med de særlige samlinger er at behandle kriser, som kræver øjeblikkelig handling, mens vedvarende menneskerettighedskrænkelser bør tages op under de ordinære samlinger, der gør det muligt at foretage en mere tilbundsgående analyse og finde frem til mere langsigtede løsninger;
6. understreger, at de særlige samlinger kræver forudgående forberedelse og strukturerede arbejdsmetoder, hvis de skal føre til positive resultater; henviser i den forbindelse til det vellykkede udfald af vigtige EU-initiativer;
7. henviser til de direkte konsekvenser af den særlige samling i Genève i oktober 2007 om Burma, der resulterede i en fordømmelse af regeringens undertrykkende handlinger og et besøg aflagt af den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Burma; beklager den manglende opfølgning af og kontrol med den særlige ordførers anbefalinger sideløbende med forværringen af menneskerettighedssituationen i Burma;

Torsdag, den 21. februar 2008

FN-Generalforsamlingens valg af nye medlemmer af UNHRC

8. opfordrer til, at der afholdes kampvalg i alle regioner i maj 2008 for at skabe et reelt valg blandt FN's medlemsstater; beklager, at der hidtil er nogle lande med problematiske menneskerettighedsforhold, som er blevet valgt, fordi tavlen er blevet visket ren;

9. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at presse på for at få fastsat medlemskabskriterier for valg til UNHRC, herunder udsendelse af stående invitationer til de særlige procedurer, såvel som for at få overvåget den konkrete gennemførelse af medlemsstaternes valgløfter; opfordrer til, at denne regel følges, når EU-medlemsstaternes støtte til kandidatlande skal fastlægges i UNHRC-regi, indtil en sådan reform er gennemført;

Procedurer og mekanismer**UPR**

10. anser UPR-mekanismen som et potentielt middel til at forbedre overvågningens almene bredde, hvad angår forpligtelser og praksis på menneskerettighedsområdet på verdensplan, ved at underkaste alle FN-medlemsstater ens behandling og overvågning;

11. påpeger, at UPR's formål er at gennemføre en objektiv gennemgang af situationen i et givent land for at afdække eventuelle menneskerettighedskrænkelser, hvor der vil kunne ske forbedringer gennem udveksling af god praksis og øget samarbejde, som kan munde ud i anbefalinger og konklusioner; opfordrer i den forbindelse EU-medlemsstaterne og Kommissionen til at tage hensyn til disse anbefalinger og konklusioner, når der fastlægges målsætninger og prioriteringer for EU's støtteprogrammer;

12. opfordrer til, at UPR-processen, hvis første og anden runde finder sted den 7.-18. april 2008 og den 5.-16. maj 2008, lever op til de forventninger, der hidtil er kommet til udtryk; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre UPR i den ånd, der ligger til grund for ovennævnte resolution 60/251, samt på en gennemsigtig og objektiv måde; opfordrer EU-medlemsstater, som er underkastet UPR, til at være selvkritiske og ikke begrænse deres indlæg til de positive resultater, de har opnået;

13. konstaterer, at der stadig er en række spørgsmål, der skal tages op, herunder udvælgelsen af det, der kaldes UPR-trojkaer, som vil lette gennemgangen af FN-medlemsstater på menneskerettighedsområdet; henstiller i den forbindelse indtrængende til EU-medlemsstaterne ikke at acceptere den mulighed, at lande, som er underkastet en gennemgang, under hånden nægter at vælge lande, som står for gennemgangen af netop deres land;

14. opfordrer UNHRC-medlemmer til at udpege uafhængige eksperter som deres repræsentanter i de arbejdsgrupper, der står for UPR; opfordrer EU's medlemsstater til at gå i spidsen med hensyn til at fremme en sådan strategi gennem vedtagelse af retningslinjer for UPR's metoder;

15. påpeger, hvor vigtigt det er at inddrage civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere og de særlige procedurer; gentager, at de konklusioner og anbefalinger, der bliver resultatet af denne proces, efter dets opfattelse bør danne grundlag for en uafhængig og troværdig gennemgang;

Gennemgang af mandater og udnævnelse af mandatindehavere vedrørende de særlige procedurer

16. betoner, at de særlige procedurer er krumtappen i FN's menneskerettighedsmaskineri, da de spiller en afgørende rolle i især Menneskerettighedsrådet; bekræfter, at det er nødvendigt, at UNHRC-medlemmer opfylder deres forpligtelse til at samarbejde fuldt ud i forbindelse med de særlige procedurer;

17. understreger, at UNHRC's troværdighed vil afhænge af de nye udnævnelser af mandatindehavere vedrørende de særlige procedurer, som finder sted i marts 2008;

18. opfordrer til, at de personer, der udnævnes til mandatindehavere, har anerkendt ekspertise på menneskerettighedsområdet, relevant erfaring, en uafhængig og upartisk dømmekraft, personlig integritet, en objektiv holdning samt en omfattende viden om ordningen for de særlige procedurer;

19. henstiller indtrængende til regeringer, ngo'er og relevante faglige sammenslutninger at indsende navnene på potentielle kandidater, som kan optages på de offentlige kandidatlistor, der administreres af OHCHR;

Torsdag, den 21. februar 2008

20. opfordrer den rådgivende gruppe, der er ansvarlig for at gennemgå kandidaterne til mandater vedrørende de særlige procedurer og anbefale Rådets formandskab egnede kandidater, til at opfylde sit mandat på en objektiv og gennemsigtig måde og basere sit valg på kriterier, der bygger på professionalisme og personlig integritet;
21. fordømmer UNHRC's beslutning om ikke at forny mandaterne for de særlige rapportører om Belarus og Cuba;
22. glæder sig over fornyelsen af de landespecifikke mandater for den særlige rapportør om Sudan og de uafhængige eksperter om Liberia, Haiti og Burundi;
23. beklager, at EU har støttet UNHRC's beslutning om at nedlægge sin ekspertgruppe om Darfur; konstaterer, at opfølgningen af ekspertgruppens arbejde er blevet lagt oven i mandatet for den særlige rapportør om Sudan; er derfor bekymret over risikoen for, at dennes mandat vil blive svækket som følge af den øgede arbejdsbyrde;
24. tilskynder på baggrund af ekspertgruppernes betydelige merværdi til, at der i fremtiden udvises større forsigtighed med hensyn til nedlæggelse af ekspertgruppers mandater;
25. glæder sig over fornyelsen af de temaspecifikke mandater, der til dato har været underkastet en gennemgang;
26. opfordrer EU's medlemsstater til at sikre en fornyelse af mandaterne for de særlige rapportører om Burma og Den Demokratiske Folkerepublik Korea og en forlængelse af mandaterne for de uafhængige eksperter om Somalia og Den Demokratiske Republik Congo;
27. glæder sig over oprettelsen af en ekspertmekanisme — bestående af fem uafhængige medlemmer — for oprindelige folks rettigheder;
28. tilskynder til, at der så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden udgangen af 2008 afholdes drøftelser om spørgsmål vedrørende vold mod kvinder i alle former og afskygninger, og at der fastsættes prioriteringer for løsningen af disse spørgsmål i UNHCR's fremtidige indsats- og arbejdsprogrammer, som vedtaget i Generalforsamlingens resolution A/RES/61/143 af 19. december 2006 om bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder;
29. noterer sig vedtagelsen den 18. juni 2007 af en adfærdskodeks for mandatindehavere vedrørende de særlige procedurer; opfordrer UNHRC til at iværksætte denne adfærdskodeks i overensstemmelse med den ånd, der ligger til grund for ovennævnte resolution 60/251, og respektere den uafhængighed, der er kendetegnende for ordningen for de særlige procedurer;
30. støtter den indsats, som koordinationskomiteen for de særlige procedurer har lagt for dagen i forbindelse med udarbejdelsen af den mest hensigtsmæssige procedure for, hvorledes adfærdskodeksen og andre relevante dokumenter, herunder manualen for de særlige procedurer, bedst kan sættes i værk, således at de beskytter og fremmer menneskerettighederne bedst muligt; opfordrer koordinationskomiteen for de særlige procedurer til at arbejde på effektiv og gennemsigtig vis, således at man undgår tekniske debatter, som vil kunne forsinke væsentlige drøftelser og lægge hindringer i vejen for mandaterne vedrørende de særlige procedurer;

Klageprocedure

31. konstaterer, at klageproceduren som skitseret i UNHRC's institutionsopbygningsproces synes at være meget lig den tidligere 1503-procedure; opfordrer til, at der indføres en ny procedure, som vil være mere effektiv med hensyn til at påvise, forebygge og løse situationer, hvor der finder åbenlyse og grove menneskerettighedskrænkelser sted;

Inddragelse af EU

32. anerkender EU's og dets medlemsstaters aktive medvirken i det første års arbejde i UNHRC;
33. glæder sig over, at EU blev inddraget i de vanskelige forhandlinger under den sjette ordinære samling med henblik på først og fremmest at opnå positive resultater vedrørende fornyelsen af mandaterne vedrørende de særlige procedurer;

Torsdag, den 21. februar 2008

34. påpeger, at det er nødvendigt, at EU taler med én stemme i forbindelse med løsning af menneskerettighedsspørgsmål, men også, at det er vigtigt, at de enkelte medlemsstater giver udtryk for EU's holdning, således at denne opnår større vægt;

35. opfordrer EU til at støtte sin egen beslutning om at søge konsensus som led i behandlingen af spørgsmålet om de aktuelle menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med blokaden af Gaza og raketangrebene mod Israel;

36. slår til lyd for et øget samarbejde med OHCHR og for bevarelse af dette organs uafhængighed gennem tilvejebringelse af tilstrækkelige midler;

37. opfordrer til vedvarende støtte til de særlige procedurer i form af finansielle midler og personale; tilkendegiver sin støtte til Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder ⁽¹⁾ som en vigtig kilde til finansiering af de særlige procedurer; glæder sig over de initiativer, som Menneskerettighedsgruppen COHOM's formandskab har taget for at udbygge samarbejdet med de særlige rapportører, især de systematiske indbydelser til relevante møder;

38. anmoder Kommissionen og Rådet om at vedtage en »fælles holdning« med henblik på at sikre, at EU's medlemsstater automatisk undertegner og ratificerer alle internationale menneskerettighedsinstrumenter;

39. noterer sig EU's indsats for at få vedtaget resolutioner ved konsensus; henstiller til EU's medlemsstater fortsat at gøre en indsats for at engagere sig med lande fra andre regionale grupper for at sikre en bredere støtte til resolutioner, som øger beskyttelse og fremme af menneskerettigheder; opfordrer EU til at gøre mere effektiv brug af sin bistand og politiske støtte til tredjelande for at tilskynde dem til at samarbejde med UNHRC;

40. bemyndiger Europa-Parlamentets delegation til UNHRC's syvende samling til at fremføre de bekymringer, der er udtrykt i denne beslutning, opfordrer delegationen til at aflægge rapport om sit besøg til Underudvalget om Menneskerettigheder, og finder det relevant fortsat at sende en delegation fra Europa-Parlamentet til relevante samlinger i UNHRC;

*
* *

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for den 62. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommisær for menneskerettigheder og EU-FN-Arbejdsgruppen nedsat af Udenrigsudvalget.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1).

Den demografiske udvikling i Europa

P6_TA(2008)0066

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om den demografiske udvikling i Europa (2007/2156(INI))

(2009/C 184 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 14. marts 1997 om Kommissionens beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om den demografiske situation i Den Europæiske Union (1995) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 1998 om Kommissionens demografiske rapport 1997 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EFT C 115 af 14.4.1997, s. 238.

⁽²⁾ EFT C 104 af 6.4.1998, s. 222.

Torsdag, den 21. februar 2008

- der henviser til sin beslutning af 15. december 2000 om meddelelse fra Kommissionen om »Et Europa for alle aldersgrupper Til fremme af velstand og solidaritet mellem generationerne« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europas reaktion på verdens aldring Fremme af økonomiske og sociale fremskridt i en aldrende verden Et bidrag fra Europa-Kommissionen til den anden verdensforsamling om aldring« (KOM(2002)0143),
- der henviser til den europæiske ungdomspagt vedtaget af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 22.-23. marts 2005,
- der henviser til Kommissionens grønbog »Demografiske ændringer behov for ny solidaritet mellem generationerne« (KOM(2005)0094),
- der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om de demografiske udfordringer og solidariteten mellem generationerne ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2006 om en fremtidssikret europæisk social model ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Den demografiske udvikling i Europa En udfordring, men også en chance« (KOM(2006)0571),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om fremme af solidaritet mellem generationerne (KOM(2007)0244),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. marts 2007 om Familien og den demografiske udvikling ⁽⁴⁾ og dens væsentligste forslag om en europæisk familiepagt til underskrivelse af medlemsstaterne,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »Europe's demographic future: facts and figures« (SEK(2007)0638),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, Økonomi- og Valutaudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0024/2008),
- A. der henviser til, at idet befolkningstilvæksten er det kombinerede resultat af flere faktorer, herunder fødselshyppighed, gennemsnitslevealder og migration, tegner befolkningsfremskrivningerne i medlemsstaterne frem til 2050 et billede af vidtrækkende demografiske ændringer, i særdeleshed som følge af aldringen af den europæiske befolkning, hvis gennemsnitsalder vil stige fra 39 i 2004 til 49 i 2050,
- B. der henviser til, at disse ændringer ifølge Kommissionens vurdering kan få markant indvirkning på befolkningsstrukturen og alderspyramiden; således vil antallet af børn i alderen 0-14 år være faldet fra 100 mio. (indeks 1975) til 66 mio. i 2050, antallet af personer i den arbejdsdygtige alder vil kulminere ved 331 mio. omkring år 2010 og derefter falde jævnt (til ca. 268 mio. i 2050), hvorimod gennemsnitslevealderen vil stige med seks år for mænd og fem år for kvinder mellem 2004 og 2050, og andelen af befolkningen, der er over 80 år, vil stige fra 4,1 % i 2005 til 11,4 % i 2050,
- C. der henviser til, at EU-gennemsnittet for ældrebyrden (antallet af personer over 65 år divideret med antallet af personer mellem fjorten og 65) vil stige fra 25 % i 2004 til 53 % i 2050,

⁽¹⁾ EFT C 232 af 17.8.2001, s. 381.

⁽²⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 131.

⁽³⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 141.

⁽⁴⁾ EUT C 161 af 13.7.2007, s. 66.

Torsdag, den 21. februar 2008

- D. der henviser til, at den økonomiske forsørgerbyrde (antallet af økonomisk inaktive, såsom pensionister, børn og unge under uddannelse divideret med antallet af økonomisk aktive i den erhvervsaktive alder) imidlertid er meget vigtigere end ældrebyrden ved beregningen af samfundets udgifter til den ikke-aktive del af befolkningen;
- E. der henviser til, at de demografiske ændringer vil få alvorlig indvirkning på de offentlige udgifter, som forventes at stige med 10 % mellem 2004 og 2050,
- F. der henviser til, at disse demografiske ændringer ikke vil påvirke størrelsen af EU's samlede befolkning på denne side af 2050, men at de vil medføre en markant territorial ubalance, idet visse områder i EU er præget af stærk udvandring af unge, i overvejende grad unge kvinder; der ligeledes henviser til, at den europæiske befolknings andel af verdens samlede befolkning vil falde fra 15 % for et århundrede siden til 5 % i 2050; der endvidere henviser til, at selv om disse ændringer rammer EU's regioner på meget forskellig vis, idet der i udvandringsregioner allerede nu lever uforholdsmæssigt mange ældre, oplever regioner med indvandring af unge endnu ikke denne proces med et aldrende samfund,
- G. der henviser til, at barnløshed er en af årsagerne til det faldende befolkningstal, og at man bør erkende, at dette er et folkesundheds- og samfundsproblem, der rammer mænd og kvinder, og minder Kommissionen om den appel, Europa-Parlamentet fremsatte i 2005, om sterilitet og befolkningsudvikling med opfordring til at udarbejde anbefalinger på dette område,
- H. der henviser til, at lovlig indvandring er en fordel for den europæiske befolkningssammensætning og en nødvendighed, hvis den demografiske balance skal opretholdes; der imidlertid henviser til, at lovlig indvandring ikke i sig selv er tilstrækkelig til at imødegå befolkningens tiltagende aldring i Den Europæiske Union, og at der er behov for foranstaltninger, som kan få fødselstallet til at stige i den fastboende befolkning,
- I. der henviser til, at indvandring kun udgør en delvis og kortsigtet løsning for imødegåelsen af de demografiske ændringer i Europa, som kræver forpligtelser fra medlemsstaternes side, hvad angår respekt for princippet om ligestilling mellem kønnene i den offentlige og den private sektor, beskyttelse af moderskab, socioøkonomisk understøttelse af familierne og aktioner med henblik på bedre forening af familie- og arbejdsliv for mænd og kvinder,
- J. der henviser til, at handicap er tæt forbundet med alder, og at ældre har større sandsynlighed for at lide af fysiske begrænsninger eller handicap,

Generelle bemærkninger

1. ser med stor alvor på befolkningsprognoserne frem til 2050; understreger dog, at prognoser 50 år frem i tiden ikke er uigenkaldelige forudsigelser, men tjener som en alvorlig påmindelse om, at der allerede nu skal findes svar på fremtidens udfordringer, hvis EU skal fastholde sin konkurrenceevne, økonomiens holdbarhed, social samhørighed, solidariteten mellem generationerne og sin sociale model; mener, at der i perspektivet for et dalende befolkningstal frem mod 2050 også indgår den mulighed, at miljøet vil være under mindre pres, hvilket vil kunne åbne op for en bæredygtig udvikling, hvad der i så fald vil kræve foregribende, politiske tiltag med henblik på at tilpasse fysisk planlægning, beboelse, transport og alle andre typer infrastruktur til disse forhold; anerkender medlemsstaternes kompetence på dette område;
2. minder indledningsvist om, at de to største årsager til de demografiske ændringer, nemlig faldende fødselshyppighed og befolkningens aldring, er resultaterne af fremskridt; at forhøjelse af gennemsnitslevealderen er en direkte følge af fremskridt inden for videnskab, hygiejne og levestandard; at kvindernes selvbestemmelse angående familieplanlægning er resultatet af deres frigørelse og går hånd i hånd med det højere uddannelsesniveau for piger, kvindernes adgang til arbejdsmarkedet og deres erhvervsaktivitet; mener, at dette må anses for et umisteligt gode for menneskeheden;
3. erkender, at der til forbedring af fødselstallet kræves et samfund, som placerer børn centralt i sin politik; hævder, at det er nødvendigt at skabe et familievenligt miljø og forbedre familiernes og børnenes levevilkår samt opfylde familiernes reelle ønsker;

Torsdag, den 21. februar 2008

4. understreger, at den gennemsnitlige fødselshyppighed for EU på 1,5 hvilket er unormalt lavt ikke er et udtryk for kvinders valg eller borgernes faktiske ønsker om at stifte familie, og mener derfor, at disse alarmerende lave fødselstal også kan hænge sammen med vanskelighederne ved at kombinere arbejdsliv med familieliv (manglende vuggestue- og børnepasningsfaciliteter og social eller økonomisk støtte til familier og beskæftigelse af kvinder), med angstfremkaldende sociale sammenhænge (jobusikkerhed, høje boligpriser) eller med frygt for fremtiden (sen beskæftigelse for unge, jobusikkerhed);
5. minder om, at indtagelse af alkohol og stoffer blandt unge er et problem med samfundsmæssige implikationer og vidtrækkende demografiske konsekvenser begrænsning af arbejdsevnen og mulighederne for at stifte familie etc.; anbefaler derfor, at der indføres målrettede rammeprogrammer til forebyggelse af alkohol- og stofindtag i en tidlig alder såvel som til alkohol- og stofafvænnning af unge;
6. mener, at stigningen i gennemsnitslevealderen er en positiv omstændighed og bør anerkendes som sådan; anmoder derfor medlemsstaterne om at sørge for, at pensionister, som ikke har midlerne til at bo ordentligt, tage vare på sig selv eller afslutte deres liv på en værdig måde, ikke synker ned i fattigdom;
7. opfordrer til, at der tages omfattende skridt til bekæmpelse af forskelsbehandling, idet spørgsmålet om Europas demografi i fremtiden ikke kan ses isoleret fra problemerne vedrørende sårbare grupper, som lever på kanten af samfundet og i stor fattigdom, hvilket ofte anses for en selvforskyldt situation og har en skadelig virkning, ikke bare på børnene, men også på de kommende generationer;
8. gør opmærksom på de tilfælde af vanrøgt og manglende omsorg, som ældre bliver udsat for i familien eller på forsorgsinstitutioner; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til øjeblikkeligt at arbejde på at indkredse omfanget af vanrøgt af ældre i EU; konstaterer, at ifølge de foreliggende vurderinger oplever op mod 10 % af ældre en form for fysisk, økonomisk eller psykologisk vanrøgt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle informationsmateriale om samt kontrolinstanser og sanktioner mod vanrøgt; glæder sig over, at Kommissionen i løbet af 2008 påtænker at udarbejde en meddelelse om den dårlige behandling, som ældre udsættes for; opfordrer til, at denne meddelelse giver anledning til at formulere en generel strategi til udvikling af en kampagne, der kan skabe mere forståelse og indsats på dette område (uddannelse af personer på overførselsindkomst, fastlæggelse af kvalitetsnormer, sanktioner mod vanrøgt);
9. beklager, at der hidtil ikke er blevet taget tilstrækkelige skridt fra EU's side til at tage disse udfordringer op, som ellers har været forudset i årevis; beklager især, at Lissabon-strategiens mål og Rådets løfter ved Barcelona-topmødet den 15.-16. marts 2002 om fremme af børnepasning, beskæftigelse for folk over 55 år, bedre forenelighed af familie- og arbejdsliv og kvinders adgang til arbejdsmarkedet ikke er nået for det store flertal af medlemsstaternes vedkommende, og at EU som helhed stadig er langt fra at nå disse mål;
10. anmoder medlemsstaterne om at iværksætte foranstaltninger, der vil kunne skabe gode og økonomisk overkommelige pasningsfaciliteter for børn og andre afhængige personer i overensstemmelse med de målsætninger, som Det Europæiske Råd opstillede i Barcelona den 15. og 16. marts 2002, og hvorved medlemsstaterne blev opfordret til inden udgangen af 2010 at etablere faciliteter til modtagelse af mindst 90 % af alle børn mellem 3 år og tidspunktet for den obligatoriske skolestart og mindst 33 % af alle børn under 3 år; understreger, at disse foranstaltninger bør kunne gøre det muligt for forældre at tilpasse deres deltagelse på arbejdsmarkedet til deres livsform;
11. mener ikke, at EU's mål bør begrænses til opfyldelse af Barcelonamålene om børnepasningsfaciliteter; er af den opfattelse, at sådanne faciliteter bør ses som universelle tjenesteydelser, der står til disposition for alle, som måtte have brug herfor;
12. gør opmærksom på, at mange mindre virksomheder er utilstrækkeligt forberedt på den udfordring, som aldringen af arbejdsstyrken udgør, og måske vil få brug for offentlig assistance i denne henseende;

Torsdag, den 21. februar 2008

13. udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen har taget initiativ til at fortsætte sine overvejelser angående denne store udfordring; opfordrer Kommissionen til på både regionalt og lokalt plan at støtte fastlæggelsen og udvekslingen af god praksis og gøre brug af denne mulighed for at tilføre EU fornyelse; tilslutter sig Kommissionens generelle syn på den demografiske udfordring og de fem nøgleområder, som har ført til en pagt om solidaritet mellem generationerne, kønnene og territorierne; minder om, at for med held at kunne tage de demografiske udfordringer op, må medlemsstaterne på effektiv vis både gennemføre Lissabonstrategien og koordinere deres makroøkonomiske og socialpolitiske tiltag på medlemsstatsniveau, således at væksten, konkurrenceevnen og EU's økonomiske systems produktivitet modsvarer udfordringen fra den demografiske aldring og sætter medlemsstaterne i stand til at opfylde de forpligtelser, som påhviler dem angående planlægning af innovativ politik inden for offentlig finansiering, sundhedsydelser, offentlige tjenesteydelser, indvandring og integration;

Håndteringen af den demografiske fornyelse

14. erkender, at familieplanlægning handler om valg af den mest personlige karakter for mænd og kvinder, som skal respekteres; mener i betragtning af forskellene i fødselstallene fra 1,25 til 2,0 mellem medlemsstaterne, at det burde være muligt at vende fødselskurven via samordnede politiske tiltag til skabelse af de rette materielle og psykologiske rammer for familie- og børneliv; mener under henvisning til principperne i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs forslag til en europæisk familiepagt, at gennemførelsen af disse tiltag skal være langsigtet og bør skabe de stabile og beskyttende rammer, som er nødvendige for at kunne tage beslutninger om familieførøgelse;

15. opfordrer medlemsstaterne til at tage ved lære af bedste praksis vedrørende såvel længde af barselsorlov, idet denne varierer fra 14 til 28 uger i de forskellige medlemsstater, som forældreorlov, og vedrørende ordninger for svangreomsorg, indkomst under graviditeten og sikkerhed for at kunne vende tilbage til samme stilling på arbejdspladsen; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at påtænke sanktioner mod og tage skridt til at bekæmpe vold og vanrøgt i hjemmet;

16. minder om, at kvinder er ofre for forskelsbehandling i de arbejdsvilkår, de udsættes for, og på grund af arbejdsgiveres mistanke om kvindernes ønsker om graviditet; minder om, at omfanget af kvinder i beskæftigelse ikke står mål med deres kvalifikationer, og at deres indkomstniveau, som ligger under gennemsnittet for referencelønnen, begrænser deres retmæssige økonomiske uafhængighed; opfordrer medlemsstaterne til behørigt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾ samt til at gennemføre Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer ⁽²⁾, i national ret; opfordrer medlemsstaterne til med udgangspunkt i direktiv 92/85/EØF at tage skridt mod de arbejdsgivere, der direkte eller indirekte udøver forskelsbehandling overfor kvindelige arbejdstagere, som ønsker at starte en familie;

17. opfordrer medlemsstaterne til at overveje foranstaltninger, der kan garantere kvinderne særlig beskyttelse og støtte efter en fødsel, navnlig unge enlige mødre, i betragtning af det stigende antal enlige forældre, som for 85 % vedkommende er kvinder, og som mere end andre er udsat for at ende i fattigdom;

18. gør opmærksom på det nødvendige i at afsætte offentlige midler til småbørn og børnerige familier, navnlig støtte til børnepasning og til beskyttelse af enlige mødre og eneforsørgerfamilier, da især disse grupper risikerer social udstødelse, ensomhed og fattigdom; understreger, at disse ydelser er i samfundets interesse og bidrager til at skabe beskæftigelse og regional og lokal økonomisk udvikling; opfordrer Kommissionen til at opstille eksempler på bedste praksis i regioner i visse medlemsstater;

19. opfordrer derfor til, at der investeres både offentlige og private midler i børnepasningssektoren og førskoleundervisningssystemet;

20. understreger, at tilstrækkelig adgang til omsorgsydelser til børn, ældre, personer med handicap og andre, som ikke kan klare sig selv, er afgørende for mænds og kvinders fulde deltagelse på arbejdsmarkedet på samme vilkår, hvilket igen har indflydelse på omfanget af den uformelle pleje i hjemmene;

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

Torsdag, den 21. februar 2008

21. minder om, at der som følge af den sociale dialog er indgået aftaler om forældreorlov og deltid-arbejde, som fastsat i Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældre-orlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS ⁽²⁾; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre gennemførelsen af denne lovgivning i national ret, under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet;

22. opfordrer medlemsstaterne til at gøre det nemmere at anbringe børn, som er ofre for vanrøgt, forældreløse eller opvokset i specialinstitutioner, i plejefamilier; opfordrer til, at der på EU-plan gøres overvejelser om procedurerne for adoption af børn fra medlemslande eller tredjelande, og at der tages skridt til at sikre overholdelse eller om nødvendigt ændring af de nationale og internationale regler ud fra hensynet til barnets tarv; opfordrer til størst muligt beredskab over for enhver form for mishandling og menneskesmugling;

23. understreger, at familiemønstrene ændrer sig, og anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om nøje at tage hensyn hertil, når de udvikler og gennemfører politiske tiltag;

24. understreger, at der er behov for at forbedre EU's lovgivning om beskyttelse af fædres rettigheder; anmoder Kommissionen om at udarbejde specifikke foranstaltninger med sigte på at fremme større engagement i familielivet fra fædrenes side ved at udvide retten til fædreorlov; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme fædres rettigheder med hensyn til børneopdragelse og børnepasning, især i tilfælde af separation og skilsmisse, med henblik på at skabe ligestilling mellem kønnene i det europæiske samfund;

25. opfordrer Kommissionen til at tage det følsomme spørgsmål om barnløshed op til behandling et spørgsmål, som berører både gifte og ugifte kvinder og par;

26. bemærker, at barnløshed er en medicinsk tilstand, som er anerkendt af Verdenssundhedsorganisationen, og som kan have alvorlige følger, f.eks. depression; understreger, at barnløshed bliver stadig mere udbredt og nu rammer omkring 15 % af par; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at par har almindelig adgang til behandling for barnløshed;

27. tilskynder medlemsstaterne til at identificere og udveksle god praksis, som tilgodeser familierne, familieunderstøttelsesordningerne såvel som de sociale ydelser af almen interesse til beskyttelse af og støtte for familierne; opfordrer medlemsstaterne til at indføre støtteordninger rettet specifikt mod unge forældre under uddannelse;

28. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende den sociale, økonomiske og uddannelsesmæssige værdi af den uformelle beskæftigelse med at passe børn og afhængige pårørende ved at undersøge mulighederne for at anerkende disse tjenesteydelser og udvide den sociale sikring og pensionsrettighederne til at omfatte personer, der er beskæftiget med et sådant uformelt arbejde;

29. tilskynder medlemsstaterne til at iværksætte positive aktioner til fordel for børnefamilier, f.eks. udvidede rettigheder til pension og skattelettelser i forbindelse med oprettelse af vuggestuer i erhvervsvirksomheder, og opfordrer medlemsstaterne til at udveksle god praksis på området;

Håndteringen af de menneskelige ressourcer

30. fastslår, at som modvægt til ubalancen mellem den erhvervsaktive del og den ikke-erhvervsaktive del af befolkningen findes der i EU et betragteligt potentiale for forøgelse af arbejdsstyrken, nemlig ved beskæftigelse af kvinder, unge, ældre og handicappede; fastholder, at fuld beskæftigelse skal blive et mål på kort sigt i forbindelse med revisionen af Lissabonstrategien i 2008;

31. opfordrer til, at der gennemføres en reform af den nuværende forvaltning af de menneskelige ressourcer i EU, idet underbeskæftigelsen blandt unge under 25-30 år og personer over 55 begrænser den erhvervsaktive del af livet til ca. 30 år for en stor del af befolkningen; opfordrer til at fremme præventive og holistiske værktøjer for seniorpolitikken;

32. opfordrer til en overordnet og kvalitativ indfaldsvinkel til spørgsmålet om menneskelige ressourcer, og foreslår fastsættelse af en »arbejdslivscyklus« til at skabe sammenhæng mellem uddannelse, livslang læring og udnyttelse af formelle og uformelle kundskaber og kvalifikationer samt en professionel løbebane gennem hele arbejdslivet;

⁽¹⁾ EFT L 145 af 19.6.1996, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9.

Torsdag, den 21. februar 2008

33. erkender, at segmenteringen af arbejdsmarkedet samt den tiltagende udbredelse af usikre arbejdsformer fører til stigende usikkerhed i alderdommen; mener, at medlemsstaterne bør undersøge og udveksle tanker om bedste praksis for så vidt angår fortsat indbetaling af bidrag til sociale ordninger gennem hele livet til styrkelse af trygheden i alderdommen;

34. mener, at eventuelle foranstaltninger, der vedrører den demografiske ændring, skal tage hensyn til den produktivitetsstigning, som hver arbejdsaktiv giver anledning til, og er derfor af den opfattelse, at det ikke kun er antallet af arbejdsaktive i forhold til de ikke-arbejdsaktive, der har betydning, men at der også bør tages højde for produktivitetsstigningen;

35. opfordrer til en omfattende dialog mellem arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet, den akademiske verden, ikke-statslige organisationer og medierne for derigennem at forberede sig på de demografiske ændringer; understreger, at en fremgang i produktiviteten i fremtiden først og fremmest vil afhænge af investeringer i forskning og udvikling og i teknologisk innovation, og pointerer, at det er af afgørende betydning for virksomhederne, at de er i stand til at imødekomme deres fremtidige kompetencebehov ved hjælp af fremsynethed i forvaltningen af job og karriere;

36. anmoder om, at der træffes konkrete foranstaltninger for at fremme en forlængelse af de ældres arbejdsliv, hvis de ønsker det, således at de kan overføre deres særlige erfaring til de unge, andre arbejdstage og de erhvervsdrivende;

37. tilskynder til investeringer i undervisning og uddannelse, herunder i anvendelsen af ny teknologi, med henblik på at hæve grunduddannelsesniveaue for alle, en forudsætning for at arbejdstagerne i fremtiden vil være omstillingsparate og kunne deltage i faglig videreuddannelse gennem hele arbejdslivet, såvel som til indførelse af foranstaltninger som kan hjælpe unge til at få fodfæste på arbejdsmarkedet og ældre arbejdstagere og udsatte grupper til at vende tilbage til arbejdsmarkedet og fremme karrieremulighederne gennem hele den erhvervsaktive del af livet;

38. foreslår hurtigst muligt at begrænse virksomhedernes anvendelse af førtidspensionering som et led i den frie forhandlingsret eller efter samråd med samarbejdsudvalgene i overensstemmelse med medlemsstaternes fremgangsmåder på området, og opfordrer medlemsstaterne til at fremme ældre arbejdstageres rolle og beskæftigelsesmuligheder; mener dog, at af hensyn til ældre arbejdstagere (som har overskredet mindstealderen for tilbagetrækning), som ikke længere ønsker at arbejde på fuld tid, bør erfaringerne med deltidsarbejde, fleksibel ansættelse, fjernarbejde og jobdeling behandles og anvendes som en nyskabende tilgang til gradvis pensionering og begrænsning af stressvirkningerne af pensionering;

39. mener, at det er på høje tid at tage fat på spørgsmålet om »pensionsstress«, dvs. den modløshed, den følelse af at være ubrugelig og den meningsløshed, som opleves af arbejdstagere, blot nogle få dage efter at de er gået på pension, hvor de føler sig forladt, alene og uden fremtid;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå incitamentsordninger, som kan gøre det lettere for unge at komme ind på arbejdsmarkedet ved f.eks. at støtte ordninger, hvor arbejdstagere, der har nået pensionsalderen, tilskyndes til at fungere som mentorer for unge arbejdstagere ved hjælp af jobbelings- og deltidsordninger og således lette overdragelsen fra en generation til den næste;

41. opfordrer til en gennemgribende reform af karriereforvaltningen for ældre arbejdstagere, som i øjeblikket fra 50-årsalderen udsættes for forskelsbehandling ved jobansøgning, utilstrækkelig adgang til videreuddannelse, især vedrørende ny teknologi, manglende anerkendelse af deres arbejds erfaring og en lav forfremmelsesfrekvens; minder om, at aldersrelaterede begrænsninger for adgangen til uddannelse er diskriminerende, og opfordrer medlemsstaterne til at understrege dette over for arbejdsgivere og uddannelsessteder; opfordrer i denne henseende til, at Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾, som forbyder forskelsbehandling på grund af alder inden for områderne uddannelse og beskæftigelse, hurtigst muligt gennemføres og anvendes effektivt i national ret; mener, at ud over spørgsmålet om adgang til videreuddannelse, har ældre arbejdstagere ofte brug for assistance til de mere personlige aspekter af arbejde, såsom teknikker ved jobsamtaler, opbygning af selvtillid og udarbejdelse af curriculum vitæ; opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte en oplysningskampagne om arbejde særligt henvendt til ældre arbejdstagere samt iværksætte flere statslige programmer til at fremme beskæftigelsen blandt ældre arbejdstagere; opfordrer Kommissionen til at overvåge og gribe ind over for medlemsstater, hvis lovgivning fortsat giver mulighed for forskelsbehandling på grund af handicap eller alder;

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Torsdag, den 21. februar 2008

42. opfordrer Kommissionen til at overvåge og gribe ind over for medlemsstater, hvis lovgivning fortsat giver mulighed for forskelsbehandling på grund af handicap eller alder i modstrid med traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der fra den 1. januar 2009 er juridisk bindende i hele EU, og sikre, at de pågældende medlemsstater hurtigst muligt afskaffer diskriminerende lovgivning;

43. opfordrer Kommissionen til at indsamle særskilte statistiske oplysninger om alle aldersgrupper, baseret på hver enkelt gruppes særlige problemer og på det brede spektrum af forskelsbehandling på grund af alder;

44. minder om, at ældre mennesker ikke udgør én samlet gruppe, og gør opmærksom på, at især ældre kvinder og ældre fra etniske minoriteter kan være udsat for flere former for diskrimination;

45. understreger, at deltidsarbejde er et vigtigt skridt på vejen mod fuld beskæftigelse; opfordrer medlemsstaterne til især at støtte små virksomheder med hensyn til at indføre deltidsarbejde og fleksible arbejdsordninger; understreger atter det positive i deltidsarbejde for ældre arbejdstagere, som ikke længere ønsker at være i fuld beskæftigelse;

46. opfordrer medlemsstaterne til at styrke ældre arbejdstageres rolle på arbejdsmarkedet ved at fremhæve fordelene ved at ansætte ældre medarbejdere, og tilskynde arbejdsgiverne til at indføre fleksible arbejdsordninger, som kan tiltrække ældre mennesker til arbejdsmarkedet;

47. anmoder Kommissionen om at foretage en undersøgelse baseret på kønsopdelte data af skattefordele og eksisterende hindringer for beskæftigelse med hovedvægten lagt på den aldrende befolkning;

48. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre adgangen til videreuddannelse gennem hele arbejdslivet;

49. minder om, at princippet om den fastsatte pensionsalder er et gode i de europæiske sociale modeller og en sikkerhed mod en tvungen forlængelse af arbejdslivet ud over grænserne for, hvad der er acceptabelt;

50. erindrer om, at pension er en rettighed, som alle lønmodtagere kan påberåbe sig efter den pensionsalder, der er fastsat i de enkelte medlemsstater efter samråd med arbejdsmarkedets parter og med respekt for de nationale traditioner;

51. fremhæver den store forskel i det gennemsnitlige pensionsbeløb for henholdsvis mænd og kvinder, hvilket er forårsaget af afbrydelser i arbejdslivet til fordel for familiemæssige forpligtelser, såsom børn eller ældre forældre; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at afbrydelser af arbejdslivet på grund af graviditet eller barselsorlov ikke længere straffes ved at blive modregnet i det beløb, de pågældende får udbetalt i pension; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde et pointsystem i pensionsudbetalingerne baseret på antallet af opfostrede børn samt anerkende denne hjælp til individet i samfundet;

52. opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til modernisering af socialsikringsordningerne, navnlig pensionsordningerne, for at sikre, at de er økonomisk levedygtige og kan modstå virkningerne af den aldrende befolkning; understreger, at der bør lægges særlig vægt på ældre kvinders situation, da de er mere sårbare overfor ensomhed og fattigdom;

53. opfordrer Kommissionen til at foretage en sammenlignende undersøgelse af de forskellige pensions- og socialsikringssystemer for kvinder i medlemsstaterne med det formål at finde frem til bedste praksis til fremme af beskæftigelsen for kvinder og til forening af familielivet og arbejdslivet;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, i lyset af at mange medlemsstater forventes at hæve pensionsalderen, hurtigst muligt at rette fokus mod beskæftigelsesstøtte til ældre arbejdstagere;

Torsdag, den 21. februar 2008

55. mener imidlertid, at forventningerne til levetid og livskvalitet hos personer, der er over den ved lov fastsatte pensionsalder, aldrig har været højere, og mener, at medlemsstaterne efter samråd med arbejdsmarkedets parter og med respekt for de nationale traditioner bør fremme og ikke forhindre, at der fastlægges fælles normer og overenskomster, som åbner mulighed for, at arbejdstagerne på frivillig basis kan forlænge deres erhvervsaktivitet efter den ved lov i hver enkelt medlemsstat fastsatte alder; opfordrer Kommissionen til at gennemføres komparative studier af medlemsstaternes forskellige pensionsordninger og de planlagte reformers økonomiske og sociale konsekvenser i medlemsstaterne;

56. opfordrer medlemsstaterne til at tage skridt til at gøre det muligt at forene kvinders beskæftigelse og deres muligheder for forfremmelse med familiemæssige forpligtelser og at bekæmpe den diskrimination og de fordomme, der fortsat findes imod kvinder på arbejdsmarkedet og med hensyn til uddannelse; minder om princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder og det ubrydelige princip indeholdt i den europæiske sociale model: lige løn for lige arbejde på samme arbejdsplads;

57. kræver derfor, at der iværksættes arbejdsretlige foranstaltninger med henblik på definitivt at afskaffe denne form for forskelsbehandling, især uligheden på lønområdet, og at kønsaspektet tages i betragtning i offentlige budgetter;

58. minder om, at et godt arbejdsmiljø er en vigtig faktor for produktiviteten; opfordrer medlemsstaterne til at fremme initiativer på arbejdspladserne, som kan minimere risikoen for, at ældre medarbejdere kommer til skade, herunder tiltag som kan forbedre det psykosociale og fysiske arbejdsmiljø, ændringer af arbejdsopgaver og tilrettelæggelsen af arbejdet, en generel forbedring af sundheden og trivselen og medarbejdernes arbejdsevne samt flere kvalifikationer og faglige kompetencer blandt de ansatte; opfordrer virksomhederne til at bruge midler på forebyggelse af arbejdsulykker, på arbejdsmedicin, hygiejne og arbejdsmarkedsdialog;

59. understreger, at det er af afgørende betydning, at arbejdspladsen bliver gjort tilgængelig og dermed sikker for ældre arbejdstagere samt arbejdstagere med handicap ved indretning af ordentlige arbejdsforhold og anskaffelse af særligt udstyr, som opfylder medarbejdernes individuelle behov; understreger endvidere, at et bredt favnende arbejdsmiljø giver ældre mennesker mulighed for at leve selvstændigt, hvilket sparer offentlige udgifter til omsorgsinstitutioner;

60. opfordrer medlemsstaterne til at indføre retten til at anmode om deltidsarbejde eller fleksible arbejdstider, gældende ikke blot for forældre, men også for ældre medarbejdere, som også kan have omsorgsforpligtelser;

61. gør opmærksom på, at små og mellemstore virksomheder spiller en central rolle for skabelsen af arbejdspladser i EU;

62. bemærker, at servicesektoren er det største beskæftigelsesområde for kvinder, indvandrere og ældre arbejdstagere, og opfordrer til fuld gennemførelse af det indre marked for tjenesteydelser snarest muligt;

Håndteringen af solidaritet mellem generationer og forskellige områder

63. minder om, at princippet om solidaritet mellem generationerne, et af de europæiske sociale modellers mest fremtrædende principper, hviler på den forudsætning, at den erhvervsaktive del af befolkningen påtager sig finansieringen af overførselsindkomster, social- og sundhedsudgifter for den ikke-erhvervsaktive del (børn, unge, ældre og personer afhængige af støtte); insisterer på, at solidaritetsprincippet opretholdes trods den forventede, demografiske ubalance;

64. understreger betydningen af det offentlige systems indsats, især hvad angår de sociale tjenesteydelser af almen interesse, over for familier og småbørn, og i forbindelse med pleje og omsorg af ældre og personer, der er afhængige af støtte; mener, at borgerne har en grundlæggende ret til disse ydelser; opfordrer Kommissionen til at sikre adgangen til sociale ydelser i fællesskabsretten, som er en garanti for solidaritetsprincippet og den lige adgang for alle;

65. understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne udveksler information og bedste praksis vedrørende måder, hvorpå sundhedssystemerne kan forberede sig på den stigende efterspørgsel, som aldringen af befolkningen vil afstedkomme, især set i lyset af, at denne aldring vil få de offentlige udgifter på sundhedsområdet til at stige markant, idet handicap og sygdomme bliver hyppigere med alderen, især blandt de meget gamle (over 80 år), som vil udgøre den hurtigst voksende aldersgruppe i de kommende årtier;

Torsdag, den 21. februar 2008

66. opfordrer medlemsstaterne til at træffe strengere forholdsregler mod manglende indbetaling af skatter og sociale sikringsbidrag for dermed at sikre, at pensionsordningerne er levedygtige; mener, at medlemsstaterne bør iværksætte aktive og effektive beskæftigelsespolitikker, og henstiller indtrængende til disse til at indføre fleksible systemer og mulighed for at træffe personlige valg med hensyn til, hvornår man ønsker at gå på pension (ud over minimumsalderen), gennem incitamentsordninger for arbejdstagere, som ønsker at vedblive med at være erhvervsaktive i længere tid;

67. minder om det store bidrag, som ældre yder til den sociale samhørighed og til økonomien, og at deres aktive deltagelse i familiens og generationernes sammenhold styrker betydningen af den omfordeling af ressourcer, som finder sted inden for familien; mener desuden, at ældres deltagelse i frivilligt arbejde bør tilskyndes og gøres nemmere; mener endelig, at deres forbrug af varer og ydelser, fritidsaktiviteter, omsorg og komfort udgør en voksende økonomisk sektor og en ny velstand kaldet »det grå guld«; opfordrer derfor medlemsstaterne til at fremme og udvikle ældres økonomiske og sociale deltagelse under særlig hensyntagen til deres fysiske velbefindende og anstændige sociale og finansielle livsvilkår;

68. opfordrer medlemsstaterne til at fremme de ældres bidrag til bevarelsen af solidariteten mellem generationerne og til i samarbejde med partnere på lokalt plan at fremme deres deltagelse i frivillige aktiviteter af uddannelsesmæssig, kulturel eller iværksætterbetonet karakter;

69. understreger vigtigheden af frivilligt arbejde som en vej tilbage til arbejdsmarkedet for mange mennesker, og opfordrer regeringerne til at forbedre ældre menneskers muligheder for at deltage i frivilligt arbejde samtidig med, at de modtager offentlig støtte;

70. henviser til, at sociale tjenesteydelser af almen interesse, især hvad angår små børns pleje, sundhed og opfostring, fremmer forældres integrering på arbejdsmarkedet og bidrager til bekæmpelse af fattigdom, bl.a. i familier med kun én forsørger; er overbevist om, at disse tjenesteydelser er vigtige, hvis EU skal kunne tage de demografiske udfordringer op; henviser endvidere til, at sociale tjenesteydelser af almen interesse ved at skabe nye arbejdspladser er med til at stimulere den økonomiske udvikling på lokalt og regionalt plan og øge EU's konkurrenceevne; er ud fra dette synspunkt af den opfattelse, at det er påtrængende nødvendigt at identificere sociale tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og vurdere den indsats, de yder på det sociale og økonomiske område; opfordrer til, at der indføres kvalitetsindikatorer, således at man kan måle de fremskridt, der er gjort hen imod opfyldelse af Barcelonamålene; understreger, at de sociale tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, der tilgodeser ældre og omsorgskrævende personer, skal have samme opmærksomhed og samme behandling;

71. understreger, at den frivillige sektor og sociale netværk i regioner med faldende befolkningstal bidrager væsentligt til opfyldelsen af den lokale befolknings behov, men at dette ikke rører ved den afgørende rolle, som det offentlige system udfylder for tilvejebringelsen af tjenesteydelser af almen interesse i regionerne; mener, at dette engagement fra borgernes side skal anerkendes, og at dets aktører skal opmuntres som partnere i regionalpolitikken; understreger desuden, at der hermed sættes læringsprocesser i gang, som gør, at en region kan tage udfordringerne op i forbindelse med de demografiske ændringer;

72. opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at anvende strukturfondene til disse formål, og opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af det territoriale samarbejde (artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden⁽¹⁾) at fremme udvekslingen af erfaringer blandt regioner, hvor »seniorøkonomi« allerede spiller en afgørende rolle eller vil gøre det i fremtiden;

73. opfordrer til en bred debat om retten til en anstændig pension for alle, ud fra en grundlæggende respekt for den ældre befolknings soliditet, værdighed og sociale deltagelse; minder om det store bidrag, som ældre mennesker yder til den sociale samhørighed via frivilligt arbejde og omsorg;

74. opfordrer medlemsstaterne til at gøre sig fælles overvejelser om mulige reformer, som vil kunne sikre bevarelsen af pensions- og socialsikringssystemerne i fremtiden, der navnlig omfatter foranstaltninger til sikring af, at kvinder kan medregne deres barselsorlov samt orlov til børnepasning i beregningen af deres pensionsrettigheder;

⁽¹⁾ EFT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

Torsdag, den 21. februar 2008

75. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har undersøgt sammenhængen mellem udbetaling af pensionsydelser og tilskyndelsen til at arbejde, især med hensyn til fleksible arbejdsordninger, om at overveje dette med henblik på at fjerne faktorer, som hæmmer denne tilskyndelse;

76. konstaterer, at aldringen i det europæiske samfund dækker over betydelige regionale uligheder, og at de nationale opgørelser over demografiske ændringer dækker over forskelle på lokalt niveau, hvilket sommetider gør det svært fra centralt hold at fastlægge, hvilke infrastrukturelle behov der skal dækkes; opfordrer Kommissionen til at medvirke til at forbedre kvaliteten og pålideligheden af statistiske data vedrørende demografiske tendenser, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at fremskynde processen til indførelse af fri bevægelighed for alle arbejdstagere i det udvidede EU, gerne før 2014;

77. opfordrer medlemsstaterne til at bevare budgetlige vægt mellem indtægter og udgifter til deres respektive pensionsordninger under overholdelse af subsidiaritetsprincippet og roser de medlemsstater, der årligt henlægger budgetmidler til udbetaling af fremtidige pensioner;

78. mener, at de demografiske forandringer har alvorlige konsekvenser i de enkelte regioner, og kræver, at der gennemføres forskellige tilpasningsstrategier for henholdsvis tilflytterregioner og regioner med faldende indbyggertal; mener, at livskvalitet har en anden betydning i regioner med faldende indbyggertal, hovedsagelig i landdistrikterne, end i regioner med stigende indbyggertal, og at det følgelig er nødvendigt at opstille differentierede støttestrategier;

79. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til generationsaspektet, hvad angår solidariteten mellem regionerne i Europa, og tage hensyn til de vidtrækkende territoriale konsekvenser, som de forskellige demografiske tendenser har i EU; understreger, at disse konsekvenser er omfattende, med hensyn til boligsituationen og infrastrukturen, især i byområder der vil vokse som følge af tilflytning og opleve en betydelig befolkningskoncentration; understreger ligeledes de specifikke behov, der eksisterer på lokalt niveau i regioner med aldringstendenser, for investeringer i tjenester i nærområdet til at dække ældres behov og for længst muligt at sikre deres myndighed og uafhængighed; foreslår, at der ved fordelingen af midler fra strukturfondene og de muligheder, der ligger i Den Europæiske Socialfond, til at skaffe social kapital i form af offentlige ydelser også tages hensyn til behovet for investeringer; opfordrer til, at de bibeholdes efter 2013; gør opmærksom på, at regioner, der oplever udvandring, bør tage skridt til at opretholde den naturlige, befolkningsmæssige balance gennem investeringer, der fremmer beskæftigelse, uddannelse og adgang til offentlige ydelser;

80. henstiller, at Kommissionen inden for rammerne af det territoriale samarbejde fremmer oprettelsen af europæiske netværk, hvor regionale og lokale myndigheder og civilsamfundets aktører kan drage nytte af hinandens erfaringer i forbindelse med deres respektive bestræbelser på at løse de problemer, der opstår som følge af de demografiske forandringer;

81. opfordrer medlemsstaterne til at fremme projekter på tværs af generationerne, så unge og ældre kan arbejde sammen, udveksle færdigheder og tilegne sig nye erfaringer, og opfordrer Kommissionen til at gøre udvekslingen af god praksis på dette område lettere;

82. kræver, at medlemsstaterne støtter regioner med faldende befolkningstal ved at garantere et højt niveau inden for tjenesteydelser af almen interesse (f.eks. uddannelse, herunder børnehaver og dagpleje, velfærds-, sundheds- og posttjenester) og sikre tilgængeligheden (f.eks. af offentlig transport, transportinfrastruktur og telekommunikationsnetværk) samt sikre økonomisk deltagelse og kompetencer (f.eks. via erhvervsuddannelse, herunder metoder til livslang læring, brug af og investeringer i ny teknologi); kræver, at rammebetingelserne med henblik på opfyldelse af disse opgaver tilpasses til de lokale behov og aktører, og at der sker en forbedring af aktørernes tilpasningsevne; gør særligt opmærksom på situationen på øer, i grænseområder, i bjergene samt andre områder, som ligger fjernt fra befolkningstætte centre;

83. glæder sig over forslaget om oprettelsen af en europæisk integrationsfond; opfordrer de kompetente nationale, regionale og lokale myndigheder, som er ansvarlige for oprettelsen og forvaltningen af samhørighedspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter, til at samarbejde endnu tættere om at tilskynde folk til at flytte til landdistrikter med faldende befolkningstal ved at forbedre leve- og arbejdsforholdene i disse områder;

Torsdag, den 21. februar 2008

84. glæder sig over, at Kommissionen i sin fjerde rapport om social og økonomisk samhørighed har betegnet den voksende demografiske ubalance som en af de udfordringer, den står over for; afventer med interesse resultaterne af de sociale høringer og fastlæggelsen af regionalpolitikens rolle i kampen mod de skadelige virkninger af demografiske ændringer i den kommende programmeringsperiode;

85. minder medlemsstaterne om de mange ulemper, som personer med omsorgsopgaver, især de ældre, oplever, og foreslår, at der ydes støtte til denne gruppe, så den kan overvinde de mange hindringer for adgang til beskæftigelse;

86. mener, at den demografiske udvikling i belastede bykvarterer og i forstads- og landområder formentlig vil medføre affolkning, hvad der vil have en afgørende indvirkning på boligsituationen og infrastrukturen;

87. anmoder medlemsstaterne om at gøre det lettere for familier at få en passende bolig, især enlige forsørgere og ældre mennesker, hvilket f.eks. kunne ske på grundlag af »projekter på tværs af generationerne« i forbindelse med byudvikling og byplanlægning;

88. understreger, at den demografiske ubalance på globalt plan vil kunne medføre skærpede udviklingsmæssige uligheder samt forstærke migrationen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inkorporere disse hensyn i deres indvandringspolitik med fælles udvikling for øje;

Håndteringen af indvandrernes integration

89. fastslår, at indvandringen er og fortsat vil være et af elementerne i demografien i EU, og at den kunne være et positivt bidrag både ud fra en økonomisk, social og kulturel synsvinkel; opfordrer derfor Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at udarbejde en afbalanceret og gennemtænkt tilgang til indvandringsspørgsmålet, for at fremmedfjendske meninger og holdninger kan modarbejdes og indvandrernes fulde og effektive integration i samfundet fremmes;

90. anerkender dog, at indvandring i særlig grad giver udvandringsregioner mulighed for at afbøde de negative følger af de demografiske ændringer, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at anerkende integrationen af indvandrere som en strategisk vigtig politisk foranstaltning;

91. mener, at integrationspolitikken i EU-medlemsstaterne bør styrkes for at gøre det lettere for indvandrere at etablere sig i EU; glæder sig derfor over Rådets beslutning 2007/435/EF af 25. juni 2007 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme⁽¹⁾ og har tillid til, at den vil være med til at lette indvandreres sociale og økonomiske integration i EU;

92. understreger, at det er nødvendigt at fastlægge indvandringspolitikker og koordinere disse medlemsstaterne imellem ved at sikre indvandrerne samme leve- og arbejdsvilkår; anmoder Kommissionen om at undersøge mulighederne for og hurtigst muligt forelægge forslag til en strategi og konkrete foranstaltninger vedrørende økonomisk indvandring;

93. understreger, at det haster med at koordinere medlemsstaternes indvandringspolitik for således at garantere en bedre integration af indvandrerne i samfundet og den formelle økonomi og sikre deres juridiske og sociale rettigheder, herunder retten til pension; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at bekæmpe menneskesmugling og illegale netværk og skride ind over for arbejdsgivere, der gør brug af illegal arbejdskraft; glæder sig over EU-initiativet mod illegalt arbejde, udnyttelse og de uværdige livsvilkår, som illegale indvandrere udsættes for;

94. anerkender storbyernes særlige rolle i denne sammenhæng, idet de fleste indvandrere bosætter sig i disse, og understreger vigtigheden af, at Kommissionen og medlemsstaterne tager hensyn til indvandringspolitikens konsekvenser for storbyerne ved at inddrage dem i et tæt samarbejde om udformningen og gennemførelsen af indvandringspolitiske tiltag; bemærker med interesse Kommissionens iværksættelse af processen »Integrating Cities« i 2006, samt eurocities og Milano-erklæringen om integration undertegnet den 6. november 2007, som har til formål at sikre fortsat dialog om gennemførelsen af de fælles grundprincipper for integration for storbyernes vedkommende;

⁽¹⁾ EUT L 168 af 28.6.2007, s. 18.

Torsdag, den 21. februar 2008

95. understreger, at lovlig indvandring i Den Europæiske Union bør være til fordel for indvandrerne og ikke bør være en byrde for oprindelseslandene; opfordrer medlemsstaterne til at øge indsatsen for at integrere indvandrere;

96. glæder sig over Kommissionens og medlemsstaternes initiativ til i deres overvejelser at inddrage indvandringens globale dimension og de konsekvenser, som økonomisk indvandring til EU har for udviklingen i oprindelseslandet; understreger nødvendigheden af at tage hensyn til risikoen for »hjerneflugt« fra indvandrernes oprindelsesland; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage skridt til, i samarbejde med de berørte tredjelande, effektivt at bekæmpe dette fænomen;

97. understreger, at den menneskelige dimension ved indvandring ikke må tilsidesættes til fordel for rent økonomiske hensyn, og at valget om familiesammenføring bør stå åbent for de indvandrere, der ønsker det; opfordrer til et tæt samarbejde mellem EU's medlemsstater om indvandrings-, beskæftigelses-, social-, undervisnings- og regionalpolitik;

98. minder om, at pengeoverførsler fra indvandrere i Europa er en betydelig kilde til dækning af leveomkostningerne for ældre mennesker i udviklingslandene;

99. gør opmærksom på, at indvandringspolitik skal indrettes til at bekæmpe diskrimination og sigte mod en højere grad af juridisk, social og samfundsmæssig lighed, både for de indvandrere, som allerede befinder sig i EU, som for dem, der vil komme hertil i fremtiden;

100. mener, at medfølgende familiemedlemmer til indvandrede arbejdstagere bør have opholdstilladelse og efter behov arbejdstilladelse;

101. fremhæver indvandrerkvindernes vigtige rolle og opfordrer medlemsstaterne til at give dem den plads, de fortjener i integrationspolitikken, og at sikre dem alle deres rettigheder;

102. opfordrer medlemsstaterne til som punkt på dagsordenen ved et kommende topmøde at sætte en drøftelse af de demografiske ændringer og af god praksis på områder som f.eks. aktiv aldring, beskæftigelse af unge, familierpolitik og indvandrerintegration;

103. ser positivt på Kommissionens løfte om hvert andet år at offentliggøre en situationsrapport i samarbejde med det europæiske demografiske forum; håber, at denne rapport også vil vurdere betydningen af medlemsstaternes politiske tiltag på de pågældende områder; støtter Kommissionens intention om hvert andet år at afsætte et kapitel i rapporten til barnløshed og at lade EU's forberedelser i forbindelse med de demografiske ændringer indgå i rapporten; opfordrer Kommissionen til at indføre et indikatorsystem med det formål at overvåge og analysere den demografiske udvikling i EU's medlemsstater;

104. konstaterer, at den demografiske udvikling i Europa skaber nye problemer, hvad angår de demokratiske mekanismer og de kanaler, hvorigennem flest mennesker bliver hørt og får indflydelse på den politiske beslutningstagning; mener, at det største problem i et samfund, hvor befolkningen bliver ældre og ældre, er spørgsmålet om den politiske repræsentation af de mindreårige, der udgør den fælles fremtid og således samfundets politiske fremtid, idet disse endnu ikke har fået nogen indflydelse og vægt i beslutningstagningen; mener, at det af forskellige årsager er vanskeligt for indvandrere, både børn og voksne at få indflydelse; mener, at spørgsmålet om indflydelse og repræsentation for de sociale grupper, der i dag er underrepræsenterede, navnlig mindreårige, udgør et grundlæggende problem, der kræver en bred og grundig debat;

105. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe øget opmærksomhed blandt EU's borgere om de demografiske udfordringer i Europa, f.eks. gennem oplysningskampagner og pilotprojekter om emnet;

*
* *

106. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale regeringer og parlamenter.

Torsdag, den 21. februar 2008

Videnskabeligt samarbejde med Afrika

P6_TA(2008)0067

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om nødvendigheden af støtteforanstaltninger til forbedring af det internationale videnskabelige samarbejde med Afrika

(2009/C 184 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det seneste EU-Afrika-topmøde den 8. og 9. december 2007, det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika samt handlingsplanen (2008-2010),
- der henviser til sin beslutning af 31. januar 2008 om nye perspektiver på det europæiske forskningsrum ⁽¹⁾,
- der henviser til energiteknologiens rolle i kampen mod klimaændringerne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

1. erkender den stigende tendens blandt de ansvarlige afrikanske politikere til at prioritere videnskab og teknologi (VT) samt innovation i udviklingsarbejdet;

2. anerkender Den Afrikanske Unions værdifulde bidrag til det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD), den konsoliderede handlingsplan for VT og Den Afrikanske Unions VT-programmer og opfordrer til bedre gennemførelse og mere komplet udvikling af disse samt til forbedring af de relevante foranstaltninger;

3. understreger behovet for øget inddragelse af afrikanske videnskabsfolk i internationalt videnskabeligt samarbejde og projekter inden for forskning og udvikling (FoU), så FoU-viden kan bevares og udvikles i Afrika, navnlig inden for særlige områder såsom fødevarer, sundhed og energi;

4. erindrer om den særlige relevans, der gives forsømte sygdomme i det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ⁽²⁾, og mener derfor, at der bør lægges særlig vægt på hiv/aids-forskning i afrikanske lande;

5. opfordrer til styrkelse af den eksisterende forskningsinfrastruktur i overensstemmelse med tilkendegivelserne fra Den Afrikanske Union og det afrikanske videnskabelige samfund, herunder NEPAD's kontor for videnskab og teknologi, programmer under Den Afrikanske Union samt FoU-projekter, navnlig inden for særlige områder såsom fødevarer, sundhed og energi;

6. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme VT-samarbejde med Afrika, der hurtigt kan sikre faktisk og omfattende udvikling af den viden og teknologi, der findes i de afrikanske lande;

7. bemærker, at videnskabelig udvikling bidrager til den økonomiske og sociale udvikling, der omhandles i millenniumudviklingsmålene; opfordrer navnlig EU til at gøre klimaændringerne til at hovedanliggende i dets VT-samarbejde med Afrika ved først og fremmest at udnytte de enorme vedvarende energiresourcer i Afrika, med særlig henvisning til solenergi;

8. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme af videns- og teknologioverførsel mellem EU og Afrika og F&U-projekter i en ny, sammenhængende aktionsramme rettet mod opfyldelse af umiddelbare og langsigtede målsætninger for bæredygtig udvikling, samt til at udvikle politikker og ressourcer med det for øje;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0029.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag, den 21. februar 2008

9. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre større sammenhæng mellem EU's internationale VT-politik og de afrikanske landes grundlæggende behov, hvilket kan føre til udvikling af en ny global ramme for videnskab og diplomati sammen med Afrika;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og De Forenede Nationer.

Fjerde rapport om samhørighed

P6_TA(2008)0068

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om den fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed (2007/2148(INI))

(2009/C 184 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed (KOM(2007)0273) (den fjerde samhørighedsrapport),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter (KOM(2007)0507),
- der henviser til artikel 158, 159 og 299, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til EU's territoriale dagsorden og Leipzig-charteret om bæredygtige europæiske byer samt det første handlingsprogram for iværksættelse af den territoriale dagsorden for Den Europæiske Union,
- der henviser til den undersøgelse, som Observationscenteret for EU's Fysiske og Funktionelle Udvikling (ORATE) har udarbejdet, med titlen »Territorial Futures — Spatial Scenarios for Europe«, og til Europa-Parlamentets undersøgelse: »Regional Disparities and Cohesion: what Strategies for the Future?«,
- der henviser til udtalelser fra Regionsudvalget (COTER-IV-011) af 28. november 2007 og fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (CESE 1712/2007) af 12. december 2007 om den fjerde samhørighedsrapport,
- der henviser til beslutning af 23. maj 2007 om strukturpolitikernes virkninger og konsekvenser for samhørigheden i EU ⁽¹⁾,
- der henviser til beslutning af 12. juli 2007 om samhørighedspolitikens rolle og effektivitet med hensyn til at formindske forskellene i de fattigste områder i EU ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Fiskeriudvalget (A6-0023/2008),
- A. der henviser til, at en overordnet europæisk samhørighedspolitik stadig er nødvendig, eftersom der fortsat findes betydelige skævheder og specifikke strukturproblemer i talrige regioner i Europa, og at disse skævheder er blevet mere udtalte efter EU's seneste udvidelse,
- B. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik derfor fortsat udgør en grundpille i den europæiske integrationsproces og spiller en aktiv rolle for begrænsningen af uligheder og udviklingsforskel,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0202.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0356.

Torsdag, den 21. februar 2008

- C. der henviser til, at der er en klar forbindelse mellem den stigende EU-skepsis og de stadig større territoriale skævheder mellem regioner og internt i disse, hvilket demonstrerer behovet for en økonomisk, social og territorial samhørighed, som kan styrke konvergensen og udgøre et stabilt grundlag for EU's legitimitet, og at dette kan opnås ved hjælp af en regionalpolitik, som er synlig lokalt; der henviser til, at regionale og lokale myndigheder samt lokale aktører spiller en central rolle i forbindelse med at bringe EU's aktiviteter tættere på borgerne og at gennemføre regionalpolitikken, hvis resultater bør formidles bedre,
- D. der henviser til, at samhørighedspolitikken, når der henvises til dens merværdi, giver hver enkelt region mulighed for at opnå konkrete fordele i form af varig beskæftigelse og en bedre levestandard for den lokale befolkning, især i regioner med udviklingsefterslæb, ligesom den bidrager til at forbedre konkurrenceevnen og den administrative kapacitet samt decentral forvaltning; der henviser til, at ethvert forsøg på igen at gøre denne politik til et nationalt kompetenceområde derfor bør afvises,
- E. der henviser til, at i Lissabontraktaten, som stats- og regeringscheferne godkendte den 18. oktober 2007, og som blev undertegnet den 13. december 2007, fastlægges territorial samhørighed som et af Unionens grundlæggende mål sammen med den økonomiske og sociale samhørighed,
- F. der henviser til, at der i fremtiden bør sikres flere finansielle ressourcer til samhørighedspolitikken af hensyn til de forventede nye udfordringer, som har betydelige territoriale virkninger, herunder demografiske ændringer, bykoncentration, isolation, migrationsstrømme (som er særligt problematiske for landområder og afsides liggende områder), tilpasninger til globaliseringen, klimaændringer, energiforsyning og den langsomme proces med at indhente efterslæb i landområder; der henviser til, at disse udfordringer kun kan tages op, såfremt samhørighedspolitikken store betydning herfor i fremtiden anerkendes,

Modsatningsfyldte resultater vedrørende samhørighedssituationen i EU med 27 medlemsstater

1. glæder sig over denne rapport, som er mere detaljeret end de foregående, er baseret på forskellige indikatorer og giver en række nyttige komparative data vedrørende andre lande såsom USA, Japan, Kina og Indien og dermed afspejler den internationale kontekst, som EU's økonomier opererer i;
2. beklager dog, at rapporten ikke indeholder krydsdata og sammenlignelige data vedrørende forskellige NUTS-niveauer, der ville gøre det muligt at vurdere, hvorvidt væksten og konvergensen er holdbare; kræver i denne forbindelse bedre statistiske redskaber, i lighed med de nye indikatorer (som supplement til BNP per indbygger), der med positive resultater blev anvendt i den fjerde samhørighedsrapport, og som kan sikre en mere nøjagtig måling af økonomisk, social og territorial samhørighed og af de lokale foranstaltningers bidrag til samhørighedspolitikken, og finder det følgelig nødvendigt at styrke ORATE's kapacitet;
3. fremhæver den forsinkede anvendelse af strukturmidlerne i medlemsstaterne og kræver, at der træffes foranstaltninger til at forbedre denne situation; bemærker dog, at det er for tidligt at vurdere samhørighedspolitikken resultater i de nye medlemsstater; hilser alle bestræbelser på at forbedre samhørighedspolitikken effektivitet og begrænse overdrevent bureaukrati velkommen og kræver en systematisk evaluering af denne politik; gentager, at det kraftigt støtter »det europæiske åbenhedsinitiativ« indledt af Kommissionen, som vil identificere modtagerne af strukturstøtten fra 2008 og frem;
4. glæder sig over, at de lande, der tidligere var omfattet af samhørighedspolitikken, nemlig Grækenland, Spanien, Portugal og Irland, i bemærkelsesværdig grad har vundet ind på de øvrige lande og registreret en imponerende vækst i perioden 2000-2006, men minder om, at der trods væksten stadig forekommer skævheder mellem regionerne i disse lande og alvorlige uløste strukturproblemer;
5. glæder sig over de høje vækstrater, der er registreret i de nye medlemsstater, men bemærker, at disse landes økonomiske konvergens først vil kunne forventes at blive en realitet på mellemlang eller lang sigt, og at det vil blive en meget langvarig proces på grund af det meget lave BNP-niveau per indbygger, som nogle af disse lande har som udgangspunkt;
6. glæder sig over, at Kommissionen har bekræftet, at samhørighedspolitikken spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at forbedre alle EU's medlemsstaters mulighed for at udvikle sig harmonisk og skabe nye og varige arbejdspladser, hvilket samhørighedspolitikken glimrende resultater i mange mål nr. 2-regioner viser er muligt;

Torsdag, den 21. februar 2008

7. er foruroliget over, at øget konvergens landene imellem meget ofte dækker over en stigende ulighed mellem regionerne eller internt i disse; bemærker, at de øgede regionale og lokale uligheder kan konstateres på en række områder, det være sig beskæftigelsen, produktiviteten, indkomstniveauet, uddannelsesniveauet og innovationskapaciteten; betoner endvidere det territoriale samarbejdes rolle som et bidrag til at løse disse problemer;
8. understreger f.eks., at regionernes konkurrenceevne i vid udstrækning afhænger af produktiviteten, markedernes tilgængelighed og arbejdsstyrkens kvalifikationer, som varierer betydeligt mere mellem de enkelte regioner end mellem medlemsstaterne; bemærker desuden, at institutionelle faktorer i stigende grad anses som nøgleelementer for konkurrenceevnen, og at disse faktorer omfatter fremme af social kapital i form af virksomhedskultur og fælles normer, der fremmer samarbejde og initiativ samt også effektiviteten i den offentlige administration;
9. konstaterer i denne forbindelse, at visse højtudviklede og endog visse mindre udviklede regioner efterhånden står over for flere og meget komplekse økonomiske problemer, der har stor territorial virkning for deres udviklingspotentiale i form af lave økonomiske vækstrater, lav produktivitet, faldende beskæftigelse og en aldrende befolkning;
10. konstaterer, at selv om nogle medlemsstater takket være høje vækstrater har opnået fuld beskæftigelse og et højere BNP pr. indbygger, er der i andre lande opstået større forskelle mellem de forskellige sociale grupper, som betyder, at de mest udsatte dele af befolkningen stadig har behov for social integration;
11. understreger, at konvergens er meget svag, hvad angår uddannelsesniveauet, og at der er en reel uddannelseskluft mellem EU og USA, hvor 29 % af befolkningen mellem 25 og 64 år har en universitetsuddannelse, mod knap 16 % i EU; bemærker dog, at antallet af personer med en højere uddannelse stiger hurtigere blandt kvinder end blandt mænd;
12. understreger betydningen af at integrere kønsmainstreaming, lige muligheder samt handicappede personers og ældre borgers særlige behov på hvert stadium af gennemførelsen af samhørighedspolitikens projekter;
13. påpeger følgerne af polariseringen i regionerne omkring de store byer — et særligt udtalt fænomen i de nye medlemsstater — der gennemsnitligt tegner sig for 32 % af landets BNP, selv om de kun repræsenterer 22 % af befolkningen, og bemærker, at denne polarisering kan medføre store udsving i bycentrenes ledighedstal;
14. konstaterer, at ukontrolleret byudvikling kan medføre en uligevægtig demografisk, økonomisk, social, transport- og miljømæssig udvikling inden for et begrænset område og føre til forstadsdannelse og affolkning af landområder, der ligger langt fra byer; opfordrer derfor Kommissionen til gennem konkrete forslag specifikt at tage fat på dette problem;
15. påpeger regionale forskelle i form af adgang til og forbindelser mellem centrum og periferi, der er resultatet af geografiske og strukturelle ulemper, utilstrækkelige investeringer i transportinfrastruktur og manglende transportforbindelser; fremhæver især de meget betydelige hindringer for adgangen til bjerg- og øregioner og til de fjerne regioner såvel som til regionerne i den yderste periferi, der ligger meget langt fra det europæiske kontinent; understreger nødvendigheden af at tilvejebringe foranstaltninger til styrkelse af regionernes potentiale og tiltrækningskraft samt den bæredygtige udvikling i disse regioner;
16. giver udtryk for sin store forundring over Kommissionens erklæring i den fjerde samhørighedsrapport om, at status som øsamfund ikke i sig selv synes at udgøre nogen væsentlig forhindring for udvikling, og bemærker den betydelige skuffelse, som indbyggerne i ømråder har givet udtryk i forbindelse med denne erklæring, fordi de i deres dagligdag konfronteres med de negative konsekvenser og vanskeligheder, der er forbundet med at leve på en ø;

Regionalpolitikken og Lissabonstrategien

17. understreger, at der er meget store forskelle på, hvor store beløb der i de enkelte lande investeres i forskning og udvikling, og bemærker, at der er store regionale forskelle med hensyn til innovation, hvilket fremgår af en nyttig indikator for regionernes resultater på innovationsområdet, der anvendes i den fjerde samhørighedsrapport;

Torsdag, den 21. februar 2008

18. er enig med Kommissionen i, at samhørighedspolitikken fungerer som en løftestang i forhold til Lissabonstrategien, i og med at de offentlige investeringer rettes mod projekter, der fremmer skabelsen af en dynamisk, vækstskabende og innovationsfremmende økonomisk struktur, der baserer sig på den synergi, som skabes af en mere effektiv harmonisering af politikker og programmer;

19. beklager, at der på trods af øremærkning ikke er taget tilstrækkelig højde for innovationspotentialet i små virksomheder samt mikro- og håndværksvirksomheder i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken; opfordrer derfor til gennemførelse af en aktiv politik til fremme af alle former for innovation i disse virksomheder, og opfordrer endvidere Kommissionen til at skabe muligheder for gensidigt samarbejde mellem virksomhederne, den offentlige sektor, skoler og universiteter, så der kan skabes regionale innovationsklynger i Lissabonstrategiens ånd;

20. henviser til, at vægtstangseffekten af strukturstøtten kan øges gennem anvendelse af privat medfinansiering; kræver, at der hurtigst muligt indføres gennemskuelige regler og standardløsninger for offentlig-private partnerskaber, der kan give regionerne mulighed for at anvende privat kapital til virkeliggørelsen af offentlige mål;

21. minder om, at princippet om automatisk frigørelse er afgørende for at kunne tilskynde forvaltningsmyndighederne til hurtigt at finansiere og gennemføre projekterne; insisterer på, at princippet for den gældende N+2-regel (og N+3 i de nye medlemsstater i de første tre år af den finansielle ramme for 2007-2013) skal respekteres;

22. minder om, at de forsinkelser, som kan konstateres i gennemførelsen af strukturpolitikken, bl.a. skyldes alt for strenge procedurer, og det vil derfor være tilrådeligt at overveje en forenkling af disse procedurer og en klar afgrænsning af ansvars- og kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne;

23. påpeger, at prioriteringen af bevillinger i programmeringsperioden 2007-2013 vil betyde, at 64 % af midlerne til mål 1 (konvergens) og 80 % af midlerne til mål 2 (regional konkurrenceevne og beskæftigelse) vil blive rettet mod innovation, hvilket er 55 000 mio. EUR mere end i den foregående periode; bemærker, at udnyttelsen af disse bevillinger afhænger af de mindst udviklede regioners kapacitet til at forvalte projekter inden for forskning, udvikling og innovation i et tilstrækkeligt antal og af den kvalitet, der er nødvendig for at sikre, at de anvendes og ikke omdirigeres til investeringer af begrænset værdi;

24. anmoder Kommissionen om at evaluere prioriteringsordningen og dens indvirkning på de regionale skævheder samt undersøge, om denne ordning, hvad angår fastlæggelsen af prioriterede områder, fører til en alt for centraliseret tilgang (»top down approach«); håber, at denne evaluering indledes med Kommissionens offentliggørelse i 2008 af den femte situationsrapport om samhørighed, der, forventes det, vil fokusere på forholdet mellem samhørighedspolitik og Lissabonstrategiens prioriterede opgaver vedrørende vækst og beskæftigelse i alle regioner;

25. fremhæver, at samhørighedspolitikken ikke må tilgodese regioner, der allerede har en dynamisk udvikling, hvilket ville ske, hvis der foregik en streng prioritering af bevillingerne; betonere, at når Lissabonstraktaten træder i kraft, vil samhørighedspolitikken omfatte de tre mål, om økonomisk, social og territorial samhørighed, som rækker ud over Lissabonstrategien;

26. kræver, at Lissabonstrategien udvides til også at omfatte den territoriale dimension, så det bliver muligt at tage hensyn til de forskellige regioners særlige karakteristika og samtidig fremme synergier og samarbejde på transeuropæisk plan og særlig støtte til udformning og gennemførelse af bredt baserede nyskabende aktiviteter;

27. understreger, at samhørighedspolitikens anvendelsesområde ikke kan begrænses til opfyldelsen af Lissabonstrategiens målsætninger; mener, at det er nødvendigt at skabe territorial samhørighed ved hjælp af de aktionsmidler, der findes under konvergensmålet, hvis regionerne skal blive konkurrencedygtige på lang sigt; mener derfor, at mål 1 (konvergens) og mål 2 (regional konkurrencedygtighed og beskæftigelse) fremover bør betragtes som komplementære, og også med mål 3 (europæisk territorielt samarbejde);

Territorial samhørighed: mod en integreret tilgang

28. opfordrer Kommissionen til i den kommende grønbog om territorial samhørighed (planlagt til september 2008) at inkludere en definition af »territorial samhørighed« for at sikre yderligere fremskridt i EU's indsats;

Torsdag, den 21. februar 2008

29. understreger betydningen af reelle partnerskaber og iværksættelse af reelt niveaudelte forvaltnings-systemer, der inddrager de enkelte led på EU-plan, nationalt, regionalt og lokalt i samråd med arbejds-markedets parter og de økonomiske interesseorganisationer om fastlæggelse og gennemførelse af de regio-nale udviklingsmål, hvor det sikres, at anvendelsesområdet for de prioriterede indsatsområder, der er opstillet på europæisk plan, ikke indskrænkes, når de føres ud i livet på nationalt, regionalt eller lokalt plan (»bottom up approach«), og for at afværge enhver risiko for at udelukke partnere, der er involveret i lokal udvikling og samhørighed, som det ofte er tilfældet i forbindelse med bypolitik;

30. foreslår, at man især bør fremme politikker, der sikrer en regionaludvikling med flere centre, således at presset på hovedstæderne lettes, og etableringen af sekundære poler favoriseres; mener, at støtte til landområderne og den vigtige rolle, de små og mellemstore byer i landområderne i denne sammenhæng spiller, ikke må overses;

31. opfordrer desuden til, at der træffes konkrete foranstaltninger til at begrænse forskellene mellem territorielt tilgængelige regioner og regioner med strukturelle handicap, nemlig øregioner, bjergregioner, tyndbefolkede regioner, afsidesliggende regioner og grænseregioner, idet man anerkender sidstnævntes ugun-stige situation og træffer særlige og permanente foranstaltninger til fordel for disse regioner; fastslår på ny, at der bør tages hensyn til de specifikke handicap, som regionerne i den yderste periferi har;

32. mener, at by- og landproblematikker i højere grad bør sammenkædes; understreger, at udviklingen af landområderne bør samordnes med de regionalpolitiske aktiviteter; tvivler i denne forbindelse på det hensigtsmæssige i at sondre mellem samhørighed og udvikling af landdistrikterne (via Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne); opfordrer til, at der gennemføres en undersøgelse af konsekvenserne af den tiltagende finansiering af udviklingen af landdistrikter gennem ordninger med tvungen graduering;

33. advarer mod risikoen for en sektorinddeling af politikkerne, og går ind for udvikling af en integreret tilgang med fastlæggelse af mulighederne for at skabe en synergieffekt mellem samhørighedspolitikken og de vigtigste sektorpolitikker som transport, landbrug, fiskeri, udvikling af landdistrikter, miljø og energi, forsk-ning og teknologi;

34. opfordrer Kommissionen til i de fremtidige rapporter at analysere, i hvilket omfang de forskellige instrumenter og politikker, herunder samhørighedspolitikken, har bidraget til de fremskridt, der er opnået med hensyn til økonomisk og social samhørighed; mener, at fremskridt og problemer skal analyseres inden for alle vigtige områder, især hvad angår Lissabonstrategien;

35. forventer, at drøftelserne om samhørighedspolitikken efter 2013 fører til, at regionerne ved EU's ydre grænser tillægges særlig vægt med henblik på at skabe stabilitet og velstand på tværs af grænserne, hvad der i sidste instans ikke blot vil gavne udviklingen i EU's grænseområder, men også sikre større samhørighed og konkurrencedygtighed for EU som helhed;

36. påpeger, at der til bekæmpelse af geografisk adskillelse og social udstødelse med henblik på at gennemføre en bæredygtig og afbalanceret vækst er behov for støtte fra en velovervejet boligpolitik, der indgår i en bredere strategi for lokaludvikling, byplanlægning og forvaltning af lokale offentlige servicey-delser;

37. glæder sig i denne forbindelse over, at der er vedtaget et handlingsprogram for iværksættelsen af de mål, der er opstillet i den territoriale dagsorden og i Leipzig-charteret om bedre integration af den territoriale dimension i alle offentlige politikker, både på EU-plan, nationalt og lokalt, og afventer en konkret udmønt-ning heraf; mener med henblik på den udvidelse af den økonomiske og sociale samhørighed med en territorial komponent i Lissabontraktaten, at der er behov for udvikling af hensigtsmæssige indikatorer til fastlæggelse af begrebet »territoriale samhørighed«;

38. glæder sig over, at Kommissionen har meddelt, at den vil offentliggøre en kommende grønbog om territorial samhørighed, der forventes vedtaget i september 2008, og mener, at den bør indeholde konkrete retningslinjer for gennemførelsen af den integrerede tilgang;

39. er bevidst om betydningen af et løbende samarbejde om regionalpolitikken fremtid mellem Parla-mentet via Regionaludviklingsudvalget og Regionsudvalget;

Torsdag, den 21. februar 2008

Nye udfordringer for samhørighedspolitikken og Den Europæiske Unions almindelige budget

40. mener, at EU fremover i stigende omfang vil blive konfronteret med nye udfordringer med omfattende territoriale konsekvenser, der vil skærpe de eksisterende hindringer for den regionale udvikling, nemlig demografiske ændringer, bykoncentration, migrationsstrømme (der navnlig kan skabe problemer i landområder og perifere områder), energiforsyning, klimaspørgsmål og tilpasning til de forandringer, som globaliseringen, udvidelse og naboskabspolitikker medfører; understreger betydningen af pilotprojekter, der vedrører regionernes tilpasning til nye udfordringer;

41. kræver udarbejdelse af regelmæssige analyser af omkostningerne ved og de strukturpolitiske konsekvenser af mulige fremtidige udvidelser, inden der indledes nogen nye tiltrædelsesforhandlinger, og håber, at Parlamentet i højere grad inddrages i udvidelses- og naboskabspolitikken, så dets deltagelse i udformningen af førtiltrædelsesinstrumenterne bliver gjort obligatorisk;

42. understreger, at problemet med affolkning er alvorligt i mange områder i EU, idet det involverer befolkningens aldring, tab af menneskelig kapital, kapitalflugt, dyrere serviceydelser m.m.;

43. mener, at den demografiske udvikling kan få væsentlige territoriale konsekvenser såsom affolkning af nogle områder, navnlig i de mindre udviklede landdistrikter, sideløbende med bykoncentration og aldring af samfundet eller udvikling af lokal økonomi i andre områder, hvad der forudsætter specifikke innovative strategier til løsning af disse problemer, hvilket kræver en særlig indsats til opretholdelse af tjenester af almen økonomisk interesse og sikring af et højt niveau for forsyningspligtighederne;

44. konstaterer, at klimaændringerne vil få forskellige konsekvenser, navnlig i form af hyppigere og mere alvorlige naturkatastrofer som skovbrande, tørke og oversvømmelser, som vil kræve reaktioner, der er tilpasset de enkelte regioners behov i EU, og som regionerne må håndtere gennem revision og tilpasning af deres strategier for bæredygtig udvikling med henblik på opfyldelse EU's mål om en reduktion af CO₂-emissionerne; mener, at EU's samhørighedspolitik skal være »klimavenlig«, men minder om, at samhørighedspolitikens muligheder på dette område er begrænsede; finder, at bekæmpelse af klimaændringerne også bør indgå i Fællesskabets politik på andre områder;

45. minder desuden om, at det er vigtigt som led i formuleringen af en effektiv overordnet politik til tilvejebringelse af beskyttelse mod naturkatastrofer at vedtage forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (KOM(2005)0108), der indebærer en mere hensigtsmæssig og rettidig reaktion i forbindelse med naturkatastrofer på regionalt niveau, som ofte rammer nogle regioner hårdt på grund af deres geografiske beliggenhed;

46. mener, at spørgsmålet vedrørende energiforsyning og stigende energipriser kan få væsentlige territoriale konsekvenser på grund af flertallet af EU-medlemsstaternes afhængighed af energi, især i landdistrikter, bjergegne, på øer og i fjernt beliggende regioner eller regioner i den yderste periferi på grund af deres afhængighed af transportmidler, der er følsomme over for energiomkostningerne; påpeger dog, at udnyttelse og udvikling af vedvarende energikilder og investeringer i energieffektivitet og decentrale forsyningsenheder kan indebære betydelige fremtidige muligheder for regional og lokal udvikling;

47. henviser til sin anmodning om genanvendelse af uudnyttede bevillinger i henhold til n+2 eller n+3-reglerne, som gælder for samhørighedspolitikken, for at udnytte de sparsomme midler, der er til rådighed, bedst muligt;

48. mener, at opretholdelsen af samhørighedspolitikken efter 2013 er et passende svar på de nye udfordringer, og at den bør finde anvendelse på et differentieret grundlag inden for hele EU; mener, at samhørighedspolitikken fortsat bør være en fællesskabspolitik i overensstemmelse med traktaten og solidaritetsprincippet, og afviser derfor alle bestræbelser på igen at gøre denne politik til et nationalt kompetenceområde;

Torsdag, den 21. februar 2008

49. mener, at samhørighedspolitikken i fremtiden bør udbygges yderligere, og at dens merværdi i Den Europæiske Union bør fremhæves stærkere; kræver derfor, at der afsættes de nødvendige finansielle midler til samhørighedspolitikken på fællesskabsniveau; kræver, at revisionen af den finansielle ramme benyttes til at fastlægge, hvor store budgetmidler der er nødvendige i forhold til alle de udfordringer, som EU's samhørighedspolitik står over for;

*
* *

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Fysisk planlægning og territorial samhørighed

P6_TA(2008)0069

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzig-chartret — mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed (2007/2190(INI))

(2009/C 184 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's territoriale dagsorden (den territoriale dagsorden) og Leipzig-charteret om bæredygtige europæiske byer (Leipzig-chartret), der begge blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning og byplanlægning i Leipzig den 24. og 25. maj 2007, og det første handlingsprogram til gennemførelse af EU's territoriale dagsorden, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning og udvikling i Ponta Delgada (Azorerne) den 23. og 24. november 2007, (første handlingsprogram),
- der henviser til fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed (KOM(2007)0273) (fjerde samhørighedsrapport),
- der henviser til Det Europæiske Fysiske og Funktionelle Udviklingsperspektiv, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning i Potsdam den 11. maj 1999,
- der henviser til resultaterne af 2006-programmet for Observationscentret for EU's Fysiske og Funktionelle Udvikling (ORATE),
- der henviser til ORATE 2013-programmet,
- der henviser til artikel 158 og 159 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0028/2008),
- A. der henviser til, at territorial mangfoldighed, polycentrisme og kompakte byer er væsentlige strukturfaktorer for Den Europæiske Unions område,
- B. der henviser til, at flertallet af Unionsborgerne i dag bor i byer,
- C. der henviser til, at de aktuelle udfordringer for den fysiske planlægning i EU omfatter klimaændringer, byernes vækst, arealplanlægning, energiforbrug, transportinfrastrukturer, de demografiske ændringer, herunder affolkningen af landområderne og andre regioner i EU, udvidelsens virkninger for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed samt ulige territoriale konsekvenser af globaliseringen, herunder den voksende kløft mellem rige og fattige regioner samt den ulige udvikling af by- og landområder kombineret med strukturændringer,

Torsdag, den 21. februar 2008

- D. der henviser til de målsætninger for bæredygtig fysisk planlægning, der er fastlagt i den territoriale dagsorden: udvikling af et velafbalanceret og polycentrisk bysystem og et nyt forhold mellem by og land, etablering af innovative regionale klynger, sikring af lige adgang til infrastruktur og viden, fremme af den transeuropæiske risikostyring, bæredygtig udvikling, fremtidsorienteret styring og beskyttelse af natur- og kulturarven,
- E. der henviser til de målsætninger for bæredygtig fysisk planlægning, der er fastlagt i Leipzig-charteret: bedre udnyttelse af tiltagene til en integreret byudviklingspolitik gennem etablering og sikring af offentlige områder af høj kvalitet, modernisering af infrastrukturnettene og forøgelse af energieffektiviteten, proaktiv fremme af innovation og uddannelse samt — navnlig i udsatte kvarterer — fremme af en bæredygtig, effektiv og billig bytransport, styrkelse af strategier til forbedring af de fysiske omgivelser, styrkelse af den lokale økonomi og den lokale arbejdsmarkedspolitik samt en proaktiv politik for almen og faglig uddannelse for børn og unge,
- F. der henviser til, at fysisk planlægning er et velegnet instrument til at styre arealanvendelse og bebyggelsesstruktur i medlemsstaterne og deres regioner og byer og til at definere levevilkårene og udviklingsmulighederne på stedet,
- G. der henviser til, at der ud over samhørighedspolitikken som et instrument til strategisk styring er behov for yderligere foranstaltninger for at sikre opfyldelse af målene i den territoriale dagsorden og i Leipzig-charteret, navnlig evaluering af den fysiske planlægning, den integrerede tilgang og arealovervågning,
- H. der henviser til, at politikken til udvikling af landområderne sammen med samhørighedspolitikken har betragtelige regionale konsekvenser, men at disse politikker imidlertid er blevet integreret i utilstrækkelig grad, og at der derfor er et behov for øget synergi, for at disses reelle udviklingspotentiale kan udfoldes, og disse områders attraktivitet og konkurrenceevne kan øges, hvilket ville være med til at modvirke affolkningen,
- I. der henviser til, at kvaliteten af det offentlige rum, natur- og kulturlandskabet og arkitekturen spiller en vigtig rolle for både by- og landbefolkningens levevilkår og er vigtige »bløde« etableringsfaktorer,
- J. der henviser til, at kreativitet og innovation er afgørende ressourcer ved overgangen til det globaliserede vidensamfund, og til, at resultaterne af en bæredygtig fysisk udvikling og byudvikling i afgørende grad afhænger af udviklingen af det lokale kreativitetspotentiale,
- K. der henviser til at byggekulturen, dvs. summen af de kulturelle, økonomiske, teknologiske, sociale og miljømæssige aspekter, som påvirker planlægnings- og byggekvalitet og -procedurer, er en væsentlig del af den integrerede byudvikling,
- L. der henviser til, at sigtet med den integrerede strategi er, at de udviklede projekter skal udgøre en sammenhængende plan, som på længere sigt integrerer de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner og fuldt ud inddrager nøgleaktørerne i planlægning, gennemførelse og evaluering af byudviklingsprogrammer,
- M. der henviser til, at en integreret strategi for den territoriale dimension af samhørighed ikke blot består af aktioner og politikker inden for fysisk planlægning og byplanlægning, da det definitive mål er at sikre balance mellem unionsborgerne, uanset hvor de bor, og da dette mål ikke kan opfyldes udelukkende gennem fysisk planlægning,
1. mener, at den territoriale dagsordens og Leipzig-charterets mål kun kan blive opfyldt, hvis der følges en sammenhængende, sektoroverskridende og samlet udviklingsstrategi, der omsætter den integrerede tilgang i praksis;
  2. foreslår som led i midtvejsrevisionen af samhørighedspolitikken og med henblik på samhørighedspolitikken efter 2013, at gennemførelsen af en integreret tilgang bør være en obligatorisk forudsætning for projektplanlægning og -udvælgelse under strukturfonden; opfordrer derfor alle beslutningstagere til frivilligt at påtage sig at anvende nye samarbejdsmetoder;
  3. glæder sig over den afgørelse, som ministrene med ansvar for byudvikling traf i Leipzig den 24. og 25. maj 2007, om at oprette en mellemstatslig arbejdsgruppe under forsæde af Tyskland med sigte på at identificere og belyse forskellige spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af JESSICA-initiativet;

Torsdag, den 21. februar 2008

4. glæder sig over oprettelsen af en tværtjenestelig gruppe i Kommissionen, der skal beskæftige sig med forslag til gennemførelse af den integrerede tilgang; anmoder Kommissionen om at arbejde i snævert samarbejde med alle sociale, miljømæssige og økonomiske aktører og sikre, at de inddrages i alle beslutninger vedrørende territorial samhørighed; anmoder Kommissionen om at holde Parlamentet informeret om udviklingen i dette arbejde;
5. kræver i forbindelse med udformningen af samhørighedspolitikken efter 2013, at der navnlig tages hensyn til den fysiske planlægnings karakteristika og behov og foretages en regionsspecifik differentiering, der baseres herpå; anbefaler, at der anvendes gennemførelsesorienterede planlægningsværktøjer, som anført i Leipzig-charteret, baseret på forskning og permanent overvågning;
6. opfordrer Kommissionen og Rådet til som led i midtvejsrevisionen af samhørighedspolitikken bedre at udnytte synergierne med Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne med sigte på udvikling af territoriet som helhed; foreslår med henblik på overvejelserne om samhørighedspolitikken efter 2013 en tæt koordination mellem samhørighedspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter for at øge mulighederne for at forbedre livskvaliteten i landdistrikterne;
7. henviser til, at ikke blot storbyregioner råder over innovationspotentiale, men at også nogle relativt perifere områder og landområder ligger forrest, når det gælder om at opfylde Lissabon-strategiens målsætninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til i højere grad end hidtil at beskæftige sig med de faktorer, der fører til succes i disse områder, for på grundlag heraf at udarbejde en udviklingsmodel for mindre og mellemstore byer i landområder;
8. understreger betydningen af partnerskaber og funktionel arbejdsdeling mellem byområder og landområder med henblik på en velafbalanceret og bæredygtig udvikling af territoriet som helhed; opfordrer myndighederne i by- og landområderne til i samarbejde med offentlige og private aktører at fastlægge deres fælles aktiver og fremlægge fælles regionale og lokale udviklingsstrategier for at sikre bedre levevilkår og livskvalitet for alle borgere i Unionen; opfordrer de kommende formandskaber til at arrangere uformelle møder mellem ministre med ansvar for fysisk planlægning og byplanlægning for tage spørgsmålet op;
9. opfordrer Kommissionen og Rådet til som led i revisionen af EU's almindelige budget at tage hensyn til den territoriale dagsorden og Leipzig-charteret og at foretage kvalitative tilpasninger, der gør det muligt i EU's politikker i højere grad at tage hensyn til målsætningerne for den territoriale samhørighed; er af den opfattelse, at lovgivningsforanstaltninger skal træffes inden for de nærmeste år med henblik herpå;
10. opfordrer Rådet til ved revisionen af Lissabon- og Göteborg-strategien (bæredygtig udviklingsstrategi) på forårstopmødet i 2008 at definere de territoriale og byplanpolitiske aspekter som målsætninger;
11. opfordrer medlemsstaterne til at handle hurtigt med henblik på at opfylde målene i den territoriale dagsorden og gennemføre Leipzig-charteret;
12. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til inden for rammerne af en forvaltning på flere planer, der både tager højde for de territoriale forskelle i Den Europæiske Union og respekterer subsidiaritetsprincippet, i fuldt omfang at inddrage de lokale og regionale myndigheder, herunder tværnationale offentlige myndigheder, og, på grundlag af partnerskabsprincippet, de økonomiske aktører og arbejdsmarkeds parter samt relevante ngo'er og private aktører i handlingsprogrammer til gennemførelse af den territoriale dagsorden og Leipzig-charteret og giver sin fulde støtte til disse bestræbelser; understreger, at dette behov for at samarbejde bør ses som positivt af samtlige aktører, da det er dokumenteret, at kohærent samarbejde er effektivt;
13. erindrer om den nøglerolle adgang til informations- og kommunikationsteknologierne spiller for regionernes fremtidige udviklingsmuligheder, og anbefaler derfor i overensstemmelse med den territoriale dagsorden, at infrastruktur, som f.eks. bredbåndskabler, integreres i nye transport- og kommunikationsprogrammer;
14. opfordrer Kommissionen til at foretage en systematisk analyse af de territoriale konsekvenser af relevante centrale EU-politikker, som vedtaget af medlemsstaterne under foranstaltning 2 i det første handlingsprogram, samt foretage en evaluering af nye lovgivningsinitiativers konsekvenser for den fysiske planlægning; henviser i denne forbindelse til de evalueringsmetoder, ORATE har udviklet;

Torsdag, den 21. februar 2008

15. mener, at førskole- og skoleundervisning af høj kvalitet, livslang læring, universiteter og andre forskningsinstitutioner har fundamental betydning for den fremtidige udvikling af byer og regioner;
16. erindrer om, at Natura 2000 er et vigtigt instrument for den europæiske fysiske planlægning; insisterer på, at kravene i Natura 2000 gennemføres fuldt ud, og at der må skabes landskabskorridorer og net af åbne områder mellem beskyttede områder for at sikre, at floraen kan spredes, og faunaen frit kan bevæge sig for dermed at bevare den biologiske mangfoldighed;
17. kræver, at der integreres en politik vedrørende kreative økonomiske sektorer i den fysiske planlægning og byplanlægningen med sigte på ved hjælp af de disponible instrumenter (samhørighedspolitik, fysisk planlægning og byplanlægning) at skabe rammebetingelser, der forbedrer chancer og muligheder for at handle kreativt og innovativt;
18. anser det i lyset af den demografiske udvikling for nødvendigt at forbedre byers og regioners tilpasningsevne, idet hovedvægten skal lægges på selvstændig udvikling og fremme af frivilligt arbejde;
19. understreger, at demografiske udviklinger medfører nye udfordringer for arbejdsmarkedet og for adgangen til sociale tjenester og sundhedstjenester og boligforhold samt planlægningen generelt; understreger, at befolkningernes aldring kan betragtes som en mulighed for at skabe nye arbejdspladser på et voksende marked og nye produkter og tjenester, der forbedrer livskvaliteten for ældre mennesker; understreger, at udviklingen af en økonomi, hvor det såkaldte »grå guld« bidrager, er vigtig på lokalt og regionalt plan;
20. opfordrer medlemsstaterne til på alle områder af deres territorium som princip at garantere tilrådighedsstillelse af og adgang til forsyningspligtydelser for at give borgerne i de forskellige regioner mulighed for at udnytte deres respektive regioners særlige muligheder og potentiale; kræver, at der tages særlige hensyn til ugunstigt stillede gruppers behov, som f.eks. handicappede, indvandrere, etniske minoriteter, langtidsledige og personer med få kvalifikationer og i særdeleshed kvinders behov; opfordrer Kommissionen til i sine retningslinjer for anvendelse af rammebestemmelserne om forsyningspligtydelser og tildeling af offentlige indkøbskontrakter at gøre det muligt for de lokale myndigheder at lægge større vægt på lokale behov og lokale aktører og at forbedre deres tilpasningsevne;
21. anmoder Kommissionen om med henblik på Lissabontraktatens nye fællesskabsbeføjelser inden for fysisk planlægning at udarbejde en meddelelse om skabelse af en EU-ramme for analyser med hensyn til kompatibilitet med den fysiske planlægning på projektplan under hensyntagen til ORATE's arbejde;
22. henviser til, at samarbejdet og koordineringen mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen skal intensiveres efter Lissabontraktatens ikrafttræden som led i gennemførelsen af det første handlingsprogram;
23. glæder sig navnlig over, at Lissabontraktaten erklærer territorial samhørighed sammen med økonomisk og social samhørighed for et traktatmål og indfører delt lovgivningskompetence for EU og medlemsstaterne på dette område; understreger, at Lissabontraktaten anerkender, at de territoriale udfordringer, der vedrører øer, bjerg- og grænseområder og meget perifere og tyndt befolkede områder, bør overvindes, da de har negative konsekvenser for den europæiske økonomis samlede konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til at supplere handlingsprogrammet med konkrete forslag til fællesskabsforanstaltninger og -initiativer;
24. understreger, at der endnu ikke findes nogen fælles vedtaget definition på territorial samhørighed, og henstiller derfor til Kommissionen at give en entydig definition på territorial samhørighed og udarbejde en liste over målsætningerne for den territoriale udvikling i EU i den kommende grønne bog om territorial samhørighed; går ud fra, at målsætningen om, at alle borgere i Unionen uafhængigt af deres bopæl skal have lige udviklings- og adgangsmuligheder, har højeste prioritet;
25. anbefaler videreudvikling af det europæiske fysiske og funktionelle udviklingsperspektiv og opfordrer til, at de nye medlemsstater fuldt ud integreres i denne politikramme;

Torsdag, den 21. februar 2008

26. anser det for vigtigt regelmæssigt at evaluere fremgangen i gennemførelsen af den territoriale dagsorden; opfordrer Rådet, Kommissionen og alle berørte aktører til at evaluere såvel fremgangen i forbindelse med gennemførelse af de enkelte foranstaltninger i det første handlingsprogram som konsekvenserne af disse foranstaltninger og deres bidrag til bæredygtig fysisk planlægning og udvikling i EU;
27. opfordrer Rådet til snarest muligt at vedtage enkle og kvantificerbare indikatorer til overvågning af den fysiske planlægning og udvikling i EU; kræver, at årlig arealplanlægning fastsættes som en af disse indikatorer for den fysiske planlægning og udvikling;
28. henviser til, at disse indikatorer kan anvendes som mål til styring af den fysiske planlægning og udvikling; foreslår, at Rådet og Kommissionen benytter disse indikatorer til at foretage sammenligning («bench-marking») mellem medlemsstaterne og til at opbygge en database over bedste praksis;
29. støtter Rådets hensigt om at forelægge en rapport om gennemførelsen af det første handlingsprogram på hvert uformelt ministermøde; foreslår, at Rådet overvejer et program til gensidig uddannelse (Mutual Learning Programme) for EU's fysiske planlægning og udvikling med sigte på udveksling af erfaringer og bedste praksis i medlemsstaterne;
30. understreger vigtigheden af at forbedre koordineringen mellem den territoriale dagsorden og Leipzig-charteret; beklager i denne forbindelse, at Rådet endnu ikke har vedtaget et handlingsprogram til gennemførelse af Leipzig-charterets målsætninger og opfordrer de kommende formandskaber til at gøre dette og dermed sikre systematisk opfølgning af Leipzig-charteret;
31. glæder sig over det slovenske formandskabs initiativer til at forberede og fremme foranstaltninger, der øger koordineringen mellem fysisk planlægning og udvikling og byudvikling med sigte på øget integration mellem målsætningerne i den territoriale dagsorden og Leipzig-charteret;
32. henviser til konklusionerne i Kommissionens fjerde samhørighedsrapport, i hvilken byer og byområder betragtes som centre for befolkning, økonomisk styrke og innovation; glæder sig over forslag om at skabe innovative regionale og bymæssige klynger, der spænder over både de indre og de ydre grænser i EU;
33. opfordrer Kommissionen og Rådet til under særlig hensyntagen til urban audit-aktiviteterne at fastlægge indikatorer for sammenligning mellem byers bæredygtighed som anført i Leipzig-charteret, som for eksempel energiforbruget per indbygger, anvendelsesgrad af den offentlige nærtransport i forhold til det samlede transportvolumen og udledning af drivhusgasser per indbygger;
34. understreger den nøglerolle, byerne spiller for gennemførelse af målsætningerne i Lissabon-strategien, og efterlyser derfor en omfattende og koordineret strategi for byudvikling, som støttes på alle niveauer i forvaltningen og i den private sektor;
35. anmoder Kommissionen om at vise større interesse for spørgsmålet om byernes vækst (urban sprawl); opfordrer medlemsstaterne til — i betragtning af problematikken med ødelæggelse af landskaber og det vedvarende tab af areal som følge af byernes vækst i medlemsstaterne — at gennemtvinge effektive foranstaltninger og strategier til begrænsning af arealplanlægning;
36. anbefaler medlemsstaterne at lægge vægt på byernes indre udvikling frem for den ydre, dvs. at prioritere genanvendelse af eksisterende bygninger og anvendelse til nye formål, navnlig gennem en bæredygtig forvaltning af arealerne, inden der bygges på nye arealer;
37. glæder sig over den vægt, Leipzig-charteret lægger på at sammenkæde transportformerne, og understreger i denne forbindelse betydningen af et integreret og bæredygtigt transportsystem og den betydelige rolle en forbedret infrastruktur for cyklister og fodgængere kan spille, navnlig i de større byer; opfordrer Kommissionen til at undersøge mere effektive mekanismer til at støtte de lokale myndigheder, når de skal udvikle strategier til integrerede transportnet, navnlig i mindre udviklede regioner;
38. mener, at de lokale myndigheder for effektivt at reagere på de voksende krav i tilknytning til den høje livskvalitet i byerne hurtigt skal bringe deres tekniske udstyr i overensstemmelse med de europæiske normer; mener navnlig, at tilførslen af drikkevand (f.eks. ved en forbedring af distributionen eller en højnelse af kvaliteten af det distribuerede vand), rensning af spildevand (f.eks. ved destruktion af net eller oprettelse af nye net) og alt tilsvarende udstyr hurtigt skal tilpasses til de nye regelsæt;

Torsdag, den 21. februar 2008

39. konstaterer med beklagelse, at de økonomiske og sociale forskelle i de europæiske storbyområder og byer, men også i landområderne, vokser; opfordrer medlemsstaterne til at tage mere energisk fat på dette problem og i højere grad at tage hensyn til det ved programplanlægningen for tildeling af strukturfondsmidler;
40. mener, at byerne bærer et særligt ansvar for opfyldelse af EU's mål for klimaændringer, da de har unikke muligheder for at skabe mulige løsninger for at bidrage til en reduktion af de globale udledninger af drivhusgasser; opfordrer medlemsstaterne til at lade klimabeskyttelse indgå i byudviklingen som et horisontalt mål;
41. understreger det forhold, at investering i miljøvenlig teknologi, som f.eks. innovative foranstaltninger, der er forebyggende, mindsker virkningerne eller sikrer tilpasning, giver betragtelige kommercielle muligheder på lang sigt;
42. konstaterer, at byområderne lider stærkt under virkningerne af klimaændringerne, når manglende frisk luft medfører øget opvarmning og øgede koncentrationer af skadelige stoffer;
43. går ind for at øge bestræbelserne på at forbedre integrationen og den sociale og territoriale samhørighed, navnlig ved at afhjælpe mangler i bebyggede områder og forbedre miljøbetingelserne gennem en velafbalanceret udviklingspolitik for byområder, dvs. ved at stabilisere udsatte kvarterer og etablere attraktive tilbud, for så vidt angår bolig, arbejde og fritid;
44. efterlyser en bedre integration af ugunstigt stillede kvarterer; anmoder de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om at identificere tegn på tilbagegang i bestemte kvarterer og øge bestræbelserne for at gennemføre en politik til social integration for at mindske uligheden og forhindre social udstødelse; understreger den vigtige rolle, SMV yder i forbindelse med den økonomiske udvikling og den territoriale konkurrenceevne ikke kun i dårligt stillede områder, men i alle byområder;
45. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af fremtidige støtteprogrammer, herunder det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, i øget omfang at støtte projekter, der fremmer udvikling og udveksling af erfaringer i forbindelse med bæredygtig byforvaltning, fremme af energieffektive metoder og teknologier, løsning af byernes miljøproblemer samt byernes bidrag til bekæmpelse af klimaændringerne;
46. mener, at en styrkelse af den urbane identitet og et aktivt borgerskab i byerne kan bidrage til vellykket gennemførelse af Leipzig-charteret; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage initiativ til en »territorial dialog« for i højere grad at inddrage offentligheden i udarbejdelsen af planer om fornyelse og udvikling af byområderne;
47. opfordrer medlemsstaterne og deres regioner og byer til i højere grad end hidtil at lægge vægt på at skabe en byggekultur af høj kvalitet og adgang til gode boliger, der er til at betale, som afgørende faktorer for social integration og for livskvaliteten i byerne i forbindelse med bæredygtig byudvikling, idet der lægges særlig vægt på kvaliteten af det offentlige rum, navnlig hvad angår kvaliteten af den arkitektoniske udformning som et middel til at sikre øget velfærd for unionsborgerne;
48. opfordrer Rådet, og navnlig det slovenske og det franske formandskab, til at bygge på de fremskridt, der under det tyske og det portugisiske formandskab er opnået med hensyn til territorial samhørighed, og til fortsat at vedtage forslag om dette spørgsmål; mener, da hovedvægten hidtil har ligget på byerne, forbindelserne mellem by og land og fysisk planlægning, at fremtidige initiativer i højere grad skal tage hensyn til behovene i regioner, der territorielt set er ugunstigt stillet, såsom øer, bjerg- og grænseområder og meget perifere og tyndt befolkede områder;
49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Regionsudvalget.
-

Torsdag, den 21. februar 2008

Østtimor

P6_TA(2008)0070

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Østtimor

(2009/C 184 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Østtimor,
- der henviser til De Forenede Nationers generalsekretærs særlige repræsentants orientering af Sikkerhedsrådet (5432. møde),
- der henviser til rapporten fra sin valgobservationsmission til Den Demokratiske Republik Østtimor fra den 27. juni til den 2. juli 2007 under ledelse af Ana Gomes,
- der henviser til erklæring af den 5. juli 2007 fra det portugisiske formandskab på Den Europæiske Unions vegne om parlamentsvalget i Østtimor,
- der henviser til erklæring af 11. februar 2008, hvor FN's Sikkerhedsråd fordømmer angrebet på Østtimors præsident, José Ramos-Horta,
- der henviser til den erklæring, som Javier Solana, EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik fremsatte den 11. februar 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at demobiliseringen i april 2006 af næsten 600 soldater i Østtimor som reaktion på disses klager resulterede i en meget alvorlig sikkerhedskrise i landet, der var ledsaget af væbnede sammenstød (mellem hæren og de demobiliserede tropper og med politiet), opløsning inden for politiet, uroligheder og udbredt bandevold, hvor dusinvis af mennesker blev dræbt, endnu flere blev såret, og 150 000 personer flygtede fra deres hjem, og at halvdelen af disse fortsat opholder sig i lejre,
- B. der henviser til, at krisen desuden førte til, at regeringen under ledelse af premierminister Mari Alkatiri i juni 2006 måtte gå af, og til udnævnelsen af en overgangsregering under ledelse af José Ramos-Horta,
- C. der henviser til, at den tidligere premierminister og nobelprismodtager José Ramos-Horta blev valgt til Østtimors præsident den 9. maj 2007, og efter parlamentsvalget den 30. juni 2007 blev den tidligere præsident Kay Raha Xanana Gusmão den 6. august 2007 udnævnt til premierminister, hvad der gav anledning til håb om en definitiv stabilisering i landet og den nødvendige respekt for de demokratiske institutioner,
- D. der henviser til, at den politiske ustabilitet i Østtimor fortsatte trods de frie og fredelige præsident- og parlamentsvalg og et mere omfattende engagement fra det internationale samfunds side under tilsyn af FN, der reagerede på en anmodning fra Østtimors myndigheder,
- E. der henviser til, at ustabiliteten i vidt omfang var forårsaget af, at den flygtede tidligere major Alfredo Reinado, der var brudt ud af fængslet i 2006, overtog ledelsen af de oprørske soldater og trodsede loven og desuden inspirerede de voldelige ungdomsbander i hovedstaden,
- F. der henviser til, at disse oprørsgrupper den 11. februar 2008 skød Østtimors præsident Ramos Horta og sårede ham alvorligt, og at han nu befinder sig i en kritisk tilstand på et hospital i Australien, ligesom de åbnede ild mod premierministeren Xanana Gusmão i separate, men koordinerede angreb på landets ledelse og de statslige institutioner,
- G. der henviser til, at Østtimors parlament har erklæret undtagelsestilstand, og at denne fortsat er i kraft; der henviser til, at regeringen har anmodet om en forstærkning af den internationale fredsbevarende styrke på 1600 deltagere, der allerede er stationeret i Østtimor,

Torsdag, den 21. februar 2008

- H. der henviser til, at disse voldelige angreb på de ledende statslige institutioner og demokratisk valgte ledere i Østtimor er en udløber af krisen i april 2006, hvilket tydeligt viser, at der på trods af indsatsen fra de nationale myndigheder, FN's mission i Østtimor (UNMIT) og de internationale styrker, fortsat ikke er tale om reel national sikkerhed eller en fungerende retsstat i Østtimor,
- I. der henviser til, at kompetente observatører har gjort opmærksom på, at der ikke var tale om en hurtig og effektiv reaktion fra FN's internationale politi (UNIPOL) og andre internationale styrker på angrebene den 11. februar 2008 med undtagelse af det portugisiske GNR's (Den Republikanske Nationalgardes) effektive indgriben, da de blev opfordret til at gribe ind,
- J. der henviser til, at angrebene fandt sted, efter at præsident Ramos-Horta personligt havde engageret sig i at nå frem til en forhandlingsløsning med oprørerne; der henviser til, at det egentlige handlingsforløb fortsat er uklart, og der er også mange ubesvarede spørgsmål i forbindelse med de nationale og internationale sikkerhedsstyrkers rolle,
- K. der henviser til den dårlige tilstand, som økonomien i Østtimor befinder sig i trods landets olieindtægter, idet 40 % af landets befolkning befinder sig under fattigdomsgrænsen, 60 % er under 18 år, arbejdsløsheden er på omkring 80 %, ligesom analfabetismen er høj, hvilket alt sammen skaber yderst ustabile sociale forhold og øger risikoen for borgerlige uroligheder,
- L. der henviser til, at såvel EU som FN officielt har forpligtet sig til at støtte uafhængighed, demokrati og retsstatsforhold i Østtimor, hvad der forudsætter en konsolidering af de statslige institutioner, god regeringsførelse, en korrekt anvendelse af statens midler til bekæmpelse af fattigdom og ledighed, fremme af udviklingen og social retfærdighed samt en mønstergyldig adfærd fra Østtimors nabolandes side,
- M. der henviser til, at Østtimor er et fuldgældigt medlem af gruppen af AVS-stater, og at EU derfor har et særligt ansvar for at bidrage til en konsolidering af det demokratiske styre i landet ved at bistå dets institutioner som led i den omfattende indsats for kapacitetsopbygning, som der er behov for,
- N. der henviser til Østtimors befolknings umistelige ret til suverænitet, især retten til landets egne naturressourcer,
1. tager på det skarpeste afstand fra drabsforsøget på præsident Ramos-Horta og håber, at han vil blive helt restitueret og snart kan vende tilbage til landets ledelse;
  2. fordømmer på det kraftigste de samtidige angreb på premierministeren Xanana Gusmão, der heldigvis undslap uskadt, og håber, at den østtimoriske regering sammen med republikkens præsident og Østtimors nationale parlament vil være i stand til at imødegå disse alvorlige trusler mod landets stabilitet og at samarbejde om at sikre respekt for lov og orden og de demokratiske institutioners normale funktion i overensstemmelse med forfatningen;
  3. opfordrer indtrængende alle parter i Østtimor til at afstå fra voldsanvendelse, at indlede en dialog og at deltage i den demokratiske proces inden for rammerne af forfatningen og dermed bidrage til at genoprette den politiske og samfundsmæssige stabilitet;
  4. er bekymret over, at der i et forsøg på at fremme den nationale forsoning, muligvis er blevet formidlet et indtryk af straffrihed og manglende respekt for retssamfundet som følge af den tvetydige holdning som de østtimoriske myndigheder, UNMIT og de internationale sikkerhedsstyrker udviser over for de personer, der er tilsagt til at møde op i retten;
  5. fordømmer alle i Østtimor, som forsøger på at udnytte den usikre situation efter angrebene den 11. februar 2008, og opfordrer indtrængende alle parter til at respektere og uforbeholdent samarbejde med de politiske institutioner, der fremstod efter præsident- og parlamentsvalget i 2007;
  6. anmoder om, at der gennemføres en omfattende undersøgelse inden for Den Demokratiske Republik Østtimors konstitutionelle og retslige rammer med samarbejde og støtte fra internationalt hold med henblik på at få afklaret alle enkeltheder i det formodede kupforsøg og spørgsmålet om landets sikkerhedssystems manglende evne til at stille de ansvarlige for angrebene for en domstol; hilser det velkomment, at FN og det østtimoriske politi i fællesskab har iværksat en efterforskning;

Torsdag, den 21. februar 2008

7. opfordrer indtrængende de vigtigste politiske kræfter i Østtimor, både i regeringen og oppositionen, til at gøre en indsats på tværs af partierne for hurtigt at nå frem til en national forståelse om afgørende spørgsmål i forbindelse med statens funktionsmåde, f.eks. de væbnede styrkers, politiets og retssystemets rolle; tilbyder sin støtte til, at en sådan indsats kan gennemføres blandt partier i Østtimors parlament;
8. gør opmærksom på, at det internationale samfunds og navnlig FN's og Sikkerhedsrådets rolle er af afgørende betydning for konsolideringen af den østtimoriske stat og dens uafhængighed og suverænitet og for styrkelsen af demokratiet i denne unge nation;
9. understreger betydningen af den adfærd, som Østtimors nabolande udviser med hensyn til at respektere og fremme stabiliteten i det østtimoriske samfund og konsolidere landets nationale demokratiske institutioner; glæder sig over Indonesiens positive holdning efter anerkendelsen af Østtimors uafhængighed samt Australiens og andres landes beslutning om at bistå landet;
10. anmoder Rådet og Kommissionen om at opfordre de østtimoriske myndigheder og UNMIT til at forbyde, opløse og afvæbne alle paramilitære grupper, bevæbnede bander og bevæbnede civile og at øge bevidstheden i EU om sikkerhedskapaciteten og respekten for retsstatsforholdene hos FN og Østtimors regering på alle officielle møder og på højeste niveau;
11. anmoder de internationale institutioner om at yde en mere omfattende støtte for at opfylde Østtimors behov for en reform af landets skrøbelige og politiserede sikkerhedsvæsen, som er nødvendig for en velfungerende demokratisk og sikker stat, gennem en omfattende høringsproces og en systematisk og overordnet strategi, således som det anbefales i FN's Sikkerhedsråds resolution 1704(2006) og i efterfølgende FN-rapporter; opfordrer Østtimors regering til at give denne opgave højeste prioritet; henstiller til regeringen at gøre brug af ekspertisen i FN's enhed for sikkerhedsstøtte med henblik på gennemførelse af et nationalt samråd om en reform af sikkerhedssektoren; anmoder Rådet, Kommissionen og de øvrige internationale donorer om at indføre en mekanisme til forbedring af koordineringen af bistanden til sikkerhedssektoren; opfordrer UNMIT om at tildele enheden for sikkerhedsstøtte de ressourcer og det personale, der er nødvendige for at bistå høringsprocessen og gennemførelsen af en gennemgribende undersøgelse;
12. henstiller, at domstolenes afgørelser og påbud omgående overholdes og gennemføres fuldt ud af de østtimoriske myndigheder, om nødvendigt med støtte fra de internationale styrker i landet;
13. henstiller til de østtimoriske statslige institutioner og UNMIT at understøtte retsstatsforhold, bekæmpe straffrihed for forbrydelser og sikre, at alle parter i Østtimor overholder de internationale menneskerettighedsnormer, og dette gælder navnlig politiet og de væbnede styrker;
14. bekræfter sin anerkendelse af Østtimors behov for politisk, teknisk og økonomisk støtte til opbygning af de infrastrukturer og administrative strukturer, der er af afgørende betydning for en genoptagelse af landets udviklingsplan og en styrkelse af den østtimoriske økonomi og fremme af beskæftigelsen; opfordrer til, at der fortsat ydes støtte fra det internationale samfund for at mindske fattigdommen i Østtimor og ydes bistand til genopbygningen af de fysiske og administrative strukturer, der er nødvendige for landets økonomiske udvikling;
15. opfordrer EU og det internationale samfund, navnlig nabolandene og ASEAN-landene, til at opretholde og øge den støtte, der er nødvendig for at konsolidere demokratiet og den demokratiske kultur i Østtimor, med særlig vægt på et flerpartisystem, ytringsfrihed og opbygningen af landets institutioner — især parlamentet, regeringen, domstolene, sikkerheds- og forsvarsstyrkerne, samt de retshåndhævende myndigheder — og endvidere til at bidrage til den helt nødvendige udvidelse af mediedækningen til hele landet samt til at styrke uddannelses- og sundhedsnetværk, boliginfrastrukturen, de sanitære forhold og vandforsyningen;
16. opfordrer Kommissionen til at fremskynde og afslutte oprettelsen af en fuldt fungerende delegation i Dili;

Torsdag, den 21. februar 2008

17. anbefaler, at der sendes en ad hoc-delegation fra Europa-Parlamentet til Østtimor for at revurdere den politiske situation, udtrykke solidaritet med de demokratiske styrker og gentage tilbuddet om bistand fra Europa-Parlamentet til, at landets parlament kan fungere på demokratisk vis;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, præsidenten, parlamentet og regeringen i Østtimor, EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, regeringerne i AVS-landene, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringerne i Australien og Indonesien, ASEAN's generalsekretær og sekretariat, FN's generalsekretær, FN's generalsekretærs særlige udsending til Østtimor og FN's Sikkerhedsråd.

Belarus

P6_TA(2008)0071

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Belarus

(2009/C 184 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Belarus, navnlig sin beslutning af 6. april 2006 om situationen i Belarus efter præsidentvalget den 19. marts 2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens erklæring af 21. november 2006 om EU's vilje til at genoptage forbindelserne med Belarus og dets befolkning som led i den europæiske naboskabspolitik (ENP),
- der henviser til, at dets Sakharov-pris for tankefrihed blev tildelt det belarussiske journalistforbund den 14. december 2004 og Aleksandr Milinkevitj den 13. december 2006,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at det gentagne gange har fordømt de fejlbehæftede præsidentvalg, parlamentsvalg og lokale valg i Belarus,
- B. der henviser til, at det har opfordret Rådet og Kommissionen til at fremsætte forslag om, at der lægges yderligere pres på Lukashenko-styret i internationale organisationer, og har anmodet om, at der fremlægges en samlet pakke med specifikke og målrettede sanktioner, der vil ramme undertrykkerne hårdt uden samtidig at forvolde borgere i Belarus yderligere lidelser,
- C. der henviser til, at det især fordømte, at nærdemokratiet, som er hjørnестenen i ethvert demokratisk styre, og hvor den almindelige befolknings vilje til at opfylde sine håb og forventninger kommer til udtryk, er blevet ignoreret og forsømt i Belarus,
- D. der henviser til det vedvarende politiske og administrative pres, der udøves på de ikke-statslige organisationer i Belarus, truer deres eksistens og underminerer deres uafhængighed,
- E. der henviser til, at der i januar 2008 var en række protester i Minsk, og at lederne af disse demonstrationer blev anholdt og i mange tilfælde slået,
- F. der henviser til, at der i den seneste tid har fundet en positiv udvikling sted med hensyn til etablering af Kommissionens delegation i Minsk,

⁽¹⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 304.

Torsdag, den 21. februar 2008

1. beklager dybt, at situationen vedrørende demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet ikke forbedres i Belarus; understreger, at fortsat vilkårlig anholdelse af medlemmer af civilsamfundet og oppositionsaktivister, især den aktuelle tilbageholdelse af Aleksandr Milinkevitj, og den hårde linje over for de uafhængige medier, er i modstrid med den belarussiske regerings nylige udtalelser om dens ønske om at forbedre forbindelserne med EU;
2. udtrykker sin beklagelse over, at journalisten Aliaksandr Zdvizhkov blev dømt til tre års fængsel, idet det betragter strafudmålingen som værende urimeligt hård, og opfordrer den belarussiske regering til at tage denne beslutning op til fornyet overvejelse;
3. noterer sig den nylige løsladelse af en række demokratiske oppositionsaktivister, herunder lederne af den belarussiske folkefronts ungdomsorganisation og af ungdomsfronten (Malady Front); fordømmer samtidig anholdelsen af disse aktivister, som var varetægtsfængslet i 15 dage og blev udelukket fra universitetet, efter fredelige demonstrationer i Minsk den 16. januar 2008 for at markere dagen for solidaritet med fængslede belarussiske oppositionsaktivister og med familierne til forsvundne prominente belarussere;
4. opfordrer indtrængende de belarussiske myndigheder til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade den politiske fange Alyaksandr Kazulin, som stadig sidder fængslet, og at standse trusler mod og chikane og anholdelse af bestemte grupper samt politisk motiveret retsforfølgelse af den demokratiske opposition og civilsamfundet i Belarus;
5. glæder sig over den seneste udvikling i aftalerne om at etablere Kommissionens delegation i Minsk og betragter dette som et positivt skridt hen imod en ny dialog med EU; opfordrer Kommissionen til at benytte det fulde potentiale i forbindelse med delegationens åbning;
6. minder om, at EU den 21. november 2006 erklærede sig rede til som led i ENP at forny forbindelserne med Belarus og dets befolkning, så snart den belarussiske regering havde vist, at den respekterer de demokratiske værdier og det belarussiske folks grundlæggende rettigheder;
7. betoner, at hvis Belarus ønsker at indgå i en reel dialog med EU, er det nødvendigt, at det opfylder de resterende betingelser i det uofficielle dokument »What the European Union could bring to Belarus« som omfatter løsladelse af alle politiske fanger, afskaffelse af dødsstraffen, sikring af mediefrihed og ytringsfrihed, retsvæsenets uafhængighed og respekt for demokratiske værdier og for det belarussiske folks grundlæggende rettigheder;
8. fordømmer, at Belarus er det eneste land i Europa, der stadig praktiserer dødsstraffen, hvilket er imod de europæiske værdier;
9. opfordrer indtrængende de belarussiske myndigheder til at afskaffe dekret nr. 70 af 8. februar 2008, hvis bestemmelser krænker de belarussiske borgeres ret til uddannelse ved at hindre deres adgang til højere uddannelsesinstitutioner;
10. opfordrer indtrængende de belarussiske myndigheder til at anvende de standarder, der er opstillet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) i forbindelse med tilrettelæggelsen af det kommende parlamentsvalg den 28. september 2008; opfordrer regeringen til at give demokratiske oppositionsrepræsentanter adgang til de regionale valgkommissioner, at tillade registrering af alle parlamentskandidater og deres observatører og ikke skabe hindringer for en omfattende og tilfredsstillende international valgobservationsmission;
11. opfordrer Rådet og Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på visumlempelse og -liberalisering for belarussiske borgere, da kun en sådan handling gør det muligt at opfylde EU's hovedmål, nemlig at lette og styrke forbindelserne mellem borgerne i EU og Belarus og at demokratisere Belarus; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i denne sammenhæng at overveje muligheden for at give afkald på omkostningerne i forbindelse med visum for belarussiske borgere, der rejser ind i Schengenområdet, hvilket er den eneste måde at forhindre Belarus og dets borgere i at blive mere og mere isoleret;

Tirsdag, den 19. februar 2008

12. opfordrer medlemsstaterne i Schengenområdet til at anvende alle eksisterende instrumenter (nationale visumgebyrer) for at lette belarussiske borgeres bevægelighed inden for hver enkelt medlemsstats territorium;
13. opfordrer Rådet og Kommissionen samt det internationale samfund som helhed til i højere grad at støtte civilsamfundet i Belarus og især at øge den finansielle støtte til de uafhængige medier og de ikke-statslige organisationer samt til unge fra Belarus, der studerer i udlandet; påskønner Kommissionens finansielle støtte til det europæiske universitet for humaniora i Vilnius (Litauen); opfordrer Rådet og Kommissionen til at overveje at yde finansiell støtte til det løbende projekt, som har til formål at oprette en uafhængig belarussisk tv-kanal Belsat;
14. udtrykker solidaritet med den forenede demokratiske opposition i Belarus og lederen af denne bevægelse, Aleksandr Milinkevitj, og alle belarussiske borgere, der tilstræber et uafhængigt, åbent og demokratisk Belarus, som bygger på retsstatsprincippet; opfordrer oppositionslederne til at stå sammen og udvise handlekraft i forbindelse med det kommende parlamentsvalg;
15. beklager de belarussiske myndigheders beslutning om gentagne gange at afvise at give indrejsevisum til Europa-Parlamentets medlemmer og parlamentsmedlemmer fra EU's medlemsstater igennem de seneste år; opfordrer de belarussiske myndigheder til ikke at træffe yderligere foranstaltninger, der forhindrer Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Belarus i at besøge og i at foretage observationer i landet for at opnå førstehåndsviden om situationen i Belarus;
16. fordømmer de restriktioner, som de belarussiske myndigheder har pålagt udenlandske præster for at begrænse deres adgang til landet, hvor de ønskede at tjene religiøse organisationer, og opfordrer de belarussiske myndigheder til at fjerne disse restriktioner;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og regeringer, FN's generalsekretær, OSCE's Parlamentariske Forsamling og Europarådet samt de belarussiske myndigheder.

Nordkivu (Den Demokratiske Republik Congo)

P6_TA(2008)0072

Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Nordkivu (Den Demokratiske Republik Congo)

(2009/C 184 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo og voldtægt som krigsforbrydelse ⁽¹⁾ og til sine tidligere beslutninger om krænkelse af menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo (DR Congo),
- der henviser til beslutning af 22. november 2007 fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om situationen i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig i den østlige del af landet, og dens indvirkning på regionen,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om EU's respons på struktursvaghed i udviklingslande ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »EU's respons på struktursvaghed — EU's bestræbelser på at fremme udvikling, fred og stabilitet i vanskelige situationer« (KOM(2007)0643) og til det hertil knyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2007)1417),

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0022.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0540.

Tirsdag, den 19. februar 2008

- der henviser til resolution 60/1 af 24. oktober 2005 fra De Forenede Nationers Generalforsamling om resultaterne af verdenstopmødet i 2005, særlig punkt 138 og 140 om beskyttelsespligt over for befolkninger,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der anfører, at konflikten i DR Congo siden 1998 har kostet fem 5 400 000 mennesker livet, og at den — direkte eller indirekte — vedbliver at være årsag til, at 1 500 mennesker dør hver eneste dag,
- B. der gør opmærksom på, at kampene mellem den congolesiske hær, oprørerne under den afsatte general Laurent Nkunda og De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda (FDLR, også kaldet Interhamwes) igennem mange måneder har bragt den civile befolkning i det nordlige Kivu i en meget kritisk situation med store lidelser til følge,
- C. der fremhæver, at det østlige DR Congo i de sidste 18 måneder har oplevet, at såvel Laurent Nkundas oprørsstyrker som FDLR's soldater og den congolesiske regeringshær selv har begået massakrer, udsat mindreårige piger, mødre og bedstemødre for voldtægt, tvangsrekrutteret civile og børnesoldater og begået en lang række andre alvorlige overgreb og menneskerettighedskrænkelser,
- D. der minder om, at MONUCs (FN's mission i Den Demokratiske Republik Congo) mandat er baseret på kapitel VII i FN-pagten, hvilket giver FN-missionen ret til at benytte alle nødvendige midler til at forhindre ethvert forsøg på magtanvendelse, som måtte true den politiske proces, fra udenlandske eller congolesiske væbnede gruppers side, f.eks. ex-FAR (tidligere Rwanda-tropper) og Interhamwe, og til at beskytte de civile, der er i overhængende fare for at blive udsat for fysisk vold,
- E. der understreger, at repræsentanten for De Forenede Nationers generalsekretær i DR Congo den 25. januar 2008 meddelte, at der ville blive udsendt observatører til overvågning af våbenhvilen i alle de områder, som indtil da havde været besat af de væbnede grupper, og at der ville ske en militær og civil styrkelse af MONUC's kontor i Goma,
- F. der bemærker, at konferencen den 23. januar 2008 i Goma til fremme af fred, sikkerhed og udvikling førte til løfter om gradvis demobilisering og våbenhvile, som skulle indebære, at alle stridende parter skulle nedlægge våbnene, alle ikke-regeringsstyrker afvæbnes og alle fordrevne i det østlige DR Congo vende hjem og genbosættes, og at der skulle indføres en midlertidig ordning til overvågning af våbenhvilen,
- G. der påpeger, at de nærmere enkeltheder for den praktiske gennemførelse af denne demobilisering først skal præciseres inden for rammerne af den blandede tekniske kommission for fred og sikkerhed, som ledes i fællesskab af DR-Congos regering og den internationale mission til udførelse af denne opgave,
- H. der henviser til, at FDLR har været impliceret i kampene efter at regionen er blevet tilflugtssted for FDLR,
- I. der konstaterer, at den congolesiske hær ikke råder over de nødvendige menneskelige, tekniske og økonomiske midler til at varetage sine opgaver i Nordkivu, hvilket er hovedårsagen til, at hæren udgør en trussel for befolkningen i stedet for at tjene befolkningen og freden,
- J. der understreger, at det er nødvendigt, at der findes en politisk løsning på krisen i Nordkivu til styrkelse af freden og demokratiet og til fremme af stabiliteten og udviklingen til gavn for alle befolkningerne i regionen omkring De Store Søer,
- K. der henviser til, at der den 3. september 2007 blev afholdt et møde mellem DR Congos og Rwandas respektive udenrigsministre, Mbusa Nyamwisi og Charles Murigande, som led i bestræbelserne på at løse konflikten i Nordkivu,
- L. der bemærker, at der den 28.–30. januar 2008 blev afholdt et møde i Benin under ledelse af DR Congos forsvarsminister, Chikez Diemu, og Ugandas forsvarsminister, Crispus Kiyonga,

Tirsdag, den 19. februar 2008

- M. der minder om, at konflikten i DR Congo siden slutningen af 2006 også har bevirket, at næsten 400 000 mennesker er blevet fordrevet, og at Nordkivu-provinsen i dag tæller i alt 800 000 fordrevne,
- N. der fastslår, at borgerkrigen, som nu har varet i tre år, er kendetegnet af en systematisk plyndring af landets rigdomme, der foretages af både forbundsfæller og fjender af den congolesiske regering,
- O. der pointerer, at en betydelig forbedring af sundhedstilstanden og en reduktion af dødeligheden i DR Congo generelt og Nordkivu specielt vil kræve mange års vedvarende indsats og omfattende økonomiske investeringer fra både den congolesiske regerings og det internationale samfunds side,
- P. der minder om, at et jordskælv af styrke 6 på Richterskalaen den 3. februar 2008 ramte De Store Søers Region og især byerne Bukavu og Goma og deres omegn, som i forvejen var hårdt ramt af konflikterne, og at mange døde eller blev kvæstet, ligesom der opstod omfattende materielle ødelæggelser,
- Q. der konstaterer, at en række humanitære organisationer efter fjendtlighederne i slutningen af 2007 blev tvunget til at indstille deres arbejde, mens sundhedscentre ikke længere modtager forsyninger eller i nogle tilfælde endog forlades af plejepersonalet,
- R. der anfører, at Læger uden Grænser i Nordkivu har konstateret, at de lokale og fordrevne befolkninger svækkes i stadig højere grad, og at de fortsatte kampe hindrer det humanitære personale adgang til en række områder, som imidlertid har hårdt brug for fødevarehjælp og lægehjælp,
- S. der gør opmærksom på, at underernæring også medvirker til at gøre befolkningerne i Nordkivu ekstremt sårbare for tiden, og at de oplysninger, der hidrører fra Læger uden Grænsers hjælpeprogrammer, udgør foruroligende indikationer om omfanget af underernæringsproblemet i Nordkivu og giver anledning til frygt for, hvordan det skal gå de familier, som hjælpen ikke kan nå ud til,
1. erklærer sig dybt rystet over de massakrer og forbrydelser mod menneskeheden, der er blevet begået i alt for mange år i Nordkivu, og anmoder alle kompetente nationale og internationale myndigheder om systematisk at forfølge og dømme ophavsmændene, uanset hvem der er tale om, og anmoder De Forenede Nationers Sikkerhedsråd om omgående at træffe alle nødvendige forholdsregler for effektivt at forhindre ethvert angreb på civilbefolkningen i Nordkivu;
2. fastslår, at MONUC trods missionens brede mandat ikke har rådet over tilstrækkelige midler til at forhindre disse massakrer, voldtægter, plyndringer og tvangsrekrutteringer af civile og børnesoldater eller de mange andre overgreb og menneskerettighedskrænkelser, og anmoder Rådet og Kommissionen om at sikre sig, at den nylige styrkelse af MONUC fører til en betydelig forbedring af sikkerheden for befolkningerne i Nordkivu, og — i modsat fald — omgående lægge pres på De Forenede Nationers Sikkerhedsråd for at opnå, at MONUC bliver i stand til at udføre sin mission, der i første række går ud på at sikre civilbefolkningerne i regionen en effektiv og vedvarende beskyttelse;
3. henstiller, at der indføres nultolerance over for anvendelsen af seksuelle overgreb mod piger og kvinder som krigsvåben, og kræver, at de skyldige i disse forbrydelser idømmes strenge straffe; minder om, at det er vigtigt, at der er adgang til reproduktiv sundhedspleje i konfliktsituationer og i flygtningelejrene;
4. understreger, at det er nødvendigt at finde en politisk løsning på konflikten i det østlige DR Congo, og finder det derfor glædeligt, at det lykkedes at afholde fredskonferencen i Goma; minder om det vigtige fravær af repræsentanter for Interhamwe (FDLR), men fremhæver, at de løfter om demobilisering og våbenhvile, der blev givet den 23. januar 2008 i tilslutning til konferencen, er skrøbelige, og vedbliver derfor med at tilskynde alle parter i denne konflikt til uophørligt at arbejde for fred, standse krænkelserne af menneskerettighederne og den humanitære folkeret og ethvert angreb på civile samt give de humanitære organisationer mulighed for at komme civilbefolkningen til hjælp;
5. minder om, at de nærmere enkeltheder for den praktiske gennemførelse af denne demobilisering endnu ikke er præciseret inden for rammerne af den blandede tekniske kommission for fred og sikkerhed, som ledes i fællesskab af DR-Congos regering og den internationale mission til udførelse af denne opgave, og ønsker derfor, at denne kommission nedsættes så hurtigt som muligt for at afslutte demobiliseringsopgaven;

Tirsdag, den 19. februar 2008

6. glæder sig over mødet i september 2007 mellem den congolesiske og den rwandiske udenrigsminister og anmoder de rwandiske myndigheder om at involvere sig konkret i de forskellige forsøg på at løse konflikten i Nordkivu, navnlig når det gælder retsforfølgelse, afvæbning, demobilisering og repatriering af de Interhamwe-styrker, der befinder sig i Nordkivu;
  7. anmoder Rådet og Kommissionen om at frigive midler til nødhjælp grundet den særdeles alvorlige humanitære situation, som befolkningerne i Nordkivu er udsat for ikke kun som følge af de vedvarende konflikter i deres region, men også på grund af jordskælvet den 3. februar 2008, og at sørge for, at nødhjælpsarbejderne kan udføre deres opgaver under de bedst mulige vilkår;
  8. anmoder Rådet og Kommissionen om omgående at iværksætte omfattende programmer, der skal sikre civilbefolkningerne i det østlige DR Congo lægehjælp, dels for at opfylde befolkningens akutte behov, dels for at forberede genopbygningsarbejdet i regionen;
  9. ønsker, at der på effektiv måde indføres kontrolsystemer, som Kimberley-processen, i forbindelse med oprindelsescertificering af naturrigdomme, der indføres på EU-markedet;
  10. anmoder Rådet og hver enkelt medlemsstat om at yde en særlig hjælp til befolkningerne i det østlige DR Congo;
  11. anmoder Den Europæiske Unions mission i Nordkivu, der efter planen udsendes i marts 2008, om at aflægge beretning til Europa-Parlamentet;
  12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Afrikanske Unions institutioner, EU's højtstående repræsentant Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationers generalsekretær, De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd, Den Demokratiske Republik Congos præsident, parlament og regering, og Republikken Rwandas præsident, parlament og regering.
-

Tirsdag, den 19. februar 2008

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

EUROPA-PARLAMENTET

Beskyttelse af Claudio Favas immunitet

P6_TA(2008)0047

Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2008 om anmodning om beskyttelse af Claudio Favas immunitet og privilegier (2007/2155(IMM))

(2009/C 184 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 29. maj 2007 fra Claudio Fava om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med en civil sag ved retten i Marsala, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 6. juni 2007,
- der har hørt Claudio Fava, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 9 og 10 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme af 12. maj 1964 og 10. juli 1986 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0007/2008),

1. vedtager at beskytte Claudio Favas immunitet og privilegier;
2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Italiens kompetente myndigheder.

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, og sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391.

Tirsdag, den 19. februar 2008

Beskyttelse af Witold Tomczaks immunitet

P6_TA(2008)0048

Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2008 om anmodning om beskyttelse af Witold Tomczaks immunitet og privilegier (2007/2130(IMM))

(2009/C 184 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 21. maj 2007 fra Witold Tomczak om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med straffesagen mod ham ved distriktsdomstolen i Ostrów Wielkopolski i Polen, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 24. maj 2007,
  - der har hørt Witold Tomczak den 4. oktober 2007, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
  - der henviser til artikel 8, 9 og 10 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme af 12. maj 1964 og 10. juli 1986 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 105 i den polske forfatning,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0008/2008),
- A. der henviser til, at Witold Tomczak blev valgt til Sejm (det polske parlaments underhus) den 21. september 1997 og den 23. september 2001; der henviser til, at han efter undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten den 16. april 2003 blev observatør i Europa-Parlamentet; der henviser til, at han var medlem af Europa-Parlamentet fra den 1. maj 2004 til den 19. juli 2004; der henviser til, at han blev valgt til Europa-Parlamentet den 13. juni 2004, og at hans mandat i det polske parlament ophørte den 16. juni 2004,
- B. der henviser til, at Witold Tomczak er anklaget for den 26. juni 1999 i Ostrów Wielkopolski at have fornærmet to politibetjente under udøvelsen af deres hverv, hvilket er en overtrædelse af artikel 226, stk. 1, i den polske straffelov; der henviser til, at distriktsdomstolen i Ostrów Wielkopolski, efter at Witold Tomczak gentagne gange var udeblevet fra retsmøderne, den 10. januar 2005 i overensstemmelse med artikel 377, stk. 3, i den polske strafferetsplejelov besluttede at fortsætte sagsbehandlingen i hans fravær,
- C. der henviser til artikel 9 i den polske lov af 23. januar 2004 om valg til Europa-Parlamentet, ifølge hvilken "en person er valgbar ved valg til Europa-Parlamentet afholdt i Republikken Polen, hvis den pågældende [...] ikke er blevet dømt for en forsætligt begået lovovertrædelse ..."; der henviser til, at det i samme lovs artikel 142, stk. 1(1), bestemmes, at "hvis et medlem af Europa-Parlamentet mister sin valgbarhed, bortfalder vedkommendes mandat"; der henviser til, at der ikke findes en tilsvarende bestemmelse i den polske lov af 12. april 2001 om valg til Republikken Polens Sejm og Senat (det polske parlament),

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, og sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391.

Tirsdag, den 19. februar 2008

- D. der henviser til, at Witold Tomczak en gang tidligere (29. april 2005) har anmodet Europa-Parlamentet om at beskytte hans immunitet i denne straffesag, og at Parlamentet i den forbindelse på plenarmødet den 4. april 2006 besluttede ikke at forsvare Tomczaks immunitet, uagtet at han forud for plenarmødet havde fremsendt en skrivelse, hvori han tilkendegav at ville trække sin anmodning om beskyttelse af immunitet tilbage,
  - E. der henviser til Witold Tomczaks påstand om, at den dommer, der behandler sagen, ikke er uvildig, og at muligheden for at afholde retssagen in absentia strider mod princippet om uskyldsformodning,
  - F. der henviser til Witold Tomczaks klage over, at distriktsdomstolen ikke vil give ham adgang til sagens akter, og at straffesagen mod ham ikke er uvildig, fordi han har anfægtet lovligheden af det lokale politis og den lokale anklagers handlemåde,
  - G. der henviser til, at Witold Tomczak på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke er beskyttet af parlamentarisk immunitet i forbindelse med nogen af de påstande, som er forelagt for Europa-Parlamentets formand,
1. vedtager ikke at beskytte Witold Tomczaks immunitet og privilegier.
-

Tirsdag, den 19. februar 2008

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Protokol til Euro-Middelhavsftalen EF/Israel ***

P6_TA(2008)0036

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 19. februar 2008 om forslag til afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (15061/2007 — KOM(2007)0464 — C6-0445/2007 — 2007/0165(AVC))

(2009/C 184 E/21)

(Procedure med samstemmende udtalelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2007)0464),
- der henviser til Rådets tekst (15061/2007),
- der henviser til Rådets anmodning om samstemmende udtalelse, jf. EF-traktatens artikel 300, stk. 3, andet afsnit, sammenholdt med artikel 310 og artikel 300, stk. 2, afsnit 1, andet punktum (C6-0445/2007),
- der henviser til forretningsordenens artikel 75 og artikel 43, stk. 1,
- der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A6-0025/2008),

1. afgiver samstemmende udtalelse om indgivelse af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes og Staten Israels regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag, den 19. februar 2008

Protokol til Euro-Middelhavsftalen EF/Egypten ***

P6_TA(2008)0037

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 19. februar 2008 om forslag til afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Arabiske Republik Egypten på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13199/2007 — KOM(2007)0487 — C6-0438/2007 — 2007/0180(AVC))

(2009/C 184 E/22)

(Procedure med samstemmende udtalelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2007)0487),
  - der henviser til Rådets tekst (13199/2007),
  - der henviser til Rådets anmodning om samstemmende udtalelse, jf. EF-traktatens artikel 300, stk. 3, andet afsnit, sammenholdt med artikel 310 og artikel 300, stk. 2, første afsnit, anden sætning (C6-0438/2007),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 75, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
  - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A6-0026/2008),
1. afgiver samstemmende udtalelse om indgåelsen af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Arabiske Republik Egyptens regeringer og parlamenter.

Arbejdstagernes eksponering for risici (elektromagnetiske felter) ***I

P6_TA(2008)0038

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/40/EF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (18. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (KOM(2007)0669 — C6-0394/2007 — 2007/0230(COD))

(2009/C 184 E/23)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0669),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 137, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0394/2007),

Tirsdag, den 19. februar 2008

- der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 43, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0012/2008),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Lygter og lyssignaler på landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) *****I**

P6_TA(2008)0039

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om montering af lygter og lyssignaler på landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) (KOM(2007)0192 — C6-0108/2007 — 2007/0066(COD))

(2009/C 184 E/24)

(Fælles beslutningsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0192),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0108/2007),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0022/2008),

1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag, den 19. februar 2008

Skilte og foreskrevne påskrifter for køretøjer (kodificeret udgave) ***I

P6_TA(2008)0040

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets direktiv om skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (kodificeret udgave) (KOM(2007)0344 — C6-0193/2007 — 2007/0119(COD))

(2009/C 184 E/25)

(Fælles beslutningsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0344),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0193/2007),
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0016/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Belysningsanordninger til bagnummerplader på køretøjer (kodificeret udgave) ***I

P6_TA(2008)0041

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets direktiv om belysningsanordninger til bagnummerplader på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (kodificeret udgave) (KOM(2007)0451 — C6-0252/2007 — 2007/0162(COD))

(2009/C 184 E/26)

(Fælles beslutningsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0451),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0252/2007),

Tirsdag, den 19. februar 2008

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0017/2008),

1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Radiostøjdæmpning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (kodificeret udgave) ***I

P6_TA(2008)0042

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets direktiv om radiostøjdæmpning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (elektromagnetisk kompatibilitet) (kodificeret udgave) (KOM(2007)0462 — C6-0256/2007 — 2007/0166(COD))

(2009/C 184 E/27)

(Fælles beslutningsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0462),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0256/2007),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0018/2008),

1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag, den 19. februar 2008

Støjniveau for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) ***I

P6_TA(2008)0043

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om støjniveauet i ørehøjde for førere af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) (KOM(2007)0588 — C6-0344/2007 — 2007/0205(COD))

(2009/C 184 E/28)

(Fælles beslutningsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0588),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0344/2007),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0019/2008),

1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (kodificeret udgave) ***I

P6_TA(2008)0044

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (kodificeret udgave) (KOM(2007)0667 — C6-0397/2007 — 2007/0235(COD))

(2009/C 184 E/29)

(Fælles beslutningsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0667),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0397/2007),

Tirsdag, den 19. februar 2008

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0020/2008),

1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Punktafgifter for forarbejdet tobak (kodificeret udgave) *

P6_TA(2008)0045

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Rådets direktiv om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (kodificeret udgave) (KOM(2007)0587 — C6-0392/2007 — 2007/0206(CNS))

(2009/C 184 E/30)

(Høringsprocedure — kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0587),
- der henviser til EF-traktatens artikel 93, på grundlag af hvilken Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0392/2007),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0021/2008),

1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag, den 19. februar 2008

Aftale EF/Schweiz om fællesskabsprogrammet Media 2007 *

P6_TA(2008)0046

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Fællesskabet og Det Schweiziske Forbund på det audiovisuelle område om vilkår og betingelser for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i fællesskabsprogrammet Media 2007 og om undertegnelse af en slutakt til aftalen (KOM(2007)0477 — C6-0328/2007 — 2007/0171(CNS))

(2009/C 184 E/31)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2007)0477),
- der henviser til EF-traktatens artikel 150, stk. 4, og artikel 157, stk. 3, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum,
- der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0328/2007),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,
- der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0512/2007),

1. godkender indgåelsen af aftalen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Det Schweiziske Forbunds regeringer og parlamenter.

EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) ***II

P6_TA(2008)0049

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) (11272/6/2007 — C6-0354/2007 — 2005/0246(COD))

(2009/C 184 E/32)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (11272/6/2007 — C6-0354/2007) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0608),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 67,
- der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0011/2008),

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 11.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 317 E af 23.12.2006, s. 82.

Tirsdag, den 19. februar 2008

1. godkender den fælles holdning;
2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning;
3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ***I

P6_TA(2008)0050

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (KOM(2006)0866 — C6-0033/2007 — 2006/0290(COD))

(2009/C 184 E/33)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2006)0866),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 135 og 280, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0033/2007),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0488/2007),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2006)0290

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. .../2008.)

Onsdag, den 20. februar 2008

Folke- og boligtællinger ***I

P6_TA(2008)0056

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om folke- og boligtællinger (KOM(2007)0069 — C6-0078/2007 — 2007/0032(COD))

(2009/C 184 E/34)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0069),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 285, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0078/2007),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0471/2007),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0032

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 20. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om folke- og boligtællinger

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. .../2008.)

Torsdag, den 21. februar 2008

Akkrediterings- og markedstilsynskrav ***I

P6_TA(2008)0061

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007)0037 — C6-0068/2007 — 2007/0029(COD))

(2009/C 184 E/35)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0037),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95 og 133, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0068/2007),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0491/2007),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0029

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. .../2008.)

Fælles rammer for markedsføring af produkter ***I

P6_TA(2008)0062

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM(2007)0053 — C6-0067/2007 — 2007/0030(COD))

(2009/C 184 E/36)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0053),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0067/2007),

Torsdag, den 21. februar 2008

- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Retsudvalget (A6-0490/2007),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0030

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. februar 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af afgørelse 93/465/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. .../2008/EF.)

Anvendelse af nationale tekniske forskrifter på produkter ***I

P6_TA(2008)0063

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF (KOM(2007)0036 — C6-0065/2007 — 2007/0028(COD))

(2009/C 184 E/37)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0036),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 37 og 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0065/2007),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Retsudvalget (A6-0489/2007),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag, den 21. februar 2008

P6_TC1-COD(2007)0028

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. .../2008.)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
(2009/C 184 E/17)	Belarus Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Belarus	104
(2009/C 184 E/18)	Nordkivu (Den Demokratiske Republik Congo) Europa-Parlamentets beslutning af 21. februar 2008 om Nordkivu (Den Demokratiske Republik Congo)	106

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Europa-Parlamentet

Tirsdag, 19. februar 2008

(2009/C 184 E/19)	Beskyttelse af Claudio Favas immunitet Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2008 om anmodning om beskyttelse af Claudio Favas immunitet og privilegier (2007/2155(IMM))	110
(2009/C 184 E/20)	Beskyttelse af Witold Tomczaks immunitet Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2008 om anmodning om beskyttelse af Witold Tomczaks immunitet og privilegier (2007/2130(IMM))	111

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag, 19. februar 2008

(2009/C 184 E/21)	Protokol til Euro-Middelhavsftalen EF/Israel *** Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 19. februar 2008 om forslag til afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (15061/2007 — KOM(2007)0464 — C6-0445/2007 — 2007/0165(AVC))	113
(2009/C 184 E/22)	Protokol til Euro-Middelhavsftalen EF/Egypten *** Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 19. februar 2008 om forslag til afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Arabiske Republik Egypten på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13199/2007 — KOM(2007)0487 — C6-0438/2007 — 2007/0180(AVC))	114
(2009/C 184 E/23)	Arbejdstagernes eksponering for risici (elektromagnetiske felter) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/40/EF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (18. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (KOM(2007)0669 — C6-0394/2007 — 2007/0230(COD))	114

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
(2009/C 184 E/24)	Lygter og lyssignaler på landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om montering af lygter og lyssignaler på landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) (KOM(2007)0192 — C6-0108/2007 — 2007/0066(COD))	115
(2009/C 184 E/25)	Skilte og foreskrevne påskrifter for køretøjer (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (kodificeret udgave) (KOM(2007)0344 — C6-0193/2007 — 2007/0119(COD))	116
(2009/C 184 E/26)	Belysningsanordninger til bagnummerplader på køretøjer (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om belysningsanordninger til bagnummerplader på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (kodificeret udgave) (KOM(2007)0451 — C6-0252/2007 — 2007/0162(COD))	116
(2009/C 184 E/27)	Radiostøjdæmpning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om radiostøjdæmpning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (elektromagnetisk kompatibilitet) (kodificeret udgave) (KOM(2007)0462 — C6-0256/2007 — 2007/0166(COD))	117
(2009/C 184 E/28)	Støjniveau for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om støjniveauet i ørehøjde for førere af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) (KOM(2007)0588 — C6-0344/2007 — 2007/0205(COD))	118
(2009/C 184 E/29)	Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (kodificeret udgave) (KOM(2007)0667 — C6-0397/2007 — 2007/0235(COD))	118
(2009/C 184 E/30)	Punktafgifter for forarbejdet tobak (kodificeret udgave) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Rådets direktiv om punkt-afgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (kodificeret udgave) (KOM(2007)0587 — C6-0392/2007 — 2007/0206(CNS))	119
(2009/C 184 E/31)	Aftale EF/Schweiz om fællesskabsprogrammet Media 2007 * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Fællesskabet og Det Schweiziske Forbund på det audiovisuelle område om vilkår og betingelser for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i fællesskabsprogrammet Media 2007 og om undertegnelse af en slutakt til aftalen (KOM(2007)0477 — C6-0328/2007 — 2007/0171(CNS))	120

(2009/C 184 E/32)	EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) (11272/6/2007 — C6-0354/2007 — 2005/0246(COD)) 120
(2009/C 184 E/33)	Gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (KOM(2006)0866 — C6-0033/2007 — 2006/0290(COD)) ... 121 P6_TC1-COD(2006)0290 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ..... 121 Onsdag, 20. februar 2008
(2009/C 184 E/34)	Folke- og boligtællinger ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om folke- og boligtællinger (KOM(2007)0069 — C6-0078/2007 — 2007/0032(COD)) ..... 122 P6_TC1-COD(2007)0032 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 20. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om folke- og boligtællinger ..... 122 Torsdag, 21. februar 2008
(2009/C 184 E/35)	Akkrediterings- og markedstilsynskrav ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007)0037 — C6-0068/2007 — 2007/0029(COD)) ..... 123 P6_TC1-COD(2007)0029 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 123
(2009/C 184 E/36)	Fælles rammer for markedsføring af produkter ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM(2007)0053 — C6-0067/2007 — 2007/0030(COD)) 123

P6_TC1-COD(2007)0030

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. februar 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af afgørelse 93/465/EØF 124

(2009/C 184 E/37)

Anvendelse af nationale tekniske forskrifter på produkter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF (KOM(2007)0036 — C6-0065/2007 — 2007/0028(COD)) 124

P6_TC1-COD(2007)0028

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. februar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF 125

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.